

สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยว
ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

โดย

นางสาวณัฐธิดา รัชตารมย์

รหัสนักศึกษา 05590607

สารนิพนธ์/บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน
ผู้เขียน	นางสาวณัฐธิดา รัชตารมย์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร. สุรีพร จรุงธนะกิจ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ “การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน และเพื่อศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน โดยมีวิธีการศึกษาจากการรวบรวมแหล่งข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย สารนิพนธ์ รวมไปถึงข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ต่าง ๆ

ผลการศึกษาพบว่า แหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานที่ได้ทำการศึกษาทั้ง 11 แห่ง มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 11 แห่งมีการกระจายตัวกันออกไปในมณฑลยูนนาน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งพบว่าเป็นแหล่งธรรมชาติ เช่น น้ำพุร้อน ภูเขาไฟ หรือทะเลสาบที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ และบางแห่งพบว่าเป็นแหล่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวเยี่ยมชม ส่วนองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 11 แห่งนั้นพบว่ามีครบทั้งด้านการเข้าถึงที่สะดวกและสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้หลากหลายวิธีการ ได้แก่ เครื่องบิน รถไฟ รถประจำทาง และรถยนต์ ด้านกิจกรรมพบว่า มีกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ครบถ้วนและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจพบว่า ภายในแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละแห่งนั้นมีความสวยงามที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ และด้านที่พักพบว่า ในบริเวณใกล้เคียงของแหล่งท่องเที่ยวจะมีโรงแรมเป็นจำนวนมากเพื่อรองรับสำหรับนักท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวครบถ้วนเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นเกิดการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน

คำสำคัญ : ลักษณะทางภูมิศาสตร์, องค์ประกอบการท่องเที่ยว, มณฑลยูนนาน

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องการศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ ดร. สุรีพร จรุงธนะกิจ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นางสาวณัฐธิดา รัชตารมย์

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์.....	6
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	9
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว.....	11
2.4 แนวคิดเรื่องมรดกโลกและสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A.....	14
2.5 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	22
3.1 การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	22
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและแหล่งข้อมูล.....	22
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
3.4 การสรุปผล และอภิปราย.....	23

บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	24
1. ขอบเขตพื้นที่ศึกษาการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานทั้งหมด 11 แห่ง.....	24
2. สภาพภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนาน.....	26
3. ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน.....	29
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	124
5.1 สรุปลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน.....	124
5.2 การอภิปรายผล.....	130
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	131
บรรณานุกรม.....	132
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	138

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน.....	25
ภาพที่ 2 แสดงภาพที่ตั้งของมณฑลยูนนาน.....	26
ภาพที่ 3 ภูมิอากาศโดยรวมของประเทศจีน.....	28
ภาพที่ 4 แผนที่แสดงที่ตั้งของอุทยานป่าหินยูนนาน	29
ภาพที่ 5 แสดงลักษณะภาพรวมของอุทยานป่าหินยูนนาน	29
ภาพที่ 6 แสดงภาพเมื่อฝนตกป่าหินที่เป็นสีเทาอมขาวจะกลายเป็นสีดำ.....	31
ภาพที่ 7 แสดงภาพเมื่อฝนหยุดหลังจากครึ่งชั่วโมงจะกลายเป็นสีเทาอมขาวตามเดิม.....	31
ภาพที่ 8 แผนที่แสดงการเดินทางจากคุนหมิงไปยังอุทยานป่าหินยูนนาน.....	32
ภาพที่ 9 แสดงถึงกิจกรรมภายในอุทยานป่าหินยูนนาน.....	33
ภาพที่ 10 ก้อนหินภายในป่าหินเล็กที่ชื่อว่าอาซือหมา.....	35
ภาพที่ 11 ยอดหินในเขตป่าหินใหญ่คล้ายรูปสัตว์.....	36
ภาพที่ 12 แผนที่แสดงที่ตั้งของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย.....	38
ภาพที่ 13 แสดงเส้นทางการไหลของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย.....	38
ภาพที่ 14 ภาพรวมของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย.....	41
ภาพที่ 15 เส้นทางการไหลของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย.....	44
ภาพที่ 16 แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำจูเจียง.....	48
ภาพที่ 17 แผนที่แสดงที่ตั้งของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง.....	49
ภาพที่ 18 แสดงลักษณะภาพรวมของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง.....	49
ภาพที่ 19 อาคารบ้านเรือนแบบจีนโบราณของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง.....	51
ภาพที่ 20 แสดงแผนที่การเดินทางไปยังเมืองโบราณลี่เจียง.....	54
ภาพที่ 21 แผนที่แสดงที่ตั้งของเขตฟอสซิลเมืองเจียงเจียง.....	58

ภาพที่ 22 แสดงลักษณะภาพรวมของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง.....	58
ภาพที่ 23 แผนที่แสดงที่ตั้งของนาชั้นบันไดชนชาติฮานี.....	65
ภาพที่ 24 แสดงลักษณะภาพรวมของนาชั้นบันไดชนชาติฮานี.....	65
ภาพที่ 25 การเดินทางโดยรถยนต์จากเมืองคุนหมิงไปยังนาชั้นบันไดชนชาติฮานี.....	69
ภาพที่ 26 แผนที่แสดงที่ตั้งของ World Horticultural Expo Garden.....	73
ภาพที่ 27 บริเวณทางเข้าของ World Horticultural Expo Garden.....	73
ภาพที่ 28 การเดินทางโดยรถยนต์จากเมืองคุนหมิงไปยัง World Horticultural Expo Garden.....	76
ภาพที่ 29 แผนที่แสดงที่ตั้งของภูเขาหิมะมังกรหยก.....	81
ภาพที่ 30 แสดงลักษณะภาพรวมของภูเขาหิมะมังกรหยก.....	81
ภาพที่ 31 แผนที่แสดงการเดินทางจากสถานีขนส่งลี่เจียงไปยังภูเขาหิมะมังกรหยก.....	84
ภาพที่ 32 แผนที่แสดงที่ตั้งของเจดีย์สามองค์.....	89
ภาพที่ 33 แสดงลักษณะภาพรวมของเจดีย์สามองค์.....	89
ภาพที่ 34 แสดงภาพสีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อชั่วโมง ภาพซ้อนทับของเงาแสดงถึงกลางคืนและตอนเช้า....	91
ภาพที่ 35 แผนที่แสดงการเดินทางจากเมืองโบราณต้าหลี่ไปยังวัดฉงเซิ่ง.....	93
ภาพที่ 36 แผนที่แสดงที่ตั้งของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน.....	98
ภาพที่ 37 แสดงลักษณะภาพรวมของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน.....	98
ภาพที่ 38 แผนที่แสดงการเดินทางจากคุนหมิงไปยังสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน.....	102
ภาพที่ 39 แผนที่แสดงที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ.....	109
ภาพที่ 40 แสดงลักษณะภาพรวมของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ.....	109
ภาพที่ 41 แผนที่แสดงที่ตั้งของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน.....	117
ภาพที่ 42 แสดงลักษณะภาพรวมของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน.....	117
ภาพที่ 43 แผนที่แสดงการเดินทางของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน.....	120

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาธารณรัฐประชาชนจีนหรือประเทศจีนเป็นประเทศที่ได้รับความสนใจในการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลกประมาณ 1.3 พันล้านคน และมีพื้นที่ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่กว้างขวางและซับซ้อนจึงทำให้ในแต่ละพื้นที่ของประเทศมีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ทำให้จีนมีทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ ทั้งในด้านเชิงวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์ และเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ของจีนได้เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศจีนเป็นอันดับสี่ของโลก โดยในปี ค.ศ. 2010 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ 55.98 ล้านคน และเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี โดยแหล่งท่องเที่ยวที่คนนิยมไปท่องเที่ยวเพื่อชมธรรมชาติหนึ่งในนั้นคือ มณฑลยูนนาน ซึ่งมีสถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ในปี ค.ศ. 2006 จำนวน 1.81 ล้านคน ต่อมาในปี ค.ศ. 2010 เพิ่มขึ้นเป็น 3.29 ล้านคน และในช่วง 11 เดือนแรกของปี ค.ศ. 2017 มีจำนวน 534 ล้านคน เนื่องจากต้องการชมความงามของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ (พิชญ์ เจริญมหาสาร และคณะ, 2557: 144)

มณฑลยูนนานมีแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากมณฑลยูนนานเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งพันธุ์ไม้และสัตว์ นานาชนิด จนได้รับสมญานามว่า "อาณาจักรแห่งพันธุ์ไม้" และ "อาณาจักรแห่งสัตว์" และถือเป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งมีทั้งพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ ที่หายากและใกล้สูญพันธุ์หลายชนิด โดยเฉพาะสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม อีกทั้งยังมีแหล่งพลังงานทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำและพลังความร้อนจากถ่านหิน มณฑลยูนนานตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน มีชื่อย่อว่า "เตียน" (Dian) มีที่มาจากชื่อของทะเลสาบสำคัญในนครคุนหมิงยูนนานเป็นมณฑลที่ไม่มีทางออกทะเล ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด 394,000 ตารางกิโลเมตร ใหญ่เป็นอันดับ 8 ของจีน โดยจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกมีระยะทาง 864.9 กิโลเมตร และจากทิศเหนือไปยังทิศใต้มีระยะทาง 990 กิโลเมตร ภูมิประเทศของมณฑลยูนนานเป็นภูเขาร้อยละ 84 พื้นที่ราบสูงร้อยละ 10 และมีพื้นที่ลุ่มน้ำร้อยละ 6 โดยมีพื้นที่เพาะปลูกร้อยละ 7.3 ของพื้นที่ทั้งหมด ภาคเหนือและภาคตะวันตกเฉียงเหนือจะเป็นที่ราบสูงและลาดต่ำลงมาทางภาคใต้และตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของมณฑลยูนนานเป็นภูเขาจึงทำให้ภูมิอากาศ

แตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ตามลักษณะของภูมิประเทศ เพื่อศึกษาสูงทางทิศตะวันตกจะมีลักษณะภูมิอากาศตั้งแต่เขตกึ่งร้อนในส่วนล่างเขตอบอุ่นในตอนกลาง และเขตกึ่งร้อนในตอนบน ฤดูกาลของมณฑลยูนนาน ได้แก่ ฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน ฤดูใบไม้ร่วง อยู่ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ฤดูใบไม้ผลิ อยู่ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม และฤดูหนาว อยู่ระหว่างเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ (Cindy Tang, 2561)

การท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้แก่มณฑลยูนนานเป็นอย่างมาก โดยมีมณฑลยูนนานมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและได้รับการจัดอันดับโดยสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งชาติจีนในระดับสูงสุดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A จำนวน 8 แห่ง มากที่สุดในภาคตะวันตกของจีน ได้แก่ อุทยานป่าหิน World Horticultural Expo Garden ภูเขาหิมะมังกรหยก มรดกโลกเมืองโบราณ เจดีย์สามองค์ สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน อุทยานแห่งชาติผู้ต้าซ้อ และอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน รวมทั้งมรดกโลกอีก 5 แห่ง ได้แก่ เมืองโบราณลี่เจียง เขตอนุรักษณ์แม่น้ำ 3 สาย ป่าหิน เขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียง และนาขั้นบันไดชนชาติฮานี

นอกจากนี้ มณฑลยูนนานยังเป็นมณฑลที่มีวัฒนธรรมชนชาติหลากหลายที่สุดในจีน โดยมีชนกลุ่มน้อย 25 ชนชาติจากชนชาติทั้งหมด 55 ชนชาติในจีน (ไม่รวมชาวฮั่น) ด้วยความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งผลให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนานมีศักยภาพสูง โดยปี 2558 มณฑลยูนนานมีรายได้จากการท่องเที่ยว 328,179 ล้านหยวน หรือกว่า 1.6 ล้านล้านบาท (ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2561)

จากความน่าสนใจดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา “การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน” เพื่อให้เห็นลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาโดยศึกษาการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน โดยมีขอบเขตพื้นที่ศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
  - 1.1 ศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน
  - 1.2 ศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ศึกษามณฑลยูนนานประกอบไปด้วยสถานที่มรดกโลก 5 แห่งในมณฑลยูนนาน

1. อุทยานป่าหินยูนนาน (เชิงธรรมชาติ)
2. เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย (เชิงธรรมชาติ)
3. มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง (เชิงวัฒนธรรม)
4. เขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียง (เชิงธรรมชาติ)
5. นาขั้นบันไดชนชาติฮานี (เชิงวัฒนธรรม)

และศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวระดับสูงสุดของประเทศจีนที่มีคุณภาพระดับโลก 6 แห่ง

1. World Horticultural Expo Garden
2. ภูเขาหิมะมังกรหยก
3. เจดีย์สามองค์
4. สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน
5. อุทยานแห่งชาติผู้ต้าซ้อ
6. อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวระดับสูงสุดของจีนที่มีคุณภาพระดับโลก 8 แห่ง และสถานที่มรดกโลก 5 แห่งในมณฑลยูนนาน

3. ขอบเขตด้านเวลา

ศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2561) โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 จนกระทั่งเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

1. ทราบถึงที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน
2. ทราบถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน
3. ทราบถึงการวางแผนเกี่ยวกับนโยบายการท่องเที่ยว

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ หมายถึง สถานที่ที่เปิดใช้เพื่อการท่องเที่ยว โดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือนซึ่งทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้อาจจะเป็นความงามตามสภาพธรรมชาติ ความแปลกตาของสภาพธรรมชาติ สันฐานที่สำคัญทางธรณีวิทยา

และภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ ของท้องถิ่นนั้น ๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2529: 3)

2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมและถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมา แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วย งานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดงศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกาย ภาษา ชนเผ่า เป็นต้น ตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยในประเภทนี้ ได้แก่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานแสดงของช้างจังหวัดสุรินทร์ งานร่มบ่อสร้าง ประเพณีลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2529: 3)

3. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ภูมิศาสตร์เป็นเรื่องราวการบรรยายหรือพรรณนาเกี่ยวกับโลก ลักษณะของแผ่นดินที่อาจมีลักษณะสูงหรือต่ำ เป็นภูเขาที่ราบ ที่ราบสูง แม่น้ำ หนอง บึง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศแต่ละแบบต่างมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรที่อาศัยในภูมิประเทศนั้น

4. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวควรมีองค์ประกอบหลักอย่างน้อย 5 ประการ หรือ 5 A's ดังต่อไปนี้

1. การเข้าถึง (Accessibility) คือ มีความสามารถในการเข้าถึง ความสามารถในการคมนาคม ไปยังสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวได้ดี เช่น มีถนนคอนกรีต และถนนลาดยางอยู่ในสภาพที่ดีเข้าถึงง่าย สะดวกสบาย รวมไปถึงการเดินทางโดยวิธีอื่น ๆ

2. กิจกรรม (Activity) คือ ภายในแหล่งท่องเที่ยวมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบ เช่น การเดินป่าการปั่นจักรยาน การศึกษาธรรมชาติ การพายเรือ การถ่ายรูป เป็นต้น

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) คือ แหล่งท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวอย่างครบครันและเพียงพอ เช่น ด้านสาธารณูปโภค น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ สถานีตำรวจ โรงพยาบาล รวมถึงที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และจุดบริการนักท่องเที่ยว

4. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) คือ แหล่งท่องเที่ยวต้องมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ

5. ที่พัก (Accommodation) คือ ภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหรือบริเวณใกล้เคียงต้องมีที่พักไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2551)

5. สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A

ระดับสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีนนั้น ได้มีการแบ่งระดับไว้ 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ AAAAA (5A) AAAA (4A) AAA (3A) AA (2A) และ A โดยระดับ 5A เป็นระดับที่สูงที่สุด ซึ่งถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลกซึ่งมี 5 องค์ประกอบ (5A'S) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก และการตระหนัก (ยุทธนา คำพา และ ดร.อัครกิตติ์ พัฒนสัมพันธ์, 2559)

6. มรดกโลก

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือที่เรียกกันโดยย่อว่า ยูเนสโก (United Nations Educational Scientific and Cultural Organization - UNESCO) มีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมให้มีการกำหนด ปกป้อง และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติจากทั่วโลกที่คิดว่ามีคุณค่าอย่างเด่นชัดต่อมนุษยชาติ มรดกโลก คือสถานที่ อันได้แก่ ป่าไม้ ภูเขา ทะเลสาบ ทะเลทราย อนุสาวรีย์ สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ รวมไปถึงเมือง ซึ่งคัดเลือกโดยองค์การยูเนสโก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงคุณค่าของสิ่งที่มีมนุษยชาติ หรือธรรมชาติได้สร้างขึ้นมา ในปัจจุบันมีมรดกโลกทั้งหมด 1031 แห่ง ใน 163 ประเทศทั่วโลก ซึ่งแบ่งเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม 802 แห่ง มรดกโลกทางธรรมชาติ 197 แห่ง และอีก 32 แห่งเป็นแบบผสมทั้งสองประเภท มรดกโลกแต่ละแห่งเป็นทรัพย์สินของประเทศที่เป็นเจ้าของดินแดนที่มรดกโลกตั้งอยู่

บทที่ 2

ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสวงหาความรู้มาประกอบกรอบแนวคิดของงานวิจัย ซึ่งจำแนกได้เป็นหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว
- 2.4 แนวคิดเรื่องมรดกโลกและสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A
- 2.5 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับภูมิศาสตร์

กิตติคุณ รุ่งเรือง (2555) ได้กล่าวว่า ภูมิศาสตร์คือ การศึกษารูปแบบของสิ่งต่าง ๆ และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ณ ที่ใดที่หนึ่งบนผิวโลกและการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในบริเวณนั้น ต่อมาภูมิศาสตร์ได้มีการพัฒนาขึ้นว่าเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องทางด้านพื้นที่และบริเวณต่าง ๆ บนพื้นผิวโลก เป็นวิชาที่ศึกษาปรากฏการณ์ทางกายภาพ และมนุษย์ที่เกิดขึ้น ณ บริเวณที่ทำการศึกษา รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณโดยรอบ และสามารถอธิบายได้ถึงรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่ต่าง ๆ บนโลก แผนที่ และสัญญาณโลก ภูมิศาสตร์ทำให้เข้าใจปัญหาทางด้านกายภาพ และวัฒนธรรมของบริเวณที่ศึกษาและสิ่งแวดล้อมโดยรอบที่อยู่บนผิวโลก และเป็นศาสตร์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ สถานที่ และสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ข้อมูลทางแผนที่ในการอธิบายความสัมพันธ์ทางด้านพื้นที่ ความรู้ทางภูมิศาสตร์ทำให้ผู้คนสามารถพัฒนาความเข้าใจในเรื่องราวของความสัมพันธ์ระหว่างคน สถานที่ และสิ่งแวดล้อม ณ เวลาหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งตามเนื้อหาาระบบวิชาในวิชาภูมิศาสตร์ คือ ภูมิศาสตร์กายภาพและภูมิศาสตร์มนุษย์ โดยแต่ละสาขามีเป้าหมายและขอบข่ายที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ภูมิศาสตร์กายภาพ เป็นการศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติที่แวดล้อมด้วยตัวมนุษย์ เช่น ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก เป็นต้น

2. ภูมิศาสตร์มนุษย์ เป็นการศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของมนุษย์หรือสิ่งที่มีมนุษย์

สร้างขึ้น เช่น การประกอบอาชีพ การตั้งถิ่นฐาน เป็นต้น

ซึ่งขอบข่ายทั้งสองของรายวิชาภูมิศาสตร์ที่จัดตามระบบเนื้อหาวิชา และความสัมพันธ์กับองค์ความรู้ในสาขาภูมิศาสตร์กายภาพ ประกอบด้วย ภูมิศาสตร์ดิน พืช สัตว์ แร่ ธรณีวิทยาเบื้องต้น ธรณีวิทยาทั่วไป ธรณีสัณฐานวิทยา อุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา อุทกภูมิศาสตร์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และชีวภูมิศาสตร์

ฉัตรชัย พงศ์ประยูร (2527) ได้กล่าวว่า ภูมิศาสตร์ คือ ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่หรือผิวโลกส่วนใดส่วนหนึ่ง นักภูมิศาสตร์ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ บนพื้นที่ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นปัจจัยทางด้านกายภาพหรือทางด้านวัฒนธรรม โดยภูมิศาสตร์จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับโลกทั้งในด้านที่เป็นธรรมชาติและตัวมนุษย์หรือสังคม ทั้งสองส่วนต่างได้รับการค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา และภูมิศาสตร์ยังเป็นวิชาที่เกี่ยวกับโลกในฐานะเป็นที่อาศัยของมนุษย์ ระบบสุริยจักรวาลและรูปพรรณสัณฐานของโลก รวมถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่มนุษย์อาศัยในโลก ต่อมาในศตวรรษที่ 18 – 19 ภูมิศาสตร์กลายเป็นวิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสภาพแวดล้อม ต่อมาภายหลังวิชาภูมิศาสตร์ศึกษาได้กล่าวรวมถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงของบริเวณต่าง ๆ บนผิวโลกจากปรากฏการณ์และความหมายของภูมิศาสตร์ได้ขยายออกเป็นวิชาที่ว่าด้วยการจัดพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่เป็นหลัก

กัญญารัตน์ ปวนสาย (2552) ลักษณะทางภูมิศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของแผ่นดินที่อาจมีลักษณะสูงหรือต่ำ เป็นภูเขาที่ราบ ที่ราบสูง แม่น้ำ หนอง บึง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศแต่ละแบบต่างมีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรที่อาศัยในภูมิประเทศนั้น

รัชญา ไชยนา (2551) ภูมิศาสตร์เป็นเรื่องราวการบรรยายหรือพรรณนาเกี่ยวกับโลก คณะกรรมการอธิการบดีภูมิศาสตร์ของอังกฤษได้ให้ความหมายภูมิศาสตร์ว่าเป็นศาสตร์ที่บรรยายเกี่ยวกับเปลือกโลกในแง่ความแตกต่างหรือความสัมพันธ์ของพื้นที่ต่าง ๆ และพจนานุกรมอังกฤษ-ไทยได้ให้ความหมายภูมิศาสตร์ไว้ว่าเป็นศาสตร์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ภูมิศาสตร์จึงเป็นศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมิติสัมพันธ์แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ภูมิศาสตร์กายภาพ (Physical Geography) เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของมนุษย์และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เนื้อหาของวิชาจะคาบเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพหลายวิชาที่สำคัญ เช่น อุตุนิยมวิทยา ธรณีวิทยา ภูมิศาสตร์กายภาพเน้นความสัมพันธ์ทางพื้นที่ คือเน้นการกระจายบนพื้นผิวโลกหรือที่เรียกว่า รูปแบบทางภูมิศาสตร์ของสภาพแวดล้อม องค์ประกอบของภูมิศาสตร์กายภาพแบ่งเป็น 3 ประการ คือ

1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

1.3 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.1 ลักษณะภูมิประเทศ หมายถึง ลักษณะของแผ่นดินที่อาจมีลักษณะสูงหรือต่ำ เป็นภูเขา ที่ราบ ที่ราบสูง แม่น้ำ หนอง บึง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศแต่ละแบบต่างมีความสำคัญต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของประชากรที่อาศัยในภูมิประเทศนั้นจะก่อให้เกิดอาชีพสำคัญต่างกัน เช่น บริเวณที่ราบลุ่มหรือที่ราบริมฝั่งแม่น้ำมักมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมีอาชีพทำการประมง และทำการเพาะปลูกเป็นอาชีพหลัก ส่วนบริเวณที่สูงหรือแถบเทือกเขามักมีประชากรเบาบาง

1.2 ลักษณะภูมิอากาศ หมายถึง สภาวะอากาศของทวีป ประเทศ เมือง หรือท้องถิ่นแห่งหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นลักษณะอากาศที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลายาวนาน ภูมิอากาศเป็นปัจจัยที่สำคัญทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดกิจกรรมทั้งทางกายภาพและด้านเศรษฐกิจสังคมของมนุษย์ แต่ลักษณะสภาพทั่วไปของพื้นผิวโลกมีความแตกต่างกัน มีผลทำให้ลักษณะภูมิอากาศแตกต่างกันไป ซึ่งปัจจัยที่ควบคุมสภาพภูมิอากาศ มีหลายปัจจัย เช่น ความเข้มของแสงแดด กระแสน้ำในมหาสมุทร กระแสลมจากมหาสมุทร เทือกเขา ระดับสูงของพื้นที่ เป็นต้น

1.3 ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นสิ่งที่จำเป็นแก่มนุษย์ ซึ่งได้มีการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ การนำทรัพยากรไปใช้เป็นประจำจนมากเกินไปทำให้เกิดปัญหาตามมา การใช้ทรัพยากรอย่างผิดวิธีและการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง อาจทำให้ทรัพยากรที่มีคุณค่าลดน้อยลงอย่างรวดเร็ว มีการแบ่งทรัพยากรธรรมชาติออกเป็นหมวดหมู่ คือ ดิน น้ำ ป่าไม้ แร่ธาตุ และยังมีทรัพยากรประเภทที่ช่วยสร้างความสวยงามให้ธรรมชาติ คือ ทรัพยากรเพื่อการนันทนาการ

2. ภูมิศาสตร์ภูมิภาค (Regional Geography) ภูมิศาสตร์ภูมิภาค คือ การเข้าถึงระบบเทศสัมพันธ์ด้วยการแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนๆ ในการอธิบายผิวโลกที่มีมนุษย์อาศัย ซึ่งนักภูมิศาสตร์ใช้วิธีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นขนาดต่าง ๆ กันตามเกณฑ์และวัตถุประสงค์ โดยแบ่งภูมิภาคออกตามระบบอากาศและแบ่งภูมิภาคตามกลุ่มวัฒนธรรม คือ ยึดเอาเนื้อที่ของประเทศต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ ในปัจจุบันได้มีการแบ่งภูมิภาคออกตามบทบาทหน้าที่เด่นของพื้นที่นั้น เช่น ภูมิภาคของเมือง อันจัดเป็นภูมิภาคขนาดเล็กแต่ก็มีประสิทธิภาพในการจัดพื้นที่ (Hartshorne, 1959) ได้แก่ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม (ชนภูมิ แสงผล, 2555)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว (2552 อ้างถึงใน วันทิกา หิรัญเทศ, 2559: 9) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปเยือนยังสถานที่ต่างถิ่น ซึ่งมีใช่เป็นการพำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการเยือนชั่วคราว โดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพ หารายได้ องค์กรสหประชาชาติ ในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและการท่องเที่ยว ณ กรุงโรม ในปี พ.ศ. 2506 ได้ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ

1. การเดินทาง (Travel) หมายถึง การเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดย มีการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะไปเป็นระยะทางไกล หรือระยะทางไกลก็ได้

2. จุดหมายปลายทาง (Destination) หมายถึง มีจุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่เป็น การชั่วคราวแล้วต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิมโดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือก เดินทางไปเยือนและใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการที่เพียงพอสำหรับสนองความต้องการและความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

3. ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึง มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการ เดินทางที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ อาจมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่าง

ปรีชา แดงโรจน์ (2544) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำโดยปกติ จะเดินทางที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลและการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

บุญยสฤษฎ์ อเนกสุข (2558) กล่าวว่า ก่อนศตวรรษที่ 18 การท่องเที่ยวจะเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจ การหาประสบการณ์ และการตากอากาศ โดยเป็นที่รู้จักกันว่า แกรนด์ทัวร์ หมายถึง การท่องเที่ยวของชนชั้นสูงที่แสดงถึงความมั่งคั่ง เป็นการเรียนรู้วัฒนธรรม เช่น การไปชมภาพจิตรกรรม และยังหมายถึงการตากอากาศเพื่อสัมผัสภูมิอากาศและภูมิประเทศที่แตกต่างกันของแต่ละรัฐอีกด้วย แกรนด์ทัวร์นับเป็นการผสมผสานระหว่างการศึกษาและหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ควบคู่ไปกับการผ่อนคลายจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมเดิมสู่การค้นพบสิ่งแปลกใหม่ทางสังคมและวัฒนธรรม ต่อมาภายหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรมในช่วงศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมาพบว่าความต้องการพักผ่อนหย่อนใจและการแสวงหาประสบการณ์ได้ขยายไปยังชนชั้นกลาง และชนชั้นแรงงาน ต่อมาในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 การท่องเที่ยวยังมีความหมายรวมถึงการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพื่อเป็นเครื่องมือของการพัฒนาเพื่อความทันสมัย และในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ยังได้กล่าวรวมถึงการท่องเที่ยวในมิติของเจ้าบ้าน และผู้มาเยือนอีกด้วย

2.2.2 ประเภทของการท่องเที่ยว

วิมล จิโรจพันธุ์ ประชิต สกฤษณ์พัฒน์ และอุดม เขยกิจวงศ์ (2548) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าหมายถึง ผู้คนหรือประชาชนได้ไปเยี่ยมเยือนยังสถานที่หนึ่ง เพื่อการเที่ยวชมเมือง เยี่ยมญาติและเพื่อน พักผ่อนวันหยุดทั้งระยะสั้นและระยะยาว และอาจหมายรวมถึง บุคคลที่เดินทางไปเข้าร่วมการประชุมทางวิชาการ ทางการเมือง หรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางธุรกิจ ตลอดจนการเดินทางไปศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ หรือไปทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ด้วย โดยที่มาเหล่านี้สามารถใช้การคมนาคมขนส่งได้ทุกรูปแบบ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การเดินทางไปสู่สถานที่ต่าง ๆ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อการศึกษาการแลกเปลี่ยนทาง ศิลปะวัฒนธรรม การประชุม การแสดง ธุรกิจ และประเภทของการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น ประเภทของประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวเพื่อสันตนาการ 2) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล 3) การท่องเที่ยวเพื่อชมประวัติศาสตร์ 4) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ 5) การท่องเที่ยวเพื่อชมวัฒนธรรม 6) การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ 7) การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2546 อ้างถึงใน ชিতวร ประดิษฐ์รอด, 2557: 21) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน พักผ่อนหย่อนใจ และผู้ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัย ปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และไปด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ที่มีใช้เป็นการประกอบอาชีพ หรือหารายได้โดยใช้เวลาเดินทางไปกลับมากกว่า 24 ชั่วโมง ซึ่งเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ คือ 1) เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังที่อื่นชั่วคราว 2) เดินทางด้วยความสมัครใจ 3) เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ฐิรชญา มณีเนตร (2552 อ้างถึงใน ชิตวร ประดิษฐ์รอด, 2559: 9) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา (อาทิ การแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางเพื่อการศึกษาการเดินทางเพื่อนการประชุมสัมมนา (ธุรกิจ) การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

2.2.3 ปัจจัยในการท่องเที่ยว

หฤทัย พันธุ์จุล กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้ผู้คนเดินทางมาเยือนท้องถิ่นนั้นๆ ฉะนั้นจะมีทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 1) ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำน้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ สวนรุกขชาติ ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด 2) ประเภท

ประวัติศาสตร์ ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณพิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ และ 3) ประเภทศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ งานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านชาวนา สภาพชีวิตในชนบท ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ 1) ภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก มีส่วนสำคัญในการกำหนดกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยว สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำทำให้การเดินทางท่องเที่ยวอ่อนตัวลง โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล เช่นเดียวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในบางประเทศ อาจก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง เป็นผลให้การเดินทางออกนอกประเทศชะลอตัวลงในระยะเวลานั้น 2) ความนิยมในการท่องเที่ยว ในช่วงเวลา 30 กว่าปีที่ผ่านมา มีองค์ประกอบหลายประการที่ช่วยให้รายได้ของครอบครัวสูงขึ้น ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวลดต่ำลง จากการที่ธุรกิจท่องเที่ยวได้ปรับรูปแบบของการบริการให้มีค่าใช้จ่ายเบ็ดเสร็จในระบบประหยัด ทำให้ผู้ที่รักการเดินทางท่องเที่ยว สามารถจัดการรายได้เพื่อการท่องเที่ยวได้ดีขึ้น 3) การขยายเส้นทางคมนาคม โลกยุคใหม่ที่มีการคมนาคมขนส่งจะต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดระบบเครือข่ายถนนเชื่อมต่อเพื่อการเดินทางด้วยรถที่มีความยืดหยุ่นสูงกว่าตารางเดินรถไฟที่ค่อนข้างจำกัดและตายตัว และ 4) การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง ระบบการคมนาคมขนส่งที่พัฒนาให้มีสิทธิ์ประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทำให้ดูเหมือนโลกจะหดตัวเล็กลง รัฐบาลทุกประเภทต่างให้ความสนใจ ขอความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว และแลกเปลี่ยนข้อมูล

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ได้สรุปว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวจะต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ หรือ 3 A's คือ

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวย่อมแตกต่างกันไปตามประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มย่อมสนใจสิ่งดึงดูดของทรัพยากรท่องเที่ยวแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน เช่น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มสนใจด้านความสวยงามของธรรมชาติ ก็จะชอบไปเที่ยวประเภทภูเขาหรือหาดทราย หรือนักท่องเที่ยวบางกลุ่มอาจสนใจด้านศิลปวัฒนธรรม ก็ชอบไปเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา เป็นต้น นอกจากนี้ภาพลักษณ์และราคาค่าเข้าชมของทรัพยากรท่องเที่ยวยังมีส่วนในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมด้วย

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีเส้นทางคมนาคมขนส่งเข้าถึง เป็นปัจจัยสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวที่ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง จึงจำเป็นต้องมีถนน สถานีขนส่งทางรถยนต์ ท่าเรือ

และท่าอากาศยาน เป็นต้น เพื่อให้ธุรกิจการขนส่งสามารถนำนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวให้ได้รับความสุข ความสบาย และความประทับใจ แยกประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวประเภทการเข้า-ออก เมือง เช่น การขนถ่ายกระเป๋าเดินทาง การตรวจตราหนังสือเดินทาง การติดค้นของติดตัว และการต่อวีซ่า 2) สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสื่อสาร ระบบ ระบบไฟฟ้า ระบบไฟฟ้า การสุขาภิบาล ถนนหนทาง การสาธารณสุข สวนสาธารณะ การศึกษาและฝึกอบรม 3) สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทความปลอดภัย เช่น ความปลอดภัยจากบริการการท่องเที่ยว เพื่อมิให้เกิดอุบัติเหตุหรือถูกหลอกลวงจากผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยด้านแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

S. Dickman (1997) ได้กล่าวว่าสถานที่ท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว (Tourist Destination and tourism product) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก หรือที่เรียกว่าองค์ประกอบ 5A's คือ แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Amenities) ที่พัก (Accommodation) และกิจกรรมต่าง ๆ (Activities) ทั้งนี้ในงานวิจัยจะแบ่งเป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยว (Attraction/Destination components) ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1. แหล่งท่องเที่ยว (Attraction/Destination) ประกอบด้วย

- 1.1 แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี
- 1.2 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
- 1.3 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวอื่น ๆ ประกอบด้วย

- 2.1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและความสะดวกในการเดินทาง
- 2.2 ที่พัก
- 2.3 สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ คือการบริการที่นักท่องเที่ยวคาดหวัง

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ในหนังสือเรื่อง องค์ประกอบของการบริหารและการจัดการท่องเที่ยว (2540) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เนื่องจากสามารถ

ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวได้ องค์ประกอบของการท่องเที่ยวแบ่งเป็น 3 ประการต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญ จัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว ซึ่งจัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวเป็น 4 ประเภทดังนี้ คือ 1) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 2) แหล่งท่องเที่ยวตามสภาพธรรมชาติ 3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง 4) แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

2. บริการการท่องเที่ยว บริการที่รับรองการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง เป็นบริการที่รองรับความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรมและบริการอื่น ๆ ทั้งนี้ รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ

3. ตลาดการท่องเที่ยว เป็นการแสดงออกของอุปสงค์ ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งในกระบวนการจัดการได้รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาการขายและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

เทิดชาย ช่วยบำรุง (2551 อ้างถึงใน ชิตวร ประดิษฐ์รอด, 2557: 11) องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวควรมีองค์ประกอบหลักอย่างน้อย 5 ประการ หรือ 5 A's ดังต่อไปนี้

1. การเข้าถึง (Accessibility) คือ มีความสามารถในการเข้าถึง ความสามารถในการคมนาคมไปยังสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างดี เช่น มีถนนคอนกรีต และถนนลาดยางอยู่ในสภาพที่ดี เข้าถึงง่าย สะดวกสบาย รวมไปถึงการเดินทางโดยวิธีอื่น ๆ

2. กิจกรรม (Activity) คือ ภายในแหล่งท่องเที่ยวมีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบ เช่น การเดินป่าการปั่นจักรยาน การศึกษาธรรมชาติ การพายเรือ การถ่ายรูป เป็นต้น

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) คือ แหล่งท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวอย่างครบครันและเพียงพอ เช่น ด้านสาธารณูปโภค น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ สถานีตำรวจ โรงพยาบาล รวมถึงที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และจุดบริการนักท่องเที่ยว

4. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) คือ แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงกิจกรรมการท่องเที่ยว

5. ที่พัก (Accommodation) คือ ภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหรือบริเวณ ใกล้เคียงต้องมีที่พักไว้เพื่อบริการนักท่องเที่ยว

2.4 แนวคิดเรื่องมรดกโลกและสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A

2.4.1 ข้อกำหนดและเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอแหล่งมรดกโลก

2.4.2 คุณสมบัติของสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A

2.4.1 ข้อกำหนดและเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอแหล่งมรดกโลก จะแบ่งออกเป็น

2.4.1.1 เกณฑ์มรดกโลกทางวัฒนธรรม

2.4.1.2 เกณฑ์มรดกโลกทางธรรมชาติ

2.4.1.1 เกณฑ์มรดกโลกทางวัฒนธรรม

1) มีลักษณะโครงสร้างต่าง ๆ สะท้อนถึงอดีต เช่น งานทางสถาปัตยกรรม ผลงานที่เป็นอนุสรณ์ในเชิงจิตรกรรม หรือประติมากรรม โครงสร้างทางธรรมชาติที่เป็นหลักฐานทางโบราณคดี ถ้าที่ใช้เป็นที่อยู่ของมนุษย์ หรือลักษณะอื่น ๆ ใกล้เคียงซึ่งมีคุณค่าและความสำคัญในระดับสากล ในทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์

2) เป็นกลุ่มอาคารที่มีความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือลักษณะทางภูมิสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าหรือความสำคัญในระดับสากลไม่ว่าจะในทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์

3) เป็นที่ตั้งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ผลงานของมนุษย์โดยเฉพาะ หรือเป็นการร่วมกันของทั้งมนุษย์และธรรมชาติ รวมทั้งที่ตั้งที่เป็นหลักฐานทางโบราณคดี ซึ่งล้วนมีคุณค่าและความสำคัญระดับสากลไม่ว่าจะในด้านประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ ชาติพันธุ์วิทยา หรือมานุษยวิทยา

การที่ลักษณะทั้ง 3 ข้อดังกล่าวจะจะถูกจัดว่ามีคุณค่า ความสำคัญ และชื่อเสียงระดับโลกจะต้องเข้าเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งใน 6 ข้อดังนี้

1) เป็นสิ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ของความสำเร็จด้านศิลปะซึ่งเป็นแบบฉบับต่อ ๆ มา

2) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านสถาปัตยกรรม ศิลปะ ผังเมือง หรือภูมิสถาปัตยกรรม ในแหล่งอารยธรรมแหล่งใดแห่งหนึ่งของโลก

3) เป็นหลักฐานเฉพาะที่แสดงถึงความเป็นอารยธรรมหนึ่ง ซึ่งสูญหายหรือล่มสลาย

4) เป็นรูปแบบของอาคารหรือผลงานด้านสถาปัตยกรรมที่มีชื่อเสียงซึ่งปรากฏชัดเจนช่วงสำคัญ ทางประวัติศาสตร์

5) เป็นรูปแบบของการตั้งถิ่นฐานที่มีชื่อเสียง อันสะท้อนลักษณะวัฒนธรรมในช่วงสำคัญทางประวัติศาสตร์

6) มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์ ความคิด หรือความเชื่อที่มีความสำคัญ และมีชื่อเสียงในระดับสากล รวมทั้งต้องมีการตรวจสอบว่า มีลักษณะดั้งเดิมที่แท้จริงหรือไม่ กล่าวคือ

1) ต้องผ่านการตรวจสอบลักษณะดั้งเดิมในด้านการออกแบบ วัสดุ ฝีมือ ตลอดจนการติดตั้งต่าง ๆ ซึ่งทั้งนี้คณะกรรมการ ฯ จะยอมรับการปรับปรุงบูรณะต่าง ๆ ที่อยู่บนพื้นฐาน และรายละเอียดทางวิชาการที่ถูกต้องสมบูรณ์ตามลักษณะดั้งเดิมเท่านั้น

2) ต้องมีระบบการจัดการและกฎหมายคุ้มครอง เพื่อเป็นหลักประกันว่า จะมีการอนุรักษ์แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมนั้น ๆ อย่างจริงจัง และต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบด้วยว่า กฎหมายที่คุ้มครองนั้นอยู่ในระดับประเทศ จังหวัด หรือเทศบาล

ทั้งนี้สิ่งที่สามารถถูกเคลื่อนย้ายไปมาได้จะไม่ได้รับการพิจารณาให้เข้าอยู่ในรายชื่อแหล่งมรดกโลกโดยเด็ดขาด

2.4.1.2 เกณฑ์มรดกโลกทางธรรมชาติ

1) ลักษณะทางธรรมชาติทั้งทางด้านกายภาพและชีวภาพที่มีคุณค่า ความสำคัญ และชื่อเสียงในระดับสากล ทั้งในแง่สุนทรียภาพและวิทยาศาสตร์

2) ลักษณะทางธรณี ภูมิประเทศ หรือพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์หรือพืชที่หายาก ซึ่งมีคุณค่าและความสำคัญในระดับสากลในแง่วิทยาศาสตร์ หรือการอนุรักษ์

3) พื้นที่ทางธรรมชาติโดยเฉพาะที่มีคุณค่าและความสำคัญระดับสากลในแง่ของวิทยาศาสตร์ การอนุรักษ์ และความงามตามธรรมชาติ

ซึ่งทั้งสามประเภทต้องมีลักษณะเข้าเกณฑ์หนึ่งใน 4 ประการดังนี้ด้วย คือ

1) เป็นสิ่งแสดงหรือบอกถึงยุคหรือช่วงที่สำคัญของวิวัฒนาการของโลกอย่างชัดเจน
2) เป็นสิ่งแสดงหรือบอกถึงกระบวนการทางธรณีวิทยา วิวัฒนาการทางชีววิทยา ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ที่มนุษย์มีต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในแบบต่าง ๆ

3) เป็นแหล่งปรากฏการณ์ธรรมชาติที่พิเศษ เช่น พื้นที่ซึ่งยังมีระบบนิเวศและธรรมชาติที่สวยงามอันมีชื่อเสียง หรือแม้แต่พื้นที่ซึ่งมีองค์ประกอบด้านอารยธรรมที่มีชื่อเสียง

4) เป็นแหล่งอาศัยที่สำคัญของพืชและสัตว์ที่หายากซึ่งมีชื่อเสียง

5) ในกรณีของสัตว์ที่มีการอพยพย้ายถิ่น ควรมีการคุ้มครองพื้นที่ที่สัตว์จะย้ายไปอยู่เช่นกัน ทั้งนี้ควรมีข้อตกลงของประเทศที่เกี่ยวข้องเสียก่อน

6) พื้นที่ในข้อ (1) ถึง (4) จะต้องได้รับการคุ้มครองจากกฎหมาย เช่น ในรูปของอุทยานแห่งชาติ หากไม่มีก็ควรมีแผนการจัดการที่จะนำไปปฏิบัติต่อไปได้

2.4.2 คุณสมบัติของสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A

คุณสมบัติของสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A นั้นต้องประกอบไปด้วยคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) ด้านการคมนาคม โดยถือเป็นปัจจัยแรกในเกณฑ์การคัดเลือก ซึ่งจะต้องสะดวกต่อการเดินทางทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ อีกทั้งยังต้องมีรถโดยสารที่ไว้อำนวยความสะดวกถึงสถานที่ท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

2) ด้านมัคคุเทศก์หรือวิทยากร ควรมีการศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป และต้องมีระดับปริญญาตรีขึ้นไปไม่น้อยกว่า 30% ของจำนวนมัคคุเทศก์หรือวิทยากรทั้งหมด ต้องมีใบรับรองอย่างถูกต้อง อีกทั้งมัคคุเทศก์หรือวิทยากรต้องมีความสามารถทางด้านภาษาและวัฒนธรรมอย่างดี รวมถึงมีจำนวนเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว

3) ด้านความสะอาด เช่น ห้องน้ำสาธารณะต้องมีความสะอาด สวยงาม ได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถานที่นั้น ๆ ถึงขยะต้องมีเพียงพอกับความต้องการและวางอยู่ในจุดที่เห็นได้ชัดเจน รวมถึงความสะอาดของอาหารภายในเขตท่องเที่ยว และต้องมีสภาพอากาศที่บริสุทธิ์ 4) การรองรับปริมาณนักท่องเที่ยว สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศได้ 600,000 รายต่อปี โดยในจำนวนนั้นต้องรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ 50,000 รายต่อปี

5) สภาพแวดล้อมภายในเขตสถานที่ท่องเที่ยว ต้องมีจุดบริการที่พร้อมให้ข้อมูลและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ มีป้ายแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวครบถ้วน ต้องมีตัวอักษรสวยงาม ได้รับการออกแบบให้มีเอกลักษณ์สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสถึงกลิ่นอายของวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้น ๆ

6) ด้านความปลอดภัย ต้องมีหน่วยงานดูแลด้านความปลอดภัยในทุกด้าน เช่น หน่วยกู้ภัยดับเพลิง การป้องกันการโจรกรรม ด้านการคมนาคม จุดอันตรายหรืออุปกรณ์เครื่องเล่น

7) ด้านการติดต่อสื่อสาร ต้องมีจุดบริการในการส่งไปรษณีย์หรือไปสการ์ด บริเวณทางเข้า-ออก รวมถึงบริเวณที่เป็นศูนย์รวมนักท่องเที่ยวต้องมีโทรศัพท์สาธารณะสำหรับโทรในประเทศและต่างประเทศไว้ให้บริการอย่างเพียงพอ อัตราค่าบริการต้องมีราคาที่เหมาะสม ซึ่งบริเวณที่อำนวยความสะดวกต้องมีการออกแบบให้สวยงามและมีเอกลักษณ์สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

8) การจำหน่ายสินค้า สถานที่จำหน่ายสินค้าที่ระลึกต้องได้รับการออกแบบให้สวยงามและมีเอกลักษณ์สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ต้องมีความสะอาด ราคาเหมาะสม และเป็นสินค้าที่มีคุณภาพและมีเอกลักษณ์เฉพาะของสถานที่นั้น ๆ

9) การบริหารจัดการ ต้องมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การจัดการด้านความปลอดภัย ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ต้องมีการอำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่มบุคคลพิเศษ (ผู้สูงอายุ เด็กและคนพิการ) เป็นต้น

10) ด้านสภาพแวดล้อม ต้องไร้มลพิษทางอากาศ ทางเสียงและทางน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์

11) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว การสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องมีอัตราความพึงพอใจสูง ซึ่งประกอบด้วยด้านสิ่งแวดล้อม ราคาบัตร สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ เกณฑ์การตัดสินของสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับคัดเลือกเป็นระดับ 5A

ส่วนที่ 1 ด้านบริการและสิ่งแวดล้อม 1,000 คะแนน สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ต้องได้ 950 คะแนนขึ้นไป อาทิ การคมนาคม ความสะอาด ความปลอดภัย การจับจ่ายซื้อของ

ส่วนที่ 2 ด้านทัศนียภาพ 100 คะแนน สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ต้องได้ 90 คะแนนขึ้นไป อาทิ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เป็นต้น

ส่วนที่ 3 การประเมินจากนักท่องเที่ยว 100 คะแนน สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ต้องได้ 90 คะแนนขึ้นไป เป็นการประเมินความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวในทุก ๆ ด้าน

2.5 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศจีน

เหรียญ หล่อวิมิงคล (2552) เขียนหนังสือเรื่อง “นโยบายรัฐบาลจีนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศ” ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวในจีนมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาประเทศ รัฐบาลจีนได้ดำเนินนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน 3 ช่วง ช่วงแรก คือ ปี ค.ศ. 1978-1988 ซึ่งเป็นยุคที่ชาวจีนโพ้นทะเลได้รับอนุญาตให้กลับเข้าไปเยี่ยมญาติ นับเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่เศรษฐกิจท้องถิ่นของจีน ในช่วงที่สอง คือ ช่วงปี ค.ศ. 1988-1998 เป็นยุคที่ชาวต่างชาติเริ่มเข้าไปท่องเที่ยวในจีน เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมาก และในช่วงสุดท้าย คือ ในปี ค.ศ. 1998-2008 ซึ่งเป็นการจุดกระแสระดับโลก นโยบายนี้ถูกใช้มาเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวแบบใหม่และเป็นการแสดงให้ประเทศอื่นเห็นด้วยว่าประเทศจีนก็มีการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ดังนั้น การศึกษานโยบายเหล่านี้จะทำให้เข้าใจสถานการณ์ทางการท่องเที่ยว และสิ่งนี้สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับรัฐบาลไทย

ชุตีระ ระบอบ ชีระวิทย์ สุรรัตน์ และคมสัน สอนองพงษ์ (2559) เขียนหนังสือเรื่อง “โซ่อุปทานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีน” เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีน ในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีน รัฐบาลจีนมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจของจีนและของโลก รัฐบาลจีนเตรียมใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น การขยายตลาดท่องเที่ยวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งเสริมสินค้าท่องเที่ยวให้มีประเภทหลากหลายมากขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างการควบคุมดูแลและบริหารตลาดท่องเที่ยว เป็นต้น ปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจีนได้ขยายตัวและกลายเป็นแหล่งรายได้สำคัญของจีน คาดว่ารายได้จากการท่องเที่ยวจะเติบโตในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 8.7 ในช่วงปี.ศ. 2006-2016 และทำให้การท่องเที่ยวเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญมากสาขาหนึ่งของจีน มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจีนสูงถึง 129 ล้านคน ทำให้จีนกลายเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวจากต่างชาติมากเป็นอันดับที่ 4 ของโลก

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

ชุตินันท์ สงวนประสิทธิ์ (2555) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ทฤษฎีเศรษฐกิจสีเขียว : การพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และการท่องเที่ยวในอดีตที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในมณฑลยูนนาน ศึกษาการปรับใช้ทฤษฎีสีเขียวในนโยบายทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนาน ผลการศึกษาพบว่ามณฑลยูนนานมีมลภาวะอากาศและมลภาวะทางน้ำที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม ต่อมามีการใช้ทฤษฎีเศรษฐกิจสีเขียวต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ในภาคการบริการและการท่องเที่ยว มณฑลยูนนานสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมชนเผ่าควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรชนเผ่า เช่น การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์และดูแลทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของมณฑลยูนนาน เช่น หมู่บ้านเหอซุนของชนชาติไป๋ และชนชาติฮาหนี่ แขงกรีลา เป็นต้น

พิชญ์ เหยียญมหาสาร (2557) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “โอกาสและลู่ทางการเข้าสู่ตลาดของธุรกิจอาหารแปรรูปและการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน” รายงานการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพของตลาดมณฑลยูนนาน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ตลาดภาวะการแข่งขัน ภาวะอุปสงค์และอุปทาน ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการทำธุรกิจอาหารแปรรูป ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว เพื่อศึกษากลยุทธ์และแนวทางในการเข้าสู่ตลาดธุรกิจอาหารแปรรูปและ

ธุรกิจการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า ตลาดนักท่องเที่ยวชาวจีนในมณฑลยูนนานที่เดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศ สามารถแบ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศเป็นครั้งแรก กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน กลุ่มนักท่องเที่ยวชัรบรยนต์เที่ยวเอง กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงค้นคว้าธรรมชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวท่องเที่ยวข้ามชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน และกลุ่มนักท่องเที่ยวอิสระ ซึ่งในแต่ละกลุ่มมีพฤติกรรมที่ต่างกัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยว

มณฑลสิริ สุวรรณเลิศเจริญ (2557) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น” มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น 2) เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ก่อให้เกิดเทศกาลต่าง ๆ 3) เพื่อศึกษาการพัฒนาปัจจัยที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศญี่ปุ่นนั้น คือ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดในการเดินทางมาท่องเที่ยว ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น คือ ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ และการคมนาคม 2) ประเทศญี่ปุ่นมีภูมิศาสตร์ที่หลากหลายทำให้ประชากรในประเทศคิดกิจกรรมที่รองรับด้านภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ โดยประเทศญี่ปุ่นจะใช้ฤดูกาลทั้ง 4 ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว เป็นปัจจัยสำคัญในการแบ่งช่วงของเทศกาลในประเทศ และในแต่ละเทศกาลของประเทศญี่ปุ่นนักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสถึง วัฒนธรรมและประเพณีของคนญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจน 3) การพัฒนาปัจจัยที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่นมีการพัฒนาปัจจัยในด้านต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศมีความสะดวกมากขึ้น การพัฒนาปัจจัยที่สนับสนุนการท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ การกระตุ้นการท่องเที่ยวของรัฐบาลญี่ปุ่น การพัฒนาด้านคมนาคม และการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยว

ยศนนท์ สุดสงวน (2558) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของไต้หวัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทางภูมิศาสตร์ของไต้หวัน ทั้งในด้านที่ตั้ง ลักษณะภูมิประเทศลักษณะภูมิอากาศของไต้หวัน และเพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของไต้หวัน ผลการศึกษาพบว่า สภาพทางภูมิศาสตร์ของไต้หวันถูกแบ่งเป็น 4 ส่วนแต่ทรัพยากรธรรมชาติมีคล้ายคลึงกันมาก จึงสรุปได้ว่าเป็นเกาะที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติตามหลักทางภูมิศาสตร์ ส่วนปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของไต้หวัน ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลักที่ช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไต้หวันได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นและจะประสบความสำเร็จได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ไต้หวันมีลักษณะเป็นเกาะมีธรรมชาติล้อมรอบและอุดมสมบูรณ์ ทำให้มีวิวทิวทัศน์สวยงามน่าดึงดูดใจ ไต้หวันเป็นเมืองที่มี

ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม สืบต่อกันมายาวนาน มีการผสมผสานทางวัฒนธรรมพื้นเมืองและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นในยุคอาณานิคม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไต้หวันเกิดเป็นแรงผลักดันให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้ 2) ปัจจัยทางด้านภูมิอากาศมีอากาศแบบประเทศเขตร้อน มีลมมรสุมพัดผ่านจึงมีฝนตกชุกในหน้าฝน อากาศอบอุ่น มีแสงแดดทุกวัน จึงกล่าวได้ว่า สภาพภูมิอากาศของไต้หวันเหมาะแก่การเดินทางท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยว และดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก 3) ปัจจัยด้านการคมนาคมขนส่ง ในการเดินทางท่องเที่ยวไปในแต่ละเมืองของไต้หวัน ระบบการคมนาคมขนส่งพื้นฐานมีความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อมต่อกับสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย มีส่วนสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในการเดินทาง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการท่องเที่ยว

วิชสุตา ร้อยพิลา และ ปรีดา ไชยา (2558) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกจะมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความเป็นมิตรไมตรี และด้านสิ่งดึงดูดใจ และพบว่ามี 4 องค์ประกอบของปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ องค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบด้านความเป็นมิตรไมตรี องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ และองค์ประกอบด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ศิริเพ็ญ ดาบเพชร (2560) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “องค์ประกอบการท่องเที่ยวและช่องทางการสื่อสารภาพลักษณ์การท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวอนาคต กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวและช่องทางการรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอนาคต เป็นการทดลองเชิงปริมาณโดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็น นักท่องเที่ยวที่ไม่เคยเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 554 คน ถึงองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว และช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านนันทนาการ ด้านลักษณะของสถานที่ ด้านบรรยากาศของสถานที่ ด้านธรรมชาติและด้านการคมนาคมสำหรับช่องทางการรับรู้ข้อมูลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ สื่อแบบดั้งเดิม เช่น คำบอกเล่าของญาติหรือเพื่อน และโทรทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ และในการพัฒนาศักยภาพการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวนั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจน รวมทั้งใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย และส่งเสริมความรู้และทักษะให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว

อมรรัตน์ ทองน้อย (2557) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวกัญหลิน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวของเมืองกัญหลิน เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองกัญหลิน ผลการศึกษาพบว่ากัญหลินเป็นเมืองที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่โดดเด่นมีชื่อเสียงระดับโลกโดยเฉพาะภูเขาและแม่น้ำ ส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวกัญหลิน มีอยู่ด้วยกันหลายปัจจัย ได้แก่ สภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพทางภูมิอากาศลักษณะทางธรรมชาติ ปัจจัยทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การคมนาคม และพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ทรงพล ศิริชัย (2558) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนานคุนหมิง ประเทศจีน” มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน คุนหมิง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้มณฑลยูนนาน คุนหมิง เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจีน 3) เพื่อศึกษาความสำคัญของการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุนหมิง ที่มีต่อเศรษฐกิจประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า 1) มณฑลยูนนานมีการกระจายของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กว้างขวาง มณฑลยูนนาน มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเวียดนาม ลาว และพม่ามีทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ หรือวัฒนธรรมที่น่าสนใจเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ทั้งคนจีนเองและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะเมืองหลวง คุนหมิง ซึ่งมีการจัดระเบียบเมืองและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ดี มีสถานที่ท่องเที่ยว และพักผ่อนหย่อนใจมากมาย ทั้งภายในตัวเมืองและรอบ ๆ เมือง มีโบราณวัตถุที่ได้รับการอนุรักษ์ มีอุทยานธรณีวิทยาโลก มีทะเลสาบ น้ำพุร้อน ซึ่งล้วนแต่เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับชาติ และระดับมณฑลทั้งสิ้น 2) จากการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้มณฑลยูนนาน และเมืองคุนหมิงประสบความสำเร็จในด้านการท่องเที่ยวพบว่ามณฑลยูนนาน มีสภาพภูมิอากาศ และภูมิประเทศที่สนับสนุนต่อการท่องเที่ยว มีทั้งทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ อาหาร และการคมนาคมที่เหมาะสม ส่งผลให้การเข้ามาท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน เป็นเรื่องง่าย จึงมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในมณฑลยูนนานเป็นจำนวนมาก 3) มณฑลยูนนานมีความสำคัญกับประเทศจีนในภาคเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก หนึ่งในอุตสาหกรรมที่เป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจีนให้ก้าวไปข้างหน้า คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีมณฑลยูนนานมีรายได้รวมจากการท่องเที่ยว 328,179 ล้านบาท ในปี 2015 เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.09 จากปี 2014 ด้วยเหตุนี้มณฑลยูนนาน และเมืองคุนหมิงจึงเป็นอีกปัจจัยที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศจีน

อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ยังไม่มีผู้ใดศึกษา สถานที่ท่องเที่ยวระดับโลก 6 แห่งและสถานที่มรดกโลก 5 แห่งในมณฑลยูนนาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในมณฑลยูนนานให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน จะสามารถแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น

- 3.1 การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและแหล่งข้อมูล
- 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4 การสรุปผล และอภิปราย

3.1 การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

โดยค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา งานวิจัย สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เพื่อกำหนดประเด็นและปัญหาการวิจัย รวมถึงกำหนดวัตถุประสงค์กรอบแนวคิดของการวิจัย

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานจะใช้การเก็บข้อมูลทุติยภูมิเป็นหลัก โดยมีแหล่งข้อมูลจาก

3.2.1 แหล่งข้อมูลทางภูมิศาสตร์ เป็นการศึกษาโดยรวบรวมแหล่งข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย สารนิพนธ์ รวมไปถึงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับที่ตั้ง ภูมิประเทศ และภูมิอากาศของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

3.2.2 แหล่งข้อมูลทางองค์ประกอบของการท่องเที่ยว จะเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน โดยรวบรวมแหล่งข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย สารนิพนธ์ รวมไปถึงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การวิเคราะห์ที่ตั้ง และลักษณะทางภูมิศาสตร์ จะวิเคราะห์ที่ตั้ง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน โดยใช้แผนที่จากสื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต Google Map, Google Earth รวมไปถึงหนังสือแผนที่ต่าง ๆ

3.3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการท่องเที่ยว โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน จะใช้แนวคิดของเท็ดชาย ช่วยบำรุง เกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ 1. การเข้าถึง 2. กิจกรรม 3. สิ่งอำนวยความสะดวก 4. สิ่งดึงดูดใจ และ 5. ที่พัก

3.4 การสรุปผล และอภิปราย

เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

3.4.1 เครื่องคอมพิวเตอร์

3.4.2 โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word

3.4.3 โปรแกรมสำเร็จรูป Google Chrome

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และนำเสนอหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตพื้นที่ศึกษาการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานมีทั้งหมด 11 แห่ง แบ่งเป็น 2 ประเภท
2. สภาพภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนาน
3. ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

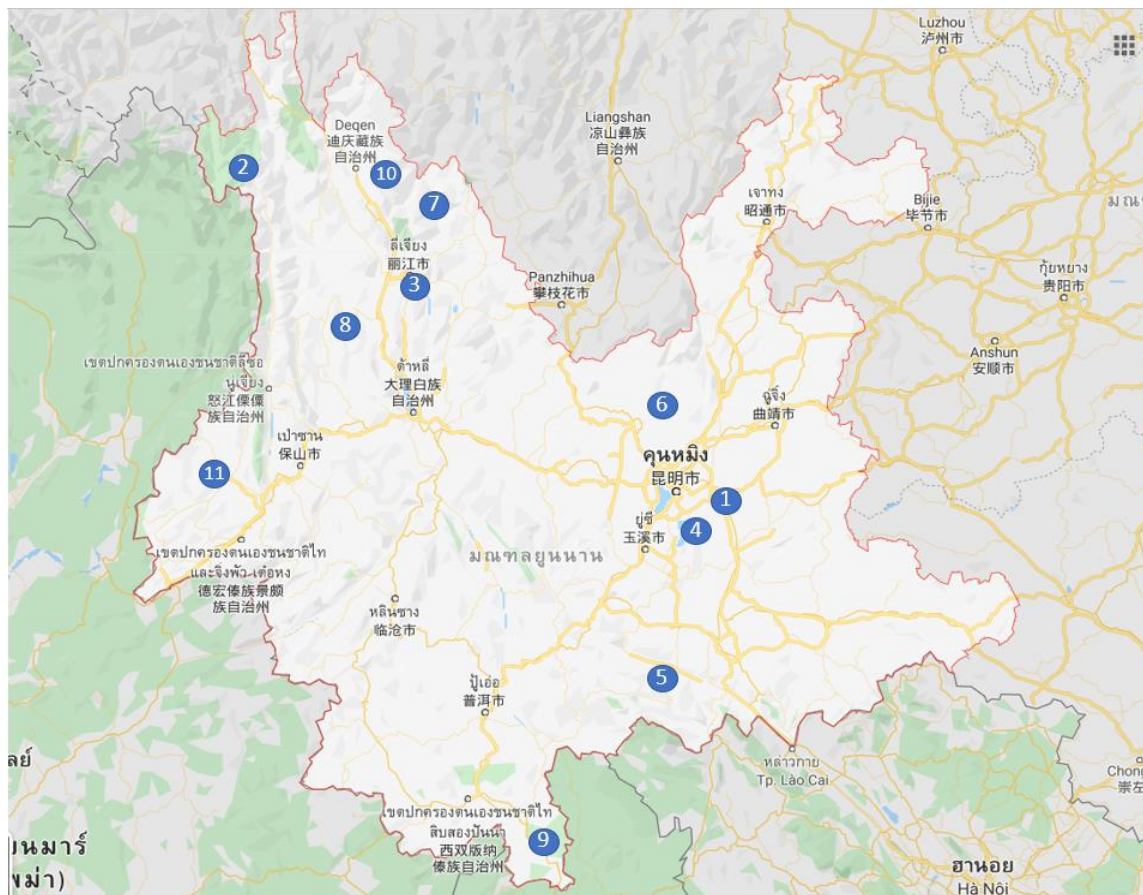
1. ขอบเขตพื้นที่ศึกษาการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน มีทั้งหมด 11 แห่ง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 สถานที่มรดกโลก 5 แห่งในมณฑลยูนนาน ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก (UNESCO) มีทั้งหมด 5 แห่ง ได้แก่

1. อุทยานป่าหินยูนนาน (เชิงธรรมชาติ)
2. เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย (เชิงธรรมชาติ)
3. มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง (เชิงวัฒนธรรม)
4. เขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียง (เชิงธรรมชาติ)
5. นาขั้นบันไดชนชาติฮานี (เชิงวัฒนธรรม)

1.2 สถานที่ท่องเที่ยวระดับสูงสุดของประเทศจีนตามเกณฑ์การจัดระดับแหล่งเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินระดับคุณภาพของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศจีน ที่มีคุณภาพระดับโลก 6 แห่งในมณฑลยูนนาน ได้แก่

1. World Horticultural Expo Garden
2. ภูเขาหิมะมังกรหยก
3. เจดีย์สามองค์
4. สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน
5. อุทยานแห่งชาติผู้ต้าช่อ
6. อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงตำแหน่งของสถานที่ท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/%E0%B8.3431058>

1. อุทยานป่าหินยูนนาน (เชิงธรรมชาติ)
2. เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย (เชิงธรรมชาติ)
3. มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง (เชิงวัฒนธรรม)
4. เขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง (เชิงธรรมชาติ)
5. นาขั้นบันไดชนชาติฮานี่ (เชิงวัฒนธรรม)
6. World Horticultural Expo Garden
7. ภูเขาหิมะมังกรหยก
8. เจดีย์สามองค์
9. สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน
10. อุทยานแห่งชาติผู้ต๋าค้อ
11. อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

2. สภาพภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนาน

2.1 ที่ตั้งของมณฑลยูนนาน

พิกัด 24°11'46.9"N 100°44'20.3"E 24.196361, 100.738974

ภาพที่ 2 แสดงภาพที่ตั้งของมณฑลยูนนาน

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/%E0%B8.3431058>

2.2 ภูมิประเทศของมณฑลยูนนาน

มณฑลยูนนาน มีชื่อย่อว่า “หยุน” หรือ “เตียน” เป็นมณฑลจีนที่อยู่ตั้งอยู่ใกล้กับประเทศไทยมากที่สุด จึงได้รับการวางตำแหน่งจากรัฐบาลจีนให้เป็น “ประตูสู่ภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน” ซึ่งเป็นชื่อของทะเลสาบในนครคุนหมิง ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน มณฑลยูนนานเป็นมณฑลสำคัญทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน เป็นมณฑลชายแดนที่ไม่มีทางออกทะเล ในอดีตยูนนานได้ชื่อว่าเป็น "เส้นทางสายไหมตอนใต้" (Southern Silk Road) พรมแดนมณฑลยูนนานมีอาณาเขตติดต่อกับ 2 มณฑล และ 2 เขตปกครองตนเอง (มีฐานะเทียบเท่ามณฑล) และมีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 3 ประเทศ คือ

ทิศเหนือติดกับมณฑลเสฉวน

ทิศตะวันออกติดกับมณฑลกุ้ยโจว และเขตปกครองตนเองกวางสีฉีฉาง

ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดกับเขตปกครองตนเองทิเบต

ทิศตะวันตกเฉียงใต้และทิศตะวันตก มีพรมแดนติดกับพม่า (ความยาวพรมแดน 1,997 กม.)

ทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ ติดกับเวียดนาม (ความยาวพรมแดน 1,353 กิโลเมตร) และลาว (ความยาวพรมแดน 710 กิโลเมตร)

มณฑลยูนนานมี 27 อำเภอใน 8 เขตหรือเมืองที่มีพรมแดนติดกับ 3 ประเทศดังกล่าว รวมระยะทางพรมแดนที่มณฑลยูนนานติดต่อกับต่างประเทศ 4,060 กิโลเมตร หรือเท่ากับ 1 ใน 6 ของพรมแดนทางบกทั้งประเทศ โดยมณฑลยูนนานอยู่ห่างจากประเทศไทยประมาณ 250 กิโลเมตร มณฑลยูนนานมีพื้นที่ทั้งหมด 394,000 ตารางกิโลเมตร มีขนาดเป็น 0.77 เท่าของพื้นที่ประเทศไทย โดยมีมณฑลยูนนานมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 8 ของประเทศจีน ประมาณร้อยละ 93 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีพื้นที่เพาะปลูกประมาณร้อยละ 7 ระยะทางจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกมีระยะทางทั้งหมด 864.9 กิโลเมตร และจากทิศเหนือไปยังทิศใต้มีระยะทาง 990 กิโลเมตร ภาคเหนือและภาคตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบสูงและลาดต่ำลงมาทางภาคใต้และตะวันออกเฉียงใต้ มีความแตกต่างในความสูงเหนือระดับน้ำทะเลมาก กล่าวคือ ภาคตะวันตกเฉียงเหนือจะยกตัวสูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงใต้ สามารถวัดระดับจากยอดเขาที่สูงสุดมายังหุบเขาที่เป็นแม่น้ำเบื้องล่างได้ถึง 3,000 เมตร โดยมียอดเขาซ่าเก๋อป้อ (Kagebo) ของเทือกเขาหิมาลัย (Meili) ที่อำเภอเต๋อชิง เขตตี้ซิง เป็นยอดเขาที่สูงที่สุด โดยสูงถึง 6,740 เมตร ส่วนพื้นที่ที่ต่ำที่สุดอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำหงเหอ (Honghe River Valley) อำเภอเหอโซ่ว เขตหงเหอ เพียง 76.4 เมตร ส่วนนครคุนหมิงมีความสูงเหนือระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 1,891 เมตร

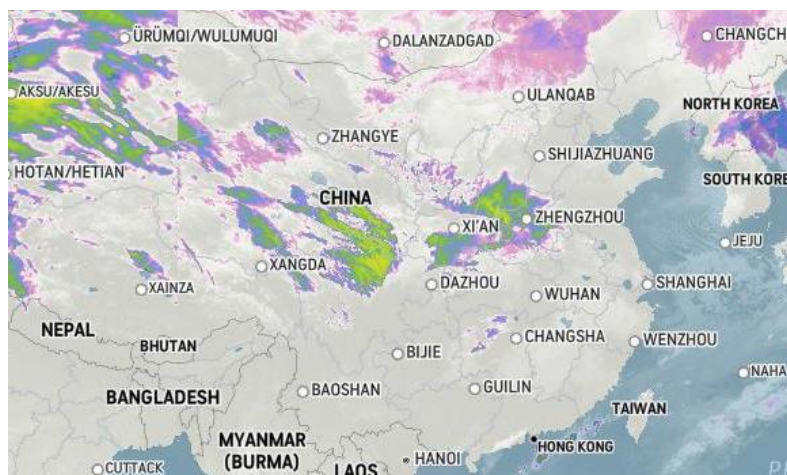
ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางภาคตะวันออกของมณฑล มณฑลยูนนานมีแม่น้ำไหลผ่านกว่า 600 สาย แม่น้ำสายสำคัญ 6 สาย ได้แก่

1. แม่น้ำดูหลงเจียง (Dulongjiang) ซึ่งเป็นแม่น้ำสาขาของแม่น้ำอิรวดี (ภาษาจีนเรียกว่าอีลัวหวาดี้เจียง (Yiluowadi Jiang)) ไหลผ่านเมืองเต๋อหง (Dehong) ทางตะวันตกของยูนนาน
2. แม่น้ำจินซาเจียง (Jinsha Jiang) เป็นแม่น้ำสาขาของแม่น้ำแยงซีเกียงตอนบน ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำฉางเจียงไหลผ่านทางตอนเหนือของยูนนาน
3. แม่น้ำนู่เจียง (Nu Jiang) หรือแม่น้ำสาละวิน ซึ่งไหลผ่านพม่าลงสู่ทะเลอันดามัน
4. แม่น้ำจูเจียง (Zhu Jiang) เป็นต้นน้ำของแม่น้ำจูเจียงในนครกวางโจว อยู่ใกล้กับเมืองชวีจิ้ง ก่อนไหลผ่านมณฑลต่างๆ ไปยังชายฝั่งทางตะวันออกของจีน
5. แม่น้ำหลานชาง (Lanchang Jiang) หรือแม่น้ำโขงไหลซึ่งไหลมาจากทิเบต ผ่านยูนนาน ลาว พม่า ไทย กัมพูชา และเวียดนาม ก่อนไหลลงสู่ทะเลจีนใต้
6. แม่น้ำหงเหอหรือแม่น้ำหยวน (Honghe/Yuan) ซึ่งไหลมาจากเทือกเขาทางใต้ของเมืองต้าหลี่ ผ่านกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม และไหลสู่ทะเลจีนใต้ โดยแม่น้ำ 2 สายหลักถือเป็นแม่น้ำนานาชาติ

มณฑลยูนนานแบ่งเขตการปกครองเป็น 17 เขตหรือเมือง กล่าวคือ เขต 7 เขต ได้แก่ เขต จ้าวทง ชูจี้ng ยู่วซี ซื่อเหมมา เป่าซาน ลีเจียง และหลินซาง เขตปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย 8 เขต ได้แก่ เหวินซาน (ชนชาติจ้วงและแม้ว) หงเหอ (ชนชาติฮานีและอี) ลีบสองปันนา (ชนชาติไต) ฉู่สูง (ชนชาติอี) ต้าหลี่ (ชนชาติไป๋และไต) เต่อหง (ชนชาติไตและจิ่งพอ) นู๋เจียง (ชนชาติลีซอ) และตี้ซิ่ง (ชนชาติทิเบต) และเมืองที่ขึ้นตรงต่อมณฑล 2 เมือง ได้แก่ นครคุนหมิง และเมืองตงชว่น โดยมีนคร คุนหมิง เป็นเมืองหลวงของมณฑล จากจำนวน 17 เขตหรือเมืองข้างต้นแบ่งหน่วยการปกครองระดับ รองลงมาเป็น 128 อำเภอหรือเมือง ในจำนวนนี้แยกเป็นเมืองที่ขึ้นตรงต่อ 13 เมือง อำเภอ 81 อำเภอ อำเภอที่ปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย 29 อำเภอ และเขตที่ขึ้นตรงต่อนครคุนหมิง 4 เขต

2.3 ภูมิอากาศ และฤดูกาลของมณฑลยูนนาน

มณฑลยูนนานมีอากาศที่เย็นสบาย ฤดูหนาวอากาศจะไม่หนาวจัด และฤดูร้อนอากาศจะไม่ ร้อนจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15 - 18 องศาเซลเซียส จึงทำให้นครคุนหมิงได้รับสมญาว่า เป็น “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิของจีน (Spring City)”

ภาพที่ 3 ภูมิอากาศโดยรวมของประเทศจีน

ที่มา : <https://www.accuweather.com/th/cn/yn/yunnan-weather>

3. ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น

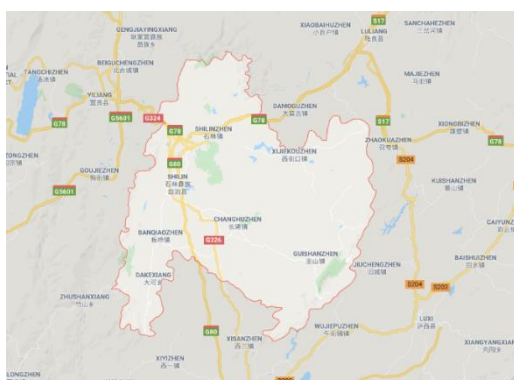
1. ศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ โดยจะกล่าวถึง ที่ตั้ง ภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

2. ศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยว โดยใช้แนวคิดของเทิดชาย ช่วยบำรุง มาเป็นแนวคิดหลักในการวิเคราะห์องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ได้แก่ 1. การเข้าถึง 2. กิจกรรม 3. สิ่งอำนวยความสะดวก 4. สิ่งดึงดูดใจ และ 5. ที่พัก

3.1 อุทยานป่าหินยูนนาน (เชิงธรรมชาติ)

3.1.1 ที่ตั้ง

อุทยานป่าหินยูนนานตั้งอยู่บริเวณทางตอนใต้ในอำเภอซือหลิน เขตปกครองตนเองคุนหมิง มณฑลยูนนานของประเทศจีน (พิกัด $24^{\circ}46'45.5''N$ $103^{\circ}17'51.6''E$)

ภาพที่ 4 แผนที่แสดงที่ตั้งของอุทยานป่าหินยูนนาน

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/24%C2%B046'45.5%N103%C2%B017'51.6%E>

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะภาพรวมของอุทยานป่าหินยูนนาน

ที่มา : <https://www.wonderfulpackage.com/groupandgo/v/2294/>

3.1.2 ลักษณะภูมิประเทศของอุทยานป่าหินยูนนาน

อุทยานป่าหินยูนนาน (云南石林) หรือ อุทยานป่าหินงามคุนหมิง (Stone forest china) เป็นป่าหินที่ใหญ่ที่สุดของโลก ตั้งอยู่บริเวณทางตอนใต้ในอำเภอซือหลิน เขตปกครองตนเองคุนหมิง มณฑลยูนนานของจีน ป่าหินยูนนานมีอาณาเขตกว้างขวางถึง 400 ตารางกิโลเมตร สูงจากระดับน้ำทะเลอยู่ที่ระหว่าง 1,500 เมตรถึง 1,900 เมตร และห่างจากเมืองหลวงของจังหวัดคุนหมิง 78 กิโลเมตรเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ครั้งแรกของโลกและพิพิธภัณฑสถานป่าหิน ซึ่งสมัยก่อนเป็นเพียงหินปูนที่อยู่ใต้ผืนน้ำ แต่เมื่อเปลือกโลกเกิดการดันตัวสูงขึ้นจึงกลายเป็นป่าหิน ที่ผุดขึ้นเหนือพื้นดินและการกัดเซาะของสายฝนที่ตกลงมาทำให้หินมีรูปร่างแตกต่างกันไป ป่าหินแห่งนี้จัดว่าเป็นป่าหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกคือมีพื้นที่เฉพาะส่วนที่เยี่ยมชมรวม 12 ตารางกิโลเมตร ป่าหินเป็นหินปูนที่แต่เดิมอยู่ใต้ผืนน้ำและเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของผิวโลกหิน จึงถูกดันให้โผล่ขึ้นเหนือผิวน้ำกลายเป็นภูมิทัศน์ที่งดงามโดดเด่น ป่าหินแห่งนี้ประมาณกันว่า มีอายุราว 270 ล้านปี ภายในพื้นที่จะมีภูเขาสูงและต่ำทอดตัวยาวเหยียดออกไป มียอดหินและเสาหินใหญ่น้อยตั้งเรียงอยู่ตามเนินเขา หุบเขา และพื้นที่ราบ แบ่งเป็นป่าหินใหญ่กับป่าหินน้อย ภายในป่าหินมีทางแยกมากกว่า 400 สาย มีจุดท่องเที่ยวกว่า 200 จุด จึงได้สมญานามว่า ว่างวันได้ทะเล เนื่องจากโบราณซับซ้อนซับซ้อนหลายชั้น และธรรมชาติที่หายากของการพัฒนาและวิวัฒนาการและความหลากหลายของสัณฐานวิทยาภูมิประเทศป่าหินได้กลายเป็นตัวอย่างทั่วไปของโลก ป่าหินยูนนาน ยังเป็นจุดชมวิวที่สำคัญแห่งชาติของประเทศไทย ได้รับการขนานนามว่าเป็นจุดชมวิวแห่งชาติครั้งแรกในปี ค.ศ. 1982 ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติแห่งแรกในปี ค.ศ. 2001 เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ในปี ค.ศ. 2008 และได้รวมอยู่ในรายชื่อมรดกโลกขององค์การยูเนสโกในเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 2007 ต่อมาในปี ค.ศ. 2003 ป่าหินยูนนาน ได้รับรางวัล "ฐานการศึกษาวิทยาศาสตร์ยอดเยี่ยมของมณฑลยูนนาน" โดยรัฐบาลประจำมณฑลยูนนาน และในปี ค.ศ. 2011 ได้กลายเป็นฐานนิยามทรัพยากรที่ดินของกระทรวงที่ดินและทรัพยากร

3.1.3 ลักษณะภูมิอากาศของอุทยานป่าหินยูนนาน

นครคุนหมิงได้รับสมญานามว่า เป็นเมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิของจีนมีสภาพอากาศเย็นสบาย ฤดูหนาวไม่หนาวจัด และฤดูร้อนไม่ร้อนมาก อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15 -18 องศาเซลเซียส ด้วยสภาพภูมิประเทศล้อมรอบด้วยเทือกเขาและที่ราบสูง นครคุนหมิงจึงมีความสูงเหนือระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 1,891 เมตรทำให้อากาศค่อนข้างเบาบาง ยอดหินและเสาหินในอุทยานป่าหินจะเปลี่ยนสีตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เมื่อฝนตก ป่าหินที่เป็นสีเทาอมขาวจะกลายเป็นสีดำ เมื่อฝนหยุดหลังจากครึ่งชั่วโมง ยอดหินและเสาหินเหล่านี้จะเปลี่ยนสีจากสีดำเป็นสีต่าง ๆ ที่น้ำฝนแทรกซึมอยู่ และจะกลายเป็นสีเทาอมขาวตามเดิม

ภาพที่ 6 แสดงภาพเมื่อฝนตกป่าหินที่เป็นสีเทาอมขาวจะกลายเป็นสีดำ

ที่มา : <http://699pic.com/tupian-500184935.html>

ภาพที่ 7 แสดงภาพเมื่อฝนหยุดหลังจากครึ่งชั่วโมงจะกลายเป็นสีเทาอมขาวตามเดิม

ที่มา : <https://zh.wikipedia.org/wiki/%E7%9F%B3%E6%9E%97%A8.JPG>

3.1.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของอุทยานป่าหินยูนาาน

3.1.4.1 การเข้าถึง

การเดินทางไปยังอุทยานป่าหินยูนาานมีหลายวิธีการ ได้แก่

- 1) การเดินทางโดยรถประจำทางเป็นวิธีที่สะดวกที่สุดสำหรับคนจำนวนมากในการไปยังพื้นที่ชมทิวทัศน์ โดยจากสถานีผู้โดยสารตะวันออกนครคุนหมิง โดยขึ้นรถประจำทาง 23 สถานี จากสถานีรถไฟสามารถไปยังสถานีขนส่งตะวันออกได้โดยตรง ค่าโดยสาร 2 หยวน
- 2) การเดินทางโดยรถไฟสามารถขึ้นรถไฟไปยังสถานีซีอหลิน หลังจากนั้นขึ้นรถสองแถวไปยังพื้นที่อุทยานป่าหินยูนาาน
- 3) การเดินทางโดยการขับซีรด้วยตนเองและการรวมกลุ่มกันไป โดยรถยนต์จะใช้เวลาเดินทางออกจากเมืองคุนหมิงประมาณ 1 ชั่วโมง

อุทยานป่าหินยูนาานมีการคมนาคมที่สะดวกสบายหลังจากเดินทางมาถึง คุนหมิงนักท่องเที่ยวจากทั้งในและต่างประเทศสามารถเดินทางไปยังจุดชมวิวป่าหินโดยตรงโดยวิธีการขนส่งสามารถเดินทางเข้าไปยังสถานที่วิธีการ ดังต่อไปนี้

- 1) การเดินทางโดยรถบัสตรงไปยังจุดชมวิวอุทยานป่าหิน จากสถานีขนส่งผู้โดยสารตะวันออก 27 หยวน โดยทั่วไปเมื่อคุณไปที่ซีอหลิน จะสามารถเลือกได้ว่าจะไปยังเขตที่หนึ่งหรือจุดชมวิว โดยขึ้นรถบัสหมายเลข 5 เพื่อไปสถานที่นั้น
- 2) การเดินทางโดยการเช่ารถแท็กซี่เพื่อเยี่ยมชมจุดชมวิวหลัก รวมถึงเมืองซีอหลิน มีค่าใช้จ่ายประมาณ 300 หยวนต่อวัน
- 3) การเดินทางโดยจักรยานให้เช่าจะอยู่ติดกับสำนักงานขายตั๋วในอุทยานป่าหิน ราคา 20 หยวนต่อ 3 ชั่วโมง และค่าเงินมัดจำ 400 หยวน

ภาพที่ 8 แผนที่แสดงการเดินทางจากคุนหมิงไปยังอุทยานป่าหินยูนาาน

ที่มา : http://www.ynzxc.com/news_show.aspx?id=777

3.1.4.2 กิจกรรม

กิจกรรมภายในอุทยานป่าหินยูนนานมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งให้นักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวได้สัมผัสและเรียนรู้วัฒนธรรม อีกทั้งยังก่อให้เกิดความรู้และความเพลิดเพลินอีกด้วย โดยก่อนทางเดินเข้าไปยังอุทยานป่าหินจะมีการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้แต่งชุดเผ่าพื้นเมืองอาซ็อม่า ซึ่งมีให้บริการไว้สำหรับถ่ายภาพ จะมีทั้งการแต่งกายของผู้หญิงเป็นชุดสีแดง ผ้าคลุมและหมวก ส่วนการแต่งกายของผู้ชายเป็นเช่นเดียวกับผู้หญิงและจะมีดาบให้ถือ และนอกจากนี้ภายในอุทยานป่าหินยังมีการปรับภูมิทัศน์ในอุทยานให้ดูมีสีสันเพิ่มความสวยงามมากขึ้น โดยมีการสร้างจุดถ่ายรูปที่สวยงาม และในแต่ละจุดมีบริการรับจ้างถ่ายรูป อีกทั้งยังมีการแสดงชุดชนเผ่าพื้นเมืองคุณหมิงในอุทยานป่าหินอีกด้วย ส่วนกิจกรรมในช่วงเทศกาลฤดูใบไม้ผลิจะมีการจัดส่วนลด 20% และนอกจากส่วนลด 20% สำหรับตัวแล้ว ภายในอุทยานป่าหินยังเตรียมจัดกิจกรรม “เทศกาลฤดูใบไม้ผลิ” สำหรับนักท่องเที่ยว มีการแสดงสิงโตจากนักแสดงและการเต้นรำพื้นบ้านมีการต้อนรับด้วยเพลง การเต้นรำ และการแสดงทางวัฒนธรรมและอื่น ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีสีสันและสื่อให้เห็นความงดงามของอุทยานป่าหิน

ภาพที่ 9 แสดงถึงกิจกรรมภายในอุทยานป่าหินยูนนาน

ที่มา : <http://city.sina.com.cn/yn/roll/2018-02-13/detail-ifyrmfmc2251813.shtml>

3.1.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

อุทยานป่าหินยูนนานห่างจากตัวเมืองคุนหมิงโดยนั่งรถประมาณ 2 ชั่วโมง เป็นพื้นที่อุทยานป่าหินกว้างใหญ่ และมีจุดให้เดินชม การเดินชมอุทยานป่าหินมีการทำทางเดินและบันไดที่ปักขมวีวเป็นจุด ๆ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสินค้าเครื่องดื่มจำหน่ายตามจุดต่าง ๆ อุทยานป่าหินที่เมืองคุนหมิงยังมีการจัดการแสดงและการละเล่นของคนพื้นเมืองให้ชมอีกด้วย ในปัจจุบันภายในสถานที่ท่องเที่ยวมีแผนที่นำทางโดยให้ถ่ายรูปด้วยโทรศัพท์มือถือเมื่อเข้าไป ดังนั้นจึงสามารถรู้ตำแหน่งของผู้คนได้ตลอดเวลา เนื่องจากมีคนหลงทางในป่าหินเป็นเวลานานกว่าหนึ่งชั่วโมง ในเรื่องของการเดินทางความสะดวกสบายของการเดินทางมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในหมู่บ้าน เนื่องจากมีการบูรณาการระบบขนส่งสาธารณะของเมือง โดยมีการสร้างถนนกว้างผ่านภูเขาและข้ามแม่น้ำถนนหลายสายเชื่อมต่อเมืองและมณฑลโดยรอบทางด่วน ขยายไปจนถึงคุนหมิง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีแนวคิดเรื่อง “การเปิดเมืองและการขยายถนน” โดยมีสร้างเครือข่ายการขนส่งที่ทันสมัยมากขึ้นทางรถไฟ มีการสร้างรถบัสเชื่อมต่อ คือ มีการผสมผสานระหว่างเมืองกับชนบท ทำให้ปัจจุบันทั้งในเมืองและชนบทมีการคมนาคมที่สะดวกมากขึ้น ทำให้การรวมระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและชนบทของฉือหลิน ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่มีการเปิดให้บริการขนส่งผู้โดยสารในเขตเมืองและชนบทด้วยรถโดยสารมีทั้งหมด 7 มณฑล 92 หมู่บ้านปกครองและชุมชนในเขต ในปัจจุบันเขตฉือหลิน ได้เปิดให้บริการรถบัสโดยสารในเขตเมืองและชนบท 123 สายรวมถึงรถโดยสารประจำทางระหว่างเขต 12 คันและรถประจำทางในเขตเมือง 111 สายโดยมียานพาหนะขนส่งมวลชน 302 คันติดตั้งและอัตราการเดินทางด้วยรถบัสถึง 45.6% มีสถานีโดยสารระดับหมู่บ้าน 31 แห่งสถานีขนส่ง 257 สถานีและมีสถานีตลอดเส้นทาง การเดินทางของชาวบ้านได้รับการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นเป็นอย่างมาก ดังนั้นรถประจำทางในเขตเมืองและชนบทของฉือหลิน จึงเป็นประโยชน์ต่อผู้คนอย่างยิ่ง

ส่วนด้านถนน มีการสร้างถนนสายพิเศษที่มีช่องทางที่กว้างยานพาหนะสามารถผ่านไปสะดวกและรวดเร็ว มีสัญญาณจราจรที่ชัดเจน และทั้งสองข้างของถนนมีพืชพื้นเมืองและดอกไม้จำนวนมาก ซึ่งถูกรวมเข้ากับภูมิทัศน์หิน สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะป่าหินที่โดดเด่น ทำให้ฉือหลินกลายเป็นสถานที่สนับสนุนการขนส่งที่สำคัญที่สุดในการสร้างเขตสาธิตการท่องเที่ยวแห่งชาติของฉือหลิน จึงกลายเป็นเครือข่ายถนนที่ทันสมัยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และทำให้การปรับปรุงสภาพการเดินทางของผู้คน ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก และช่วยเกษตรกรเพิ่มรายได้และเกิดความอยู่ดีกินดี

3.1.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

อุทยานป่าหินยูนนานสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ ป่าหินเล็ก และป่าหินใหญ่ ป่าหินเล็ก มีจุดสนใจคือจะอยู่ที่ลานโล่ง ที่ถูกล้อมรอบไปด้วยหินก้อนมที่มีจำนวนมาก และหนึ่งในนั้นคือก้อนหิน ที่เป็นสัญลักษณ์ของป่าหินแห่งนี้ และยังถูกนำไปเป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวเมืองคุนหมิงอีกด้วย โดยหินก้อนนี้มีชื่อว่า อาซือหม่า ซึ่งเป็นภาษาของชาวซาหนิง (ชาวพื้นเมืองของจีน) ที่ไว้เรียกหญิงสาวที่มีหน้าตาสวยงาม เมื่อลองสังเกตลักษณะของหินดูจะพบว่า มีลักษณะคล้ายกับหญิงสาวชาวชนเผ่าซาหนิง ที่อาศัยในบริเวณนี้ โดยหญิงสาวชาวจีนของชนเผ่านี้จะสวมหมวก และสะพายตะกร้าไว้ด้านหลัง โดยสมาชิกนักท่องเที่ยวสามารถสังเกตการณ์แต่งกายของชนเผ่านี้ได้จากเจ้าหน้าที่หรือแม่ค้าในบริเวณอุทยาน นอกจากนี้ในบริเวณป่าหินเล็กยังมีสวนหินที่มีความสวยงาม ประกอบด้วยสระน้ำ กลางสระมีประติมากรรมหินตั้งโดดเด่นอยู่ตรงกลาง มีสนามหญ้าสีเขียวขจีที่มองแล้วรู้สึกสดชื่น และมีดอกไม้สีสันสดใส อีกทั้งยังมีหินที่มีรูปร่างคล้ายกับใบของเรือสำเภา เชื่อว่าถ้าได้สัมผัสแล้วจะมีโชคลาภ ทำมาค้าขึ้น ร่ำรวย และเจริญรุ่งเรือง ป่าหินน้อยได้ติดตั้งไฟฟ้าเพื่อให้ความสว่างไสว หากมาเที่ยวในเวลาากลางคืน ภายใต้แสงสว่างของไฟฟ้า จะได้เห็นป่าหินน้อยในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสวยงามไม่แพ้เวลากลางวัน

ภาพที่ 10 ก้อนหินภายในป่าหินเล็กที่ชื่อว่าอาซือหม่า

ที่มา <http://www.abroadtour.com/%E0%B0%B8%B2/>

ส่วนป่าหินใหญ่ ตั้งอยู่ทางตอนกลางของอุทยานป่าหินยูเนียนที่เต็มไปด้วยหินสารพัดรูปแบบ นับเป็นเขตทัศนียภาพที่มีลักษณะเฉพาะตัวและมีประวัติศาสตร์ยาวนานที่สุดภายในบริเวณป่าหินใหญ่ มีจุดท่องเที่ยวหลายแห่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งหลาย เช่น ยอดดอกบัว และสระคมตาบ มีจุดโดดเด่นที่น่าสนใจ คือ จุดชมวิวนงเงี้ยวที่เรียกว่า “แก่งจัน” เป็นจุดที่สมาชิกนักท่องเที่ยวจะสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของป่าหินได้รอบด้าน ถือเป็นจุดชมวิวที่มีความสวยงาม สำหรับพื้นที่บริเวณป่าหินใหญ่ จะเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นเต็มไปด้วยยอดหินหนาทึบ และเสาหินที่มีรูปร่างแปลกตา เสาหินส่วนใหญ่จะสูงมาก บางก้อนสูงประมาณตึก 4 – 5 ชั้น ซึ่งหินแต่ละก้อนและแต่ละแห่ง ต่างก็มีเรื่องเล่าและชื่อเรียกตามจินตนาการของคนจีน ยอดหินและเสาหินในเขตป่าหินใหญ่มีรูปลักษณ์ที่หลากหลาย บ้างสิ่งเหมือนมนุษย์ บ้างสิ่งเหมือนรูปสัตว์ ทั้งยังดูมีชีวิตชีวา เช่น หินที่มีรูปร่างเหมือนคุณแม่จูงลูกไปเที่ยว หินที่มีรูปร่างเหมือนสัตว์ชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ช้าง จระเข้ วัว อีกทั้งยังมีหินรูปดาบที่แทงขึ้นไปบนท้องฟ้า รูปเห็ด รูปเจดีย์ และหินอีกสารพัดรูปร่างตามแต่จินตนาการของแต่ละคนอีกด้วย

ภาพที่ 11 ยอดหินในเขตป่าหินใหญ่คล้ายรูปสัตว์

ที่มา : <http://www.abroadtour.com/%E0%B8%95%E0 %E0%B8%B2/>

ถ้ำจิวเซียง (Jiu Xiang) อยู่ห่างจากคุนหมิง เมืองหลวงของมณฑลยูนนาน 90 กิโลเมตรและห่างจากป่าหินงาม 30 กิโลเมตร ทางเข้าประตู มีสิ่งโตคู่ยืนอยู่หน้าประตู พร้อมกับโคมแดง จะมีแผนที่เส้นทางเดินของจิวเซียงและมีคำเตือนต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัย ถ้ำจิวเซียง เป็นถ้ำหินงอกหินย้อยที่สวยงามตระการตามาก เป็นถ้ำมหัศจรรย์ของจีนที่สวยงามมากและเป็น 1 ใน 10 สถานที่สำคัญทางธรรมชาติของมณฑลยูนนาน ถ้ำนี้เกิดจากการกัดเซาะของภูเขาไฟโบราณ จนเกิดเป็นโพรงถ้ำขนาดยาว 3 - 4 กิโลเมตรช่วงแรกจะเดินผ่านไปทางเส้นทางที่ขนานไปกับภูเขาสูง เข้าชมความงามภายในถ้ำจิวเซียง ที่ประกอบด้วยหินงอกหินย้อยที่สวยงามรูปร่างแปลกตาเต็มไปด้วยสีสันสวยงาม ซึ่งประกอบเสมือนเป็นโลกใต้ดินได้อย่างน่าอัศจรรย์ ชมธารน้ำตกถ้ำเล็ก ๆ อยู่ภายใน อาทิ ถ้ำช้างเผือก ถ้ำค้างคาว วังเทพธิดา ถ้ำเทวดา ถ้ำนา ชั้นบันได และอื่น ๆ สิ่งที่น่าประทับใจที่สุดภายในถ้ำนี้ก็คือ ตอนกลางภายในของถ้ำจะมีลำน้ำที่สายลงมาจากหน้าผาตกลงมาเป็นน้ำตก 2 สายเรียกกันว่า น้ำตกผัวเมีย เป็นน้ำตกใหญ่และตกอยู่กลางระหว่างถ้ำเป็นภาพที่สวยงามอย่างยิ่ง สมกับคำกลอนที่ว่า “บนดินชมป่าหินงาม ใต้ดินชมจิวเซียง” สรุปลุทยานป่าหินยูนนาน เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติที่หาดูได้ยากแห่งหนึ่งของโลก มีความสวยงามที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทั้งยังช่วยกระตุ้นจินตนาการ ซึ่งจะสามารถสร้างความเพลิดเพลินให้กับสมาชิกนักท่องเที่ยวได้

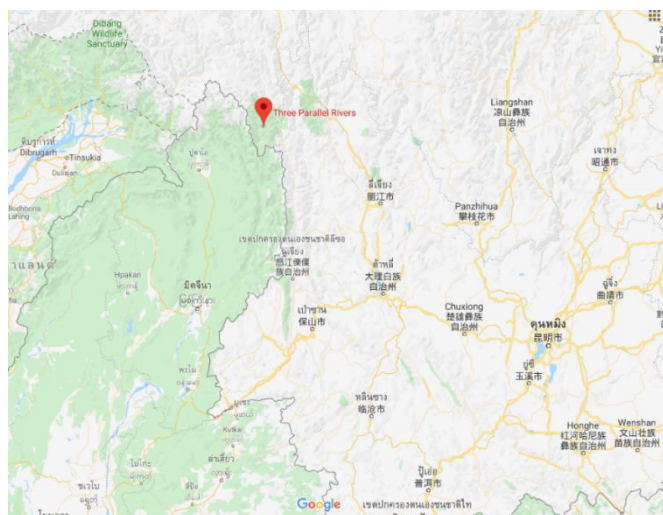
3.1.4.5 ที่พักร

ในบริเวณใกล้เคียงของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในอุทยานป่าหินยูนนาน (云南石林) จะมีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นบริเวณใกล้เคียงกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น แม่น้ำและป่า ซึ่งมีการพัฒนาที่ยั่งยืนเหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะสัมผัสประสบการณ์แปลกใหม่ มีที่พักหรือโรงแรมเป็นจำนวนมากที่ตั้งอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีจำนวนประมาณ 2,829 แห่ง เช่น Kunming Stone Forest Homestay, Stone Forest Mijia Guest House, Grand Park Kunming, Damei Parent-child Hotel Shilin Snow and Ocean Park, Shilin Zhuo Qie Hostel, Kunming Shilin Home Inn Hostel, Ashima Business Hotel, Shilin Meeting Center Kunming, Shihai hot spring Hotel of Shilin และ Shilin Zhuo Qie Hostel ซึ่งโรงแรมต่าง ๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นจำนวนมากที่บริการให้แก่นักท่องเที่ยว และมีการคมนาคมที่สะดวกสำหรับการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวอุทยานป่าหินยูนนาน อีกทั้งยังเป็นโรงแรมที่มีทัศนียภาพสวยงามเนื่องจากตั้งอยู่ในจุดชมวิวที่สำคัญของป่าหินยูนนาน

3.2 เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย (เชิงธรรมชาติ)

3.2.1 ที่ตั้ง

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ตั้งอยู่ในหุบเขาตามแนวยาวของเทือกเขาเหิงต้วน (พิกัด 27°53'44.5"N 98°24'22.4"E)

ภาพที่ 12 แผนที่แสดงที่ตั้งของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/27%C2%B053'98.4062229>

ภาพที่ 13 แสดงเส้นทางการไหลของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

ที่มา : <http://www.cctv.com/geography/20030709/100083.shtml>

3.2.2 ลักษณะภูมิประเทศของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีลักษณะพิเศษ คือ เป็นมณฑลที่มีแม่น้ำไหลขนานกัน 3 สาย ซึ่งพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนาน (Three Parallel Rivers of Yunnan Protected Areas หรือ 云南三江并流) คือ แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ตั้งอยู่ในหุบเขาตามแนวยาวของเทือกเขาหิมาลัย กินอาณาบริเวณของเมืองลี่เจียง เขตปกครองตนเองชนชาติทิเบต ตี๋ซิง และเขตปกครองตนเองชนชาติลีซอ นู๋เจียง แม่น้ำสามสายหมายถึง แม่น้ำสามสายที่มีต้นน้ำอยู่ในที่ราบสูงทิเบตชิงไห่ และไหลขนานกันลงมา ได้แก่ แม่น้ำจินซาเจียง (Jinsha Jiang) (เป็นแม่น้ำสาขาของแม่น้ำแยงซีเกียงตอนบน) แม่น้ำหลานชางเจียง (Lanchang Jiang) (หรือแม่น้ำโขงไหลลงสู่ประเทศพม่า ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม) และแม่น้ำนู๋เจียงหรือแม่น้ำสาละวิน และนับได้ว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งบนโลกที่มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพสูง พื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานมีระยะทางประมาณ 16.3 กิโลเมตร มีหุบเขาอยู่ตรงข้ามภูเขาที่ปกคลุมด้วยหิมะสูงกว่า 6,500 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลและอยู่ละติจูดใต้สุดของโลกเป็นภาพที่หายาก อีกทั้งยังมีแกรนด์แคนยอนซึ่งมีความลึกมากกว่า 4,000 เมตร แก่งของแม่น้ำสามสายมีหุบเขา หน้าผาและชายหาดจำนวนมาก ก่อให้เกิดภาพทิวทัศน์ของภูมิประเทศ ภูมิทัศน์ที่โดดเด่นที่สุด คือ ภูเขาสูงและยอดเขาหิมะ มีชื่อเรียกว่า ภูเขาหิมะ บริเวณจุดชมวิวของพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานตั้งอยู่ในเขตปกครองของลี่เจียง มณฑลยูนนาน เขตปกครองตนเองทิเบตและเขตปกครองตนเองหนานจิงตง เนื่องจากโครงสร้างทางธรณีวิทยาพิเศษของพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนาน มีความหลากหลายทางชีวภาพที่ดีที่สุดในยูเรเชีย ทรัพยากรมนุษย์ที่อุดมสมบูรณ์และภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงาม ทำให้ภูมิภาคนี้กลายเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก พื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานมีพื้นที่ 40,000 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากสภาแห่งรัฐในฐานะที่เป็นจุดชมวิวที่สำคัญของประเทศในปี ค.ศ. 1988 เป็นจุดชมวิวที่สำคัญที่สุดในประเทศจีนและเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากที่สุดในโลก เป็นหนึ่งในพื้นที่สำคัญใน 17 อันดับ ของจีนมีการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพและยังเป็นศูนย์พันธุ์สัตว์ระบบนิเวศที่สำคัญของจีน

แม่น้ำจินชาเจียง (Jinsha Jiang) คือ ส่วนต้นน้ำลำธารของแม่น้ำแยงซีจากปากแม่น้ำปาถัง ในเขตหยูชู่ มณฑลชิงไห่ไปยังเมืองอู่ทิง มณฑลเสฉวน ยาวประมาณ 2,308 กิโลเมตร แม่น้ำบนชายฝั่งตะวันออกของมณฑลยูนนาน มณฑลจางตี้ย่นมีป่าไม้และหิมะที่สวยงาม ไปทางเหนือของเขตปกครองตนเองลี่เจียงนานซีเขตปกครองตนเองซิกู ลึกเข้าไปในที่ราบสูงกลายเป็นช่องเขาเสื่อกระโจนที่มีชื่อเสียงมีหน้าผากระแสน้ำเชี่ยวและน้ำตกทั้งสองฝั่ง ความลึกของหุบเขาลึกมากกว่า 3,000 เมตร เมื่อเทียบกับหุบเขาแห่งแรกของโลก

แม่น้ำหลานชางเจียง (Lanchang Jiang 澜沧江) (หรือแม่น้ำโขงไหลลงสู่ประเทศพม่า ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม) ในซางหยวนล้วนมาจากเทือกเขาถางกู่ลา ในมณฑลชิงไห่พบกันในประเทศฉางตู ของเขตปกครองตนเองทิเบต ไหลผ่านทางตะวันตกของมณฑลยูนนานในตะวันออกเฉียงใต้ และออกจากไปทางทิศใต้ของเขตปกครองตนเองสิบสองปันนา ผ่านหุบเขาลึก เลียบแม่น้ำ หลานชางมีปรากฏการณ์ทางธรณีวิทยาที่แผ่นเปลือกโลกยูเรเชียและอินเดียชนกัน และพื้นที่ใกล้เคียงมีแม่น้ำหลากหลายภูมิประเทศที่เป็นภูเขาซับซ้อนและแม่น้ำ มีภูมิอากาศที่หลากหลายสร้างภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น หุบเขาแอลป์แม่น้ำทะเลสาบพีชดอกไม้และสัตว์หายาก มากกว่าครึ่งหนึ่งของชนกลุ่มน้อยในมณฑลยูนนานอาศัยอยู่บริเวณแอ่งน้ำ ซึ่งถือเป็นภูมิทัศน์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีพื้นที่งดงาม

แม่น้ำจูเจียง แม่น้ำสาละวิน หรือที่รู้จักกันว่าแม่น้ำหมินเจียง เป็นแม่น้ำสายสำคัญสายหนึ่งของจีนในตะวันตกเฉียงใต้ มีต้นกำเนิดมาจากทางใต้ของภูเขาเทงกู่ลา ในชายแดนชิงไห่ – ทิเบต ข้ามผ่านภาคตะวันออกของเขตปกครองตนเองทิเบต และเข้าสู่พม่าผ่านเขตปกครองตนเองของนุ่เจียง เขตเป่าซาน และเขตปกครองตนเองเต๋อไตจิงโป แม่น้ำนู่เจียง ไหลผ่านระหว่างภูเขาเกาลีกง และภูเขาหิมะไปแล้ว ภูเขาทั้งสองด้านของแม่น้ำมีระดับความสูงมากกว่า 3,000 เมตรจากระดับน้ำทะเลสูงสุด 5060 เมตรและต่ำสุด 760 เมตร แม่น้ำนู่เจียงมีปริมาณน้ำมากที่สุดเฉลี่ย 1.6 เท่า ที่แม่น้ำเหลืองไปทางทิศใต้ในแต่ละปีตีหุบเขาขนาดใหญ่ที่มีภูเขาสูงหุบเขาลึก แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำนู่เจียง เป็นหุบเขาที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐอเมริกา แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำนู่เจียงมักจะร้อน ในฤดูร้อนจะมีพีชสีเขียวชุ่มและดอกไม้สีเหลืองบนเนินเขา นอกจากนี้ยังมียอดเขามากกว่า 20 จุดจากระดับน้ำทะเล 4,000 เมตรจากเหนือจรดใต้ ภูเขาทั้งสองผ่านไปทางเหนือและใต้ ล้อมรอบด้วยยอดเขาหิมะที่งดงาม แม่น้ำเจียงมีสะพานที่น่าสวยงามที่สุดในโลก คือ สะพาน zipline ข้ามแกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำนู่เจียง มีภูเขาสูงและหุบเขาลึกและแม่น้ำไหลได้อย่างรวดเร็ว โดยสร้างสะพานขึ้นบนแม่น้ำนู่เจียง และแม่น้ำตุ่หลง

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย หรือพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานได้จดทะเบียนเป็นมรดกโลกในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญครั้งที่ 27 เมื่อปี ค.ศ. 2003 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ด้วยข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้ 1) เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดของการเป็นตัวแทนในวิวัฒนาการสำคัญต่าง ๆ ในอดีตของโลก เช่น ยุคสัตว์เลื้อยคลาน ยุคน้ำแข็ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาความหลากหลายทางธรรมชาติบนพื้นโลก 2) เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดในการเป็นตัวแทนของขบวนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางธรณีวิทยาหรือวิวัฒนาการทางชีววิทยา และปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่กำลังเกิดอยู่ เช่น ภูเขาไฟ เกษตรกรรมขั้นบันได 3) เป็นแหล่งที่เกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์หายากหรือสวยงามเป็นพิเศษ เช่น แม่น้ำ น้ำตก ภูเขา 4) เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนิดสัตว์และพันธุ์พืชที่หายากหรือที่ตกอยู่ในสภาวะอันตราย แต่ยังคงสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งรวมถึงระบบนิเวศอันเป็นแหล่งรวมความอุดมสมบูรณ์ของพืชและสัตว์ที่ทั่วโลกให้ความสนใจด้วย

ภาพที่ 14 ภาพรวมของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

ที่มา : <http://oknation.nationtv.tv/blog/Klit1969/2015/07/28/entry-1>

3.2.3 ลักษณะภูมิอากาศของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

ลักษณะภาพรวมของพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำชานสามสายแห่งยูนนานเป็นหนึ่งในสิบพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากที่สุดในโลก ตั้งอยู่บนภูมิอากาศและภูมิประเทศที่แตกต่างกัน และเนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศที่มีความหลากหลาย เป็นพื้นที่ที่มีการไหลผ่านของแม่น้ำทั้ง 3 สาย ทำให้แต่ละสถานที่นั้นมีความหลากหลายของสภาพภูมิอากาศ โดยจะแบ่งเป็นสภาพภูมิอากาศของแต่ละบริเวณลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ แม่น้ำจินซาเจียง แม่น้ำหลานซางเจียงหรือแม่น้ำโขง และแม่น้ำนู่เจียงหรือแม่น้ำสาละวิน

แม่น้ำจินซาเจียง ตามแนวแม่น้ำแยงซีมักจะประสบปัญหาน้ำท่วมที่เป็นปัญหาใหญ่มาเป็นเวลานาน ในฤดูฝนของประเทศจีนเริ่มต้นในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายนในทางตอนใต้ของแม่น้ำแยงซี และเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนสิงหาคมในทางตอนเหนือ ระบบแม่น้ำได้รับน้ำจากทางใต้และทางเหนือ ก่อเกิดปัญหาน้ำท่วมตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม ซึ่งปัญหามีความรุนแรงขึ้นและเสียหายมากขึ้น เนื่องด้วยประชากรที่อาศัยและเมืองหนาแน่นที่ตามแนวเส้นทางลำน้ำแยงซีเกียง ปัญหาน้ำท่วมขนาดหนักได้พรากชีวิตผู้คนในปี ค.ศ. 1954 ประมาณ 30,000 คน ในปี ค.ศ. 1935 ประมาณ 142,000 คน และในปี ค.ศ. 1931 ประมาณ 145,000 คน

แม่น้ำหลานซางเจียง (หรือแม่น้ำโขงไหลลงสู่ประเทศพม่า ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม) แม่น้ำหลานซางเจียงมีความยาวทั้งหมด 4,880 กิโลเมตร มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 810,000 ตารางกิโลเมตร และปริมาณน้ำไหลบ่าเฉลี่ยต่อปีประมาณ 475 พันล้านลูกบาศก์เมตร แม่น้ำหลานซาง - แม่น้ำโขงมีละติจูดที่ 25 องศาซึ่งมีความสูงมากกว่า 5,000 เมตร จากแหล่งต้นกำเนิดถึงปลายสาย แม่น้ำมีภูมิอากาศที่แตกต่างกัน อุณหภูมิด้วยทรัพยากรชีวภาพเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวพื้นที่ต้นน้ำตั้งอยู่บนที่ราบสูงชิงไห่ - ทิเบตมีสภาพอากาศหนาวเย็นปริมาณน้ำฝนน้อยลงและน้ำแข็งหิมะละลายมากขึ้นในฤดูใบไม้ผลิ สัดส่วนของน้ำแข็งหิมะละลายในปีที่ผ่านมาที่ไหลลงสู่ทางใต้มีปริมาณที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากทางใต้ของแม่น้ำอยู่ในเขตภูมิอากาศกึ่งเขตร้อนและเขตร้อนมรสุม ทำให้มีปริมาณน้ำฝนมากขึ้น แม่น้ำส่วนใหญ่จึงมีน้ำฝนเพิ่มมากขึ้นคิดเป็น 60% ของน้ำ การกระจายของน้ำในลุ่มน้ำช่วงระหว่างปี คือ ในฤดูใบไม้ผลิ 10% - 15% ในช่วงฤดูร้อนประมาณ 45% - 50% ในฤดูใบไม้ร่วง 30% - 35% ในฤดูหนาวมีสัดส่วนน้อยกว่า 10% ด้านล่างต้นน้ำลำธารและต้นน้ำกลางมีลำธารมีน้ำไหลบ่ามากที่สุดระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน และปลายน้ำ คือ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม มีปริมาณน้ำสูงสุดติดต่อกัน 4 เดือน ระดับกลางและระดับล่างมีสัดส่วน 65% - 70% ของปริมาณน้ำท่าประจำปีตามลำดับ ภัยน้ำท่วมบริเวณแม่น้ำหลานซางเจียง ในลุ่มน้ำส่วนใหญ่เกิดจากฝนตกหนัก ในต้นน้ำลำธารของแม่น้ำได้รับผลกระทบน้ำท่วมสูงสุด ซึ่งเกิดขึ้นในเดือนมิถุนายนถึง

ตุลาคม และเกิดขึ้นบ่อยที่สุดในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม น้ำท่วมเป็นเวลานาน 15 - 20 วัน ภัยพิบัติจากอุทกภัยในลุ่มแม่น้ำหลานชางเจียงส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่ทางตอนกลางและทางใต้ของมณฑลยูนนานตามสถิติในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ในทศวรรษ 1950 ถึง 1980 ภัยพิบัติน้ำท่วมเฉลี่ยเกิดขึ้นทุก ๆ 3 - 5 ปี น้ำท่วมในลุ่มน้ำใหญ่ที่สุดที่ด้านล่างของแม่น้ำหลานชางเจียงและพื้นที่ใกล้เคียงในปีค.ศ. 1905 ภัยแล้งบริเวณแม่น้ำหลานชางเจียงเป็นภัยธรรมชาติที่สำคัญในลุ่มแม่น้ำหลานชางเจียง โดยเฉพาะในฤดูใบไม้ผลิ ในปี ค.ศ. 1950 ถึง ปี ค.ศ. 1980 ความแห้งแล้งในมณฑลยูนนานส่งผลกระทบต่อพื้นที่จำนวนมาก และก่อให้เกิดอันตรายต่อการเกษตรอย่างมาก ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรน้ำ และเศรษฐกิจในแถบภูมิภาคลุ่มน้ำโขง อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีความแปรปรวนของสภาพอากาศสูงมากขึ้น และแนวโน้มที่จะเกิดภัยทางธรรมชาติมีความถี่และทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรและการประมงลดลง โดยรายงานจากการประชุมคณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กล่าวว่า การเพิ่มระดับของน้ำทะเลและภาวะน้ำทะเลหนุนจะทำให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ชายฝั่งโดยเฉพาะที่ราบลุ่มปากแม่น้ำโขง ซึ่งเป็น 1 ใน 3 ของพื้นที่ปากแม่น้ำที่มีความเสี่ยงสูงมากที่สุดในโลก

แม่น้ำโขงเจียง หรือแม่น้ำสาละวิน สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ตามธรรมชาติของจังหวัดน่านเจียง มณฑลยูนนานมีภูมิอากาศแบบมรสุมมีฤดูแล้งและฤดูฝนที่ชัดเจน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม ฤดูแล้งอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเมษายน สภาพอากาศที่ฝนตกในจังหวัดน่านเจียง ทางตอนเหนือเกิดจากปรากฏการณ์ “ฤดูฝนสองครั้ง” ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่หายากในมณฑลยูนนานและ ซึ่งมีฤดูฝนสองครั้งในหนึ่งปี ฤดูฝนแรก คือ จากเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน คิดเป็น 32% ถึง 43% ของปริมาณน้ำฝน และปริมาณน้ำฝนสูงสุดอยู่ที่ 900 ถึง 1100 มิลลิเมตร และบางครั้งสูงถึง 600 มิลลิเมตรในหนึ่งเดือน ฤดูฝนที่สอง คือ ฤดูฝนมรสุมขนาดใหญ่ในภาคใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในต้นเดือนพฤศจิกายน ฤดูฝนในยูนนานโดยทั่วไป คือ 6 เดือนในขณะที่ฤดูฝนในหุบเขาแม่น้ำน่านคือ 9 เดือน

3.2.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

3.2.4.1 การเข้าถึง

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย มีแม่น้ำสามสายที่มีต้นน้ำอยู่ในที่ราบสูงทิเบตชิงไห่ และไหลขนานกันลงมา ได้แก่ แม่น้ำจินซาเจียง แม่น้ำหลานซางเจียงหรือแม่น้ำโขง และแม่น้ำนู่เจียงหรือแม่น้ำสาละวิน จึงทำให้มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากในบริเวณทั้งสามแหล่งแม่น้ำเหล่านี้ จึงทำให้มีการเดินทางที่หลากหลายและมีหลายเส้นทางเป็นจำนวนมาก ดังภาพ

ภาพที่ 15 เส้นทางกรไหลของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย

เส้นทางการเดินทางของแกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำนู่เจียง แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำนู่เจียง เป็นที่รู้จักกันในชื่อ แม่น้ำนู่เป็นแม่น้ำที่ไหลเชี่ยว แม่น้ำตูหลงเป็นสถานที่ที่คนตูหลงอาศัยอยู่ในประเทศจีนเป็นเขตปกครองเดียวในมณฑลยูนนานที่ไม่มีถนน ความยาวของถนนเหรินหม่าไปยังแม่น้ำตูหลง คือ 65 กิโลเมตรและภูเขาจะถูกปิดด้วยหิมะที่ตกหนักทุกปี เริ่มต้นจากเมืองกงซาน ทางตอนเหนือสุดของนู่เจียงข้ามภูเขาเกาหลีกังไปทางทิศตะวันตกและเข้าสู่เมืองปาลง ในช่องแคบตูหลงเจียงโดยปกติจะใช้เวลาเดินทางเป็นเวลา 3 วัน

3.2.4.2 กิจกรรม

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย หรือพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานมีกิจกรรมที่หลากหลายตามบริเวณพื้นที่ของทั้งสามแม่น้ำ อันได้แก่ แม่น้ำจินซาเจียง แม่น้ำหลานซาเจียงหรือแม่น้ำโขง และแม่น้ำจูเจียงหรือแม่น้ำสาละวิน ซึ่งทั้งสามแม่น้ำนี้มีความยาวของแม่น้ำที่ไหลผ่านไปยังสถานที่ต่าง ๆ จึงทำให้สามารถเห็นถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมโบราณของชาติพันธุ์ที่หลากหลายบริเวณริมน้ำยกตัวอย่างเช่น ชาวไต มีกิจกรรมร้องเพลงพื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นเพลงโบราณ เพลงรัก เพลงเสียดสละ เพลงงานศพ และเพลงรูปแบบอื่น ๆ การฟังการร้องเพลงของชาวไต จะทำให้ผู้คนรู้สึกถึงพลังที่ลึกลับ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับทักษะการร้องเพลงพื้นบ้านที่ไม่เหมือนใคร มักใช้เสียงที่มีระดับเสียงสูงขึ้นไปตรงมาและต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว และใช้ในการร้องเพลงสั้น ๆ ในขณะที่การร้องโน้ตยาวนั้นตรงไปตรงมาและเรียบง่าย ส่วนกิจกรรมร้องเพลงชีวิตของชนเผ่า มักจะเพลงพื้นบ้านในเทือกเขาเกโรกิลอง และ แกรนต์แคนยอนแห่งแม่น้ำจูเจียง การร้องเพลงพื้นบ้านดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการแพร่กระจายของศาสนาคริสต์ในแม่น้ำจูโดยเฉพาอย่างยิ่งในส่วนใหญ่ของภูมิภาคไต สามารถสัมผัสเพลงพื้นบ้านเพลงสวด ที่มีคุณค่าทางศิลปะของชนชาติต่าง ๆ ในบริเวณลุ่มแม่น้ำได้

3.2.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย พื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานมีสิ่งอำนวยความสะดวกยกตัวอย่างดังนี้ การก่อสร้างพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูนนานในปี ค.ศ. 1988 สภาแห่งรัฐได้อนุมัติการจัดตั้งจุดชมวิวสำคัญระดับชาติเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย รัฐบาลมณฑลยูนนานได้ดำเนินการ “สร้างจังหวัดเศรษฐกิจสีเขียวที่แข็งแกร่งจังหวัดทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศและการเชื่อมโยงทางเดินระหว่างประเทศของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของมณฑลยูนนาน โดยมีการสร้างสายการผลิตทางอุตสาหกรรมอันทันสมัย เช่น การทำเหมืองแร่ โรงงานไฟฟ้า โรงงานก่อสร้าง ถูกสร้างระนาบตามลำน้ำแยงซีเกียง ซึ่งสายการผลิตทางอุตสาหกรรมเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ทั้งยังเป็นจุดเชื่อมระหว่างการค้าส่งสินค้าจากต่างประเทศเข้าสู่ภายในประเทศ แม่น้ำแยงซีเป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมขนส่งทางน้ำ ในปัจจุบันสามารถรองรับการท่องเที่ยวทางน้ำ เกิดการแก้ไขและการป้องกันสภาพแวดล้อม ในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 2018 รัฐบาลประชาชนของมณฑลยูนนานได้ประกาศใช้ "บทบัญญัติหลายประการเกี่ยวกับการเสริมสร้างการคุ้มครองและการจัดการพื้นที่มรดกโลกทางธรรมชาติทั้งสามสายน้ำในมณฑลยูนนาน"

ซึ่งจะเร่งการทำงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศของแม่น้ำสามสาย รัฐบาลในอำเภอควบคุม และการพัฒนาอย่างเข้มงวดในพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำชานสามสายแห่งชุนนาน เพื่อป้องกันการก่อสร้างที่มากเกินไป ในเขตแม่น้ำชานเจียงนั้นห้ามเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิศวกรรมอื่น ๆ ยกเว้นสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการป้องกันที่จำเป็นและบริการสาธารณะ

3.2.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย มีสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ได้แก่

1) ภูเขาหิมะเหมยหลี่ (Meili Snow Mountains 梅里雪山) เป็นหนึ่งในมรดกธรรมชาติที่สำคัญของโลก ซึ่งเป็นภูเขาหิมะที่ทอดยาวหลายร้อยไมล์และอยู่สูงจากระดับน้ำทะเล 6,740 เมตร ตั้งอยู่ทางตะวันตกของอำเภอเต๋อซัน แคว้นปกครองตนเองกลุ่มชาติพันธุ์ทิเบต ตี๋ซิ่ง มณฑลชุนนาน แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นทิวเขาขนาดใหญ่ ที่ปกคลุมด้วยหิมะและเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในโลกมณฑลชุนนานอีกด้วย มีพื้นที่ทิวทัศน์ทางธรรมชาติประมาณ 4,000 ตารางกิโลเมตรซึ่งเทียบเท่ากับพื้นที่ทั้งหมดของจุดชมวิวที่สำคัญระดับชาติหลายสิบแห่งในประเทศจีน พื้นที่นี้อุดมไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งมีบางสถานที่ที่ลึกลับและยังไม่ได้เป็นที่รู้จักและยังไม่ได้ได้รับการพัฒนา ภูเขาหิมะเหมยหลี่ มักจะปกคลุมด้วยเมฆหมอกอยู่เสมอ เนื่องจากความสูงจากระดับน้ำทะเลและสภาพภูมิอากาศ และยังมีธารน้ำแข็งอายุมากกว่าล้านปี บางครั้งเกิดเป็นปรากฏการณ์ทะเลสาบอันแสนงดงาม ในเวลากลางคืนที่ท้องฟ้าโปร่งใสจะสามารถเห็นดวงดาวระยิบระยับทั่วท้องฟ้า อีกทั้งยังให้ความรู้สึกสงบ และอัศจรรย์ใจราวกับได้เอื้อมแตะสวรรค์ นอกจากนี้ในจุดชมวิวของภูเขาหิมะเหมยหลี่ยังมีหมู่บ้านของชาวทิเบต นาซีไตและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ อาศัยอยู่ อีกทั้งยังมีประเพณีพื้นบ้านของชาวพื้นเมืองที่มีสีสัน

2) ช่องแคบชานเสีแห่งลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง (The Yangtze Three Gorges) มีทัศนียภาพทางภูมิศาสตร์ที่สวยงาม มีชื่อเสียงติดหนึ่งในสิบของจีน ประกอบไปด้วยช่องแคบชิวอี้ชิ่ง ช่องแคบอู๋ ช่องแคบซีหลิง ความยาวของช่องแคบยาวรวมกว่า 310 กิโลเมตร โดยเริ่มที่เมืองไป่ตี้ ของมณฑลฉงชิ่งทางตะวันตกของจีนไปจบที่หนานจินฟาส ที่เมืองอี้ชาง มณฑลหูเป่ย์ทางตะวันออกของจีน ช่องแคบชานเสีแห่งลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียงสวยงาม สำนักงานการท่องเที่ยวประเทศจีน (China National Tourism Administration) จึงจัดอันดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ 5A ซึ่งเป็นระดับสูงสุด การล่องเรือในแม่น้ำแยงซีเกียงผ่านช่องแคบชานเสี เมื่อล่องจะสามารถเห็นทิวทัศน์หินผาแปลกตา ภูเขาโดดเด่นสูงตระหง่านไปตลอดทางที่เรือแล่นผ่าน และจะพบกับบึงทิวทัศน์ที่จาริกบนโขดหินโดยนักปราชญ์สมัยโบราณ สถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้จึงเป็นสถานที่ที่มีความงามหลากหลาย

และไร่ขอบเขตของธรรมชาติ ทั้งมีช่องแคบซวีถึงที่สวยงามและช่องแคบอู ช่องแคบซีหลิง แม่น้ำต้าหนิง และลำธารเสินหนงซี ด้วยลักษณะภูมิประเทศอันสวยงาม ทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมล้ำค่า และถือเป็นหนึ่งในต้นกำเนิดทางอารยธรรมของประเทศจีน อย่างวัฒนธรรมต้าซันโด่งดังกว่า 5000 - 3300 ปีก่อนคริสตกาล สายน้ำแห่งนี้ยังสามารถนำไปสู่สถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมากหลายแห่ง เช่น วัดไปต้เฉิง วัดเก่าแก๋โบราณบนชายฝั่งทางเหนือของแม่น้ำแยงซีเกียง วัดหวงหลิง หนึ่งในวัดที่เก่าแก่ที่สุดในบริเวณช่องแคบซานเสี และหนานจินพาส ประตูทางธรรมชาติของช่องแคบซานเสี อยู่ปากทางตะวันออกของช่องแคบซานเสี หรือปลายสุดของช่องแคบซีหลิง โดยพิพิธภัณฑสถานช่องแคบซานเสี (Three George Museum) ก็เป็นอีกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีการจัดแสดงวัฒนธรรมปา และพื้นที่ช่องแคบซานเสีจากเมืองฉงชิ่ง ซึ่งเป็น 1 ใน 4 เมืองมหานครของประเทศจีนในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีจัดแสดงวิถีชีวิตของชาวฉงชิ่งในสมัยราชวงศ์ชิงอีกด้วย แม่น้ำแยงซีที่ไหลทอดยาวผ่านช่องแคบต่าง ๆ ในตะวันตกของมณฑลยูนนานนี้ เป็นส่วนหนึ่งของแม่น้ำขานสามสาย ของพื้นที่คุ้มครองมณฑลยูนนาน และถูกจัดให้เป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโกอีกด้วย อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ คือ เขื่อนซานเสีในกลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียงที่แสดงความก้าวหน้าของประเทศจีนในด้านวิศวกรรม เพราะเป็นเขื่อนอเนกประสงค์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

3) แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำจูเจียง (Nujiang Grand Canyon) ตั้งอยู่ในเขตปกครองของนุ่เจียง ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ยาวจากเหนือลงใต้ต่อจากยาร์ลุงซางโปแกรนด์แคนยอน (Yarlung Zangbo Grand Canyon 雅鲁藏布大峡谷) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นแกรนด์แคนยอนที่ยาวสวยงามที่สุด แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำจูเจียงตั้งอยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขานสามสายแห่งยูนนานของหุบเขาเหิงต้วน โดยแกรนด์แคนยอนแห่งนี้มีความยาวมากกว่า 300 กิโลเมตร โดยมีความลึกประมาณ 2,000 เมตร มีประชากรที่อาศัยอยู่ในหุบเขาได้แก่ หมู่บ้านของชาวไต ธิเบตและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำจูเจียงมีภูเขาสูง หุบเขาลึกและน้ำที่ไหลเร็ว ดอกไม้สีขาวทั้งสองฝั่งและป่าไม้เขียวชอุ่มบนภูเขา ซึ่งในฤดูหนาวจะปกคลุมไปด้วยหิมะและในฤดูใบไม้ผลิมีทิวทัศน์ที่งดงาม ทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนานตั้งอยู่ที่ทางแยกของแผ่นเปลือกโลกทั้งสองที่สำคัญ คือ ยูเรเชียและอินโดจีน ภูเขาแบ่งออกเป็นสี่ฤดู ในฤดูร้อนหุบเขาแม่น้ำต้นไม้มจะมีลักษณะหนาและเขียว ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง ดอกไม้บนเนินเขามีสีเหลือง และในฤดูหนาวจะมีหิมะและน้ำแข็งบนยอดเขา สิ่งที่สามารถพบในแกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำจูเจียง ได้แก่ ภูเขาที่ปกคลุมด้วยหิมะ น้ำตก Rock Peak Canyon น้ำพุร้อน ถ้ำ ทะเลสาบอัลไพน์ อีกทั้งยังมี "เทศกาลดอกไม้" ของกลุ่มชาติพันธุ์นุ่ที่เต็มไปด้วยจิตวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ และมีกิจกรรมทางศาสนาดั้งเดิม คือ เทศกาลวัวมังกร สามารถเรียนรู้วิถีชีวิตการเป็นอยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ

ภาพที่ 16 แกรนด์แคนยอนแห่งแม่น้ำนู่เจียง

ที่มา : <https://travelchinawith.me/china-tours/nujiang-grand-canyon/>

3.2.4.5 ที่พัก

ภายในบริเวณเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย เป็นแม่น้ำสามสายที่มีต้นน้ำอยู่ในที่ราบสูงทิเบตซึ่งให้ และไหลขนานกันลงมา ได้แก่ แม่น้ำจินซาเจียง แม่น้ำหลานซางเจียง และแม่น้ำนู่เจียงหรือแม่น้ำสาละวิน ตามบริเวณพื้นที่ที่กล่าวมานี้จะมีความยาวตามการไหลของน้ำมาก ทำให้แหล่งที่พักบริเวณใกล้เคียงของเส้นทางน้ำนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถระบุที่พักได้ว่ามีจำนวนกี่แห่งเนื่องจากบริเวณเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สายมีเส้นทางจากต้นแม่น้ำถึงจุดสิ้นสุดของแม่น้ำที่มีความยาวมาก ซึ่งบริเวณเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สายเป็นทั้งที่อยู่อาศัยของกลุ่มคนชาติพันธุ์ต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นที่พักสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

3.3 มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง (เชิงวัฒนธรรม)

3.3.1 ที่ตั้ง

มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง เป็นเขตการปกครองที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นเขตเมือง และเขตชนบทตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด $26^{\circ}50'49.7''\text{N}$ $100^{\circ}13'31.9''\text{E}$)

ภาพที่ 17 แผนที่แสดงที่ตั้งของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/26%C2%B05a=I4111700.231008>

ภาพที่ 18 แสดงลักษณะภาพรวมของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง

ที่มา : <https://www.google.com/search?q=%E0% imgrc=D3znRw8awilkAM:>

3.3.2 ลักษณะภูมิประเทศของมรดกโลกเมืองโบราณ ลี้เจียง

ลี้เจียง (丽江市 หรือ 丽江古城) เป็นเขตการปกครองที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นเขตเมือง และเขตชนบททางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวนประชากรราว 1,100,000 คน มีย่านเมืองเก่าลี้เจียงที่มีชื่อเสียง ซึ่งมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า เมืองเก่าต้าเหยียน หรือเมืองโบราณลี้เจียง เป็น 1 ใน 4 เมืองเก่าของประเทศจีน ที่ล้วนถูกอนุรักษ์เอาไว้เป็นอย่างดี อีก 3 เมืองที่เหลือ ได้แก่ เมืองเก่าหลวงจิงในมณฑลเสฉวน เมืองเก่าผิงเย่าในมณฑลชานซี และเมืองเก่าเซอเสี้ยนในมณฑลอันฮุย ซึ่งเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ในอำเภอปกครองตนเองชนชาตินาซีแห่งลี้เจียงประกอบไปด้วย 1 เขตเมืองเก่า และ 4 ตำบล รวมทั้งย่านเมืองใหม่ของลี้เจียง เมืองเก่าต้าเหยียน เมืองเก่าซูเหอ เมืองเก่าไปซา และรวมไปถึงพื้นที่บางส่วนของหุบเขาเสื่อกระโจน ที่มีมาตั้งแต่ราชวงศ์ช่งตอนปลายไปถึงราชวงศ์หยวนตอนต้นทำให้เมืองโบราณลี้เจียงมีสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแตกต่างไปจากเมืองโบราณอื่น ๆ ของจีน ตั้งอยู่บนที่ราบสูงยูนนานและก๊วยโจ้ว มีพื้นที่กว้าง 3.8 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลราว 2,400 เมตร เป็นตลาดและเมืองสำคัญที่มีชื่อเสียงมาตั้งแต่สมัยโบราณ ที่สร้างปลายราชวงศ์ช่งและต้นราชวงศ์หยวน (ช่วงปลายศตวรรษที่ 13) และถูกรักษามาอย่างดีจนถึงปัจจุบัน ด้วยความสวยงามของลี้เจียงที่มีลักษณะเป็นเมืองโบราณสวยงาม และมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 800 ปี จึงได้รับขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโก (UNESCO) ในเดือนธันวาคมปี ค.ศ.1997 ให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม โดยเมืองโบราณลี้เจียง เคยเป็นจุดแลกเปลี่ยนค้าขายสินค้าตามเส้นทางสายเก่า ย่านเมืองเก่านี้มีชื่อเสียงจากคูคลองและสะพานที่มีอยู่มากมาย จนได้รับการขนานนามว่า "เวนิสแห่งตะวันออก" อันเนื่องมาจากมีลำธารและคูคลองไหลผ่านอาคารบ้านเรือนโบราณและมีสะพานเล็ก ๆ ข้ามฝั่งไปมากกว่า 300 สะพาน ให้ความรู้สึกเหมือนอยู่เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี เหตุผลที่ทำให้ลี้เจียงได้รับเลือกจากยูเนสโกให้เป็นมรดกโลก มี 3 ประการ ได้แก่ 1. ลี้เจียง เป็นเมืองเก่าที่ชนเผ่านาซีอาศัยอยู่ มีสถาปัตยกรรมจีนโบราณที่สวยงาม หน้าบ้านทุกหลังจะมีแม่น้ำไหลผ่าน มีการค้าขายของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว 2. ลี้เจียง มีแม่น้ำ 3 สายไหลขนานกัน ได้แก่ แม่น้ำจินซาเจียงไหลไปเชียงใหม่ แม่น้ำโขงไหลไปเขมร และแม่น้ำหลู่เจียงไหลไปพม่า แต่แม่น้ำสามสายไม่ไหลมาบรรจบกัน เนื่องจากตรงกลางของแม่น้ำมีภูเขาเหล่านางกั้นกลาง แม่น้ำสามสาย 3. ลี้เจียง มีหมู่บ้านแห่งหนึ่งอยู่ข้างทะเลสาบหลู่กุ เป็นหมู่บ้านหญิงล้วน เด็ก ๆ จึงไม่มีพ่อ ไม่มีปู่ มีแต่แม่กับยายเท่านั้น เหตุผลทั้ง 3 ประการที่กล่าวมานี้ทำให้ลี้เจียงได้รับคัดเลือกให้เป็นมรดกโลก เมืองโบราณลี้เจียงถือว่าเป็นจุดสำคัญของการมาเที่ยวลี้เจียง เมืองโบราณลี้เจียงเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยอาคารบ้านเรือนแบบจีนโบราณ ไม่มีกำแพงล้อมรอบเมือง แต่ถูกโอบล้อมด้วยธรรมชาติ

ของลำธาร คูคลอง และภูเขา ทำให้ได้สัมผัสกับความงดงามของบ้านเรือนและสถาปัตยกรรมสไตล์จีนโบราณ โดยถนนทุกสายในโบราณลี่เจียงจะมาบรรจบกันที่ตลาดสี่เหลี่ยมหรือชื่อฟางเจีย เป็นสถานที่รับประทานอาหารเช้า เลือกซื้อสินค้าที่ระลึก เดินเล่นท่ามกลางบรรยากาศเมืองโบราณ

สถาปัตยกรรมทั้งหมดของเมืองเก่าลี่เจียงจะมีความแตกต่างจากที่อื่น ๆ ในประเทศจีน เนื่องจากเป็นการผสมผสานวัฒนธรรมของชาวน่านซีพื้นเมือง ซึ่งเป็นหนึ่งใน 56 กลุ่มชนพื้นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานเผ่าหนึ่งของจีน โดยสถาปัตยกรรมแบบน่านซีได้รับอิทธิพลมาจาก ชาวยุโรป และทิเบต ทำให้ลักษณะที่อยู่อาศัยของลี่เจียง จะมีหลังคามุงกระเบื้องซึ่งทำจากดินและไม้ หรือดินและหิน ประตูหน้าต่างมีการแกะสลักด้วยสีสนับสะดุดตา มีต้นไม้ออกไม้ในและนอกบ้าน รวมถึงสร้างแบบเรียงติดกันไปจนเกิดเป็นตรอก ซอก ซอย แบบแปลกตา ปัจจุบันมีอาคารบ้านเรือนกว่า 6,200 หลัง มีคนอาศัยอยู่ในเมืองเก่ากว่า 25,000 คน และกว่า 30% เป็นชาวน่านซี ที่เมืองโบราณลี่เจียงมีถนนอันเก่าแก่ทำหน้าที่เหมือนเป็นโครงข่ายที่เชื่อมเมืองเก่าเข้าไว้ด้วยกัน สายน้ำที่ไหลเปรียบเสมือนเลือดที่หล่อเลี้ยงชีวิตคนในเมือง ร้านค้าและบาร์แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้คน และความเชื่องบธรรมเนียมของชาวน่านซีถือเป็นเหมือนวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของเมืองโบราณลี่เจียง

ภาพที่ 19 อาคารบ้านเรือนแบบจีนโบราณของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง

ที่มา : <https://www.yingpook.com/30-best-of-china-part-2/>

3.3.3 ลักษณะภูมิอากาศของมรดกโลกเมืองโบราณ

1) ภาพรวมสภาพภูมิอากาศสี่เฉียง ลีเจียงมณฑลยูนนานตั้งอยู่ในพื้นที่ช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างที่ราบสูงชิงไห่ - ทิเบตและที่ราบสูงยูนนาน - กุ้ยโจว เมืองสี่เฉียงโบราณอยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 2,400 เมตร ลีเจียงมีภูมิอากาศแตกต่างกันในหลายแห่งในแต่ละเมื่อยกตัวอย่างเช่น ความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างเช้า กลางวัน และเย็น ในหนึ่งวันอาจมีปรากฏการณ์ของทั้งสี่ฤดูกาล เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศนั้นแปรปรวนเป็นอย่างมาก เช่น ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี ฤดูฝนมีความเข้มข้นเป็นพิเศษในเดือนกรกฎาคม และสิงหาคมอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 12.6 องศาเซลเซียสถึง 19.8 องศาเซลเซียสและมีรังสีอัลตราไวโอเล็ตหรือรังสียูวีที่มีมากตลอดปี โดยฤดูท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดของสี่เฉียง คือ วันหยุดฤดูหนาวและฤดูร้อน

2) อุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนตลอดทั้งปี

เดือนมกราคม: 6.7 องศาเซลเซียส	เดือนกรกฎาคม: 17.8 องศาเซลเซียส
เดือนกุมภาพันธ์: 7.8 องศาเซลเซียส	เดือนสิงหาคม: 17.2 องศาเซลเซียส
เดือนมีนาคม: 11.0 องศาเซลเซียส	เดือนกันยายน: 16.6 องศาเซลเซียส
เดือนเมษายน: 13.6 องศาเซลเซียส	เดือนตุลาคม: 12.5 องศาเซลเซียส
เดือนพฤษภาคม: 16.5 องศาเซลเซียส	เดือนพฤศจิกายน: 9 องศาเซลเซียส
เดือนมิถุนายน: 18.2 องศาเซลเซียส	เดือนธันวาคม: 7 องศาเซลเซียส

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า อุณหภูมิเฉลี่ยของสี่เฉียงทุกเดือนจะไม่แตกต่างกันมาก และอุณหภูมิข้างต้นเป็นอุณหภูมิเฉลี่ยในฤดูหนาวมีแนวโน้มว่าจะอยู่ระหว่าง -1 ถึง 3 องศาเซลเซียส ต่ำกว่าศูนย์องศาเซลเซียส

3) ฤดูและอุณหภูมิ

ฤดูใบไม้ผลิจะอยู่ในช่วงเดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม อุณหภูมิ คือ 6 องศาเซลเซียสถึง 20 องศาเซลเซียส มีภูมิอากาศที่อบอุ่น มีแดด และอากาศก่อนที่จะเป็นฤดูใบไม้ผลิในสี่เฉียงอากาศจะมีลักษณะที่แห้งแล้ง มีแสงแดดและฝนตกชุก สถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมดส่วนใหญ่จะเหมาะสำหรับการเยี่ยมชม ดวงอาทิตย์มีมากและอบอุ่นในระหว่างวันและอุณหภูมิก่อนข้างต่ำซึ่งเหมาะสำหรับการดื่มชาอ่านหนังสือในสนามหญ้าและอาบแดด

ฤดูร้อนจะอยู่ในช่วงเดือนมิถุนายน - เดือนสิงหาคม มีอุณหภูมิอยู่ที่ 15 องศาเซลเซียสถึง 26 องศาเซลเซียส ในช่วงเวลาตอนเช้าจะเย็นกว่าช่วงเวลากลางวัน เนื่องจากในตอนกลางวันจะถูกแสงแดดโดยตรง ช่วงเดือนกรกฎาคม และเดือนสิงหาคมจะเป็นฤดูฝนและมีฝนตกบ่อยขึ้น ในวันที่แดดจัดอุณหภูมิจะอยู่ที่ประมาณ 15 - 28 องศาเซลเซียส มีรังสีอัลตราไวโอเล็ตหรือรังสียูวีเป็นอย่างมาก ฤดูร้อนเป็นฤดูท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดในลี้เจียงที่อยู่อาศัยค่อนข้างแน่นต้องจองที่พักล่วงหน้า เดือนสิงหาคมเป็นช่วงฤดูฝนและมักจะมีฝนตกอุณหภูมิของฝนจะลดลงทันที 5 - 10 องศาเซลเซียส รังสีอัลตราไวโอเล็ตฤดูร้อนในลี้เจียงจะส่งผลเสียเป็นอย่างมากถ้าหากอยู่กลางแจ้งเป็นนานกว่า 2 ชั่วโมงในตอนกลางวัน

ฤดูใบไม้ร่วงจะอยู่ในช่วงเดือนกันยายน - เดือนพฤศจิกายน มีอุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสถึง 23 องศาเซลเซียส อาจจะมีทั้งฝนตก แดดจัด และเมฆครึ้มในหนึ่งวัน มีอุณหภูมิปานกลาง ในฤดูใบไม้ร่วงจุดชมวิวยุโรป ๆ ลี้เจียงล้วนมีวิวทิวทัศน์ที่สวยงามและมีเสน่ห์ จึงเหมาะสำหรับการท่องเที่ยว และได้สัมผัสความงามของเมืองโบราณลี้เจียง

ฤดูหนาวจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม - เดือนกุมภาพันธ์ มีอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียสถึง 15 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำและแห้ง มีแดดเป็นส่วนใหญ่ ควรสวมกางเกงขายาวเสื้อยืด และเสื้อแจ็คเก็ต ในตอนเช้าควรใส่เสื้อคลุมหนาหรือแจ็คเก็ตเนื่องจากอากาศเย็น ในระหว่างวันจะมีแดด และอุณหภูมิอบอุ่นสามารถสวมใส่เสื้อกันหนาวธรรมดา ฤดูหนาวท่ามกลางแสงอาทิตย์เป็นประสบการณ์ที่ไม่ได้จากที่อื่น ฤดูหนาวเป็นช่วงโลว์ซีซั่นสำหรับการท่องเที่ยวในลี้เจียงที่มีนักท่องเที่ยวไม่มากนัก ลี้เจียงมีภูมิอากาศฤดูหนาวที่แห้งแล้ง

3.3.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของมรดกโลกเมืองโบราณ

3.3.4.1 การเข้าถึง

การมายังเมืองลี่เจียงนั้นมี 3 วิธี คือ เครื่องบิน รถไฟ และรถบัส ได้แก่

1) การเดินทางโดยเครื่องบิน โดยการมาจากเมืองคุนหมิงนั้น แต่ละวิธีจะใช้เวลาที่ไม่แตกต่างกันมาก ประมาณ 7 - 10 ชั่วโมง แต่เครื่องบินจะใช้เวลาในการเดินทางน้อยที่สุด โดยที่เครื่องบินจะใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมงเท่านั้น ราคาประมาณ 1,456 บาทต่อคน เช่น จากสายการบิน China Eastern Airlines โดยออกเดินทางสู่เมืองคุนหมิง ประเทศจีน โดยสายการบิน THAI AIR ASIA ใช้ระยะเวลาบินประมาณ 2 ชั่วโมง 15 นาที

2) การเดินทางโดยรถไฟความเร็วสูง โดยออกเดินทางจากคุนหมิง ไปยังลี่เจียง ด้วยรถไฟความเร็วสูงจีน ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง รถไฟความเร็วสูงจะจอดที่สถานีลี่เจียง

3) การเดินทางโดยรถบัส โดยนั่งรถไฟจากคุนหมิงมายังสถานีรถไฟลี่เจียงที่หน้าสถานีรถไฟลี่เจียงจะมีสวนสาธารณะที่สวยงามมาก และสามารถมองเห็นภูเขาหิมะมังกรหยกที่สถานีรถไฟลี่เจียงจะมีรถเมล์เพื่อไปยังเมืองเก่าลี่เจียง คือ รถบัสสาย 4 หรือ เบอร์ 18 ค่าโดยสารคนละ 3 หยวน และถ้าจะไปเที่ยวแชงกาลีล่า สามารถขึ้นรถเมล์สาย 16 เพื่อไปยังสถานีรถบัสได้ เมืองเก่าลี่เจียงหากเดินทางจากสถานีรถไฟ ให้นั่งรถเมล์สาย 4 มาลงที่เมืองเก่าลี่เจียงได้เลย ในเมืองเก่าจะมีจุดชมวิว 360 องศา ซึ่งจะมีการเสียค่าขึ้น ด้านในจะมีบ้านและวัด รวมถึงร้านอาหารต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ผู้คนจะมาพักที่แห่งนี้ เพื่อเที่ยวในลี่เจียง

Lijiang Old Town

เดินทางด้วยรถเมล์สาย 4

ภาพที่ 20 แสดงแผนที่การเดินทางไปยังเมืองโบราณลี่เจียง

ที่มา : <https://www.airmosphere.net/content/3976/%E0%B8%B9%8C+%21>

3.3.4.2 กิจกรรม

ซึ่งโดยทั่วไปในเมืองโบราณลี่เจียง ในช่วงเวลาตอนเย็นจะมีชาวพื้นเมือง ออกมาร้องและเพลงเต้นรำกัน อีกทั้งยังมีการจัดกิจกรรมในเมืองโบราณลี่เจียงโดยสามารถแบ่ง ออกเป็นเทศกาลที่จัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น ได้แก่

งานเทศกาลในฤดูใบไม้ผลิ ในช่วงต้นฤดูใบไม้ผลิจะมีเทศกาลดอกไม้ทั้งสาม เป็นเทศกาลประเพณีแบบดั้งเดิมที่ใหญ่ที่สุดของชาวนาซี ในวันที่แปดของเดือนกุมภาพันธ์ทาง จันทรคติ มีการเล่นดนตรีพื้นบ้านในเมืองลี่เจียงและในชนบทของชาวนาซี ซึ่งมีทั้งร้องเพลงและเต้นรำ และนำหม้อไฟไปยังสถานที่ที่สวยงามเพื่อไปปิกนิก เช่น ทะเลสาบล่าซือไห่ เพื่อเฉลิมฉลองเทศกาล

งานเทศกาลในฤดูร้อนมีเทศกาลที่สำคัญของชนกลุ่มน้อยในมณฑลยูนนาน คือ เทศกาลคบเพลิง ในวันที่ 24 - 26 เดือนมิถุนายนของปฏิทินจันทรคติ บ้านทุกหลังจะตกแต่งด้วย คบเพลิงที่ประดับด้วยดอกไม้ จะถูกสร้างขึ้นที่หน้าบ้านของบ้านทุกหลัง และจะจุดพร้อมกันทั้งหมดใน เวลากลางคืนทำให้สวยงามมาก

งานเทศกาลในฤดูใบไม้ร่วง ในฤดูใบไม้ร่วงมีเทศกาลที่ใหญ่ที่สุด คือ เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเก็บเกี่ยวที่มีความสุข ในช่วงเทศกาลไหว้ พระจันทร์ที่เมืองลี่เจียงจะศึกครั้น

งานเทศกาลในฤดูหนาว ในช่วงฤดูหนาวจะมีกลุ่มแบบดั้งเดิมของชาวบ้าน ในลี่เจียง ชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ห่างไกลรอบ ๆ ของมณฑลยูนนานจะมีการขายสินค้าพิเศษและสิ่ง แลกเปลี่ยนจำนวนมาก เป็นการรวมตัวครั้งใหญ่ของชนกลุ่มน้อยประจำปีที่อยู่ในพื้นที่โดยรอบของลี่ เจียง ซึ่งมีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก

3.3.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

แม้ว่าเมืองลี่เจียงโบราณจะมีขนาดใหญ่ แต่ก็ยังมีหลายพื้นที่ที่ใช้ที่ตั้งทาง ภูมิศาสตร์เป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกจัดทำสถานที่พักแก่นักท่องเที่ยว โดยมีความหลากหลายของ รูปแบบของโรงแรมบาร์และร้านอาหารที่สะดวกในการเดินทาง ทั้งเงียบสงบปลอดภัย และราคาไม่แพง ส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่มีการบริการที่เป็นมิตรมีห้องดีมน้ำชา มีร้านอาหารตะวันตก ห้องครัว ทำอาหารเองและสนามหญ้าที่ปกคลุมด้วยดอกไม้สองแห่งเพื่อให้แขกใช้งาน มีบรรยากาศทาง วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลาย มีน้ำชา และปาร์ตี้บาร์บีคิวกลางแจ้งที่ ลานภายใน หรือสามารถเลือกได้ตามความต้องการของลูกค้า ผู้ที่เข้ามาพักจะเกิดความประทับใจใน การเดินทางไปที่ลี่เจียง โดยฤดูท่องเที่ยวที่มึนนักท่องเที่ยวมากที่สุดของลี่เจียงคือวันหยุดฤดูหนาวและฤดู

ร้อน โดยบริเวณรอบถนนซีฟาง จะมีการเข้าถึงที่สะดวกสบาย มีการจราจรที่ติดอยู่ใกล้กับบาร์สตรีท เมืองโบราณลี่เจียงในปัจจุบันจะไม่มีมีการเก็บค่าเข้า มีร้านค้าหลายพันแห่งในเมืองโบราณลี่เจียง มีศูนย์อาหารที่มีของกินที่หลากหลาย และมีการขายของฝากและของที่ระลึก อีกทั้งมีย่านซื้อสินค้าจำนวนมากที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนที่เมืองโบราณลี่เจียง โดยส่วนใหญ่สิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองโบราณลี่เจียงจะมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในด้านที่พักเป็นหลัก เนื่องจากมีโรงแรมที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และหลากหลายให้นักท่องเที่ยวได้สามารถเลือกพักได้

3.3.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

เมืองโบราณลี่เจียงมีสิ่งดึงดูดใจมากมาย ทั้งของขึ้นชื่อและจุดถ่ายภาพที่น่าสนใจ เช่น ขนมกินเล่นของชาวน่าซี ได้แก่ สลัด เยลลี่ถั่วจี๊ตัว ลี่เจียงปาปา เป็นเค้กแบบชาวลี่เจียง หม่าปู้ผลไม้แปรรูป ชาถั่ว เออร์โซ่ว เป็นเค้กข้าว และชาบูหม้อทองแดงน่าซี นอกจากของขึ้นชื่อที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว สิ่งดึงดูดใจที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ จุดถ่ายภาพตามสถานที่ต่างๆ ในเมืองโบราณลี่เจียง โดยมุมถ่ายรูปจะมีเป็นจำนวนมากให้นักท่องเที่ยวได้สามารถถ่ายภาพ เช่น มีการจัดไฟตกแต่งตามร้านต่าง ๆ อย่างสวยงาม และจุดชมวิวล้างคาเมืองลี่เจียงที่เป็นเอกลักษณ์ รวมไปถึงกังหันน้ำที่ลี่เจียง เป็น Landmark ที่นักท่องเที่ยวสามารถถ่ายภาพได้

1) วัดไปหมาหลงถาน (Baima Longtansi 白马龙潭寺) ตั้งอยู่ที่เชิงเขา 端狮子 (Lion Rock) ทางตอนใต้สุดของเมืองโบราณลี่เจียง สร้างขึ้นในปีที่สิบเก้าของรัชสมัยเฉียนหลง ค.ศ. 1754 วัดไปหมาหลงถาน มีประวัติยาวนานกว่า 250 ปี ในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการประกาศให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญระดับเขต วัดไปหมาหลงถาน เป็นสถานที่ที่มีทิวทัศน์ที่สวยงามและทิวทัศน์ที่งดงาม สามารถดึงดูดนักเขียนและกวีนับไม่ถ้วนตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ผนังด้านในของหน้าจั่วทางทิศใต้ทางด้านซ้ายของห้องโถงใหญ่นั้นฝังด้วยบทกวีทั้งห้าชิ้นที่แกะสลักโดย Yang Zhulu และกวีชื่อดังอื่น ๆ ราชาวงศ์ชิงมี 11 บทกวีที่จารึกเป็นสิ่งที่หายากสำหรับการศึกษาวรรณกรรมและศิลปะของนาซี วัดไปหมาหลงถาน มีน้ำที่ใสไหลออกมาจากหิน มีต้นไม้อโบราณริมทะเลสาบได้รับร่มเงา มีบ่อปลาขนาดใหญ่ วัดมีความเงียบสงบ ต้นไม้ร่มรื่นทำให้ได้สัมผัสวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น วัดไปหมาหลงถาน มีรูปร่างเป็นวงกลมและมีกระแสน้ำที่ไหลจากพระวิหารไปด้านนอกของวัดถูกเพลงในน้ำทั้งสามบ่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวพื้นเมืองเรียกว่า ซานหยานจิง ทั้งยังมีศาลาที่มีโครงสร้างสวยงาม ประตูของวิหารหันหน้าไปทางทิศตะวันตกและทิศตะวันออก ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาฝ่ายก่อสร้างของเมืองได้ขยายอาคารและบูรณะเขื่อนซึ่งได้กลายเป็นพื้นที่นันทนาการที่น่าสนใจในเมืองโบราณ

2) ตลาดสี่เหลี่ยมหรือสี่ฟางเจีย (Sifang Square) ถนนสี่ฟางเป็นจุดศูนย์กลางของเมืองเก่าลี่เจียง มีลานกว้างสำหรับพักผ่อนและทำกิจกรรมของชาวเมือง โดยไม่เสียค่าเช่า ความโดดเด่นของเมืองเก่าต้าเหยียน คือ ไม่มีกำแพงล้อมรอบ โครงสร้างของเมืองเป็นแบบยึดหยุ่นบ้านเรือนปลูกติดๆ กัน มีถนนที่แคบพาดผ่านโดยถนนแต่ละสายของเมืองจะมารวมกันที่ตลาดสี่เหลี่ยมหรือสี่ฟางเจีย ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในการเดินทางไปยังจุดต่าง ๆ ภายในเมืองและเป็นศูนย์กลางการค้าขายที่เต็มไปด้วยร้านอาหาร ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก บริเวณโดยรอบมีร้านที่ตกแต่งอย่างสวยงาม โดยเฉพาะกลางคืนเปิดไฟสวยงาม สามารถเดินเที่ยวได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ซึ่งจะได้สัมผัสบรรยากาศที่แตกต่างกันออกไป ตอนกลางคืนจะเป็นบาร์ สามารถเดินชมบรรยากาศ ส่วนช่วงกลางวันจะมีชาวพื้นเมืองในชุดท้องถิ่นมาเต้นรำ ถือเป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

3) หมู่บ้านไปซา (Baisha Ancient Town) หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางเหนือ 8 กิโลเมตร เดิมเป็นเมืองหลวงเก่าของลี่เจียง และเคยเป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของลี่เจียงในสมัยราชวงศ์ซ่งและราชวงศ์หยวน ก่อนจะย้ายเมืองหลวงมาอยู่ที่ต้าเหยียนหรือเมืองเก่าลี่เจียงในปัจจุบัน

4) หมู่บ้านซูเหอ (Shuhe Town) ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองลี่เจียงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 4 กิโลเมตร มีแม่น้ำชิงหลงไหลผ่านสะพานชิงหลงที่ข้ามแม่น้ำสายนี้สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง เป็นสะพานโค้งที่สร้างด้วยหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเขตลี่เจียงหรืออาจจะแวะไปที่หออุ่เฟิง หรือหอ 5 หงส์ในวัดฝูกั๋ว สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 11 จักรพรรดิว่านลี่แห่งราชวงศ์หมิง เป็นหอสูง 20 เมตร รูปแบบการก่อสร้างเหมือนหงส์ห้าตัวบินมาบนเพดานภายในหอนี้ยังมีภาพวาดประณีตงดงามจำนวนมาก ผสมผสานรูปแบบศิลปะการก่อสร้างของชาวจีน ชาวทิเบต และชาวหน่าซีเข้าด้วยกัน เป็นสิ่งก่อสร้างล้ำค่าอันเป็นแบบฉบับสถาปัตยกรรมของจีนสมัยโบราณ

3.3.4.5 ที่พัก

ภายในบริเวณแหล่งใกล้เคียงของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง มีที่พักอยู่เป็นจำนวนมากมีจำนวนประมาณ 292 แห่ง เช่น InterContinental Lijiang Ancient Town Resort เป็นโรงแรมที่สะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชม ซึ่งโรงแรมต่าง ๆ จะมีหลากหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีลักษณะแบบดั้งเดิมและการผสมผสานคุณสมบัติท้องถิ่นที่มีความเรียบง่ายสะดวกสบายและเป็นเอกลักษณ์อย่างสวยงาม อีกทั้งยังสามารถมองเห็นภูเขาหิมะมังกรหยกได้ในระยะไกล โรงแรมลักษณะดังกล่าวทำให้โรงแรมในมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียงได้รับรางวัลระดับนานาชาติ จะมีความสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง

3.4 เขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง (เชิงธรรมชาติ)

3.4.1 ที่ตั้ง

เขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง ตั้งอยู่ทางตะวันออกของอำเภอเฉิงเจียง เมืองยวีซีของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด 24°40'27.6"N 102°54'07.7"E)

ภาพที่ 21 แผนที่แสดงที่ตั้งของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/24%C2%B040'27.14d102.9021259>

ภาพที่ 22 แสดงลักษณะภาพรวมของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง

ที่มา : https://k.sina.cn/article_1882481753_703464590200j34w.html

3.4.2 ลักษณะภูมิประเทศของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง

แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง มีการกระจายพื้นที่อย่างกว้างขวางตั้งอยู่ใกล้กับภูเขาเหมาเทียน (帽天山) 6 กิโลเมตรทางตะวันออกเฉียงของอำเภอเฉิงเจียง เมืองยวี่ซีของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งห่างจากคุนหมิงประมาณ 56 กิโลเมตร ซึ่งตั้งอยู่บนเนินเขามีพื้นที่ 3,200 ไร่ มีอายุประมาณ 530 ล้านปี ถูกค้นพบในปี ค.ศ. 1984 มีฟอสซิลพืชและสัตว์ 16 ประเภทกว่า 200 สายพันธุ์ ถือเป็นสายพันธุ์หายากมากหากเทียบกับแหล่งฟอสซิลลักษณะเดียวกันของโลก แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงอยู่ในช่วงต้นยุคแคมเบรียน จึงทำให้แหล่งซากดึกดำบรรพ์แห่งนี้กลายเป็นบันทึกของสังคมในทะเลแห่งยุคแคมเบรียนเริ่มแรกที่สุด และเนื่องจากพืชและสัตว์ประจำถิ่นที่ถูกเก็บรักษาไว้ได้ดี เผยให้เห็นถึงกายวิภาคของสิ่งต่าง ๆ ในหลากหลายพันธุ์ทั้งพืชและสัตว์ ทั้งที่มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง และเป็นบันทึกเริ่มแรกของระบบนิเวศทางทะเลที่ซับซ้อน แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง เก็บรักษาข้อมูลของกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมอย่างน้อย 14 กลุ่มและกลุ่มต่าง ๆ รวมกว่า 196 ชนิด เป็นหลักฐานที่ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสิ่งมีชีวิตบนโลกเมื่อ 530 ล้านปีมาแล้ว และทำให้เห็นชนิดของสัตว์กลุ่มหลัก ๆ ในโลกเกือบทั้งหมด ปัจจุบันนี้เริ่มเป็นการเปิดหน้าต่างทางบรรพชีวินวิทยาที่สำคัญยิ่งต่อวงวิชาการ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงระบบนิเวศและกลุ่มสัตว์มีชีวิตทางทะเลในยุคแคมเบรียนอย่างสมบูรณ์แบบ

กระบวนการค้นพบซากดึกดำบรรพ์สัตว์ของเฉิงเจียงถูกสร้างขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 1984 โดย Hou Xianguang ซึ่งเป็นผู้ช่วยนักวิจัยที่สถาบันธรณีวิทยาและธรณีวิทยาแห่งนานกิงของจีน ในระหว่างการรวบรวมซากดึกดำบรรพ์ในภูเขาเหมาเทียนเมื่อวันที่ 17 เมษายน 1987 สถาบันธรณีวิทยาและนานกิงแห่งนานกิงของประเทศจีน ได้มีการจัดงานแถลงข่าวในนานกิง ซึ่งงานแถลงข่าวมีการประกาศเกี่ยวกับซากดึกดำบรรพ์สัตว์ของเฉิงเจียงที่พบในมณฑลยูนนานประเทศจีนมีอายุ 530 ล้านปีมาแล้ว ซึ่งเป็นของหายากในประวัติศาสตร์ของซากดึกดำบรรพ์ในปัจจุบัน และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987 ทีมวิจัยนำโดยนักวิจัยเงินจุนหยวนจากสถาบันธรณีวิทยาหนานจิงและซากดึกดำบรรพ์ของจีน ได้ดำเนินการขุดและการวิจัยเกี่ยวกับซากดึกดำบรรพ์ซากดึกดำบรรพ์ของเฉิงเจียงและพบว่าสัตว์ทุกชนิดในโลกปรากฏในเวลาเดียวกัน ในการวิจัยครั้งนี้พบว่ารูปร่างของสิ่งมีชีวิตที่ปรากฏในยุคนี้มีความคล้ายคลึงกับสิ่งมีชีวิตในปัจจุบัน ตั้งแต่ปลาตาวไปจนถึงสัตว์ปีกที่มีกระดูกสันหลัง พบสัตว์ที่มีชีวิตและพบสัตว์ที่สูญพันธุ์ไปแล้วเกือบทุกชนิดที่ปรากฏอยู่ในยุคแคมเบรียน แต่ไม่พบฟอสซิลโบราณในยุคที่มีอายุมากกว่า สิ่งมีชีวิตของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงมีหลายชนิด ได้แก่ สัตว์ฟองน้ำซีเลนเทอราดา สัตว์เลื้อยคลาน สหรัยที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ

และชนิดอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีการค้นพบฟอสซิลแมงกะพรุนในยุคแคมเบรียนตอนต้น เป็นครั้งแรกในโลก จากการวิจัยทำให้ระบบพื้นฐานของความหลากหลายของสัตว์ได้ถูกสร้างขึ้น ต่อมาหลังจากการตีพิมพ์ผลการวิจัย จึงทำให้เกิดเป็นสิ่งที่น่าสนใจในระดับสากล

แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงได้รับลงทะเบียนเป็นมรดกโลกในการประชุม คณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญครั้งที่ 36 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 2012 ที่เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก ประเทศรัสเซียด้วยข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดในการ เป็นตัวแทนของขบวนการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางธรณีวิทยาหรือวิวัฒนาการทางชีววิทยา และแสดง ให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่กำลังเกิดขึ้น เช่น ภูเขาไฟ เกษตรกรรม ชันบันได แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ทำให้เกิดระบบนิเวศทางทะเลที่เก่าแก่ที่สุด หลังจากค้นพบ กลุ่มฟอสซิล ไม่เพียงแต่จะรู้ได้ว่าสัตว์ชนิดใดที่อยู่ในช่วงยุคแคมเบรียน แต่ผู้คนสามารถเรียนรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับวิถีชีวิตและอาหารของสัตว์หลากหลายสายพันธุ์ที่พบในแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง อีกทั้ง ยังช่วยให้เข้าใจการวิวัฒนาการทางชีวภาพในช่วงยุคแคมเบรียนอีกด้วย

3.4.3 ลักษณะภูมิอากาศของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง

แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ตั้งอยู่ในอำเภอเฉิงเจียง เมืองยวี่ซีของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองยวี่ซีตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ราบสูงละติจูดต่ำและเป็นมรสุมกึ่งเขตร้อนมีสภาพ ภูมิอากาศแตกต่างกันไปตามภูมิภาคที่ซับซ้อนและได้รับผลกระทบจากอุณหภูมิและความชื้นของ มหาสมุทรอินเดียและอ่าวเป่ยปู้ การรวมกันของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้อากาศมี ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่หลากหลาย อุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 15.4 องศาเซลเซียสถึง 24.2 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดคือ 32.2 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดคือ -3 องศา เซลเซียสปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีคือ 787.8-1000 มิลลิเมตร ส่วนใหญ่กระจุกตัวในเดือนมิถุนายนถึง เดือนตุลาคม โดยเฉพาะฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ฝนตกหนักตั้งแต่เดือน มิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ในพื้นที่ที่มีขนาดเล็ก และพายุฝนฟ้าคะนองจุดเดียว จำนวนมากเกิดขึ้น บ่อยครั้ง โดยความชื้นสัมพัทธ์ 75.3% ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมมีหิมะตกเป็น ครั้งคราวเนื่องจากภูมิภาคที่ซับซ้อน ความแตกต่างของความสูงมีขนาดใหญ่โดยทั่วไปพื้นที่ภูเขาที่มี ปริมาณน้ำฝนมากกว่าพื้นที่เขื่อน อุณหภูมิที่ต่ำกว่าจากยอดเขาไปจนถึงก้นหุบเขา พื้นที่ส่วนใหญ่ที่มี ความสูง 1,500 - 18,00 เมตร อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 16.4 องศาเซลเซียสถึง 24.6 องศาเซลเซียสจะ มีภูมิอากาศที่หลากหลาย ในฤดูหนาวจะไม่หนาวเย็นมาก ในฤดูร้อนจะไม่ร้อนมาก และความแตกต่าง ของอุณหภูมิกกลางวันและกลางคืนต่อวันแตกต่างกัน

3.4.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของเขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียง

3.4.4.1 การเข้าถึง

การเดินทางไปยังแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง มีอยู่สองวิธีดังนี้

1) การเดินทางโดยรถบัส โดยสามารถขึ้นรถจากสถานีขนส่งเฉิงเจียง เพื่อโดยสารไปยังในเขตของสถานที่ท่องเที่ยวซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง

2) การเดินทางโดยรถยนต์ โดยมีระยะทางทั้งหมดอยู่ที่ประมาณ 9.9 กิโลเมตรโดยเริ่มต้นที่สถานีขนส่งเฉิงเจียง แบ่งเป็นขั้นตอนในการเดินทาง ดังนี้ จากจุดเริ่มต้นไปทางทิศตะวันออกโดยขับรถไปตามถนนหนทางเฉิงเหว่ในระยะเวลาทาง 350 เมตรและเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนหนทางเฉิงตะวันออก ขับรถไปตามถนนหนทางเฉิงตะวันออก 590 เมตรและเลี้ยวซ้าย ขับไปอีก 2.7 กิโลเมตรแล้วเลี้ยวขวา ขับไปตามถนน 890 เมตรเลี้ยวขวาเข้าสู่วงเวียน ขับ 50 เมตร ไปตามวงเวียนและตรงไปที่ทางออกที่สาม ขับไป 2.1 กิโลเมตรแล้วเลี้ยวซ้ายเล็กน้อย เดินทาง 230 เมตรแล้วเลี้ยวซ้ายจากนั้นขับไปอีก 2.4 กิโลเมตรแล้วเลี้ยวซ้าย และขับ 550 เมตรไปยังจุดสิ้นสุด (ทางด้านซ้ายของถนน) ของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง

3.4.4.2 กิจกรรม

กิจกรรมของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวหรือผู้เยี่ยมชม ได้รับชมซากดึกดำบรรพ์ของสิ่งมีชีวิตทั้งในอดีตและปัจจุบันเป็นจำนวนมาก การรับชมสถานที่แห่งนี้จะทำให้ผู้เข้าชมเกิดความรู้เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน และภายในแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงได้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรมการสร้างภาพยนตร์ของประเทศอิตาลี ที่นำแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงเป็นความคิดและแบบฟอร์มในการสร้าง

เมื่อวันที่ 29 สิงหาคมแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง มีรายการภาพยนตร์ของเวนิสอิตาลี หัวข้อ "มุ่งเน้นไปที่ประเทศจีน" ครั้งที่ 76 โดยรายการที่กล่าวมานี้จะเชื่อมโยงสถานที่ที่สวยงามที่สุด คือ แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ซึ่งเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติเชิงธรรมชาติอำเภอเฉิงเจียง เมืองยวี่ซีของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีตัวแทนของคณะกรรมการจัดการมรดกโลกทางธรรมชาติแนะนำจุดชมวิวที่ซากดึกดำบรรพ์แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง และเกิดการสร้างภาพยนตร์ เรื่อง "Cambrian Homeland" ที่ผลิตในธีมของซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงที่สร้างขึ้น โดยมีฉากในเรื่องเป็นของสถานที่แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ทำให้ในเวลาต่อมา Roberto Stabile ผู้อำนวยการฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์ภาพยนตร์และมัลติมีเดียแห่งชาติสมาคมอุตสาหกรรมภาพยนตร์นานาชาติแห่งอิตาลี จัดออกใบรับรองเพื่อมุ่งเน้นภาพยนตร์ไปยังประเทศจีน โดยติดต่อตัวแทนของ

คณะกรรมการจัดการมรดกโลกทางธรรมชาติแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ซึ่งฉากในภาพยนตร์จะอ้างอิงสถานที่ในท้องถิ่น ทิวทัศน์ที่สวยงามและประวัติศาสตร์อันยาวนานของมนุษย์ในเฉิงเจียง ที่นำเสนอโดยเทคโนโลยีเสมือนจริง ในภาพยนตร์เรื่องนี้กระตุ้นความสนใจของผู้ชมเป็นอย่างมาก เพื่อแสดงให้เห็นคุณค่าของซากดึกดำบรรพ์ของเฉิงเจียงเริ่มผลิตภาพยนตร์เรื่อง "Cambrian homeland" ในปี ค.ศ.2018 โดยผู้รับชมต้องสวมแว่นตา VR เพื่อสัมผัสกับภาพยนตร์เรื่อง "Cambrian Homeland" ในรูปแบบของซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มต้นด้วยคำอธิบายของอาจารย์ในพิพิธภัณฑ์ซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงและใช้เทคโนโลยีเสมือนจริงเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ เช่น กลุ่มแมลงทะเลสาบ และกิ้งแมลง ๆ ที่ประสบแผ่นดินไหวและหลีกเลี่ยงแมกมาขึ้นมาบนพื้นทะเล ผ่านการออกแบบโดยนักมานุษยวิทยาผู้รู้จักชุดของซากดึกดำบรรพ์ สร้างวิวัฒนาการที่เกิดขึ้นในส่วนที่ลึกของมหาสมุทรนี้หลายร้อยล้านปีที่ผ่านมาที่มีการปรับโฉม จากการสร้างบทละครไปจนถึงฉากการผลิตแอนิเมชัน ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้เวลาานกว่าหนึ่งปีในการสร้างและได้รับเลือกให้เปิดตัวอย่างเป็นทางการ การสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ของเวนิสไม่เพียงแต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความงามตามธรรมชาติและเสน่ห์ทางวัฒนธรรมของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง นอกจากนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้จะกลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจในพิพิธภัณฑ์ซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง ซึ่งกลายเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับคนที่ชื่นชอบซากดึกดำบรรพ์ นักเรียนและนักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่

กิจกรรมมุ่งเน้นไปที่ประเทศจีนนี้ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยคณะกรรมการภาพยนตร์กระทรวงวัฒนธรรมของอิตาลี สมาคมอุตสาหกรรมไฮสตภาพยนตร์และมัลติมีเดียแห่งชาติของอิตาลีคณะกรรมการจัดงานสร้างภาพยนตร์ของซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงดขึ้นสี่ครั้ง วัตถุประสงค์ของการจัดงาน คือ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างจีนและอิตาลี ตามแนวคิดและเพื่อสร้างแพลตฟอร์มสำหรับความร่วมมือและการสื่อสารระหว่างจีนและอิตาลี อีกทั้งเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างจีนและยุโรปในด้านภาพยนตร์ วัฒนธรรมและหัวข้อที่เกี่ยวข้อง

3.4.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

ภายในแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงมีข้อกำหนดด้านการป้องกันและการจัดการ แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงได้รับการคุ้มครองจากรัฐภายใต้มาตรา 9 ของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและตามกฎหมายต่าง ๆ รวมถึงกฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี ค.ศ. 2002 กฎหมายของสาธารณรัฐประชาชนจีนเกี่ยวกับการป้องกันทางวัฒนธรรม ระเบียบเกี่ยวกับการจัดการตัวอย่างซากดึกดำบรรพ์ ระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองและการจัดการทางธรณีวิทยา ในปี ค.ศ. 1995 และระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ของมณฑล

ยูนนาน ในปี ค.ศ. 1997 มีแผนการจัดการที่มีประสิทธิภาพซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานการจัดการที่มีบุคลากรของสถาบันจัดการแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง โดยมีหน้าที่ประสานงานการจัดการในพื้นที่คุ้มครอง การเงินของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงส่วนใหญ่มาจาก การที่ได้รับการสนับสนุนจากการมีส่วนร่วม ในระดับเมืองและมณฑล เงินทุนสำหรับการจัดการอสังหาริมทรัพย์เพียงพอที่จะป้องกันการส่งเสริมและการนำเสนอของอสังหาริมทรัพย์อย่างต่อเนื่อง สถานที่ให้บริการมีโปรแกรมการตรวจสอบที่จัดตั้งขึ้นที่กำหนดไว้สำหรับการอนุรักษ์ทรัพย์สิน สถานที่ให้บริการในการท่องเที่ยวถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่ได้รับการป้องกัน เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถป้องกันกิจกรรมของมนุษย์ที่อาจสร้างความเสียหายในสถานที่แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงได้

จากข้อกำหนดด้านการป้องกันและการจัดการของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงที่กล่าวมานี้ ทำให้แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงเป็นสถานที่ที่น่าสนใจ และแพร่หลายมากขึ้น ทำให้จำนวนผู้เยี่ยมชมแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงเพิ่มขึ้น ในปี ค.ศ. 2012 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านหรือบุคคลจากพื้นที่ใกล้เคียง และนักวิทยาศาสตร์ที่เข้าไปเยี่ยมชม และเนื่องจากมีผู้เยี่ยมชมเพิ่มขึ้นทำให้สถานที่ต้องให้บริการเพิ่มขึ้น และใช้กลยุทธ์การจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งการให้คำแนะนำในพื้นที่ที่ถูกจำกัดอย่างเคร่งครัด ในการเก็บรวบรวมซากดึกดำบรรพ์ เป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เยี่ยมชม ซึ่งผู้เยี่ยมชมที่บันทึกไว้มีจำนวนสูงสุดอยู่ที่ประมาณ 30 - 40,000 คน มีการวางแผนการใช้ที่ดินในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความปลอดภัยในการอนุรักษ์ในระยะยาว รวมถึงการอนุรักษ์แหล่งซากดึกดำบรรพ์ในพื้นที่บริเวณโดยรอบ

3.4.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

บริเวณใกล้เคียงของเขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างมาก คือ ภูเขาเหมาเทียนซาน (Maotian Mountain 帽天山) ตั้งอยู่ 6 กิโลเมตรทางตะวันออกเฉียงใต้อำเภอเฉิงเจียง เมืองยวีซีของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ห่างจากคุนหมิง 60 กิโลเมตร เป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงในด้านซากดึกดำบรรพ์ ระหว่างปี 1984 ถึง 1994 นักโบราณชีววิทยามากกว่า 50 คนจากกว่า 10 ประเทศรวบรวมซากดึกดำบรรพ์ประมาณ 50,000 ชนิดในเขตภูเขาเหมาเทียนซาน และพบสัตว์มากกว่า 80 ชนิดในกว่า 40 หมวดหมู่ในซากดึกดำบรรพ์ ซึ่งครอบคลุมยุคปัจจุบัน ประเภทต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต นอกจากนี้ยังพบสัตว์หลากหลายชนิดที่มีอยู่มากมายในอดีตและปัจจุบันที่สูญพันธุ์ไปแล้ว เช่น หนอนทะเลสาบฟูเซียน หนอนเทียนซาน และหนอนยูนนาน ซากดึกดำบรรพ์ที่ถูกค้นพบเหล่านี้พิสูจน์ให้เห็นถึงการมีอยู่ของซากดึกดำบรรพ์เป็นจำนวนมากของยุคแคมเบรียน มีแหล่งซากดึกดำบรรพ์เพียงสองแห่งที่พบบนโลก

แห่งแรกตั้งอยู่ในออสเตรเลียและความอุดมสมบูรณ์นั้นน้อยกว่าของภูเขาเหมาเทียนซาน และแห่งที่สอง คือ ภูเขาเหมาเทียนซานเป็นที่ที่หายากที่สุดในโลก ความยาวของภูเขาเหมาเทียนซาน มีลักษณะกระจายเป็นแถบยาวมีความยาว 20 กิโลเมตร กว้าง 4.5 กิโลเมตรและถูกฝังที่ระดับความลึกมากกว่า 50 เมตร ซึ่งภูเขาเหมาเทียนซาน เป็นหินดินดานและหินตะกอนเป็นที่รู้จักกันสำหรับแหล่งที่จัดแสดงซากดึกดำบรรพ์และมีชื่อเสียงสำหรับการรักษาซากดึกดำบรรพ์ สิ่งมีชีวิตหรือซากปรักหักพัง เนื่องจากมีการค้นพบซากดึกดำบรรพ์ และสิ่งมีชีวิตในเขตเฉิงเจียง จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ซึ่งซากดึกดำบรรพ์ที่ถูกค้นพบมีลักษณะกระดูกที่เรียงยาวด้านหลัง และมีความแตกต่างจากซากดึกดำบรรพ์ที่เคยพบก่อนหน้านี้ในเขตเฉิงเจียง โครงสร้างกระดูกสันหลังและกระดูกซี่โครงของซากดึกดำบรรพ์นี้ แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความยาว 2 เซนติเมตร นี้ มีชื่อว่า *Orthozanclus elongata* ซึ่งมีชีวิตอยู่ในยุคแคมเบรียน ซากดึกดำบรรพ์เป็นของสิ่งมีชีวิตคล้ายหอยแมลงภู่ ดำรงอยู่ชีวิตอยู่ตามพื้นผิวด้านล่างของมหาสมุทรและกินสาหร่ายเพื่อความอยู่รอด ผู้เชี่ยวชาญในประเทศจีนกล่าวว่า การศึกษาตัวอย่างของสิ่งมีชีวิตนี้ จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับวิวัฒนาการของ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง หรือ สัตว์ที่มีลำตัวนิ่ม เช่น หอย ปลาหมึก นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลใหม่ ๆ ของวิวัฒนาการ และการกำเนิดสิ่งมีชีวิตในยุคแคมเบรียน ซึ่งในยุคแคมเบรียนนี้ไม่พบสิ่งมีชีวิตบนพื้นดิน โดยสิ่งมีชีวิตที่เกิดขึ้นมีหน้าตาก็ล้วนแปลกประหลาดอัศจรรย์ เป็นสิ่งมีชีวิตไม่มีกระดูกสันหลังอาศัยอยู่ในทะเล เช่น ไทรโลไบต์ เป็นต้น นอกจากการค้นพบดังกล่าว ยังมีการค้นพบซากดึกดำบรรพ์สัตว์ของภูเขาเหมาเทียนซานเฉิงเจียงอีกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ หนอนยูนนาน หนอนผู้เขียน หนอนนาราโอเลีย หนอนโลลีซาน หนอนและกึ่งที่มีลักษณะแปลก แปลกกว่าหมา ไล่เดือนจีน และหอย หมวดหมู่อื่น ๆ ได้แก่ ไล่เดือนฝอย แบริโอพอด และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ

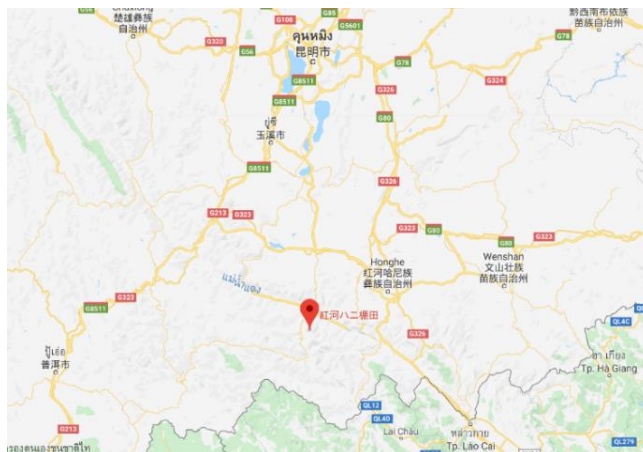
3.4.4.5 ที่พัก

ภายในบริเวณใกล้เคียงของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงจะมีที่พักหรือโรงแรมค่อนข้างน้อย เนื่องจากเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเยี่ยมชมและให้ความรู้แก่ผู้ที่สนใจ ทำให้ส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมภายในเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงส่วนใหญ่จะมาในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบชั่วคราว ทำให้ที่พักหรือโรงแรมจะค่อนข้างน้อยลงไปด้วยมีโรงแรมทั้งหมดจำนวน 15 แห่ง เช่น Floral Hotel Yuxi, และ Hilton Yuxi Fuxian Lake แต่เนื่องจากบริเวณเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น ภูเขาเหมาเทียนซาน ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงจึงทำให้เกิดโรงแรมที่สะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงมากขึ้น

3.5 นาขั้นบันไดชนชาติฮาหนี (เชิงวัฒนธรรม)

3.5.1 ที่ตั้ง

นาขั้นบันไดชนชาติฮาหนีตั้งอยู่ในหุบเขาลึกเขตหงเหอ เมืองหยวนหยาง มณฑลยูนนานทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน (พิกัด 23°05'32.6"N 102°48'29.1"E)

ภาพที่ 23 แผนที่แสดงที่ตั้งของนาขั้นบันไดชนชาติฮาหนี

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/%E7%092159214d102.8077257>

ภาพที่ 24 แสดงลักษณะภาพรวมของนาขั้นบันไดชนชาติฮาหนี

ที่มา : http://thai.yunnangateway.com/html/2017/xinwen_0303/2735.html

3.5.2 ลักษณะภูมิประเทศของนาขั้นบันไดชนชาติฮานี

ทุ่งนาขั้นบันไดฮานี (Hani Rice Terraces/ 哈尼梯田) คือแหล่งมรดกโลกเป็นทุ่งนาขั้นบันไดในมณฑลยูนนาน ตั้งอยู่ที่เทือกเขาเทียนชาน ในจีนเจียง มณฑลยูนนานทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ทุ่งนาขั้นบันไดฮานีมีขนาดพื้นที่ 82,437.5 ไร่ ตั้งอยู่ในหุบเขาลึกเขตหงเหอ เมืองหยวนหยาง ตามแม่น้ำแดง เป็นภูมิทัศน์นาข้าวแบบขั้นบันไดกว่า 3,000 ขั้นตลอดหุบเขา มีทัศนียภาพทางธรรมชาติที่ทั้งสวยงามเป็นอย่างยิ่ง และเป็นการแสดงภูมิปัญญาของชาวฮานี ชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ ผู้คิดค้นระบบชลประทานที่สลับซับซ้อน จนสามารถผันน้ำจากยอดเขาลงไปยังที่ราบตลอดทั้งหุบเขาเพื่อให้ปลูกข้าวได้ จึงแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดำรงชีวิตของชาวจีนพื้นเมือง ที่ทำการเพาะปลูกแบบขั้นบันไดตามลักษณะของภูมิประเทศ โดยชนเผ่าฮานีใช้สภาพภูมิประเทศที่มีสี่ฤดูกาลในภูเขาสูงเดียว เป็นบริเวณพื้นที่ที่มีสภาพอากาศต่างกัน มาสร้างสรรค์ให้เกิดผลงานด้านเกษตรกรรมที่งดงาม อีกทั้งข้าวแดงที่เป็นผลิตผลจากนาขั้นบันไดแห่งนี้ ยังมาจากการปลูกข้าวด้วยวิธีดั้งเดิม ซึ่งทุ่งนาขั้นบันไดฮานีนี้มีประวัติศาสตร์มานาน 1,300 ปี จนในปี ค.ศ. 2013 ถูกบันทึกให้เป็นมรดกโลก

ทุ่งนาขั้นบันไดฮานีในมณฑลยูนนานทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติลำดับที่ 31 ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกสมัยสามัญ ครั้งที่ 37 ประจำองค์การยูเนสโกแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจัดขึ้นที่ ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ปี ค.ศ. 2013 ด้วยข้อกำหนดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้ 1. เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงหลักฐานของวัฒนธรรมหรืออารยธรรมที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบันหรือว่าที่สาบสูญไปแล้ว 2. เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของประเภทของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของการพัฒนา ทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ อีกทั้ง องค์การยูเนสโกยังให้เหตุผลในการรับรองทุ่งนาขั้นบันไดฮานี เป็นมรดกโลกว่าเป็นเพราะภูมิทัศน์แห่งนี้ไม่เพียงสะท้อนวัฒนธรรมวิถีชีวิตของเกษตรกรจีน ที่แสดงความสมดุลระหว่างการทำเกษตรกรรมกับการอยู่ร่วมกับธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงการสอดประสานระหว่างบุคคลกับชุมชน และความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อทางศาสนากับการเกษตรกรรมได้อย่างกลมกลืนอีกด้วยขณะที่เทือกเขาเทียนชาน เนื่องจากทุ่งนาขั้นบันไดฮานี ในมณฑลยูนนานทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติลำดับที่ 31 ของจีน ทำให้ปัจจุบันจีนมีแหล่งมรดกโลกทั้งสิ้น 45 แห่ง

3.5.3 ลักษณะภูมิอากาศของนาขั้นบันไดชนชาติฮานี

สภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติของทุ่งนาขั้นบันไดฮานี ภูมิประเทศเฉพาะของภูเขา ไอเหลา (哀牢山) มีสภาพธรรมชาติ เช่น สภาพภูมิอากาศเป็นสิ่งที่ทำให้ ทุ่งนาขั้นบันไดฮานี ก่อตัวขึ้นเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่งดงามและเป็นเอกลักษณ์ที่สุด ลักษณะทางธรณีวิทยาของหยวนหยาง เป็นภูเขาสูงและหุบเขาลึก ลำธารเป็นแนวตั้งและแนวนอนซึ่งส่วนใหญ่ถูกตัดในประเทภูเขากลางในเขตภูเขาหลายพันล้านปีถูกตัดลึกโดยแม่น้ำแดงและแม่น้ำหวาย ทั้งสองข้าง ทั้งประเทศเป็นภูเขาที่ยาวต่อเนื่องกัน เป็นภูเขาซ้อนกันเกิดความเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบคล้ายตัว V ที่มีความสูงตระการตา ระดับความสูงที่ต่ำที่สุดในอาณาเขต คือ 144 เมตรระดับความสูงที่สูงที่สุด คือ 2,939.6 เมตรและระดับความสูงที่แตกต่างกัน คือ 2795.6 เมตร สภาพภูมิอากาศในเขตส่วนใหญ่เป็นของมรสุมกึ่งร้อนกึ่งเขตร้อน และเป็นสภาพภูมิอากาศที่มีการกระจายในบางพื้นที่ในเวลาเดียวกันที่มีความโดดเด่น เนื่องจากมีภูมิประเทศที่ซับซ้อน ซึ่งทุ่งนาขั้นบันไดฮานีสภาพภูมิอากาศที่มีการกระจายในบางพื้นที่ในเวลาเดียวกัน โดยอุณหภูมิเฉลี่ยรายปีของเขื่อนคือ 25 องศาเซลเซียสและอุณหภูมิที่สูงที่สุดคือ 42 องศาเซลเซียสอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีในพื้นที่ภูเขาสูงคือ 11.6 องศาเซลเซียสและความแตกต่างของอุณหภูมิตั้งระหว่างสองพื้นที่มีอุณหภูมิตั้ง 13.4 องศาเซลเซียส ในระหว่างการเดินทางจากเขื่อนแม่น้ำผ่านพื้นที่ภูเขาสูง จึงมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเขตร้อน เขตอบอุ่นและเขตเย็น บริเวณเขื่อนจะเป็น บริเวณหุบเขาที่แห้งแล้ง เนื่องจากมีความร้อนและความแห้งแล้ง ส่วนพื้นที่ภูเขาสูงจะมีความชื้นและเย็น เนื่องจากมีอุณหภูมิต่ำและปริมาณน้ำฝน เขื่อนจะมีการระเหยจำนวนมากความหนาแน่นของเมฆสูงและปริมาณน้ำฝนที่อุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ภูเขาสูง ส่วนในแม่น้ำมี 29 สาขาซึ่งส่วนใหญ่เป็นแม่น้ำสายหลักของแม่น้ำแดงและแม่น้ำหวายที่มีความยาวรวมกันมากกว่า 700 กิโลเมตร แหล่งน้ำทั้งหมดมี 2.69 พันล้านลูกบาศก์เมตร พื้นผิวคือ 2.081 พันล้านลูกบาศก์เมตรและน้ำใต้ดิน 609 ล้านลูกบาศก์เมตร แม่น้ำเหล่านี้มีอยู่ 147 ล้านลูกบาศก์เมตรซึ่งเป็นแหล่งรวมของแหล่งน้ำทั้งหมดในเมืองหยางหยาน อุณหภูมิสูงประจำปีในพื้นที่ทำให้เกิดการระเหยของน้ำในแม่น้ำจำนวนมาก ใต้น้ำจำนวนมากขึ้นอยู่กับชั้นของมวลอากาศร้อนหรือเย็น การก่อตัวของระยะเวลาหมอกประจำปีของหยวนหยาง เฉลี่ย 180 วัน และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีคือ 1397.6 มิลลิเมตร จึงเป็นสาเหตุที่หมอกปกคลุมตลอดทั้งปีในตอนบนของหยวนหยาง และมีฝนตกจำนวนมาก อีกทั้งยังเกิดทะเลหมอกที่สวยงามอีกด้วย ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวทุ่งนาขั้นบันไดฮานีมากที่สุดคือในฤดูใบไม้ร่วง เนื่องจากสามารถมองเห็นทะเลหมอก และเป็นฤดูที่ฟ้าเปิด

3.5.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของนาชั้นบันไดชนชาติอาหณี

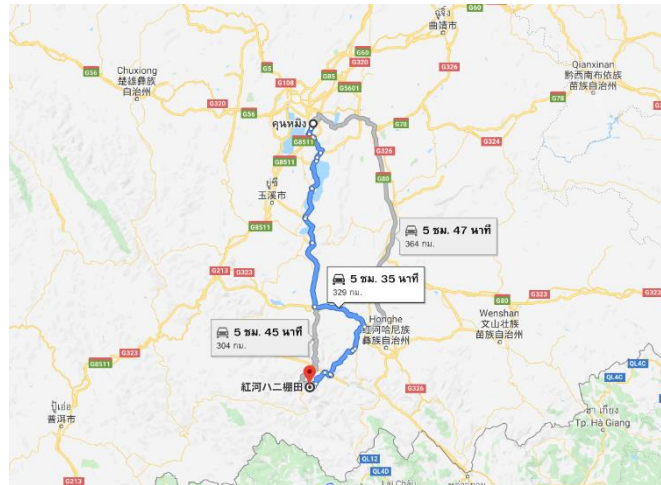
3.5.4.1 การเข้าถึง

การเดินทางไปยังทุ่งนาชั้นบันไดอาหณี มีหลายวิธี ได้แก่

1) การเดินทางโดยรถไฟจะแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่ 1. นั่งรถไฟจากลี่เจียงไปยังคุนหมิง จากนั้นนั่งรถไฟจากคุนหมิงถึงเมือง เจี้ยนส่วย ขึ้นรถบัสจากสถานีขนส่งเจี้ยนส่วยจากเมืองเจี้ยนส่วย ไปยังหยวนหยาง จากนั้นต่อรถบัสที่สถานีขนส่งหยวนหยางไปยังนาชั้นบันไดชนชาติอาหณี 2. ขึ้นรถไฟกลางคืนจากลี่เจียงไปคุนหมิง จากคุนหมิงขึ้นรถบัสไปสถานีขนส่งสายใต้แล้วขึ้นรถที่หยวนหยาง จากนั้นไปที่เมืองซินเจีย เป็นการดีที่สุดถ้าคุณมีเวลาไปเที่ยวเจี้ยนส่วย เนื่องจากมีทัศนียภาพที่สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยว ในปัจจุบันหยวนหยางมีสถานที่ปลูกข้าวเป็นจำนวนมาก

2) การเดินทางโดยรถบัสแบ่งเป็น 3 วิธี ได้แก่ 1. โดยขึ้นรถรับส่งเมืองคุนหมิงไปหยวนหยาง ที่สถานีขนส่งคุนหมิงได้มีค่าโดยสาร 139 หยวนต่อ คน ใช้เวลาในการเดินทาง 5 - 6 ชั่วโมง 2. มีรถประจำทางทั้งกลางวันและกลางคืนจากสถานีขนส่งคุนหมิงไปยังหยวนหยางซึ่งเป็นรถบัสความเร็วสูง โดยรถบัสกลางคืนเป็นรถนอนเวลาออกเดินทางประมาณ 2 ทุ่มในวันถัดไป ไปยังเมืองใหม่หยวนหยาง (หนานซา) ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 3. การเดินทางจากสถานีขนส่งคุนหมิงไปยังหยวนหยาง โดยจากเจี้ยนส่วยมายังเมืองหยวนหยาง มีรถหลายรอบเดินทางออกจากเจี้ยนส่วยไปยังหยวนหยาง ในตอนเช้าและตอนเย็น โดยออกเดินทางทุก 2 ชั่วโมง การขับรถสองชั่วโมงครึ่งจากเมืองใหม่ของหยวนหยาง (หนานซา) ไปยังซินเจีย เมืองใหม่ของหยวนหยาง (หนานซา) ห่างจากเมืองซินเจีย 28 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงในการเดินทาง หากเดินทางมาจากเขตเมืองเก่าหยวนหยาง ถึง ไทหยวนรถจะล่าช้าประมาณครึ่งชั่วโมงเมื่อผ่านเมืองใหม่ของหยวนหยาง (หนานซา)

3) การเดินทางโดยรถยนต์ด้วยตนเอง จะใช้เวลาในการเดินทาง 5 - 6 ชั่วโมง มีระยะทางประมาณ 329 กิโลเมตร จากเมืองคุนหมิงไปยังทุ่งนาชั้นบันไดอาหณี โดยหากใช้รถยนต์ในการเดินทางไปด้วยตนเองจะสามารถเดินทางไปได้โดยมีสภาพถนนที่ดี ส่วนใหญ่มีถนนหินเล็กน้อย ผ่านพื้นที่ที่สวยงามและเดินทางง่ายมากเนื่องจากไม่มีถนนลูกรัง เส้นทางเดินทางที่สะดวกคือ ขับรถผ่านไปยังเจี้ยนส่วยที่ความเร็วสูงไปที่เหมิงจื้อ แล้วจะถึงหยวนหยาง

ภาพที่ 25 การเดินทางโดยรถยนต์จากเมืองคุนหมิงไปยังนาซันบันไดชนชาติฮาหนี

ที่มา : <https://www.google.com/maps/dir/%E0%B8%84-A8wAHoECAsQCw>

3.5.4.2 กิจกรรม

ทุ่งนาซันบันไดฮาหนีบริเวณที่เชิงเขาในฤดูใบไม้ร่วงที่เป็นฤดูกาลเก็บเกี่ยวในเมืองหยวนหยาง ชาวฮาหนีจะมีกิจกรรมร้องเพลงร่วมกันจากรุ่นสู่รุ่น โดยมีเนื้อหาว่า ถ้ามีต้นไม้อายุมีน้ำดี ถ้ามีน้ำดีก็จะสามารถมีทุ่งหญ้าที่ดี และเมื่อมีทุ่งหญ้าที่ดีจะสามารถเลี้ยงดูลูกและหลานที่ดี คำพูดที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมระบบนิเวศที่เรียบง่ายสงบกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวฮาหนี อีกทั้งในทุ่งนาซันบันไดฮาหนียังมีการจัดกิจกรรมคบเพลิง โดยภายในกิจกรรมจะมีการเยี่ยมชมทุ่งนาซันบันไดฮาหนีในหยวนหยาง เพลิดเพลินกับการแข่งขันมวยปล้ำระดับชาติ ชมการแสดงศิลปะของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ และการแสดงดอกไม้ไฟ อีกทั้งมีการเข้าร่วมงานเลี้ยงรอบกองไฟ ในปี ค.ศ. 2019 มีการจัดกิจกรรมปั่นจักรยานเสือภูเขาขึ้นที่บริเวณรอบ ๆ ทุ่งนาซันบันไดฮาหนี เมืองหยวนหยาง โดยมีระยะทางในการปั่นจักรยานทั้งหมด 36 กิโลเมตร และมีการไต่ระดับ 100 เมตร โดยผู้จัดกิจกรรมปั่นจักรยานเสือภูเขา คือ รัฐบาลของเมืองหยวนหยาง ซึ่งจัดขึ้นเพื่อวัฒนธรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น 1. ประเภทการแข่งขัน คือ การแข่งขันจักรยานเสือภูเขาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท กลุ่มผู้ชาย 100 คน กลุ่มชายวัยกลางคน 100 คน กลุ่มผู้ชายมีอายุ 100 คน กลุ่มสตรี 100 คน รวมทั้งหมด 400 คน 2. เส้นทางการแข่งขัน คือ จากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวทุ่งนาซันบันไดฮาหนี - หมู่บ้านโตวซา - หมู่บ้านต่งผู้ - หมู่บ้านผู้ตัว - ตัวอีซู - พื้นที่จุดชมวิวเชิงซุน - หมู่บ้านนาซันบันไดฮาหนี เส้นทางในการเดินทางทั้งหมดอยู่ที่ประมาณ 36 กิโลเมตร โดยกิจกรรมปั่นจักรยานเสือภูเขาขึ้นที่บริเวณรอบ ๆ ทุ่งนาซันบันไดฮาหนีมีคำแนะนำและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องไว้เพื่อให้ผู้ที่สนใจเข้าร่วมอ่านก่อนที่จะลงแข่งขันการปั่นจักรยาน

3.5.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

ในปี ค.ศ. 2017 มีวิธีการจัดการก่อสร้างโครงการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกในเมือง นาซันบันไดชนชาติฮานี จัดขึ้นที่ซินเจีย เมืองหยวนหยาง ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่หลักของมรดกโลกทางวัฒนธรรม มีโครงการลงทุน 26 โครงการในเขตเมือง ทุ่งนาซันบันไดฮานี ของหยวนหยาง โดยมีการลงทุนรวม 3.35 พันล้านหยวนพื้นที่ทั้งหมดที่วางแผนไว้ที่ 3.09 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นที่สองโซน พื้นที่แรก เป็นพื้นที่หลักสำหรับการป้องกันและการแสดงของมรดกโลก รวมถึงสามหมู่บ้านของเมืองฮานี ได้แก่ หมู่บ้านกงโค่ว หมู่บ้านต้ายูถาง และหมู่บ้านหวงเซาหลิง พื้นที่ที่สอง คือ อำเภอซินเจียเมืองจีเจิน และเขตหมู่บ้านเฉิงซุน หยวนหยางจะเป็นที่พึ่งพาของมรดกทางวัฒนธรรมโลกเพื่อให้เมืองทุ่งนาซันบันไดฮานี เป็นสถานที่ต้อนรับและบริการที่สำคัญของ แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก และมุ่งมั่นที่จะสร้างเอกลักษณ์ของชาติในการบูรณาการการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมอุตสาหกรรมเมืองมนุษย์จากเมืองเล็ก ๆ ในปัจจุบัน บริษัท 11 แห่งซึ่งรวมถึงโรงงานอุตสาหกรรม โรงแรม และบริษัทต่าง ๆ ได้ตั้งรกรากใน เมืองนาซันบันไดฮานี ทั้งหมด 14 โครงการรวมถึงการคุ้มครองทรัพยากรน้ำในพื้นที่มรดกทุ่งนาซันบันไดฮานี การปรับปรุงถนน ปรับปรุงทรัพยากรการท่องเที่ยวและมีการบำบัดน้ำเสียของทุ่งนาซันบันไดฮานี นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนเมืองฮานี ได้เริ่มก่อสร้างโดยมีการลงทุนทั้งหมด 1.63 พันล้านหยวน การลงทุน 580 ล้านหยวนเสร็จสิ้นแล้วคิดเป็น 87.9% ของงานประจำปี ทำให้มั่นใจว่าการลงทุน 700 ล้านหยวนและงานก่อสร้างทั้งหมดจะเสร็จในปี ค.ศ. 2019 มีรายงานว่าจังหวัดยูนนานวางแผนที่จะสร้างเมืองที่มีลักษณะ 105 เมืองโดย 5 เมืองเป็นเมืองที่มีลักษณะระดับสากลเมืองทุ่งนาซันบันไดฮานี รวมอยู่ในหนึ่งใน 5 จังหวัดที่วางแผนว่าจะเป็นเมืองลักษณะระดับมณฑลยูนนาน

จากการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ภายในสถานที่ท่องเที่ยวของทุ่งนาซันบันไดฮานี จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีต่อนักท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จึงกลายเป็นสถานที่ที่น่าสนใจของโลก โดยปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก

3.5.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

มีจุดชมทิวทัศน์ที่น่าสนใจสามแห่งในนาซันบันไดชนชาติฮานี ได้แก่

1) ทุ่งนาซันบันไดหยวนหยาง (元阳梯田) ทุ่งนาซันบันไดหยวนหยาง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของภูเขาไอเหลา ในเมืองหยวนหยาง มณฑลยูนนานเป็นผลงานชิ้นสำคัญที่ชนชาติฮานีทิ้งไว้หลายชั่วอายุคน ทุ่งนาซันบันไดหยวนหยางเป็นพื้นที่หลักของนาซันบันไดชนชาติฮานี เป็นอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ของการทำเกษตรขั้นบันไดและอารยธรรมที่สร้างขึ้นโดยชาวฮานีของกลุ่มชาติ

พันธุ์ต่าง ๆ เป็นบริเวณที่มีสภาพทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศที่ดี เขตทุ่งนาขั้นบันไดที่ปลูกโดยชาวฮานีในหยวนหยาง นั้นแตกต่างกันไปตามภูมิภาค โดยภูเขาที่มีความลาดชันที่กว้างขวางและพื้นที่เพาะปลูกมีความลาดชันขนาดเล็กมักจะมีพื้นที่หลายพันไร่บนทางลาดเดียว ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลยูนนานครอบคลุมสี่เขตของ หยวนหยาง, หงเหอ, จินผิง และ ลู่ซุน ในจังหวัดหงเหอ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1 ล้านเอเคอร์ มี 170,000 เอเคอร์ในเขตหยวนหยาง มณฑลเดียว ทุ่งนาขั้นบันไดหยวนหยาง เป็นจิตรกรรมภูมิทัศน์ของชาวฮานีที่สร้างขึ้นมานานกว่า 1300 ในการประชุมมรดกโลกครั้งที่ 37 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ปี ค.ศ. 2013 ทุ่งนาขั้นบันไดฮานี ได้รับการบันทึกไว้ในบัญชีมรดกโลกและกลายเป็นมรดกโลกลำดับที่ 45 ของจีนทำให้จีนก้าวล้ำกว่าสเปนและจีนรองจากอิตาลีเท่านั้น

2) จุดชมทิวทัศน์นาขั้นบันไดเหลาหู่จู่ย (Laohuzui Terraced Field Scenic Area 老虎嘴梯田景区) เหลาหู่จู่ย หมายถึง ปากเสือ (老虎嘴) ครอบคลุมบริเวณพื้นที่เกือบ 12,000 ไร่ ประกอบด้วยพื้นที่ เหมิงผิง ตั้งอยู่ อาเหมิงคัง เปาซานไฉ่ เป็นเนื้อที่กว่า 3000 ไร่ ตั้งแต่จุดที่เรียกว่าปากเสือจนถึง แท่นชมวิว บรรยากาศสี่ด้านจะมีสามด้านที่เป็นทุ่งนาขั้นบันไดเรียงรายออกไปในลักษณะสูงต่ำสลับกัน. ในตอนที่พระอาทิตย์ค่อยๆลับขอบฟ้าไปนั้น สีของทุ่งนาจะค่อยๆเปลี่ยนไปตามการสะท้อนของระดับชั้นสูงต่ำของทุ่งนาเป็นสีส้มที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างน่าอัศจรรย์ เป็นพื้นที่นาขั้นบันไดที่สูงงดงามและใหญ่ที่สุดในหยวนหยาง โดดเด่นมีการไล่ระดับสีที่มีสีส้มเหมือนภาพวาดสีน้ำมัน ความลาดชันของนาขั้นบันไดเหลาหู่จู่ยค่อนข้างสูงชันและอยู่ใกล้กับเมืองปานจื่อฮัว ที่มีชื่อเสียงมากเช่นกันและเป็นที่ยอดนิยมของผู้ที่ชอบการถ่ายภาพ พระอาทิตย์ตกดินที่นาขั้นบันไดเหลาหู่จู่ย ซึ่งนาขั้นบันไดเหลาหู่จู่ยประกอบด้วยลานนาขั้นบันไดมากกว่า 6,900 เอเคอร์ ในลูปิน ชูผู่ เปาไฉ่ และอาคัน จากเชิงเขาไปจนถึงบนยอดเขามีความสูงจากนาขั้นบันไดต่าง ๆ โดยเฉลี่ยสูงกว่า 1,200 เมตร ภูมิภาคทั้งหมดแสดงภูเขาสองลูกและหุบเขาหนึ่งลูกมีความลาดชันสูงกว่า 70 องศา ทั้งสองด้านของเนินเขาเป็นภูเขาสีเขียวและต้นไม้สีเขียว ด้านล่างของหมู่บ้านมีชั้นของทุ่งนาขั้นบันไดตรงลงไปในหุบเขา สันเขาเป็นภูเขาที่ปกคลุมอย่างไม่เท่ากัน นาขั้นบันไดจะมีรูปร่างลาดชันที่มีรูปร่างต่างกัน จะทอดยาวจากหุบเขาไปจนถึงเนินเขาทั้งสองด้าน

3) จุดชมทิวทัศน์ตัวอีซู (Duoyishu 多依树景区) (รวมถึงทุ่งหญ้าหลายหมื่นเอเคอร์ เช่น ไออซุนและต้าหว่าเจอ เป็นต้น) จุดชมทิวทัศน์ตัวอีซู ตั้งอยู่ทางตะวันออกของทุ่งนาขั้นบันไดฮานี 55 กิโลเมตรและ 25 กิโลเมตรทางตะวันออกของซินจี เป็นทุ่งนาหลายแห่งในร่มเงาของป่ากว้างใหญ่ที่ปกคลุมด้วยทะเลเมฆก่อให้เกิดภูมิทัศน์มหัศจรรย์และงดงาม สถานที่ท่องเที่ยวหลัก

ได้แก่ มุมมองพระอาทิตย์ขึ้นจากนาขั้นบันไดหวงเซาหลิง มุมมองจากนาขั้นบันไดพูเก้า และเขตอนุรักษ์ธรรมชาติในจังหวัด ลักษณะของทิวทัศน์ คือ เป็นพื้นที่ที่มีทิวทัศน์งดงามที่ถูกครอบครองโดยหมู่บ้านฮาหนีห้าแห่งและหมู่บ้านของชาติพันธุ์ยี่สี่แห่ง รวมถึงกลุ่มมนุษยชาติขั้นบันไดมากกว่า 6,000 เอเคอร์ในภูมิภาคทางธรรมชาติ เช่น หมู่บ้านไอ และหมู่บ้านต้าหว่าเจอ ซึ่งสามารถพบทะเลเมฆได้นาขั้นบันไดมีทิวทัศน์ที่สวยงามของหมู่บ้านวัฒนธรรมที่หลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ฮาหนีและยี่ และมีป่าไม้เขียวชอุ่ม ป่าไม้บริสุทธิ์มากกว่า 100,000 ไร่ ในเขตอนุรักษ์ธรรมชาติของจังหวัดและประเทศ ในสองร้อยวันจะมีทะเลหมอกในสถานที่แห่งนี้ และในหนึ่งปีทะเลหมอกอยู่ในอ่าว ระดับชั้นของทุ่งนาขั้นบันไดและหมู่บ้านเป็นจุดชมวิวที่สวยงามสำหรับการถ่ายภาพ

3.5.4.5 ที่พัก

ทุ่งนาขั้นบันไดฮาหนีหลายพันแห่งตั้งอยู่บนยอดเขาที่เป็นพื้นฐานสำหรับการอยู่อาศัยและการพัฒนาของชาวฮาหนี อาหารหลักของหมู่บ้านคือ ข้าว ส่วนกลางของหมู่บ้านประกอบด้วยบ้านเห็ดโบราณ เป็นสถานที่ที่ผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข การสร้างบ้านเช่นนี้ได้รับการอิทธิพลจากลักษณะของนิเวศวิทยาทางวัฒนธรรม เช่น แม่น้ำ ป่าและทุ่งนาขั้นบันได สื่อให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันของมนุษย์และธรรมชาติ ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบริเวณทุ่งนาขั้นบันไดฮาหนี จะมีที่พักหรือโรงแรมเป็นจำนวนมากที่ตั้งอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว และตั้งอยู่ในจุดชมวิวที่สำคัญของทุ่งนาขั้นบันไดฮาหนีมีจำนวนโรงแรมทั้งหมด 101 แห่ง เช่น Yuanyang Sunny Guesthouse, The Twelve Manor Terraces Lodge, Yuanyang International Youth Hostel, Yuanyang Flower And Horse Inn, Belinda Backpackers Guesthouse, Timeless Hostel Yuanyang, Yuanyang Carve Time Inn และFlowers Residence ซึ่งโรงแรมต่าง ๆ จะมีการคมนาคมที่สะดวกต่อการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวทุ่งนาขั้นบันไดฮาหนี อีกทั้งยังเป็นโรงแรมที่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม

3.6 World Horticultural Expo Garden

3.6.1 ที่ตั้ง

World Horticultural Expo Garden ตั้งอยู่ที่ภูเขาหมิงเฟิง ในเขตชานเมืองทางตะวันออกเฉียงเหนือของคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน (พิกัด 25°04'16.2"N 102°45'21.6"E)

ภาพที่ 26 แผนที่แสดงที่ตั้งของ World Horticultural Expo Garden

ที่มา : <https://www.google.com/maps/place/25%C2%0711612!4d102.755991>

ภาพที่ 27 บริเวณทางเข้าของ World Horticultural Expo Garden

ที่มา : http://www.yunnanadventure.com/photos/Kunming/177_11.html

3.6.2 ลักษณะภูมิประเทศของ World Horticultural Expo Garden

World Horticultural Expo Garden หรือ (世界园艺博览园) หรือที่รู้จักกันในชื่อ World Expo Garden มหกรรมพืชสวนโลกเป็นสวนพืชสวนโลกตั้งอยู่ใต้ภูเขาหมิงเฟิง ในบริเวณจุดชมวิววัดทอง ในเขตชานเมืองทางตะวันออกเฉียงเหนือของคุนหมิง ห่างจากเขตเมืองคุนหมิงประมาณ 6 กิโลเมตร กลายเป็นทิวทัศน์ที่สวยงามหลังจากได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานที่สวนนัดพบและศาลานิทรรศการที่มีเอกลักษณ์และทันสมัยได้ถูกสร้างขึ้น World Horticultural Expo Garden มีครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1362.5 ไร่ โดยมีอัตราการครอบคลุมพืชพรรณ 76.7% ซึ่งมีพุ่มหนา 750 ไร่ มีความลาดชันและพื้นผิวน้ำเป็น 10% -15% World Horticultural Expo Garden สำหรับความลาดชันนั้น โครงสร้างของกลุ่มสีถูกจัดระเบียบผ่านแกนองค์กรและการสร้างพื้นที่ เพื่อให้พื้นที่การใช้งานค่อนข้างมีระเบียบและสร้างพื้นที่บ่งชี้ที่ชัดเจนและผสมผสานรูปแบบต่าง ๆ ของสวนพืชสวนกับสถาปัตยกรรมสมัยใหม่และลักษณะสิ่งแวดล้อมของจีน รวม 94 ประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ได้จัดตั้งสวนสาธารณะนิทรรศการเฉพาะที่นี้และหลายจังหวัด เทศบาลในประเทศได้จัดตั้งสถานที่การจัดแสดงนิทรรศการที่สามารถสะท้อนศิลปะสวนท้องถิ่น ถือเป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ที่มีทิวทัศน์ของพืชสวนทั่วทุกมุมโลก ที่เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก นักท่องเที่ยวต้องเยี่ยมชมเมื่อมาเยือนคุนหมิง

World Horticultural Expo Garden เป็นที่ตั้งของงานนิทรรศการพืชสวนโลกคุนหมิงปี ค.ศ. 1999 มีต้นไม้และดอกไม้หลายชนิดในสวนซึ่งแบ่งออกเป็นพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการหลายใจมันเป็นสถานที่ที่ดีที่จะเพลิดเพลินกับความงามของพืชและดอกไม้และสวน World Horticultural Expo Garden แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในร่มและกลางแจ้ง 1) ในร่ม ได้แก่ ศาลาจีน ศาลามนุษย์และธรรมชาติ เรือนกระจกขนาดใหญ่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและศาลานานาชาติ และยังมีสวนนิทรรศการอีก 6 แห่ง ได้แก่ สวนไม้ไผ่ สวนผักและผลไม้ สวนสมุนไพร สวนบอนไซ สวนรุกขชาติ และสวนชา 2) พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งสามแห่ง ได้แก่ พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งภายในประเทศ พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งนานาชาติ และพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งขององค์กร การสร้างสวนสาธารณะนานาชาติขนาดใหญ่และงดงาม โดยสถาปัตยกรรมและประติมากรรมในสวนถูกรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันนอกจากนี้ยังประกอบด้วยพืชที่มีค่าหลายชนิดทั้งภายในและภายนอกสวนสาธารณะของหลายประเทศ การตกแต่งดอกไม้เริ่มจากสวนมหกรรมที่มีสีสันสดใสและสมบูรณ์แบบมากขึ้นซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนา

3.6.3 ลักษณะภูมิอากาศของ World Horticultural Expo Garden

เมืองคุนหมิง เป็นเมืองหลวงของมณฑลยูนนาน ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน อยู่บนความสูง 1,890 เมตรเหนือน้ำทะเล พื้นที่ส่วนใหญ่ของมณฑลยูนนานนั้นเป็นภูเขา เกือบ 90% นอกจากนั้นเป็นพื้นที่ราบสูงและลุ่มน้ำ สภาพอากาศจะอบอุ่นตลอดทั้งปี เมืองคุนหมิงถูกขนานนามว่า “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ” ฤดูหนาวไม่หนาวจัด และฤดูร้อนไม่ร้อนมาก อุณหภูมิเฉลี่ย 15 -18 องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตาม นครคุนหมิงมีความสูงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 1,800 เมตร จึงมีอากาศเบาบาง ผู้ป่วยโรคหัวใจและความดันโลหิตสูงต้องระมัดระวังสุขภาพเป็นพิเศษ ดังนั้นไม่ว่าจะไปไหนก็จะมีดอกไม้ ต้นไม้หลากสีสัน และในช่วงฤดูใบไม้ผลิ ทั้งเมืองจะเต็มไปด้วยต้นซากุระสีชมพู

นอกจากนี้สภาพภูมิอากาศยังส่งผลต่อการจัดแยกชนิดของพืช ซึ่งจะเห็นได้จากเรือนกระจกขนาดใหญ่ พื้นที่ก่อสร้างรวม 3630 ตารางเมตรครอบคลุมพื้นที่ 2,400 ตารางเมตรและความสูงของพื้นที่เป็น 1,932 เมตร ตัวเรือนหลักของเรือนกระจกขนาดใหญ่หันหน้าเข้าหาแกนกลางของทางเข้าสวนและเชื่อมต่อกับ Expo Garden Gate, Garden Avenue และ Century Plaza ซึ่งมีสัญลักษณ์และภูมิทัศน์ที่สำคัญ การออกแบบเรือนกระจกขนาดใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศที่โดดเด่น ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นสี่พื้นที่ในจัดแสดงนิทรรศการ ได้แก่ พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการพืชเขตร้อน, พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการพืชเมืองหนาว, พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการพืชอัลไพน์ (พืชสูงกว่า 3,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล) และห้องโถงนิทรรศการภาพ พื้นที่จัดแสดงพืชทั้งสามแห่งเพิ่มขึ้นตามลำดับตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ และความลาดชันของความสูงก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ การยกระดับนั้นได้รับการรักษาด้วยความแตกต่างของระดับความสูงและจัดเรียงเป็นส่วนพื้นที่แสดงนิทรรศการโซนเย็นจะสูง 8 - 12 เมตร พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการโซนหนาวมีความสูง 10 - 16 เมตร และพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการเขตร้อนสูง 10 - 20 เมตร ซึ่งจัดแบ่งตามรูปร่างอาคาร ตามสภาพแวดล้อมการเจริญเติบโตของพืชและความต้องการทางนิเวศวิทยาของพืช ทั้งสามโซนภูมิอากาศและความสูงของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการแต่ละแห่ง ส่วนพื้นที่ภายในและการก่อสร้างของหลังคาเอียงมีความเหมาะสมสำหรับรูปแบบที่เหมาะสมของพืชและความต้องการของพื้นที่ระบบนิเวศ ผู้เข้าชมไม่เพียงสามารถเที่ยวชมสถานที่ผ่านกระจกจากด้านนอก แต่ยังเข้าสู่สภาพแวดล้อมในร่มและพื้นที่จัดแสดงได้อย่างเต็มที่และเพลิดเพลินไปกับวิทัศน์ธรรมชาติที่สวยงามจากมุมที่แตกต่างกัน

3.6.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของ World Horticultural Expo Garden

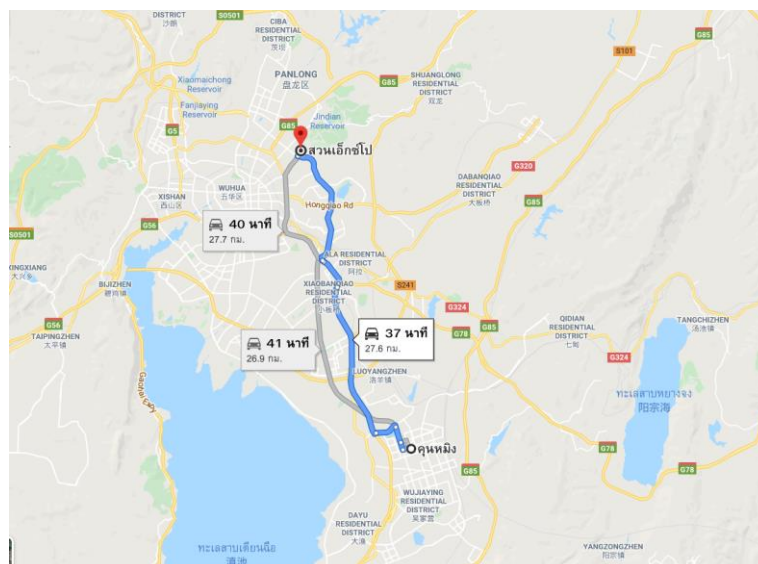
3.6.4.1 การเข้าถึง

การเดินทางจากนครคุนหมิงไปยังต่างเมืองหรือต่างมณฑลสามารถเดินทางโดย 1) เครื่องบิน ณ ท่าอากาศยานฉางสว่ย์คุนหมิง 2) รถบัสโดยสารทางไกล ณ สถานีขนส่งสายเหนือใต้ ตะวันออก และตะวันตก (สามารถเดินทางไปโดยรถบัสโดยสารประจำทาง สถานีขนส่งสายเหนือใต้ และตะวันออก สามารถเดินทางไปโดยรถไฟฟ้า) และ 3) รถไฟที่สถานีรถไฟคุนหมิง ถนนเป่ย์จิงลู่

1) การเดินทางโดยรถยนต์จากเมืองคุนหมิงไปยัง World Horticultural Expo Garden หากเดินทางโดยรถยนต์ ใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 37 นาที โดยระยะทางจากเมืองคุนหมิงไปยัง World Horticultural Expo Garden ประมาณ 27.6 กิโลเมตร

2) การเดินทางโดยรถบัส สามารถนั่งรถบัสหมายเลข 68 หมายเลข 71 ไปยัง World Horticultural Expo Garden ค่าโดยสาร 1 หยวน และอีกวิธีหนึ่งคือ สามารถนั่งรถบัส CMB ที่ Changshou Road มายัง World Horticultural Expo Garden มีค่าโดยสาร 2 หยวน

ส่วนการจราจรภายในของ World Horticultural Expo Garden ภายในสวนสาธารณะมีขนาดใหญ่และมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายทำให้การเดินทางชมสวนทั้งหมดในหนึ่งวันนั้นเป็นเรื่องยาก หากต้องการดูสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติมสามารถใช้รถยนต์ส่วนตัวในสวนสาธารณะโดยมีค่าโดยสาร 15 หยวนต่อคนและมีรถไฟขนาดเล็กฟรีที่สามารถนั่งเพื่อชมสวนสาธารณะได้

ภาพที่ 28 การเดินทางโดยรถยนต์จากเมืองคุนหมิงไปยัง World Horticultural Expo Garden

ที่มา <https://www.google.com/maps/dir/%E0%B82d25.0708413e0>

3.6.4.2 กิจกรรม

มีการจัดนิทรรศการที่ประกอบด้วยห้องนิทรรศการ 5 แห่ง สวนนิทรรศการพิเศษ 6 แห่ง สวนนิทรรศการภายในประเทศ 34 แห่ง และสวนนิทรรศการนานาชาติ 33 แห่ง รวมถึงสวนไผ่, สวนสมุนไพรมะนาว, สวนผักแดงโม่, สวนรุกขชาติ, สวนชา, สวนบอนไซ, สวนหยก ดอกไม้ที่มีชื่อเสียง และสวนอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีไร่ชาที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าชมได้ร่วมอีกด้วย โดยกิจกรรมภายในไร่ชา ครอบคลุมพื้นที่ 11,000 ตารางเมตร เนื่องจากตั้งอยู่ระหว่างถนนท่องเที่ยวหลักสองแห่งและภูมิประเทศมีความสูงที่เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยว มีการจัดเป็นลักษณะของวัฒนธรรมชา "สวนบูติก" เปิดทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือของพื้นที่ดิน เพื่อมุ่งเน้นการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ชาจีนและต่างประเทศ การก่อสร้างสวนชาส่วนใหญ่มีห้องนิทรรศการวัฒนธรรมชา กิจกรรมภายในไร่ชา จะมีห้องแสดงชาศิลปะและโรงน้ำชา เนื้อหาของนิทรรศการประกอบด้วยที่มาและพัฒนาการของชาและวัฒนธรรมการชงชาของชาติ เป็นชาเพื่อสุขภาพของมนุษย์และการใช้งานที่ครอบคลุมของชา การแสดงน้ำชา ทีมงานศิลปะการแสดงที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษสามารถให้ผู้ชมได้ชมการแสดงศิลปะการชงชาที่หลากหลาย โดยจะจัดเตรียมวิธีการชงที่ไม่ยุ่งยากและไม่เหมือนใครให้นักท่องเที่ยวและนักแสดงได้เรียนรู้ ลองทำและลิ้มรสด้วยกัน หรือเลือกตัวอย่างชุดชาที่แตกต่างกันสองสามชุดในรูปแบบของ "ชาแบบบริการตัวเอง" เพื่อให้ผู้เข้าชมสามารถเลือกชิมเครื่องดื่มตามความต้องการของผู้เข้าชม แนะนำผู้คนสู่โลกแห่งรสชาติ ร้านน้ำชาที่มีการบันทึกการโทรทัศน์และระบบเสียงในระหว่างการชงสามารถชมวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับชาได้ อีกทั้งยังมีการเล่นดนตรีที่หรูหราคุณภาพสูง เช่นดนตรีคลาสสิกดนตรีเบา ๆ หรือการแสดงกู่เจิง เป็นต้น เพื่อสะท้อนบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นของวัฒนธรรมชาอย่างเต็มที่ และมีสวนสมุนไพรมะนาว ครอบคลุมพื้นที่ 8,700 ตารางเมตร การออกแบบของสวนเป็นการผสมผสานรูปแบบดั้งเดิมของสวนเจียงหนานในประเทศจีนและแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการวาดภาพภูมิทัศน์สามมิติ ส่วนใหญ่จะปลูกยาจีนโบราณที่มีค่าและหายาก เค้าโครงถูกออกแบบด้วยลวดลายธรรมชาติเสริมด้วยรูปแบบธรรมดา มุ่งที่จะรวบรวมจุดประสงค์ของการสร้างสวน คือ ต้นไม้ทุกต้นเป็นสมุนไพรมะนาว พืชทุกชนิดสามารถรักษาโรคได้ มีดอกไม้เป็นภูมิทัศน์

3.6.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

พื้นที่ของ World Horticultural Expo Garden เป็นสถานที่ที่มีขนาดใหญ่ และมีสถานที่ท่องเที่ยวเล็ก ๆ ภายในสวนเป็นจำนวนมาก และมีห้องโถงนิทรรศการ ทำให้ไม่สามารถใช้เวลาในการเดินเวลาหนึ่งวันทั่วสวนได้ ทางสวนจึงมีบริการในการเดินทาง โดยนักท่องเที่ยวสามารถนั่งรถภายในสวนเพื่อชมพื้นที่ที่สวยงาม หรือนั่งรถไฟชมวิวนในสวนได้ ในสถานที่ท่องเที่ยวชมธรรมชาติ สวนโลก ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ศูนย์ต้อนรับภายในสวนสนุก ศาลาการความปลอดภัย สาธารณะระบบป้องกันอัคคีภัย ร้านอาหาร และมีจุดชมวิวเป็นจำนวนมากในสวนสาธารณะ เช่น ประติมากรรมหน้าผา รูปปั้นศตวรรษใหม่ เสาศัญญาณ น้ำพุ ดนตรี และจัดรัศศิลปะซึ่งมีพื้นหลังเป็นหน้าผาของภูเขา ธรรมชาติและหินน้ำไหลเป็นภูมิทัศน์ที่กระจัดกระจายอย่างหลากหลาย

มีกระเช้าลอยฟ้าที่เชื่อมต่อกันบริเวณภายในสถานที่ท่องเที่ยวชมธรรมชาติ สวนโลก คือ กระเช้าลอยฟ้าจะเชื่อมต่อ Jinbo Ropeway เชื่อมต่อ Golden Palace Park และ สวนสาธารณะ โดยกระเช้าลอยฟ้าทั้งทางไปและกลับจะมีค่าใช้จ่าย 25 หยวนต่อคนและหากไปทางเดียว 15 หยวนต่อคน ส่วนค่าใช้จ่ายภายในชมธรรมชาติสวนโลกทั้งหมดนักท่องเที่ยวธรรมดา 100 หยวน สำหรับผู้ที่มาเข้าชมในตอนเช้าราคา 70 หยวนต่อ คน นักเรียน ทหารและคนพิการต้องแสดงใบรับรองที่ถูกต้องมีค่าใช้จ่ายราคา 50 หยวนต่อคน และค่าโดยสารกลุ่มราคา 30 หยวนต่อคน

3.6.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

ภายใน World Horticultural Expo Garden มีสิ่งดึงดูดใจเป็นจำนวนมาก ได้แก่ สวนผักและผลไม้ สวนรุกขชาติ พิพิธภัณฑ์มนุษย์และธรรมชาติ และพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์

1) สวนผักและผลไม้ ครอบคลุมพื้นที่ 4,200 ตารางเมตร ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการทางเกษตรของผู้คนในประเทศจีน ที่พัฒนาผักและผลไม้ที่หลากหลายในประเทศจีนและส่งเสริมผักและผลไม้ที่ไม่มีปุ๋ยและยาฆ่าแมลง ด้วยการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิศวกรรมชีวภาพ นอกเหนือไปจากคุณค่าที่กินได้แบบดั้งเดิมของผักและผลไม้แล้วยังมีเครื่องมือที่เพิ่มเข้ามา นิทรรศการสวนผักและผลไม้ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับการเพาะปลูกที่อยู่อาศัยกลางแจ้ง โดยคำนึงถึงผลิตภัณฑ์ทางกายภาพและรูปแบบของตัวอย่าง คลังแสดงการเพาะปลูกในสวนเพื่อใช้ทรัพยากร ประเภทของนิทรรศการที่เฉพาะเจาะจง คือ ผัก (85 สายพันธุ์) ผลไม้ (99 สายพันธุ์) แดง (20 สายพันธุ์) ที่ให้ข้อมูลเป็นภาพการแสดงผลผ่านการผลิตผักและผลไม้ การแสดงและการส่งเสริมรูปแบบตัวอย่างรูปภาพวัสดุข้อความ เพื่อให้ผู้คนตระหนักถึงต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมการทำสวนผักและผลไม้ มีการสนับสนุนอาหารสีเขียว คือ อาหารปลอด

มลภาวะและส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง และมุ่งเน้นแบบจำลองของการผลิตแอปเปิล และผักซีฟรังก์ มุ่งเน้นในระดับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของการผลิตผักและผลไม้ในประเทศจีน

2) สวนรุกขชาติ ครอบคลุมพื้นที่ 25,400 ตารางเมตร ตั้งอยู่กลาง World Horticultural Expo Garden มีต้นไม้หายากประมาณ 40,000 ต้น มณฑลยูนนานเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่มีทรัพยากรพันธุกรรมป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในจีนและโลก สามารถแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการปกป้องพืชที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ของจีนรวมถึงบทบาทที่สำคัญของยูนนานในการวิจัยทั่วโลก สวนรุกขชาติปลูกพืชต่าง ๆ ประมาณ 83 สายพันธุ์ และมากกว่า 300 ชนิด มากกว่า 20,000 ต้น ภายในนั้น มีพืชหายากและใกล้สูญพันธุ์ 50 ชนิด และมากกว่า 1,000 ต้น โดยถูกแบ่งออกเป็นสี่พื้นที่คือ พื้นที่เพาะปลูกพืชหายากและใกล้สูญพันธุ์ พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ และพื้นที่ทรัพยากรพันธุกรรมพืชป่า ยูนนานเป็นศูนย์กระจายพันธุ์ไม้ 150 สายพันธุ์ ใน 15 สายพันธุ์ของโลก ในยูนนานมีมากกว่า 120 สายพันธุ์ สวนรุกขชาติรวบรวมและปลูกแมกโนเลียเซียมากกว่า 50 สายพันธุ์ส่วนใหญ่เป็นต้นไม้ที่มีทรงพุ่มและเป็นต้นไม้ใหญ่ที่หายาก สวนรุกขชาติรวบรวมและเพาะปลูกพืชที่หายากและใกล้สูญพันธุ์มากกว่า 50 สายพันธุ์ ในจำนวนนั้นมีมากกว่า 10 ชนิด เช่น เพอร์ไลต์ห้วน และพืชอื่น ๆ กว่า 30 ชนิด ต้นไซเปรสขนาดใหญ่ซึ่งมีอายุเกือบ 300 ปีมี มีขนาด 1.1 เมตรความสูง 13.8 เมตรและความกว้าง 8 × 8 เมตรสร้างสถิติโลกสำหรับการปลูกต้นไซเปรส ต้นไม้ใหญ่ที่ปลูกถ่าย ทำให้ผู้เข้าชมสนใจ

3) พิพิธภัณฑ์มนุษย์และธรรมชาติ มีพื้นที่ก่อสร้างรวมทั้งหมด 4,953 ตารางเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 19,148 ตารางเมตร พื้นที่สีเขียว 6,290 ตารางเมตรและพื้นที่สระว่ายน้ำ 6,100 ตารางเมตร พิพิธภัณฑ์มนุษย์และธรรมชาติประกอบไปด้วยภูมิภาคทะเลภูเขา พิพิธภัณฑ์ประชาชนและธรรมชาติอยู่ใกล้กับถนนสายหลัก ภูมิทัศน์ของสระว่ายน้ำและหญ้าผืนใหญ่ค่อยๆ เหยียดยาวออกไปในน้ำ ทำให้ผู้คนรู้สึกใกล้ชิดกับธรรมชาติ พื้นผิวของน้ำแบ่งออกเป็นสองส่วนพื้นที่น้ำด้านหน้ามีขนาดใหญ่กว่าและภูมิทัศน์ตามธรรมชาติเป็นภูมิทัศน์อุตสาหกรรมหลักเชื่อมต่อกับพื้นที่น้ำด้านหลังผ่านน้ำตก จุดต่ำสุดของพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์มนุษย์และธรรมชาติเป็นพืชหลักและมีการเพาะปลูกพืชน้ำที่เหมาะสมบนผิวน้ำมีความสูง 1931.40 เมตร

4) พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ มีพื้นที่ก่อสร้างรวมทั้งหมด 3,064 ตารางเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 6,650 ตารางเมตรพื้นที่สีเขียว 2,800 ตารางเมตรและพื้นที่ระดับความสูงคือ 193.995 เมตร พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งอยู่กลางพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการกลางแจ้งระดับสากล โดยมีเนินเขาไปทางทิศเหนือและถนนสายหลักกว้าง 12 เมตรไปทางทิศใต้ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกติดกับสวนสาธารณะและพื้นที่จัดแสดงกลางแจ้งนานาชาติตามลำดับ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ห้องโถงนิทรรศการและโรงภาพยนตร์วงแหวนโรงละครจัดแสดงในแนวระนาบเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าห่างจากถนนทวิร์หลัก 40 เมตรด้านหน้าออกแบบเป็นสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ โรงภาพยนตร์จวงแหวนถูกออกแบบให้กลมและตั้งอยู่ที่ด้านหน้าขวาของห้องโถงนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ "พืชสวนและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี" เป็นรูปแบบและเนื้อหาการแสดงส่วนใหญ่แบ่งออกเป็นห้าส่วน ได้แก่ ห้องโถงนิทรรศการหลัก โรงภาพยนตร์หน้าจวงแหวนแบ่งออกเป็นสองชั้น ชั้นล่างเป็นร้านกาแฟและเลานจ์ ชั้นสองเป็นโรงภาพยนตร์วงแหวน โรงภาพยนตร์ทรงกลมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 24 เมตร สามารถรองรับได้ 230 คน

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ภายใน World Horticultural Expo Garden ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ สวนบอนไซ สวนไผ่ ไร้ชา พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการปักกิ่งสี่เหลี่ยมจัตุรัส เรือนกระจกขนาดใหญ่ และศาลานานาชาติ

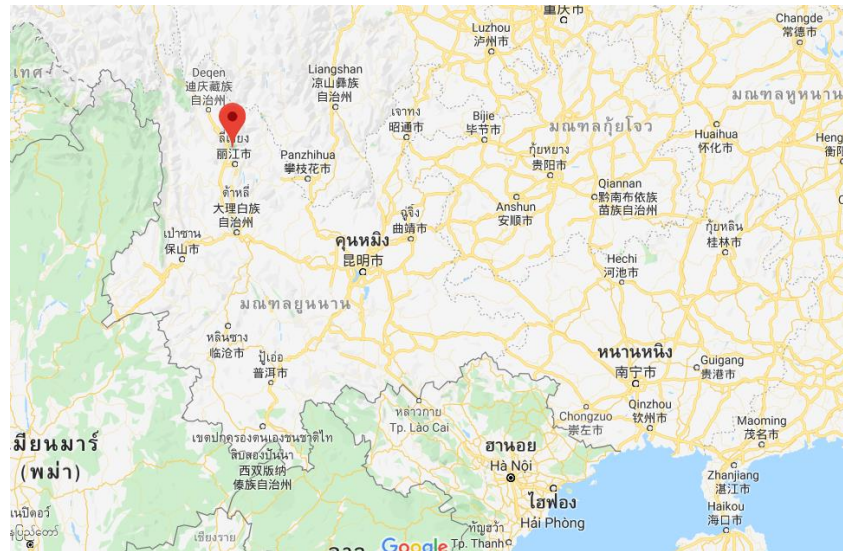
3.6.4.5 ที่พัก

บริเวณใกล้เคียงของแหล่งท่องเที่ยว World Horticultural Expo Garden จะมีที่พักอยู่จำนวนปานกลาง เนื่องจากมีผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว World Horticultural Expo Garden ส่วนใหญ่มักจะเดินทางไปและกลับ มีโรงแรมในบริเวณใกล้เคียงจำนวน 119 แห่ง เช่น Changdao Holiday Residential Hotel – Kunming, Home Inn Kunming Beichen Avenue และ Kunming Daguang Hotel ซึ่งที่พักในบริเวณใกล้เคียงทำให้สะดวกต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเยี่ยมชม โดยแต่ละที่พักหรือโรงแรมจะมีการออกแบบที่มีรูปแบบแตกต่างกันออกไป จึงทำให้มีลักษณะหลากหลายที่นักท่องเที่ยวสามารถเลือกเข้าพักได้ อีกทั้งยังมีราคาที่เหมาะสมต่อการเข้าพัก เช่น โรงแรมเอ็กซ์โปการ์เด้นท์ที่มีห้องให้เลือกหลายรูปแบบ เช่น ห้องดีลักซ์สวีท (Deluxe Suite) ห้องมาตรฐานเตียงแฝด (Standard Twin Room) และ Superior Twin Room

3.7 ภูเขาหิมะมังกรหยก (คุนหมิง ลีเจียง)

3.7.1 ที่ตั้ง

ภูเขาหิมะมังกรหยกตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองเก่าลี่เจียง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด 27°05'57.0"N 100°10'22.6"E)

ภาพที่ 29 แผนที่แสดงที่ตั้งของภูเขาหิมะมังกรหยก

ที่มา <https://www.google.com/maps/place/27%C2%B005'57.4d100.1729399>

ภาพที่ 30 แสดงลักษณะภาพรวมของภูเขาหิมะมังกรหยก

ที่มา <https://www.travelprothai.com/travel/component/tags/tag/%E0%E0%B8%A2%E0%B8%81>

3.7.2 ลักษณะภูมิประเทศของภูเขาหิมะมังกรหยก

ภูเขาหิมะมังกรหยก หรือ อวี่หลงเฉวียซาน (玉龙雪山 Jade Dragon Snow Mountain) เป็นภูเขาทางใต้ที่มียอดหิมะปกคลุมมากที่สุดในทางซีกโลกเหนือ ซึ่งชนเผ่าพื้นเมืองนำซีได้อาศัยอยู่กันมายาวนาน สถานที่ตั้งของภูเขาลูกนี้อยู่ห่างจากใจกลางเมืองลี่เจียง 15 กิโลเมตร ภูเขาหิมะลูกนี้อยู่ใกล้กับเส้นศูนย์สูตรในซีกโลกเหนือมากเป็นยอดเขาสูงมีความยาวราว 35 กิโลเมตรและกว้างราว 20 กิโลเมตร ขึ้นไปทางทิศเหนือประมาณ 35 กิโลเมตรของเมืองโบราณลี่เจียง แห่งมณฑลยูนนาน ทางตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน อยู่เหนือที่ราบสูงอันกว้างใหญ่ทำให้สามารถมองเห็นยอดเขาได้จากระยะไกล โดยเฉพาะจากใจกลางเมืองโบราณลี่เจียง ภูเขาหิมะมังกรหยก ประกอบไปด้วยยอดเขา 13 ยอด มียอดเขาซานจื่อโตว สูงราว 5,596 เมตร จากระดับน้ำทะเล เป็นยอดเขาสูงสุด ทิวทัศน์ของเทือกเขาที่มองจากสวนที่สระมังกรดำในเมืองลี่เจียงนั้นเป็นหนึ่งในทิวทัศน์ที่งดงามที่สุดของจีนเป็นที่ตั้งของภูเขาลูกหนึ่งที่ชาวนำซีแห่งเมืองลี่เจียงเคารพนับถือว่าเป็นภูเขาศักดิ์สิทธิ์ประจำเผ่า เมื่อมองจากระยะไกลเทือกเขามีระยะทางยาว สงบนิ่ง ภาพมุมหนึ่งของบริเวณนั้นจะมองเห็นยอดเขาทั้ง 13 ยอด ไล่ระดับสูงต่ำ ผู้คนกล่าวว่า คือ ครีบบนสันหลังของมังกรบนปลายยอดเขาจะถูกปกคลุมด้วยหิมะและธารน้ำแข็ง ยามต้องแสงอาทิตย์ก็จะสะท้อนแสงแดดกระทบกับหิมะ เป็นแสงสะท้อนระยิบระยับดั่งมังกรตัวใหญ่นี้เป็นหยก และสิ่งที่กล่าวมานี้จึงเป็นที่มาของคำว่า "ภูเขาหิมะมังกรหยก" ตรงจุดยอดสุดของภูเขาสามารถมองเห็นได้จากเมืองเก่าลี่เจียง

ในปัจจุบันภูเขาหิมะมังกรหยกกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญเคียงคู่กับเมืองโบราณลี่เจียง ของมณฑลยูนนาน จากการวิจัยของนักธรณีวิทยาได้สันนิษฐานว่า เมื่อประมาณ 400 ปีมาแล้ว บริเวณนี้รอบ ๆ ภูเขาหิมะมังกรหยกเคยเป็นมหาสมุทรมาก่อน และพื้นที่นี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่หลายครั้ง จนกระทั่งภูมิประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นผืนแผ่นดิน และมีการยกตัวเปลือกโลกขึ้นเป็นภูเขาหิมะมังกรหยก ปัจจุบันกลายเป็นจุดท่องเที่ยวบนภูเขาหิมะมังกรหยก นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นกระเช้าขึ้นไปได้ที่ความสูง 4,506 เมตร และสามารถเดิมชมธรรมชาติและหิมะบนภูเขาได้ รวมถึงสามารถเดินชม ธารน้ำแข็งโบราณที่ยังหลงเหลืออยู่โดยการเดินไปตามทางเดิน

จุดชมวิวที่เป็นจุดสำคัญของภูเขาหิมะมังกรหยก ได้แก่ สวนธารน้ำแข็ง (Glacier Park) ทุ่งหญ้าแห่งที่ราบสูงทะเลแห่ง (Ganhaizi Meadow) ทุ่งหญ้าจามรี (Yak Meadow) แม่น้ำขาว หรือหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน (Blue Moon valley) ทุ่งหญ้าหุนซานผิง (Yunshanping) หรือ ทุ่งหญ้าบนที่ราบสูงดงสน (Spruce Meadow) และการแสดงสุดแสนประทับใจของลี่เจียง

3.7.3 ลักษณะภูมิอากาศของภูเขาหิมะมังกรหยก

ภูเขาหิมะมังกรหยกอากาศจะหนาวเย็นตลอดทั้งปีเนื่องจากเป็นภูเขาอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลมาก โดยสามารถแบ่งออกเป็นฤดูกาลได้ดังนี้

- เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน จะอยู่ในช่วงของปลายฤดูหนาว ที่ราบสูงอากาศยังค่อนข้างแห้ง บนภูเขาหิมะยังมีหิมะปกคลุม

- เดือนพฤษภาคม ดอกไม้บานมีหมอกอาจมีละอองฝนเนื่องจากกำลังจะเปลี่ยนฤดู

- เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ฝนตกมีหมอกหนา ดอกไม้ป่าบานทั่วทั้งที่ราบสูง

- เดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน เข้าฤดูใบไม้เปลี่ยนสีอากาศสดใส อากาศหนาว

- เดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูหนาว ที่ราบสูงรอบ ๆ ยอดเขามีหิมะ

ภูเขาหิมะมังกรหยก ใน 1 ปีจะมีหิมะตกไม่แน่นอน เนื่องจากระดับความสูงที่สูงขึ้นบวกกับสภาพภูมิอากาศ จะมีหิมะตลอดทั้งปี โดยทั่วไปมักจะเป็นฤดูหนาวมากกว่าฤดูร้อน และมีหิมะบนยอดเขาน้อยกว่าเพียงด้านบนของภูเขามากกว่าเพียง 1,000 เมตรเท่านั้น อย่างไรก็ตามสภาพภูมิอากาศเมื่ออบอุ่นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ภูเขาหิมะมังกรหยกจึงมีหิมะจำนวนเบาบางลง ช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการเดินทางในภูเขาหิมะมังกรหยก คือ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมีนาคม ในเวลานี้ อุณหภูมิบนภูเขาค่อนข้างต่ำ หิมะมีความหนาและมีความสวยงามที่สุด และท้องฟ้าโปร่งใส มีแหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็กจำนวนมากในภูเขาหิมะมังกรหยก นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้ตามเส้นทางของตนเอง สถานที่ท่องเที่ยวที่โดดเด่นคือ คือ อุทยานแห่งชาติเกลเซอร์หรือสวนธารน้ำแข็ง หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน และทุ่งหญ้าแห่งที่ราบสูงทะเลแห่ง ภูเขาหิมะมังกรหยกมีฉากหิมะที่ความสวยงามมาก และมีสถานที่ที่น่าสนใจเป็นจำนวนมาก

3.7.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของภูเขาหิมะมังกรหยก

3.7.4.1 การเข้าถึง

การมายังเมืองลี่เจียง (Lijiang) นั้นมี 3 วิธี คือ รถบัส รถไฟ และเครื่องบิน โดยการมาจากเมืองคุนหมิงนั้น แต่ละวิธีจะใช้เวลาที่ไม่แตกต่างกันมาก ประมาณ 7 - 10 ชั่วโมง แต่เครื่องบินจะใช้เวลาในการเดินทางน้อยที่สุด โดยที่เครื่องบินจะใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมงเท่านั้น ราคาประมาณ 1,456 บาทต่อคน เช่น จากสายการบิน China Eastern Airlines โดยออกเดินทางสู่เมืองคุนหมิง ประเทศจีน โดยสายการบิน THAI AIR ASIA ใช้ระยะเวลาบินประมาณ 2 ชั่วโมง 15 นาที

การเดินทางโดยรถบัส จะเดินทางโดยรถบัสสาย 4 จากสถานีคุนหมิง เพื่อไปยังลี่เจียง และวิธีการเดินทางจากสถานีรถไฟลี่เจียงไปยังภูเขาหิมะมังกรหยก โดยสามารถซื้อตั๋วรถเพื่อไปยังภูเขาหิมะมังกรหยกได้ที่เมืองเก่าลี่เจียง ส่วนราคาสามารถเลือกได้ขึ้นอยู่กับนักท่องเที่ยวว่าจะแวะเที่ยวจุดไหนบ้าง รวมถึงการขึ้นกระเช้า อีกหนึ่งตัวเลือกในการเดินทางไปยังภูเขาหิมะมังกรหยก คือ เดินทางไปที่ Red Sun Plaza โดยรถบัสสาย 7 - ภูเขาหิมะมังกรหยก ประมาณ 25 กิโลเมตรครึ่งชั่วโมง 30 นาทีโดยรถยนต์หรือรถบัส ถ้าหากมาโดยวิธีการนั่งรถบัส หรือรถไฟตอนกลางคืนจะสามารถประหยัดที่นอนไปหนึ่งคืนเพื่อเที่ยวลี่เจียงในวันถัดไป

การเดินทางโดยรถไฟ โดยสามารถไปที่สถานีขนส่งลี่เจียงและใช้เส้นทางพิเศษสายท่องเที่ยว - ภูเขาหิมะมังกรหยก ประมาณ 25 กิโลเมตร รถไฟใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 30 นาทีเพื่อไปภูเขาหิมะมังกรหยก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ 500 หยวน แต่ราคานี้จะรวมถึงกระเช้าตั๋วและเสื้อผ้าให้เช่าทั้งหมด

สถานีรถไฟลี่เจียง

นั่งรถบัสสาย 4 เพื่อไปยังเมืองเก่าลี่เจียง
นั่งรถบัสสาย 16 เพื่อไปต่อรถไปเขางูริซ่า

ภาพที่ 31 แผนที่แสดงการเดินทางจากสถานีขนส่งลี่เจียงไปยังภูเขาหิมะมังกรหยก

3.7.4.2 กิจกรรม

บริเวณรอบภูเขาหิมะมังกรหยกได้มีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวไว้มากมาย เช่น มีโรงละครกลางแจ้ง สนามกอล์ฟ หมู่บ้านน้ำหยก กิจกรรมขี่ม้ารอบเชิงเขา รวมถึงการพัฒนาให้มีกระแสไฟฟ้าอยู่ 3 แห่ง คือ 1) กระเช้าขึ้นที่ราบสูงหยุนซานผิง (Yunshanping) 2) กระเช้าขึ้นที่ราบจามรี (Mouneugou) 3) กระเช้าขึ้นสู่จุดชมวิวธารน้ำแข็งระดับ 4,506 เมตรจากระดับน้ำทะเล

โดยสามารถขึ้นกระเช้าเคเบิลชมวิวบริเวณรอบ ๆ และธารน้ำแข็งได้ภูเขาหิมะมังกรหยกยังเป็นสถานที่ฮิตในการถ่ายภาพแต่งงานของคนจีน อีกทั้งยังสามารถชมการแสดงสุดอลังการที่ด้านหน้าของภูเขาหิมะมังกรหยก คือ การแสดงของลี่เจียง (Lijiang Show) เป็นการแสดงที่ยิ่งใหญ่ มีพื้นที่การแสดงที่สูงที่สุดในโลกซึ่งตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเล 3,000 เมตร กับฉากผาหินสีแดง มีพื้นหลังฉากปกคลุมด้วยหิมะของภูเขาหิมะมังกรหยก จึงทำให้ฉากต่าง ๆ ในการแสดงนั้นงดงามเสมือนจริง โดยมีการออกแบบท่าเต้น การออกแบบเสื้อผ้าสีสันต่าง ๆ ที่ใช้ในการแสดงเสียงประกอบการโชว์ ในธีมต่าง ๆ มีการเต้นรำท่วงท่าระบำที่หนักแน่นและเสียงร้องเพลงที่เรียบง่ายแต่มีเสน่ห์ ลักษณะการแสดงจะเน้นเรื่องราวในท้องถิ่นและตำนานพื้นบ้าน ผ่านการแสดงของ ชนเผ่าต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบการเล่าเรื่อง การเต้น คล้ายๆละครเวทีกลางแจ้งขนาดใหญ่ ที่ทำออกมาในแนวศิลปะร่วมสมัย และแสดงเกี่ยวกับวัฒนธรรมตามคัมภีร์ตงปา (Dongba) ของชาวน่าซี (Naxi) คนพื้นเมืองลี่เจียง โดยมีแสง สี เสียง และการแต่งกายสุดตระการตา เล่าเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ ของชาวเผ่าต่าง ๆ รวมถึงการแสดงเกี่ยวกับเส้นทางขนส่งใบชาโบราณ หรือ Ancient Tea Horse Road ที่เมืองลี่เจียง ก็เป็นอีกหนึ่งจุดสำคัญของเส้นทางนี้ อีกทั้งยังให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันยาวนานของชุมชนน่าซี (Naxi) ชุมชนไป๋ (Bai) และชุมชนหยี่ (Yi) ซึ่งมีทั้งการแสดงร้องเพลง และเต้นรำ และการแสดงของนักแสดงหญิงชายประมาณ 600 กว่าคน ซึ่งนักแสดงคือ ชาวนาท้องถิ่นจาก 10 กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ จากชุมชนใกล้เคียง รวมถึงชาวท้องถิ่นจาก 10 ชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อยของจีน

3.7.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

มีการจัดจำหน่ายสิ่งอำนวยความสะดวกในการขึ้นเขา เช่น กระเช้า และบริการขายอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการขึ้นภูเขาหิมะมังกรหยก บริเวณใกล้เตียงจะมีจุดต่อรถเพื่อไปเปลี่ยนเป็นกระเช้า บริเวณนั้นเป็นที่ราบกว้างใหญ่ริมเชิงเขา จะประกอบด้วยหน่วยงานของการท่องเที่ยว จุดจำหน่ายตั๋วเพื่อขึ้นไปชมภูเขาหิมะมังกรหยก รวมถึงมีเวทีกลางแจ้งขนาดใหญ่ เปิดการแสดงโชว์ เป็นโชว์ร่วมสมัย มีการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ภูเขาหิมะมังกรหยก คณะกรรมการจัดการเขตพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวภูเขาหิมะมังกรหยกได้มีการตรวจสอบสถานที่ท่องเที่ยวตามจุดต่าง ๆ อย่างรอบคอบ ทำให้ทราบว่ายังมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นจำนวนมากในภูเขาหิมะมังกรหยกและจุดพื้นที่ชมทิวทัศน์ รวมถึงป้ายที่มีคุณภาพต่ำและไม่สมบูรณ์ของจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงส่งผลให้ในปัจจุบันคณะกรรมการจัดการภูเขาหิมะมังกรหยก ได้จัดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกการบริการจุดชมวิวในพื้นที่ที่สวยงาม และสร้างสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและสะดวกสบายสำหรับนักท่องเที่ยว ได้ส่งเสริมการยกระดับและการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ทิวทัศน์มากขึ้น โดยคณะกรรมการจัดการได้วางแผนและดำเนินการทั้งหมด 7 โครงการรวมถึงการฟื้นฟูจุดชมวิวทุ่งหญ้าหวนซานผิง ไฟบนถนน และสัญญาณไฟจราจรในพื้นที่ อีกทั้งการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงจุดชมวิวเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและสะดวกสบายสำหรับนักท่องเที่ยวอีกทั้งยังได้รวบรวมจุดชมวิวส่วนกลาง ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกที่จุดชมวิวในหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินของภูเขาหิมะมังกรหยก มีการจัดทางเดินริมทะเลแห่งใหม่ที่ใสสะอาดในทะเลสาบหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินเพื่อมีจุดถ่ายภาพของวิวทิวทัศน์ที่สวยงามมากขึ้น รวมถึงเพื่อความสะดวกสบายสำหรับนักท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีโครงการก่อสร้างและบูรณะหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินเสร็จสมบูรณ์ทั้งหมด 1,760 เมตรของการก่อสร้างไม้กระดานพื้นที่รวม 4,080 ตารางเมตร สร้างห้องบริการนักท่องเที่ยว 72 ตารางเมตรห้องโถงรอ 59 สร้างถังขยะสองห้องน้ำ สร้างถนนยางมะตอยใหม่ สร้างต้นไม้ 2,450 ต้นการลงทุนรวมของโครงการนี้เกือบ 20 ล้านบาท

3.7.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

จุดชมวิวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจของภูเขาหิมะมังกรหยก ได้แก่ แม่น้ำขาว (White River) หรือหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน (Blue Moon valley) อุทยานธารน้ำแข็ง (Glacier Park) ทุ่งหญ้าจามรี (Yak Meadow) ทุ่งหญ้าหวนซานผิง (Yunshanping) และทุ่งหญ้าแห่งที่ราบสูงทะเลแห่ง

1) หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน (Blue Moon Valley) เป็นสถานที่ที่มีหิมะปกคลุมเกือบตลอดปี จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า ภูเขาหิมะสีฟ้า (Shika Snow Mountain) ตั้งอยู่ทางทิศ

ตะวันตกของแคว้นกรี-ลา เชื่อกันว่าเป็นภูเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งเมืองลี่เจียง ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ภูเขาพระจันทรสีน้ำเงิน มีความสูงประมาณ 4,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล ประกอบด้วย 13 ยอดเขา เรียงรายต่อกันมีลักษณะคล้ายมังกร เป็นภูเขาที่มีทัศนียภาพงดงาม ได้รับการขนานนามว่าเป็นหนึ่งสวรรค์บนดิน ซึ่งภูเขาพระจันทรสีน้ำเงินเกิดขึ้นเมื่อมีฝนตกจะทำให้โคลนขาวและเศษหินปูนไหลมาผสมกับแม่น้ำจนเกิดเป็นสีขาวขุ่นเหมือนนํ้านม ซึ่งจะเกิดขึ้นบริเวณส่วนต่อระหว่างแม่น้ำสีน้ำเงินที่มีชั้นหินเหมือนน้ำตกเรียงซ้อนกันคั่นอยู่ตรงกลางมีความสวยงามดุจเมืองสวรรค์ในเทพนิยายจีน มีทัศนียภาพที่สมบูรณ์แบบเพราะมีทั้งยอดเขาที่มีหิมะปกคลุม ยอดเขาสีเขียวข่มแม่น้ำสีฟ้าคราม แม่น้ำสีขาวและน้ำตก อยู่ในสถานที่เดียวกันและเกิดขึ้นพร้อมกัน ทำให้เมืองนี้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยและทั่วโลก นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางขึ้นสู่ยอดสูงสุดของภูเขาพระจันทรสีน้ำเงินได้โดยการนั่งกระเช้าซึ่งแบ่งเป็น 2 ช่วงจุดแรก คือ ศูนย์ท่องเที่ยวภูเขาพระจันทรสีน้ำเงิน และเปลี่ยนกระเช้าต่อไปยังจุดบนสุดของภูเขาพระจันทรสีน้ำเงิน เป็นจุดชมวิวแบบ 360 องศาที่สวยงามมากแห่งหนึ่ง ซึ่งจุดเด่นของภูเขาพระจันทรสีน้ำเงิน คือ แม่น้ำที่ไหลลงมาจากภูเขาหิมะมังกรหยก เรียกแม่น้ำตรงนี้ว่าเป็นแม่น้ำแห่งความรัก คือ ถึงแม้ว่าจะเป็นน้ำร้อน แม่น้ำมันเป็นหิมะที่ไหลมาจากภูเขาหิมะจึงทำให้น้ำนั้นมีความเย็นอย่างมาก คนจึงไม่สามารถทนความเย็นของแม่น้ำได้

2) อุทยานธารน้ำแข็ง (The Glacier Park) ธารน้ำแข็งไปสู่อุทยานภูเขหิมะมังกรหยก ในมณฑลยูนนาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวนับล้านมาชมทิวทัศน์ที่งดงามของหมอกไปสู่อุทยาน ซึ่งตั้งอยู่บนชายขอบด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเขตธารน้ำแข็งขั้วโลกที่สาม (The Third Pole) ซึ่งเป็นเขตน้ำแข็งใหญ่อันดับสามของโลก รองจากแอนตาร์กติกา และกรีนแลนด์ ธารน้ำแข็งขั้วโลกที่สามนี้มีความสำคัญต่อผู้นับพันล้านคนจากประเทศเวียดนามไปถึงอัฟกานิสถาน แม่น้ำสายใหญ่ยาวที่สุด 10 แห่งของเอเชีย ได้แก่ แยกซีเกียง แม่น้ำเหลือง แม่น้ำโขง และแม่น้ำคงคา ล้วนได้รับการหล่อเลี้ยงจากการละลายของธารน้ำแข็งประจำฤดูกาล ภูเขาหิมะมังกรหยกเป็นภูเขาที่มีธารน้ำแข็ง ที่สามารถเห็นธารน้ำแข็งโบราณขนาดใหญ่ และจะพบเห็นสิ่งที่มีเสน่ห์ของเสาน้ำแข็งรูปทรงต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนท้ายของธารน้ำแข็ง ซึ่งมีลักษณะเป็นสีน้ำเงิน หรือสีเขียว จึงเรียกมันว่า ‘ยอดหิมะสีเขียว’ โดยสามารถรับชมได้จากความสูง 4,680 เมตร

3) ทุ่งหญ้าจามรี (Yak Meadow) เป็นเนินทุ่งหญ้าที่อยู่ทางเหนือสุดของภูเขา มีความงดงามที่เปลี่ยนไปตามแต่ละฤดูกาล ที่ทุ่งหญ้าจามรีสามารถชื่นชมทิวทัศน์อันงดงามของภูเขาหิมะในตำแหน่งที่ดีที่สุด และจะได้เห็นชาวพื้นเมืองไล่ต้อนสัตว์ของพวกเขาขึ้นไปบนภูเขา

ถือเป็นสถานที่ที่จะได้สัมผัสกับชีวิตแบบดั้งเดิมของชาวบ้านที่มีความเรียบง่าย

4) ทุ่งหญ้าหยุนซานผิง (Yunshanping 云杉坪) หรือ Spruce Meadow หรือโตรกเสื่อกระโจน หุบโตรกเขาที่ลึกที่สุดในโลก เป็นทุ่งหญ้าสีเหลืองทองขนาดใหญ่เป็นทุ่งราบทางด้านตะวันออกของภูเขาหิมะมังกรหยกและมีฉากหลังเป็นภูเขาหิมะมังกรหยกมีแพะ แกะ จำนวนมาก ถ้าขึ้นไปเที่ยวที่ระดับความสูง 4,506 เมตร โดยกระเช้าใหญ่ไปยังบริเวณลานหิมะของภูเขาหิมะมังกรหยก วัดจากระดับผิวน้ำจินชาเจียงได้ 1,810 เมตร ไปถึงยอดเขาซานจื่อโต่วที่ทอดตัวอยู่ด้านเทือกเขาหยี่หลงที่ระดับ 5,596 เมตร แต่ส่วนใหญ่ก็เลือกไปแค่เมืองเก่าและภูเขาหิมะมังกรหยก เพราะเป็นไฮไลท์สำคัญในการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวไทยมีเวลาจำกัด และสถานที่ท่องเที่ยวห่างไกลกันมาก

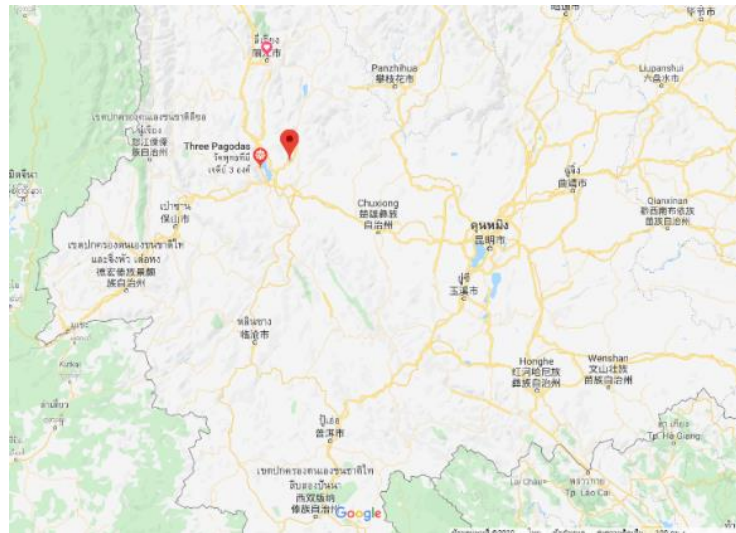
3.7.4.5 ที่พัก

ภายในบริเวณใกล้เคียงของภูเขาหิมะมังกรหยกจะมีที่พักและโรงแรมเป็นจำนวนมาก และเป็นบริเวณใกล้เคียงของแหล่งท่องเที่ยวภูเขาหิมะมังกรหยกมีโรงแรมทั้งหมดจำนวน 399 แห่ง เช่น Tiger Leaping Gorge Tea-Horse Guesthouse, Lijiang Baisha Holiday Resort, Desti Youth Park, Lijiang Baisha Holiday Resort, Lijiang Xi Ruo Ru Boutique Hotel, Wangshan Travelling With Hotel, Lijiang Tianyu Shangyuan Hotel, Westbound line Inn Ancient Tea Route และ The Bivou Lijiang ซึ่งโรงแรมในแต่ละแห่งจะมีลักษณะการออกแบบที่หลากหลายและแตกต่างกัน อีกทั้งราคายังมีหลายราคาให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกพักได้ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งทำให้สะดวกต่อการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวภูเขาหิมะมังกรหยก

3.8 เจดีย์สามองค์

3.8.1 ที่ตั้ง

เจดีย์สามองค์ตั้งอยู่ภายในวัดผดุงเซียงที่อยู่ห่างจากเมืองโบราณต้าหลี่ไปทางทิศเหนือประมาณ 1 กิโลเมตร มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด 25°47'07.3"N 100°29'24.1"E)

ภาพที่ 32 แผนที่แสดงที่ตั้งของเจดีย์สามองค์

ที่มา <https://www.google.com/maps/place/25%C2.490021>

ภาพที่ 33 แสดงลักษณะภาพรวมของเจดีย์สามองค์

ที่มา <https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=travelsom=06&group=64&gblog=3>

3.8.2 ลักษณะภูมิประเทศของเจดีย์สามองค์

เจดีย์สามองค์ (Three Pagodas 大理三塔) อ่านว่า ต้าหลี่ซันต้า เจดีย์สามองค์ของเมืองต้าหลี่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของเมืองต้าหลี่ เจดีย์สามองค์ตั้งอยู่ที่มณฑลยูนนานทางตอนใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งอยู่ภายในวัดฉิงเซิง (崇圣寺) ซึ่งในอดีตเป็นวัดหลวงของเจ้าผู้ปกครองเมืองต้าหลี่ ห่างจากเมืองโบราณต้าหลี่ไปทางทิศเหนือประมาณ 1 กิโลเมตร อาคารทั้งสามตั้งอยู่หน้าประตูของวัดฉิงเซิง ทางตะวันออกของวัดคือ หอคอยขนาดใหญ่และทางทิศใต้และทิศเหนือเป็นหอคอยขนาดเล็กซึ่งจัดเรียงเป็นรูปสามเหลี่ยม โดยสร้างเจดีย์องค์หลักคือ เจดีย์องค์กลางมีชื่อว่าเจดีย์ "เซียนหลินถ่า" มีความสูง 70 เมตร เป็นเจดีย์ทรงเหลี่ยม 16 ชั้น สร้างในปี ค.ศ. 823 – 859 เป็นเจดีย์ที่สร้างองค์แรกพร้อมกับการสร้างวัด และวิหารองค์กลางอันเป็นที่ตั้งประดิษฐานองค์พระสังกัจจาย อันเป็นพระพุทธรูปที่แสดงถึงความมั่งคั่งของอาณาจักรต้าหลี่ แสดงถึงความร่ำรวยของพลเมือง และความสงบสุขของชาวเมือง และตามบริเวณสองข้างของเจดีย์องค์หลักมีเจดีย์ขนาดเล็กสร้างอยู่เคียงกันด้านละแห่ง โดยเจดีย์องค์เล็กที่ตั้งขนานอยู่ด้านข้างนั้นมีความสูง 43 เมตร แบ่งเป็น 10 ชั้น ถูกสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 12 เจดีย์ทั้งสามองค์มีสีขาวทั้งหมด และเจดีย์สามองค์นี้มีรูปทรงที่สอดรับกลมกลืนกัน สร้างขึ้นเมื่อพันกว่าปีมาแล้ว บริเวณด้านหลังของเจดีย์แห่งนี้เป็นภูเขาซึ่งชันที่มีความสูงสง่างาม และด้านหน้าเป็นทะเลสาบเอ่อไต่ที่สวยงามกว้างใหญ่ สถานที่แห่งนี้เรียกได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของเมืองต้าหลี่เป็นวัดที่สร้างในสมัยราชวงศ์ถังของจีนในสมัยที่พุทธมหายานเจริญรุ่งเรือง เจดีย์สามองค์ (Three Pagodas) ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง และในปัจจุบันแผ่นดินไหวยังคงอยู่ในระดับสูงเป็นพัน ๆ ปี แต่เจดีย์สามองค์ไม่ได้รับความเสียหายในคราวที่เกิดแผ่นดินไหวในปี ค.ศ. 1925 ทั้งที่บ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างในเมืองได้รับความเสียหายถึง 99% ชาวบ้านเชื่อว่าเจดีย์ทั้งสามมีความศักดิ์สิทธิ์ซึ่งภัยธรรมชาติไม่สามารถทำลายได้ ต่อมาในวันที่ 4 มีนาคม ปี ค.ศ. 1961 หอคอยสามแห่งของวัดฉิงเซิงแห่งนี้ ถูกระบุว่าเป็นโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมแห่งชาติ มีการซ่อมแซมอาคารทั้งสามในปี ค.ศ 1979 มีการค้นพบของวัตถุต่าง ๆ มากกว่า 600 ชิ้น รวมถึงพระสูตร กระจกทองเงิน ไม้คริสตัลและรูปปั้นพระพุทธรูปอื่น ๆ

สามารถแบ่งสภาพอากาศจาก ฝน หิมะหรือลูกเห็บเท่านั้น จากการจำแนกประเภทนี้รูปแบบที่พบบ่อยที่สุดของตลอดทั้งปี คือ ฝนตกเพียงอย่างเดียว โดยมีความน่าจะเป็นสูงสุดที่ 55% ในวันที่ 31 กรกฎาคมในตำหลิรั้อยละเฉลี่ยของท้องฟ้าที่ปกคลุมไปด้วยเมฆจะเปลี่ยนแปลงตลอดตามฤดูกาลที่เปลี่ยนไปของปี ส่วนฤดูกาลที่ชัดเจนของปีในตำหลิจะประมาณวันที่ 7 ตุลาคมและเป็นเวลา 7.3 เดือนสิ้นสุดในวันที่ 18 พฤษภาคม วันที่ชัดเจนที่สุดของปีท้องฟ้าแจ่มใสเป็นส่วนใหญ่ในวันที่ 28 มกราคม จะมีเมฆบางส่วน 89% ส่วนที่มีเมฆมากของปีเริ่มต้นประมาณ 18 พฤษภาคม เป็นเวลา 4.7 เดือนสิ้นสุดประมาณวันที่ 7 ตุลาคมและ 14 กรกฎาคมเป็นวันที่มีเมฆมากที่สุดของปี ท้องฟ้ามีเมฆมากหรือท้องฟ้าแจ่มใสเป็นส่วนใหญ่ 85%

3.8.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของเจดีย์สามองค์

3.8.4.1 การเข้าถึง

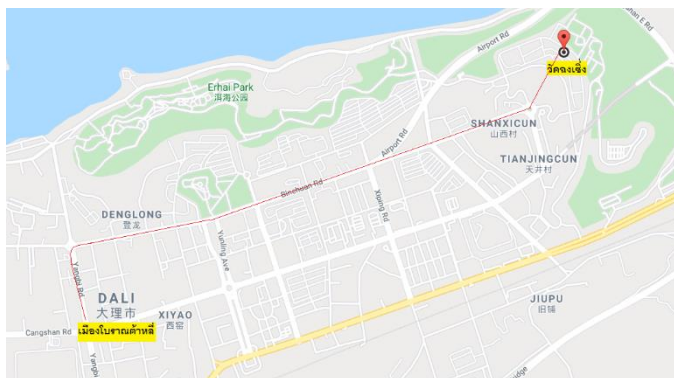
วัดฉงเชิงเป็นที่ตั้งของเจดีย์สามองค์ โดยตั้งอยู่ไม่ไกลจากเมืองโบราณตำหลิ โดย 99% ของนักท่องเที่ยวจะเดินทางไปยังเมืองโบราณตำหลิ และต่อรถบัสไปยังวัดฉงเชิง โดยจะกล่าวถึงการเดินทางจากเมืองโบราณตำหลิ มายังวัดฉงเชิงที่เป็นที่ตั้งของเจดีย์สามองค์ ได้แก่

1) การเดินทางโดยรถประจำทาง โดยขึ้นที่ป้ายรถเมล์ที่เป็นทางแยกของถนนสองหลงจิง และถนนบ่อใหญ่ทางตะวันตกของเมืองโบราณ โดยขึ้นรถบัสสาย 19 จะถึงวัดฉงเชิง มีค่าโดยสารในการเดินทางโดยรถประจำทางทั้งหมด 1 หยวน และอาคารผู้โดยสารอยู่ถัดจากประตู

2) การเดินทางโดยขับรถด้วยตนเอง จากเมืองโบราณตำหลิไปทางทิศเหนือเดินทาง 70 เมตรแล้วเลี้ยวขวา 3 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเล็กน้อยสู่ถนนเล่อชานซัน 100 เมตรไปตามถนนเล่อชาน แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนหนิงหู และขับไปตามถนนหนิงหู 400 เมตรแล้วเลี้ยวขวา เพื่อเข้าสู่จวนผานขับรถไปตามถนน 60 เมตรเลี้ยวขวาไปข้างหน้า เพื่อเข้าสู่ถนนชิงหยวนขับรถไปตามถนนชิงหยวน 110 เมตร และถึงลานจอดรถถัดจากวัดฉงเชิง

3) การเดินทางโดยการเดิน สามารถเดินจากเมืองโบราณตำหลิ 35 นาที

4) การเดินทางโดยจักรยาน เป็นการเดินทางที่สะดวกและว่องไวสามารถที่สุด เพื่อไปยังวัดฉงเชิงได้ในเวลาประมาณ 10 นาที และจะสามารถเห็นตรานกปักสีทองได้ เมื่อมาถึงประตูของสถานที่ท่องเที่ยวเจดีย์สามองค์ของวัดฉงเชิง

ภาพที่ 35 แผนที่แสดงการเดินทางจากเมืองโบราณต้าหลี่ไปยังวัดหลงเซิ่ง

ที่มา <https://www.google.com/maps/dir/%E0%B8%95%E0.606486>

3.8.4.2 กิจกรรม

กิจกรรมทางวัฒนธรรม คือ พิธีเปิดวัดหลงเซิ่งเป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรม จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ 9 ถึง 14 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 2006 กิจกรรมทางวัฒนธรรมชุดต่าง ๆ สำหรับพิธีเปิดวัดหลงเซิ่งได้จัดขึ้นภายในวัด หลงเซิ่ง เนื้อหาหลักของงานคือ เชิญเจ้าแม่กวนอิมเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม และมีการประชุมสัมมนาทางวิชาการโลกพระพุทธศาสนาครั้งแรก ซึ่งได้ดำเนินการในวันที่ 11 กรกฎาคม และวันที่ 12 กรกฎาคม วัดหลงเซิ่งได้ทำพิธีเปิดพิธีเปิดวัดหลงเซิ่งขึ้น มีการปลูกต้นไม้ และมีการกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ในวันที่ 14 กรกฎาคมมีการสวดอธิษฐานเพื่อสันติภาพของโลก การรวมชาติของมาตุภูมิ ความสามัคคีของชาติหลังเกิดแผ่นดินไหวในมณฑลเสฉวนเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม ปี ค.ศ. 2008 พระวิหารต้าหลี่หลงเซิ่งและพระธรรมกายได้ทำการสวดมนต์ 7 วันสำหรับเพื่อนร่วมชาติในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวที่มณฑลเสฉวนเหวินฉวน ในระหว่างวันที่ 24 กันยายนถึงวันที่ 19 ตุลาคม 2010 มีพิธีบูชาเจดีย์สามองค์ที่จัดขึ้นในวัดหลงเซิ่ง การประชุมครั้งนี้เป็นครั้งที่สองที่วัดหลงเซิ่ง มีสังคัมมิชชันนารีจากทั่วประเทศจีน 156 รวมตัวกันที่วัดหลงเซิ่ง มีการสอนธรรมะและศิลปะโดยนักเทศน์สอนพระพุทธศาสนาและศิลปะ เพื่อให้สาวกมีศรัทธามากขึ้นและยึดมั่นในศิลปะเพื่อให้ศิลปะใหม่เกิดความบริสุทธิ์ การประชุมครั้งนี้ดำเนินการอย่างเคร่งครัดตามหลักสามแทนบุชาศิลปะเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามพิธีกรรม วันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 2010 สมาคมพระพุทธศาสนาแห่งรัฐต้าหลี่จัดพิธีสวดมนต์ที่จัดโดยวัดหลงเซิ่ง มีพระเทพผู้วิเศษเกือบ 300 รูปและคนจากวัดและมณฑลต่าง ๆ ในจังหวัดต้าหลี่ไปสวดมนต์ เพื่อสะท้อนจิตวิญญาณ อีกทั้งได้มีการจัดพิธีระดมทุนและได้รับเงินจำนวน 12,6504 หยวน เพื่อเป็นกองทุนพิเศษในการบรรเทาภัยแล้ง วันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 2012 วัดหลงเซิ่งได้จัดพิธีทำบุญให้ศีลธรรมครั้งแรก มีสาวกมากกว่า 650 คนจากทั่วจังหวัดมารวมตัวกันที่วัดหลงเซิ่ง เพื่อร่วมพิธีบวชหนึ่งสัปดาห์ วันที่ 11 ถึง 18 ตุลาคม ค.ศ. 2013 วัดหลงเซิ่งได้จัดงานสมาคมกฎหมายทางน้ำและ

ที่ดินแห่งแรกของ Muanyuan มีผู้จัดกิจกรรมพิธีกรรม วันที่ 28 ถึง 29 ตุลาคม ค.ศ. 2015 มีการจัดการประชุมแสดงความคิดเห็นที่วัดฉงเซิ่ง ได้นำทฤษฎีของพุทธศาสนาในมนุษย์มาหยิบยกเป็นข้อเสนอ สำหรับบทสรุปที่ว่า ชุมชนแห่งโชคชะตาสำหรับพุทธศาสนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ และนำโลกไปในทางพระพุทธศาสนา

3.8.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเจดีย์สามองค์ของวัดฉงเซิ่ง ได้ถูกสร้างขึ้นโดยหน่วยอารยธรรมแห่งชาติซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นตามแหล่งท่องเที่ยวระดับAAAAA ในระดับชาติ หน่วยอารยธรรมระดับชาติได้ดำเนินการในการปรับปรุงคุณภาพภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ เพื่อยกระดับคุณภาพและภาพลักษณ์ของพื้นที่ท่องเที่ยววัฒนธรรม และตระหนักถึงการบริการที่มีอารยะภายในวัดฉงเซิ่ง

ด้านทรัพยากรและการปกป้องสิ่งแวดล้อมมีการจัดตั้งหน่วยงานจัดการการอนุรักษ์พิเศษในพื้นที่ท่องเที่ยวรวมทั้งมีระบบป้องกัน เช่น ระบบป้องกันอัคคีภัย การป้องกันการโจรกรรม และการซ่อมแซมอาคารโบราณ มีการส่งเสริมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14001 อย่างต่อเนื่อง และกำหนดแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมทางวิทยาศาสตร์ จัดการคุณภาพทางอากาศทางเสียงและทางน้ำ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สวยงามสำหรับนักท่องเที่ยว ทำให้พื้นที่ในบริเวณวัดฉงเซิ่งมีความสวยงามได้มาตรฐานระดับชาติเป็นเวลาห้าปีติดต่อกัน

ด้านสวัสดิการสาธารณะมีการลงทุนในพื้นที่ท่องเที่ยวจำนวน 1.5 ล้านหยวน เพื่อสร้างถนน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวัฒนธรรม และการศึกษาในชุมชนโดยรอบ ในแต่ละปีมีการจัดสรรเงิน 30,000 หยวนเพื่อช่วยเหลือสมาคมพลเมืองอาวุโสของหมู่บ้านซานเหวินปี ในปี ค.ศ. 2005 มีการบริจาคเงิน 50,000 หยวนเพื่อสร้างการประปาของหมู่บ้านซานเหวินปี และปรับปรุงถนนในชุมชนอย่างเคร่งครัด สร้างการมีส่วนร่วมในการขายผลิตภัณฑ์ในการท่องเที่ยว มีพนักงานเกือบ 1,000 คน และบริจาค 800,000 หยวนอย่างต่อเนื่องเพื่อบริจาคให้กับการดำเนินการด้านสวัสดิการสังคม เช่น การช่วยเหลือโรงเรียนการบรรเทาความยากจนและการบรรเทาภัยพิบัติ มีการพัฒนาอุปกรณ์และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ของเจดีย์สามองค์

ด้านจุดชมวิวมีปรับปรุงการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ท่องเที่ยว มีการสร้างศูนย์ผู้เข้าชมดำเนินการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของลานจอดรถ สร้างมาตรฐานและแก้ไขสัญญาณประเภทต่าง ๆ ติดตั้งทางเดินที่ไม่มีสิ่งกีดขวางในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ และเพิ่มคู่มือเสียงห้าภาษา เพื่อให้บริการคำอธิบายที่เป็นภาษาที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจได้แก่นักท่องเที่ยว จาก

ผู้เชี่ยวชาญเพื่อฝึกอบรมความรู้ในอุตสาหกรรมและอบรมทักษะทางธุรกิจและสร้างกลุ่มการจัดการการท่องเที่ยว "การเรียนรู้คุณภาพการบริการและนวัตกรรม" ในระยะแรกดำเนินการให้เป็นศูนย์ดิจิทัลของพื้นที่ที่สวยงาม และตระหนักถึงพลวัตของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยว การส่งและการตรวจสอบข้อมูลแบบไร้สายในโครงการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีกำหนดการจัดทัวร์รถบัสในปี ค.ศ. 2018 พื้นที่ท่องเที่ยวทำการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกได้เสร็จสิ้น คือ การท่องเที่ยวมณฑลยูนนานผ่านโทรศัพท์มือถือ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังพื้นที่ที่สวยงามและใช้โทรศัพท์มือถือ เพื่อทราบข้อมูลในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ อาหาร ที่พัก การเดินทางและท่องเที่ยวขอปิ้งแหล่งบันเทิง การซื้อตั๋วผ่านแอป การสแกนใบหน้าเพื่อเข้าสู่สวนสาธารณะ ค้นหาห้องน้ำ ค้นหาผักเทศก์ และค้นหา AI (เป็นเครื่องมือที่สามารถเข้าใจความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของดอกไม้ เรียนรู้เกี่ยวกับดอกไม้) ภายใต้รูปแบบใหม่ของการท่องเที่ยวแบบสมาร์ท มีสถานปฐมพยาบาลที่มีช่องควบคุมการเข้าถึงโดยการจดจำใบหน้าจึงทำให้ช่วยลดขั้นตอนการรอคอยให้นักท่องเที่ยว และยังให้การแจ้งเตือนถ้าหากพบบุคคลที่น่าสงสัย

3.8.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

บริเวณใกล้เคียงของวัดฉงเซิ่งมีสิ่งดึงดูดใจเป็นจำนวนมาก ได้แก่ เมืองโบราณต้าหลี่ ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ และภูเขาชางซาน

1) เมืองโบราณต้าหลี่ ต้าหลี่เป็นเมืองเอกของเขตปกครองตนเองชนชาติไป๋ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ซึ่งเป็นมณฑลชายแดนทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน ตั้งอยู่บนที่ราบสูงระหว่างเทือกเขาชางซานทางด้านตะวันตก และทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ทางด้านตะวันออก เป็นที่ตั้งถิ่นฐานของชาวไป๋และชาวฮั่นมาตั้งแต่สมัยโบราณ ปัจจุบันนี้ ต้าหลี่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งจากในและต่างประเทศ ต้าหลี่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมที่สุดแห่งหนึ่งของมณฑลยูนนาน โดยมีชื่อเสียงมาจากแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และถนนนานาชาติ ซึ่งมีทั้งอาหารแบบตะวันตก ดนตรีสากล และผู้คนที่พูดภาษาอังกฤษ จึงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวจีนและชาวต่างประเทศ ต้าหลี่ยังมีชื่อเสียงในฐานะเป็นแหล่งผลิตหินอ่อนหลากหลายชนิด ซึ่งนำไปใช้ในการก่อสร้างและประดับตกแต่งอาคาร เมืองโบราณต้าหลี่ สร้างขึ้นเมื่อกว่า 1,000 ปีก่อน ถึงแม้ได้ผ่านกาลเวลามาช้านาน แต่เมืองโบราณแห่งนี้ก็ยังคงอยู่ในสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ นักท่องเที่ยวจะเห็นประตูเมืองทั้งด้านใต้และด้านเหนือที่มีสถาปัตยกรรมสอดคล้องกันตามสองฟากของถนนสายเก่าแก่มีบ้านโบราณปลูกสร้างไว้อย่างกระจัดกระจาย มีถนนสายเก่าแก่ที่ตัดผ่านตัวเมืองโบราณสายหนึ่งซึ่งทุกวันนี้ได้กลายเป็นถนนย่านการค้าที่เจริญคึกคัก ตามสองข้างถนน

เต็มไปด้วยร้านค้าต่าง ๆ มีพ่อค้าชาวชนชาติไปที่แต่งชุดประจำชนชาติกำลังค้าขายสินค้าพื้นเมือง เช่น หินอ่อนดำหลิ ผ้าพื้นเมืองและเครื่องเงิน เป็นต้น ภายในเมืองโบราณแห่งนี้ยังมีถนนเล็ก ๆ สายหนึ่ง จากทางทิศตะวันออกไปสู่ทางทิศตะวันตก ตามสองฟากของถนนสายนี้เต็มไปด้วยภัตตาคารอาหาร จีนและอาหารตะวันตก ร้านกาแฟและร้านน้ำชาที่ประกอบการโดยชาวต่างชาติ ถนนสายนี้จึงขึ้นชื่อว่า "ถนนสายต่างชาติ" ถนนสายนี้มีกลิ่นอายของทั้งความเก่าแก่และความทันสมัยผสมผสานกันจึงสามารถดึงดูดชาวต่างประเทศจำนวนมากให้ไปท่องเที่ยว นับเป็นทัศนียภาพที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

2) ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ (洱海) หรือในภาษาไทยและไทใหญ่เรียกว่า หนองแส (แปลว่า ทะเลสาบที่มีน้ำท่วมเจิ่ง) ตั้งอยู่บนที่ราบสูงในเมืองต้าหลิ มณฑลยูนนาน ทางตะวันตกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ระดับความสูง 1,972 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล มีความยาวจากริมฝั่งทิศเหนือจรดทิศใต้ 40 กิโลเมตร และจากทิศตะวันออกจรดทิศตะวันตกประมาณ 7 - 8 กิโลเมตร มีพื้นที่ 250 ตารางกิโลเมตร จึงเป็นทะเลสาบบนที่ราบสูงที่ใหญ่เป็นอันดับสองในสาธารณรัฐประชาชนจีน ฝั่งทะเลสาบมีความยาวโดยรอบ 116 กิโลเมตร ความลึกเฉลี่ย 11 เมตร และความจุน้ำ 2.5 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นทะเลสาบที่มีความสวยงาม เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ และมีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของมณฑลยูนนาน ที่ทะเลสาบแห่งนี้ ยังมีการประมงด้วยวิธีการพื้นบ้าน คือ การใช้นกกาน้ำ ที่ชาวประมงเลี้ยงไว้จนเชื่องดำน้ำลงไปจับปลาให้ วิธีการจับปลามีมาอย่างยาวนานกว่า 1,500 ปี จนเป็นวิถีชีวิตพื้นบ้าน แต่การจับปลาด้วยนกกาน้ำในปัจจุบันได้ลดจำนวนลงตามกาลเวลา การจับปลาด้วยนกกาน้ำนี้ถือเป็นจุดสำคัญในการท่องเที่ยวของทะเลสาบเอ๋อร์ไห่

3) ภูเขาชางซาน (Cangshan Mountain) มียอดเขา 19 ยอดที่สูงที่สุดในเทือกเขาฮุนหลิง มีหิมะที่งดงาม เมฆหลายรูปทรง น้ำพุที่มีชีวิตชีวา และการก่อตัวของหินอ่อนอันงดงาม ชมน้ำพุ 18 ของภูเขาและทะเลสาบที่อยู่ในป่าหนาที่เต็มไปด้วยต้นไม้และดอกไม้ที่หายาก นอกจากความงามตามธรรมชาติแล้ว จะสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมชาวไป๋ เห็นได้จากโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและวัดในภูเขา ภูเขาชางซาน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ ที่ซึ่งจะได้เห็นวิวทิวทัศน์ของเมืองจากมุมมองที่สูงชัน ภูเขาที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อภูเขาชาง หรือภูเขาเตียนชาง (Diancang) มีชื่อเสียงเรื่องทิวทัศน์ของหิมะที่งดงาม กลุ่มเมฆหลากรูปทรง น้ำพุ 18 แห่ง และหินอ่อนอันงดงาม ซึ่งสามารถพบเห็นทั้งหมดที่กล่าวมานี้ได้ตลอดทั้งปี หิมะที่ไม่มีวันละลายแม้จะอยู่ในช่วงฤดูร้อนเป็นที่นิยมมากที่สุดในการบรรดาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงทั้งสี่แห่งของต้าหลิซึ่ง รวมถึงสายลมที่สดชื่นดอกไม้อันอุดมสมบูรณ์ สถานที่ผลิตหินอ่อนและยังเป็นที่ตั้งของพระราชวังไป๋แห่งวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น วัดก้านถง และวัดจงเหอ ทั้ง

ทะเลสาบเอ๋อร์ไห่และภูเขาชางชาน สามารถสะท้อนถึงความงดงามทางประวัติศาสตร์ของเมืองโบราณต้าหลี่ แม้ว่าจะมีประสบการณ์การกัดเซาะของลมและฝนและแผ่นดินไหวหลายพันปี แต่ก็ยังคงสภาพสมบูรณ์และเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากที่สุดในมณฑลยูนนาน

3.8.4.5 ที่พัก

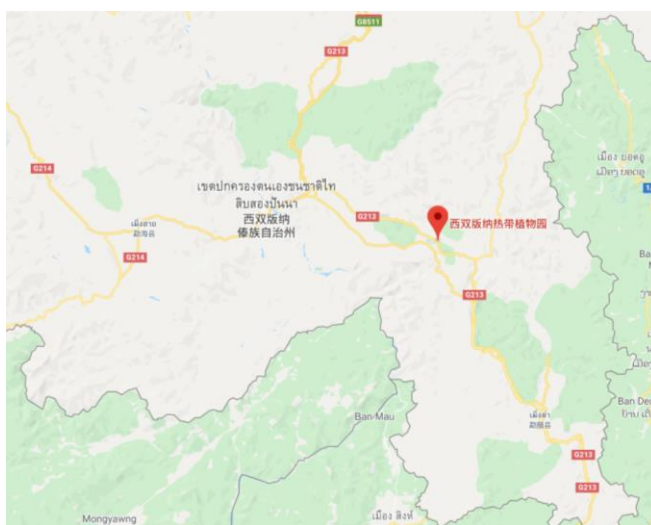
บริเวณใกล้เคียงกับเจดีย์สามองค์ของวัดฉงเซิ่ง มีที่พักหรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับสถานที่ต่าง ๆ เป็นทั้งหมดจำนวน 196 แห่ง เช่น Dali Ronglu Hotel, Dali Buxianshan Boutique Homesta, Three Pagodas Youth Hostel, Santayuan Hotel (Northwest Gate), The Jade Emu International Hostel, Dali Old town Guest House, Motel Dali Railway Station Erhai Park และ Yiyuejing Lane Homestay ซึ่งจะมีรูปแบบของโรงแรมที่หลากหลาย และมีหลายราคาตั้งแต่ 1,000 – 6,000 ขึ้นไป บางโรงแรมไม่เพียงแต่สามารถมองเห็นเจดีย์สามองค์ของวัดฉงเซิ่งได้ อีกทั้งยังสามารถมองเห็นทะเลสาบเอ๋อร์ไห่ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นทิวทัศน์ที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาเยี่ยมชมเจดีย์สามองค์ของวัดฉงเซิ่งโดยเฉพาะ

3.9 สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

3.9.1 ที่ตั้ง

สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนตั้งอยู่ในเกาะหูลู่ ตำบลเมืองหลุน อำเภอเมืองล่า เมืองเซียงรุ่งเขตปกครองตนเองชนชาติไทสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด $22^{\circ}04'05.1''\text{N}$ $100^{\circ}50'47.7''\text{E}$)

ภาพที่ 36 แผนที่แสดงที่ตั้งของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

ที่มา <https://www.google.com/maps/place/22%C2% d100.8022966>

ภาพที่ 37 แสดงลักษณะภาพรวมของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

ที่มา <https://XinhuaNewsAgency.th/photos/pcb.234664/23350/?type=3&theater>

3.9.2 ลักษณะภูมิประเทศของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

ยูนนานเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งพันธุ์ไม้และสัตว์นานาชนิด จนได้รับสมญานามว่า “อาณาจักรแห่งพันธุ์ไม้” และ “อาณาจักรแห่งสัตว์” สวนพฤกษชาติโซนร้อนสิบสองปันนา สภาวิทยาศาสตร์แห่งประเทศจีนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งชาติระดับ 5A ตั้งอยู่ในเกาะหูลู่ ตำบลเมิ่งหลุน อำเภอเมิ่งล่า เมืองเชียงรุ่งเขตปกครองตนเองชนชาติไทสิบสองปันนา ดินแดนใต้สุดของมณฑลยูนนาน ประเทศจีน สิบสองปันนานั้นเป็นพื้นที่เดียวของประเทศจีนอันกว้างใหญ่ไพศาลที่มีสภาพภูมิประเทศแบบป่าดงดิบเขตร้อนและมีเป็นสวนพฤกษศาสตร์ที่มีเนื้อที่ใหญ่ที่สุดของจีน สวนพฤกษศาสตร์แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ พื้นที่ตะวันออกและพื้นที่ตะวันตก พื้นที่ตะวันตกเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก มีสวนพฤกษศาสตร์เฉพาะทางมากกว่า 20 แห่ง มีสวนดอกไม้ที่แปลกใหม่ เป็นที่นิยมมากที่สุดในกลุ่มนักท่องเที่ยว พื้นที่ตะวันออกเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ของป่าฝนเขตร้อนที่เก่าแก่พื้นที่ส่วนใหญ่ไปด้วยเส้นทางการดูเหมาะสำหรับนักเดินทางที่ชื่นชอบการปีนเขา และเนื่องจากประเทศจีนส่วนใหญ่จะมีอากาศที่หนาวเย็น มีหิมะตก และน้ำแข็งปกคลุม พืชพรรณจึงมีอยู่ไม่กี่ชนิด ส่วนใหญ่เป็นไม้พวกสนและไม้เมืองหนาวอื่น ๆ หรือบางพื้นที่ก็แห้งแล้งเป็นทะเลทรายและทุ่งหญ้ากว้าง เมื่อมีการสร้างแหล่งสวนพฤกษศาสตร์แบบป่าดงดิบจึงทำให้เป็นที่สนใจเป็นอย่างมาก จึงมีนักท่องเที่ยวชาวจีนจากต่างมณฑลจำนวนมากมายถึงปีละกว่า 1 ล้านคน เดินทางมาเที่ยวชมป่าดงดิบของสิบสองปันนา และสภาพวิถีชีวิตของผู้คนชาวไทลื้อ นอกจากสวนพฤกษศาสตร์ที่มีเนื้อที่ใหญ่ที่สุดของจีน และยังเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชจำนวนมากที่สุดอีกด้วย นอกจากนี้ สวนพฤกษชาติโซนร้อนสิบสองปันนาก็ยังเป็นสถาบันการวิจัยที่ครบวงจร เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านการศึกษา ทางวิทยาศาสตร์ และยังเป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชอีกด้วย มีอีกหลายประเทศที่มีการทำสวนพฤกษศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่นประเทศไทยมีป่าที่ได้นำพืชพรรณอันมากมายหลากหลายมารวมไว้ให้ชมได้อย่างตื่นตาตื่นใจ โดยเฉพาะในสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ สวนพฤกษศาสตร์แห่งนี้ตั้งอยู่ในท่าเลหุบเขาที่สวยงาม มีการรวบรวมพันธุ์พืช พันธุ์ไม้หาจำนวนมากทั้งจากในประเทศไทยและจากทั่วโลกมาจัดแสดง

สวนพฤกษศาสตร์ และสวนวิจัยพืชเมืองร้อน ในเขตปกครองตนเองไตสิบสองปันนา นับว่ามีความก้าวหน้า และได้ดำเนินการมาในระยะเวลาอันยาวนานมากกว่า 50 ปี เช่น การดำเนินงานของสวนวิจัยพืชเมืองร้อนสิบสองปันนา และสวนพฤกษศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของประเทศจีนคือสวนพฤกษศาสตร์เมืองหลุน ในเมืองหลุน โดยจะกล่าวในลำดับถัดไป

สวนดอกไม้เมืองร้อน และสถาบันวิจัยพืชเมืองร้อนยูนนาน (Tropical Flower Park and Tropical Crop Research Institute of Yunnan) สถาบันวิจัยพืชเขตร้อนยูนนาน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1953 ตั้งอยู่ในเมืองเชียงรุ่ง มีอาณาเขตตัวสวนในความดูแลรับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่รวม 700 เฮกแตร์ เป็นสวนขนาดใหญ่ที่ปลูกทั้งไม้ดอก ไม้ประดับที่สวยงาม และพรรณไม้ที่สำคัญในเชิงเศรษฐกิจของสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน การปลูกพืช และการวางผังพื้นที่แปลงไม้ดอกไม้ประดับที่สวยงามทำให้เป็นที่รู้จักในชื่อ สวนดอกไม้เมืองร้อน เนื่องจากเป็นสวนที่เปิดรองรับการท่องเที่ยวในขณะเดียวกันกับการใช้เป็นสถานที่วิจัยพืชเมืองร้อน เป็นแหล่งที่ปลูกรวบรวม ค้นคว้า และศึกษาวิจัยพืชพรรณไม้เมืองร้อน และพืชเศรษฐกิจเมืองร้อนของประเทศจีน เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ต่าง ๆ ไม้ผลหลายชนิด ในสวนแห่งนี้มีการรวบรวมพรรณไม้ดอก พืชป่าเมืองร้อนของสิบสองปันนา และพรรณพืชเศรษฐกิจ รวมไม่น้อยกว่า 1,000 ชนิด

สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนา (Xishuangbanna Tropical Botanical Garden, 西双版纳热带植物园) สวนพฤกษศาสตร์สิบสองปันนา ตั้งอยู่บนเกาะทางฝั่งตะวันตกในเมืองหลง (Menglun) มีสะพานแขวนที่ยาวข้ามแม่น้ำปุยหวน ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำล้านช้าง จัดเป็นสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงของประเทศจีน ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1959 โดยนักพฤกษศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของประเทศจีน คือ ศาสตราจารย์ ไช่ ซีเตา สวนพฤกษศาสตร์แห่งนี้ครอบคลุมพื้นที่ 5,375 ไร่ เป็นแหล่งที่รวมทั้งพรรณพืชป่าเมืองร้อน และกึ่งเมืองร้อน จากภูมิภาคต่าง ๆ หลายชนิดทั้งต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 3,000 ชนิด ได้แก่ พรรณหายากใกล้สูญพันธุ์ พรรณไม้ในเชิงการใช้ประโยชน์ พรรณไม้สมุนไพร และพรรณไม้ประดับสวยงามต่าง ๆ มีการจัดปลูกตามกลุ่มหมวดหมู่พืชโดยแยกออกเป็นสวน ๆ ในรูปของสวนรวบรวมพรรณปาล์ม สวนไผ่ สระบัว ซึ่งเป็นแหล่งน้ำมีการรวบรวมปลูกพืชน้ำ และบัวชนิดต่าง ๆ เช่น บัววิกตอเรีย และบัวพื้นเมือง สวนรวบรวมหมากและปาล์มชนิดต่าง ๆ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ปาล์มขวด หมาก และชนิดพรรณที่รวบรวมจากในประเทศจีน โดยเฉพาะจากสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน เช่น เต่าร้างยักษ์ (*Caryota mitis*) และเป้งสิบสองปันนา (*Phoenix roebelinii*) จากวงศ์ *Arecaceae* จุดเด่นของพื้นที่คือ สวนไม้ไผ่ ในพื้นที่เฉพาะขนาด 37.5 ไร่ เป็นแหล่งที่รวมพรรณไม้ไผ่จำนวน 120 ชนิด จาก 400 ชนิดที่พบในประเทศจีน

3.9.3 ลักษณะภูมิอากาศของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

สภาพภูมิอากาศของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนาของจีน ส่วนใหญ่ถูกควบคุมโดยมรสุมมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งเป็นภูมิอากาศมรสุมเขตร้อนทางตะวันตก เนื่องจากระดับความสูงเฉลี่ยอยู่เหนือขีดของมรสุมเขตร้อนจึงมีลักษณะเป็นที่ราบสูงละติจูดต่ำภูมิอากาศแปรผันตามภูมิประเทศและระดับความสูงทำให้แต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันมากโดยอุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในพื้นที่สิบสองปันนา คือ 21.7 องศาเซลเซียสถึง 15.1 องศาเซลเซียสและ 20 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับระดับความสูง 850 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ความแตกต่างของอุณหภูมิประจำปี คือ 9.1 องศาเซลเซียสถึง 10.4 องศาเซลเซียส เดือนที่ร้อนที่สุด คือ เดือนมิถุนายน (อุณหภูมิเฉลี่ย: 17.9 องศาเซลเซียสถึง 25.5 องศาเซลเซียส) ส่วนเดือนที่หนาวที่สุด คือ เดือนมกราคม (อุณหภูมิเฉลี่ย: 8.8 องศาเซลเซียสถึง 16 องศาเซลเซียส) ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิต่ำสุดนานหลายปีโดยทั่วไปประมาณ 5 องศาเซลเซียส ในพื้นที่สิบสองปันนามีปริมาณน้ำฝนประจำปีจาก 1,363 ถึง 2491 มิลลิเมตร การกระจายของฝนแต่ละพื้นที่ไม่สม่ำเสมอและแตกต่างกันอย่างมาก มีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างฤดูแล้งและฤดูฝน ที่ฝนตกน้อยที่สุดคือ เดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคม การกระจายเชิงพื้นที่ปริมาณฝนในภาคตะวันออกและภาคตะวันตกโดยภาคตะวันตกมีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่าลักษณะภูมิอากาศของภูมิภาคตะวันออกและภาคตะวันตกมีปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นตามระดับความสูง พื้นที่สิบสองปันนาในฤดูหนาวและฤดูใบไม้ผลิจะมีหมอกหนา ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ วันที่มีหมอกหนาจะมีมากกว่า 70% มีปริมาณหมอกหนาสูงถึง 0.1 ถึง 0.3 มิลลิเมตรต่อวัน และสถานที่บางแห่งในสิบสองปันนายังมีปรากฏการณ์การผกผันของอุณหภูมิบนภูเขาอย่างเห็นได้ชัด อุณหภูมิจะลดลงตามความสูงที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการผกผันของพื้นที่ที่ภูมิประเทศเป็นภูเขา ภูมิภาคสิบสองปันนามีความหลากหลายของประเภทดิน จะเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศและประเภทพืชพรรณส่วนใหญ่ ได้แก่ 600 ถึง 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล จะเป็นป่าฝนเขตร้อนและป่ามรสุมในเขตดินสีแดง และ 1,000 ถึง 1,600 เมตรเป็นมรสุมเอเวอร์กรีนมีดินสีแดง และเหนือ 1,600 เมตรภูเขาจะเป็นดินสีแดง มีบางสถานที่ที่เป็นดินสีม่วงและดินหินปูน

3.9.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

3.9.4.1 การเข้าถึง

สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนาตั้งอยู่ที่ตำบลเม้งหลุน อำเภอเม้งล่า เขตปกครองตนเองชนชาติไทสิบสองปันนา ดินแดนใต้สุดของมณฑลยูนนาน ห่างจากเมืองเซียงรุ่ง ประมาณ 60 กิโลเมตร โดยจะกล่าวถึงการเดินทางจากคุนหมิงไปยังเมืองเซียงรุ่งและต่อยังไปยังอู่หลุนสามารถเลือกที่จะเดินทางโดยเครื่องบิน รถประจำทาง และรถยนต์ ได้แก่

1) การเดินทางโดยเครื่องบินสามารถนั่งเที่ยวบินจากคุนหมิงไปยังสิบสองปันนาใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 520 กิโลเมตร ในราคา 990 หยวน เมื่อมาถึงที่สนามบินจิงหง กาศาใน 45 นาที และนั่งแท็กซี่ประมาณ 20 หยวนไปยังสถานีขนส่งสิบสองปันนา โดยขึ้นรถบัส หมายเลข 3 ถนนหมินฮ้าง จากนั้นขึ้นรถบัสรับส่งไปยังเมืองหลุน ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ราคา 18 หยวน) เพื่อไปยังสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนา

2) การเดินทางโดยรถประจำทางสามารถขึ้นรถบัสทางไกลไปยังอำเภอเม้งล่า ได้ที่สถานีขนส่งคุนหมิงได้ และสามารถซื้อตั๋วไปหยวนหลุน หรือสามารถขึ้นรถบัสทางไกลไปยังเมืองเซียงรุ่งใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 250 หยวน จากนั้นต่อรถบัสรับส่งไปยังหยวนหลุน เพื่อไปยังสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนาหรือ อีกวิธีหนึ่งเื่อการเดินทางคือ ขึ้นรถบัสที่เมืองเซียงรุ่งไปยังตำบลเม้งหลุน โดยสารอยู่ที่ 16 ถึง 20 หยวน และใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง 10 นาที

3) การเดินทางโดยรถยนต์จากคุนหมิงสามารถใช้บริการรถยนต์ที่มุ่งหน้าไปยังอำเภอเม้งล่า เพื่อลงที่ ตำบลเม้งหลุน และเดินจากสถานีขนส่ง Sulun ไปยังสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนาใช้เวลาเดิน 10 นาที

ภาพที่ 38 แผนที่แสดงการเดินทางจากคุนหมิงไปยังสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

ที่มา <https://www.travelchinaguide.com/cityguides/yunnan/>

3.9.4.2 กิจกรรม

สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนามีการจัดงาน "เดือนชื่นชมความงามของดอกบัว" ในปี 2019 ด้วย ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคมถึงวันที่ 31 สิงหาคม เดือนชื่นชมความงามของดอกบัวเป็นที่รู้จักกันในนาม "ราชินีแห่งดอกบัว" ในปี ค.ศ 1837 จอห์นหลินเตอลี่ นักพฤกษศาสตร์และพืชสวนชาวอังกฤษ ได้จัดตั้งวังเหลียน (ชื่อรวมสำหรับประเภท ในตระกูลบัว) วังเหลียนขนาดใหญ่สามารถรับน้ำหนักได้เกือบ 70 กิโลกรัมเช่นเดียวกับการนั่งเรือลำแบน วังเหลียนมีใบที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาพืชน้ำ ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางใบสูงสุด 3 เมตรและขอบของใบจะมีลักษณะเป็นใบที่ขดขึ้นไป ลักษณะคล้ายแผ่นหยกสีเขียวและเรือ ด้านหลังของวังเหลียนเป็นดินสีแดงปกคลุมไปด้วยเส้นหนาที่บวมและมีรอยบุ๋มที่เต็มไปด้วยก๊าซจำนวนมากภายในใบไม้ ทำให้ใบไม้มีการลอยตัวขนาดใหญ่ดังนั้นผู้คนและเด็กสามารถนั่งได้ นอกจากนี้วังเหลียนสามารถเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและเปลี่ยนสี จากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิเป็นสำคัญ ดอกบัวบานในคืนแรกดอกตัวเมียสีขาว เมื่ออุณหภูมิโดยรอบเพิ่มขึ้นจะดึงดูดแมลงให้มาผสมเกสร ในเช้าวันรุ่งขึ้นดอกไม้จะค่อย ๆ ปิดลง ในช่วงเดือนดอกบัวกิจกรรมของเด็ก ๆ ที่นิยมมากที่สุด คือ เรือวังเหลียน โดยจะเปิดให้สาธารณชนเข้าชมดอกบัวแห่งนี้เพื่อให้เด็กได้ใกล้ชิดกับวังเหลียน คูพืชพันธุ์ดอกบัวหลายร้อยชนิดในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากดอกบัวสวนพฤกษศาสตร์สิบสองปีนนา ในกลางฤดูร้อนยังมีกลุ่มของหิ่งห้อยที่เปล่งประกายและเรืองแสงเหมือนดวงดาว จะส่องแสงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เป็นที่น่าสนใจ

กิจกรรมน่าสนใจในสวนพฤกษศาสตร์คือภายในสวนนั้นจะสะดวกต่อการเดินทาง และเยี่ยมชมหมู่บ้านชนเผ่าฮาหนี ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ในเส้นทางของการเดินทางนี้จะได้สำรวจสวนพฤกษศาสตร์สิบสองปีนนา และจะพบกับต้นไม้หลากหลายชนิดที่มีอายุนานกว่าหลายร้อยปี อีกทั้งยังมีที่พักที่ถูกสร้างขึ้นตามแนวแม่น้ำโขง (เรียกว่า “Lancang” ในภาษาจีนกลาง) ห่างออกไปประมาณ 45 นาที

3.9.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

ภายในสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนามีสิ่งอำนวยความสะดวกจำนวนมาก ได้แก่ ห้องสมุดสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนาสถาบันวิทยาศาสตร์จีน ทรัพยากรพันธุกรรมพืชเขตร้อนสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนาสถาบันวิทยาศาสตร์จีน และสถาบันตัวอย่างสำหรับการค้นคว้าวิจัยสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนา

1) ห้องสมุดสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนาสถาบันวิทยาศาสตร์จีน ห้องสมุดก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1959 หลังจากก่อตั้งสวนพฤกษศาสตร์ใหม่ในปี ค.ศ. 1996 ศูนย์การวิจัย

ทางวิทยาศาสตร์ใหม่เสร็จสมบูรณ์และถูกนำไปใช้ ห้องสมุดก็ถูกย้ายไปยังสถานที่ใหม่ ณ เดือนกันยายน ค.ศ. 2015 ห้องสมุดมีพื้นที่อาคาร 1,700 ตารางเมตร และพื้นที่อ่านหนังสือ 1,400 ตารางเมตร มีหนังสือและวารสารจำนวน 52,899 เล่ม ซึ่งได้แก่ หนังสือภาษาอังกฤษ 7,833 เล่ม หนังสือภาษาจีน 16,978 เล่ม วารสารภาษาอังกฤษ 16,224 เล่ม วารสารภาษาจีน 8,343 เล่ม วารสารรัสเซีย 2,224 เล่ม หนังสือภาษาญี่ปุ่น 655 เล่ม และวารสารภาษาญี่ปุ่น 642 เล่ม หนังสือทั้งหมดครอบคลุมสาขาวิชา ได้แก่ พฤษศาสตร์ (โดยเฉพาะพฤษศาสตร์เขตร้อน) นิเวศวิทยา นิเวศวิทยาพืช การจัดสวนภูมิทัศน์ วิทยาศาสตร์การเกษตรและวิทยาศาสตร์การป่าไม้ มีการจัดการสร้างห้องสมุดอัตโนมัติอย่างเสร็จสมบูรณ์ โดยมีพื้นฐานการป้อนข้อมูล 49,378 รายการ ในฐานข้อมูลจะรวบรวมฐานข้อมูลที่ เป็นหนังสือเกี่ยวกับวิชาเอกภาษาจีนและภาษาตะวันตก ห้องสมุดมีวารสารตะวันตก 84 ประเภท และวารสารจีน 245 ประเภท หนังสือจีนมากกว่า 300 เล่ม และหนังสือตะวันตกประมาณ 100 เล่ม

2) ทรัพยากรพันธุกรรมพืชเขตร้อนสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนาศาสนาสถาบันวิทยาศาสตร์จีน ทรัพยากรพันธุกรรมพืชเขตร้อนมีพื้นที่ทำงานทั้งหมด 450 ตารางเมตร และประกอบด้วยสองส่วนคือสถานที่เก็บเชื้อพันธุกรรม และห้องปฏิบัติการชีววิทยาของเมล็ดพันธุ์ พื้นที่สถานที่เก็บเชื้อพันธุกรรมอยู่ที่ 144 ตารางเมตร และมีการเก็บเชื้อพันธุกรรมโดยรวมประมาณ 150,000 ชุด สถานที่เก็บทรัพยากรเชื้อพันธุกรรมมีขึ้น เพื่อเก็บรักษาเชื้อพันธุกรรมพืชของป่าในประเทศจีน โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี ห้องสมุดถูกสร้างขึ้นตามมาตรฐานของห้องสมุดที่คล้ายกับในระดับสากล และมีสถานที่จัดเก็บแบบดั้งเดิม และขนาดอื่น ๆ ได้จัดตั้งผู้ผลิตไนโตรเจนเหลวและอุปกรณ์พิเศษในการจัดเก็บอุณหภูมิต่ำสำหรับการทดลองเก็บรักษาทำให้ มีการทดลองที่สมบูรณ์มากขึ้นสำหรับการรักษาความชุ่มชื้นของเมล็ดและการทดสอบของเชื้อพันธุกรรมห้องปฏิบัติการชีววิทยาของเมล็ดพันธุ์ มีพื้นที่ทำงาน 300 ตารางเมตร มีวิธีการวิจัยหลักและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทดลอง รวมถึงสรีรวิทยาของพืชชีววิทยา โมเลกุลและสาขาอื่น ๆ มุ่งเน้นไปที่การศึกษาสรีรวิทยาการเก็บรักษาพันธุ์พืชในเขตร้อน โดยนักท่องเที่ยวนสามารถมีส่วนร่วมในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสรีรวิทยาของน้ำฮอโรโมนและเอนไซม์การจัดการ DNA และการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ห้องสมุดได้จัดเก็บรวบรวมการสร้างระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์สำหรับพืชป่ามากกว่า 500 ชนิด และทรัพยากรเมล็ดพันธุ์ข้าวท้องถิ่น ทรัพยากรพืชผักแบบดั้งเดิมและป่าในเขตร้อนของมณฑลยูนนาน รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มากกว่า 4,100 เล่ม มีการดำเนินการวิจัยในการขยายพันธุ์พืชป่าเขตร้อนแบบไมโครกว่า 60 แห่ง ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สำคัญและมีการจัดตั้งการอนุรักษ์วัฒนธรรมเนื้อเยื่อมากกว่า 2,000 เล่ม

3) สถาบันตัวอย่างสำหรับการค้นคว้าวิจัยสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนา สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนาสถาบันวิทยาศาสตร์ของจีนเป็นหนึ่งในสถาบันการสนับสนุนด้านเทคนิคในระบบการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนาของสถาบันวิทยาศาสตร์จีน ที่มีการให้บริการด้านเทคนิค เป็นพิพิธภัณฑ์เก็บรวบรวมตัวอย่างพืชโดยมีศูนย์กลางอยู่ที่เขตร้อนในภาคใต้ของมณฑลยูนนาน รวมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ยังเก็บรวบรวมตัวอย่างวิจัยการวางตำแหน่งป่าชุมชนในภูมิภาค พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีลักษณะเฉพาะของการอนุรักษ์ และการวิจัยนิเวศวิทยาป่าไม้เขตร้อน รวมถึงการเก็บสะสมพันธุ์พืชเขตร้อนที่สำคัญ นอกจากนี้ยังมีหอสมุนไพรที่ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1959 โดยมีการจัดตั้งสวนพฤกษศาสตร์ในฮูลู่เตา ก่อตั้งโดยศาสตราจารย์ไซซีเทา นักพฤกษศาสตร์ที่มีชื่อเสียงในเวลานั้น เป็นที่รู้จักกันในนามกลุ่มทรัพยากรพืช เนื่องจากสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปีนนาของจีน ตั้งอยู่ในเขตร้อนที่มีอุณหภูมิและความชื้นสูง จึงมีการเกิดขึ้นของแผ่นดินไหวบ่อยครั้งในปี ค.ศ. 1997 ที่เก็บพืชสมุนไพรผนังรื้อ และมีศัตรูพืช ดังนั้นการก่อสร้างสถาบันตัวอย่างสำหรับการค้นคว้าวิจัยแห่งใหม่ และเสร็จสมบูรณ์สามารถเริ่มใช้ได้ในเดือนเมษายนปี ค.ศ. 2002 สถาบันตัวอย่างสำหรับการค้นคว้าวิจัยที่สร้างขึ้นใหม่ มีพื้นที่ก่อสร้าง 1,200 ตารางเมตรมีห้องตัวอย่าง ห้องแช่ตัวอย่าง และห้องผลิตตัวอย่าง จนถึงเดือนกันยายนปี ค.ศ. 2015 มีการเก็บตัวอย่างมากกว่า 200,000 ตัวอย่าง ในจำนวนนั้นมากกว่า 150,000 ตัวอย่างเป็นตัวอย่างในเชิงบวก ในสถาบันตัวอย่างสำหรับการค้นคว้าวิจัย

3.9.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ป่าฝนเขตร้อน สวนต้นไม้ชื่อดัง สวนดอกไม้ที่แปลกใหม่ สวนไผ่ พื้นที่อนุรักษ์แหล่งกำเนิด พืชหายากและพืชใกล้สูญพันธุ์ สวนต้นไม้แห่งชาติ สวนพฤกษศาสตร์ทางน้ำ ป่าสงวนกรีนสโตน สวนพฤกษศาสตร์กินได้ และสวนดอกไม้เขตร้อนป่ายูนนานตอนใต้

1) ป่าฝนเขตร้อน พื้นที่ป่าฝนเขตร้อนครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 500 ไร่ และมีสิบสองปีนนาเป็นพื้นที่โดยรอบมีการอนุรักษ์พืชในอดีต และเป็นแหล่งกำเนิดสวนเขตร้อนพิเศษ 7 แห่ง / พื้นที่รวมถึงสวนชิง สวนเทียนหนานชิงหยวน สวนกล้วยไม้ สวนเฟิร์น พื้นที่เฟิร์น พื้นที่ดอกไม้ป่า และอื่น ๆ มีเมล็ดพืชมากกว่า 2,000 ชนิดรวมถึงพืชที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ มากกว่า 100 สายพันธุ์ ป่าฝนเขตร้อนดั้งเดิมในพื้นที่แกนกลางแสดงให้เห็นถึงลักษณะทั่วไปของป่าฝนเขตร้อน รากขนาดใหญ่ เป็นต้นกำเนิดของดอกไม้และเถาวัลย์ไม้ขนาดใหญ่ มีป่าชายเลนต้นเตย มีการเก็บรวบรวมและการอนุรักษ์สายพันธุ์การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

2) สวนต้นไม้ชื่อดัง เป็นสวนต้นไม้ที่มีชื่อเสียงและมีชื่อเสียงก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1999 และครอบคลุมพื้นที่ 55 เอเคอร์ มีการรวบรวมและจัดแสดงพืชและสัตว์เขตร้อน 275 ชนิด สวนแห่งนี้มีพืชจำนวนมาก ได้แก่ ต้นอะคาเซีย ต้นเหล็ก และต้นไทรใบเล็ก ยักษ์ใหญ่แห่งป่าดงดิบ Dalbergia ดำ ต้นไฟใบเลื่อยที่ ไม้ซีเลสเซียล และต้นไม้มังกรเลือด เป็นต้น สวนแห่งนี้ยังมีการแสดงประวัติความเป็นมาของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนของจีนสิบสองปันนา โดยการแกะสลักหินเพื่อรำลึกถึงผู้ก่อตั้ง คือ ศาสตราจารย์ Cai Xitao และยังมีทะเลแห่งต้นไม้ที่รวบรวมดอกไม้แปลก ๆ จำนวนมาก เช่น ต้นมังกรเลือดกัมพูชาที่สามารถสกัดยาทางภาคใต้ ถือเป็นยาศักดิ์สิทธิ์ และพืชที่มีพิษมากที่สุดในโลก หรือที่รู้จักกันในชื่อ ลูกศรพิษ ต้นกำเนิดดอกไม้เป็นดอกไม้ที่สามารถเผาไฟรับประทานได้ และต้นไทรทองคำที่มีรูปร่างแตกต่างกันและมีสีสันสดใส อีกทั้งในสวนยังมีต้นไม้เหล็กที่เก่าแก่ที่สุดในสิบสองปันนาซึ่งเป็นต้นไม้เหล็กแห่งราชามานับพันปี

3) สวนดอกไม้ที่แปลกใหม่ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1999 ครอบคลุมพื้นที่ 12 เอเคอร์ เป็นการเก็บรวบรวมดอกไม้และต้นไม้แปลกใหม่ทุกชนิดในเขตร้อน มีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ด้านพฤกษศาสตร์และนิเวศวิทยาอย่างเป็นที่นิยม สวนแบ่งออกเป็นพื้นที่ปลูกผลไม้ พื้นที่ปลูกหญ้าดอกไม้ พื้นที่ปลูกไม้ดอกและใบ พื้นที่ปลูกพืชเหนียวหนา พื้นที่ปลูกต้นกำเนิด และอื่น ๆ โดยมีการเก็บรวบรวมดอกไม้แปลกใหม่ 254 ชนิด ในจำนวนนั้นเป็นพืช ดอกไม้ ผลไม้ พืชผลไม้แปลก ๆ เช่น ถั่วและโกโก้ มีดอกไม้ที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีพืชดอกหญ้า เช่น ดอกทานตะวัน ผักกระเฉด เป็นต้น

4) สวนไม้ ของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนา ถูกสร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1965 ครอบคลุมพื้นที่ 104 เอเคอร์มีไม้ที่ปลูกมากกว่า 250 ชนิด รวบรวมไม้ไผ่จากทางใต้ของมณฑลยูนนาน กวางตุ้ง กวางสี ไทหล่า และเขตร้อนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในจำนวนนั้นมีไม้ไผ่สายพันธุ์ที่มีค่ามากมาย เช่น ไม้ไผ่มังกรที่มีความหนาของลำต้น 25 ซม. ไม้ไผ่เหมือนท้องพระพุทธร และสีเหลืองเขียว ไผ่ทอง ไผ่หนามที่มีกิ่งไผ่เต็มไปด้วยหนาม หวายและไม้ไผ่ที่มีลักษณะที่แข็งแรง

5) พื้นที่อนุรักษ์แหล่งกำเนิด พืชหายากและพืชใกล้สูญพันธุ์ พื้นที่อนุรักษ์ดั้งเดิมของอุทยานสำหรับพืชหายากและใกล้สูญพันธุ์ครอบคลุมพื้นที่ 562 ไร่ ได้รับการจัดตั้งเพื่ออนุรักษ์พืช ก่อสร้างในปี ค.ศ. 1974 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อปกป้องและศึกษาความหลากหลายของพืชหายากและใกล้สูญพันธุ์ในป่าฝนเขตร้อน มีพืชมากกว่า 3,000 ชนิด ซึ่งมีประมาณ 1,500 ชนิดที่เป็นพืชที่หายาก และใกล้สูญพันธุ์กว่า 100 ชนิด นอกจากนี้ยังมีหอสังเกตการณ์ระบบนิเวศป่าไม้ เพื่อการวิจัยด้านนิเวศวิทยา อีกทั้งยังมีการสร้างสวนสาธารณะที่เฉพาะเจาะจงสำหรับพืชบางชนิด ซึ่งไม่เพียงแต่รักษาสายพันธุ์ แต่ยังเพิ่มการศึกษาทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย ชุมชนป่าในพื้นที่นั้นมีภูมิทัศน์ป่า

ฝนเขตร้อนโดยทั่วไป เช่น ต้นกำเนิดดอกไม้ พื้นที่ดังกล่าวกลายเป็นฐานสำคัญสำหรับการวิจัยด้านนิเวศวิทยาในเขตร้อนป่าไม้ และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

6) สวนต้นไม้แห่งชาติ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1999 จะแบ่งตามภูมิภาคทั้งหมดของโลก โดยภายในสวนแบ่งออกเป็นหกภูมิภาค ได้แก่ เอเชีย อเมริกาใต้ อเมริกาเหนือ โอเชียเนีย แอฟริกา และยุโรป ครอบคลุมพื้นที่ 20 เอเคอร์ได้รวบรวมและจัดแสดงต้นไม้และดอกไม้ทั้ง 58 ชนิดใน 80 ประเทศที่เหมาะสมกับการเติบโตของท้องถิ่น เช่น ดอกไม้ประจำชาติเมียนมา - ดอกไม้เรือมังกร, ดอกไม้ประจำชาติลาว - ดอกไม้ลีลาวดี, ดอกไม้ประจำชาติลิเบีย - ดอกไม้ทับทิม, ดอกไม้ประจำชาติมาดากัสการ์ - ไม้พินิกซ์ และอื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ให้คนได้รู้จักมากขึ้น

7) สวนพฤกษศาสตร์ทางน้ำ สวนพฤกษศาสตร์น้ำมีพื้นที่ผิวน้ำ 15 เอเคอร์ โดยมีการรวบรวมและจัดแสดงพืชน้ำหลากหลายชนิดในพื้นที่เขตร้อน ปัจจุบันมีการรวบรวมและอนุรักษ์พันธุ์พืชประมาณ 100 ชนิด สวนมีการปลูกพืชน้ำในรูปแบบที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมของน้ำ เช่น ความลึกของน้ำและระบบนิเวศของพืชรวมถึงพืชที่มีลำต้นใต้ดินที่หยั่งรากลำต้นเติบโตในน้ำและความยาวของก้านใบสามารถขยายได้ตามระดับน้ำ พืชที่มีใบยาวและดอกไม้ที่ลอยอยู่บนผิวน้ำ เช่น วังเหลียน (ชนิดของดอกบัว) ดอกลิลลี่น้ำ พืชที่ลอยอยู่บนน้ำโดยรวมรากไม่ได้เกิดในโคลนแต่รากสามารถลอยไปรอบ ๆ เช่น ผักตบชวา พืชที่จมอยู่ใต้น้ำ เป็นพืชน้ำที่ส่วนใหญ่พืชจะจมอยู่ใต้น้ำอาศัยอยู่ในน้ำลึกและรากเจริญเติบโตในดินใต้มักจะเป็นเส้นตรง เช่น สาหร่ายปลาทอง สาหร่ายสีด้า เป็นต้น ต้นไม้ที่ไหลออกมาเหนือน้ำ คือ ส่วนล่างหรือฐานจะอยู่ในน้ำ รากหรือลำต้นใต้ดินจะปลูกในโคลน พืชจะไหลออกมาจากน้ำ จะเป็นพืชน้ำที่เติบโตในน้ำตื้น เช่น ดอกบัว พืชริมน้ำ เป็นพืชที่เติบโตในที่ชื้นบนฝั่ง เป็นพืชที่ชอบน้ำและความชื้น เช่น Metasequoia Douglas fir เป็นต้น

8) ป่าสงวนกรีนสโตน ป่าหินสีเขียวของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนาจีน ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 225 เฮกตาร์ หรือ 1,406.25 ไร่ ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของ Huludao มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงามและมีบริเวณครอบคลุมป่ามากกว่า 90% พืชภูเขาหินปูนทั่วไปมีมากกว่า 1,000 ชนิด และมีภูมิทัศน์ที่หลากหลายของหิน เป็นป่าฝนเขียวชอุ่มในพื้นที่ซึ่งทำให้เกิดสิ่งมหัศจรรย์ที่หายาก คือ ป่าอยู่ด้านบนและหินอยู่ด้านล่าง จึงเรียกว่า "ป่าหินสีเขียว" บริเวณจุดชมวิวป่าหินสีเขียวเป็นที่อยู่อาศัยดั้งเดิมสำหรับสัตว์หายากและใกล้สูญพันธุ์ เช่น นกเงือกสองเขา ลิงสีเทา ลิงชะนี และอื่น ๆ และมีทรัพยากรกล้วยไม้เขตร้อนที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นแล้ว ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เช่น กล้วยไม้ป่า สวนรัก สวนชิงป่า

9) สวนพฤกษศาสตร์กินได้ สวนเฉพาะทางแห่งนี้ได้รับการสนับสนุนจากโครงการนวัตกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เริ่มต้นในปี ค.ศ. 2009 ก่อตั้งเสร็จสมบูรณ์ภายใน 3 ปี อุทยานแห่งนี้ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 150 เอเคอร์ มีการรวบรวมและเก็บรักษาพืชป่าและพันธุ์พืชป่ามากกว่า 400 สายพันธุ์ ในพื้นที่นี้สามารถรับประทานอาหารป่าและผลไม้ และมีพื้นที่รับประทานอาหารดอกไม้ป่าที่ทานได้ทั้งก้านและใบไม้ป่า และอีกทั้งยังมีพื้นที่ปลูกป่า สวนแห่งนี้เป็นสวนเฉพาะที่มีพรรณไม้ป่านานาชนิด และมีพื้นที่ที่ใหญ่ที่สุดในโลก

10) สวนดอกไม้เขตร้อนป่าขุนนานตอนใต้ อุทยานแห่งนี้ครอบคลุมพื้นที่ 31 เอเคอร์ ส่วนใหญ่เก็บรวบรวมและเก็บรักษาดอกไม้ป่าประดับจำนวน 250 สายพันธุ์จาก 65 ชนิด ตั้งอยู่บนพื้นที่ 10 เอเคอร์ และมีภูมิทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์ อุทยานแห่งนี้ได้กลายเป็นอุทยานพิเศษที่ผสมรวมกับการอนุรักษ์ทรัพยากรพันธุกรรมพืช การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.9.4.5 ที่พัก

บริเวณใกล้เคียงของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน จะมีที่พักหรือโรงแรมค่อนข้างน้อย และระยะทางไกลจากแหล่งท่องเที่ยวสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน เนื่องจากส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาชมสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนแบบชั่วคราว จึงทำให้มีที่พักหรือโรงแรมน้อยลงไปด้วยซึ่งโรงแรมในบริเวณใกล้เคียงกับสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนมีจำนวนประมาณทั้งหมด 44 แห่ง เช่น Sheraton Grand Xishuangbanna Hotel, Wanda Vista Resort Xishuangbanna, Xishuangbanna Mu Jin Exquisite Hotel, Xishuangbanna Elephant Inn City Centre Branch, Xishuangbanna Utopia International Youth Hostel, Xishuangbanna Aerial Garden Jinjiangnan Mekong River South Business Hotel และ Kongquegu Hostel

3.10 อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ

3.10.1 ที่ตั้ง

อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อตั้งอยู่ในเขตอำเภอเขงกรีลา มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด 27°48'03.1"N 99°54'27.1"E)

ภาพที่ 39 แผนที่แสดงที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ

ที่มา <https://www.google.com/maps/place/27%C2%B04!3d27733!4d99.9075251>

ภาพที่ 40 แสดงลักษณะภาพรวมของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ

ที่มา <https://travel.thaiza.com/foreign/186410/>

3.10.2 ลักษณะภูมิประเทศของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ

อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ (Pudacuo National Park 普达措国家公园) “ผู้ต่าซ้อ” เป็นคำที่แปลทับศัพท์จากภาษาสันสกฤต ซึ่งมีความหมายว่า “โจว (เรือ) หู (ทะเลสาบ)” และได้รับการขนานนามว่า “ผู้ต่าแดนสวรรค์” ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอแชงกรีลา มณฑลยูนนาน โดยอุทยานแห่งนี้ มีพื้นที่กว้างขวางครอบคลุมภูมิประเทศหลากหลายทั้งป่า ภูเขา และทะเลสาบ มีความงดงามทั้งสี่ฤดูกาล นั้นประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์สองแห่ง คือ ทะเลสาบปีถ่าห่ายและทะเลสาบสู่ตู่หุ ทิวทัศน์บริเวณนี้งดงามราวกับสวรรค์บนดิน ทั้งยังมีเรื่องเล่าขานมาตั้งแต่โบราณ ภายในอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอแชงกรีลานั้น มีทั้งทะเลสาบกลางป่าดงที่น้ำใส มีทั้งลานหญ้าบนเขาสูง มีทุ่งปศุสัตว์อันอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชหญ้า มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่ดอกไม้ป่านานาชนิดเบ่งบาน และมีป่าดงดิบอันเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและนกกา ทะเลสาบน้ำจืดปีถ่าห่ายและทะเลสาบสู่ตู่หุได้รับการขนานนามว่าเป็นไข่มุกเม็ดงามแห่งที่ราบสูง นอกจากนี้แล้วยังมีทิวทัศน์ขนาดเล็ก ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกมากมายกระจายตามทีต่าง ๆ อาทิ หน้าผาสูงชัน ลำห้วยในป่าดงหุบเขาเหวลึก และอื่น ๆ ซึ่งมีคุณค่าด้านวิทยาการภูมิศาสตร์และการท่องเที่ยว วนอุทยานผู้ต่าซ้อ มีปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอภูมิอากาศร้อนหนาวตามฤดูกาล ณ ที่แห่งนี้จะสามารถเห็นเมฆล่องลอยบนท้องฟ้าเสมือนดังสวรรค์บนดิน บางทีจะมีเมฆลอยมารวมตัวกันก่อเกิดเป็นรูปเหมือนทะเลเมฆอันกว้างสุดสายตา ทำให้รู้สึกเหมือนลอยตัวตามเมฆหมอก ถือเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่น่าสนใจสำหรับผู้ชื่นชอบการท่องเที่ยวชมธรรมชาติ โดยเฉพาะในช่วงฤดูใบไม้ร่วงที่ท้องฟ้าสดใส และบรรดาดันไม้พร้อมใจกันเปลี่ยนสี ภายใต้อากาศแวดล้อมเช่นนี้พสกษชาตินานาชนิดจึงเจริญงอกงาม พื้นดินมีพรรณพืชงอกงามเป็นจำนวนมาก ทำให้ที่นี่เหมือนดังสวนพฤกษชาติแห่งหนึ่ง พรรณไม้สำคัญในเขตอนุรักษ์ธรรมชาติอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ ได้แก่ ต้นฉ่าฉ่าหนาวตูมยาว นอกจากนี้แล้วในบริเวณเนินเขาที่ระดับความสูงในระดับที่แตกต่างกัน และเนินที่มีแสงแดดส่องหรือลับแสงแดด ก็จะมีพรรณไม้ที่ต่างกันไป เช่น ต้นดอกอาเซเลีย ตะไคร่น้ำ ต้นฉ่าฉ่ายูนนาน ต้นสนภูเขาสูง เป็นต้น สำหรับพรรณพืชบนทุ่งหญ้า คือ หญ้า Humilis ส่วนพืชในน้ำที่สำคัญคือพวกหญ้าหางหมาจิ้งจอก และหญ้าสาหร่ายดอกเหมย เป็นต้น หากนั่งรถชมวิวที่อุทยานจัดไว้ให้จากหน้าประตูวนอุทยานผู้ต่าซ้อ แล่นไปในทิศทางตามเข็มนาฬิกา จะสามารถพบแหล่งธรรมชาติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทะเลสาบ น้ำพุธรรมชาติ แม่น้ำ ลำห้วย ทุ่งหญ้า ป่าไม้ และทุ่งปศุสัตว์ล้วนแต่เปี่ยมไปด้วยความ ทะเลสาบปีถ่าห่าย ในวนอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อนั้นเป็นบริเวณทะเลสาบที่ราบสูงนี้มีทั้งทรัพยากรน้ำ และผืนป่าอุดมสมบูรณ์และทุ่งหญ้าเขียวขจีที่ทอดตัวยาวอย่างกว้างขวาง น้ำในทะเลสาบใส หล่อเลี้ยงผืนดินอุดมสมบูรณ์และประชาชนในท้องถิ่น เมื่อยืนอยู่ริมทะเลสาบ เบื้องหลังเป็นภูเขาเขียวชอุ่ม เบื้องหน้าเป็นทะเลสาบใสกระจ่าง จะเห็นทิวทัศน์ที่ราบ

สูง ภายในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ ทั้งมนุษย์และธรรมชาติอยู่ด้วยกันอย่างกลมกลืน หากนั่งเรือแล่นไปบนทะเลสาบ ป่าดงดิบสองฟากฝั่งหนาที่บจนบดบังแสงแดด ในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 2007 อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซั่วได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นอุทยานแห่งชาติอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซั่วได้ถูกจัดตั้งเป็นต้นมาด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและด้วยความงดงามของตัวเขตทัศนียภาพเอง ทำให้ชาวบ้านจำนวนมากในหมู่บ้านลั่วหรงค้อย ๆ หลุดพ้นจากภาวะความยากจน ทั้งนี้ทางอุทยานแห่งชาติยังได้สร้างแรงจูงใจในด้านการศึกษาให้กับเด็ก ๆ โดยนักเรียนที่สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จะได้รับเงิน 2,500 - 5,000 หยวน ปัจจุบันในหมู่บ้านมีจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัย 10 กว่าคน ได้บุกเบิกหนึ่งเส้นทางเพื่อคุ้มครองและใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ยังมีหมู่บ้านวัฒนธรรมเผ่าทิเบตเสี่ยเก๋ย ที่ยังสะท้อนให้เห็นถึงชนบประเพณีพื้นบ้านของชาวเผ่าทิเบตอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อเดินทางเข้าสู่หมู่บ้านวัฒนธรรมชาวทิเบตเสี่ยเก๋ย จะสัมผัสได้ถึงวิถีชีวิตอันเรียบง่าย และวัฒนธรรมท้องถิ่น แม้หมู่บ้านแห่งนี้จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่อยู่นอกเขตวนอุทยานผู้ต่าซั่ว แต่ทัศนียภาพทางธรรมชาติก็ทำให้หมู่บ้านแห่งนี้ น่าสนใจมากขึ้น ภายในหมู่บ้านแบบชาวทิเบตได้จัดแสดงขั้นตอนการประดิษฐ์หัตถกรรมเครื่องใช้ที่ทำจากไม้ ภาพพระบฏและการแกะสลักเขากามรี รวมทั้งชิ้นงานที่ทำเสร็จแล้ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาและศิลปะของชาวทิเบต ด้านข้างหมู่บ้านมีกองหินมะนิบูชาตั้งอยู่ มองไปข้างลำธารจะเห็นงล้อมนตราที่พึงทางใจของชาวทิเบตซึ่งไม่เคยหยุดหมุน เป็นการสื่อให้เห็นถึงความเชื่อทางศาสนา คือทัศนียภาพทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งเช่นกัน วนอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซั่ว คือ แดนศักดิ์สิทธิ์ในแขวงกรีลา ทิวทัศน์ในแดนหิมะที่งดงามและธรรมชาติที่น่าสนใจ หุ่นปศุสัตว์ที่ราบสูงอันอุดมสมบูรณ์ ทะเลสาบที่สวยงาม และวัฒนธรรมท้องถิ่นอันมีเอกลักษณ์ ทำให้นักท่องเที่ยวจากทั่วทุกสารทิศต่างก็สนใจเป็นจำนวนมาก

3.10.3 ลักษณะภูมิอากาศของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อ

อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อมีสภาพภูมิอากาศที่มีฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวที่ยาวนาน ส่วนฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนระยะเวลาจะสั้น อุณหภูมิเฉลี่ยต่อปี คือ 5.4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่ร้อนที่สุด คือ เดือนกรกฎาคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 13.2 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่หนาวที่สุด คือ เดือนมกราคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ -3.8 องศาเซลเซียส ฤดูกาลท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อที่ดีที่สุด คือ ฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งจะสามารถพบดอกไม้ที่มีสีสันสวยงามบริเวณทะเลสาบในฤดูร้อนและในฤดูใบไม้ร่วง และในตอนเช้าวันที่ท้องฟ้าแจ่มใสถึงแม้จะมีอุณหภูมิเพียง 5 องศาเซลเซียส ลมเย็นและแห้ง แต่เป็นสภาพอากาศที่ดีในการท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติทั้งการท่องเที่ยวชมทิวทัศน์ของทะเลสาบปีถ่าห่าย ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ภูเขาและแม่น้ำสวยงาม มีสัตว์ จามรี ม้าป่าและแกะในทุ่งหญ้า นักท่องเที่ยวจะสามารถเห็นดอกตูมเล็ก ๆ และปลายเดือนเมษายนเท่านั้น และทุ่งหญ้าของสวนสาธารณะอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อทั้งหมดจะกลายเป็นทะเลดอกไม้ในต้นเดือนมิถุนายนของทุกปี

สภาพภูมิอากาศที่ส่งผลต่อทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อ พื้นที่ในอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อเป็นสถานที่ที่สวยงามมีปริมาณน้ำฝนที่อุดมสมบูรณ์ และสภาพภูมิอากาศที่ดี สภาพอากาศทางธรรมชาติเช่นนี้ ทำให้พืชเติบโตเขียวชอุ่มและอุดมไปด้วยพืชพรรณที่เป็นสวนพฤกษศาสตร์ธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีหน้าผาขนาดเล็กหลายแห่ง ที่มีการกระจายของภูมิทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น หุบเขาลึก ซึ่งมีคุณค่าทางภูมิศาสตร์และทางธรณีวิทยาสูงมาก เป็นที่สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว สภาพภูมิอากาศที่ในอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อมีผลในการทำให้เกิดทะเลสาบอัลไพน์ เนื่องจากมีปริมาณน้ำฝนที่ดี ทำให้มีทุ่งหญ้าเขียวชอุ่ม พื้นที่ชุ่มน้ำที่ และป่าอันบริสุทธิ์ และมีทะเลสาบน้ำจืดที่สวยงามสองแห่ง คือ ทะเลสาบปีถ่าห่าย และทะเลสาบ Shidu เป็นที่รู้จักในนามไข่มุกแห่งที่ราบสูง เป็นทะเลสาบอุดมไปด้วยปลาและนกจำนวนมากในช่วงฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว

3.10.4 องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อ

3.10.4.1 การเข้าถึง

การเดินทางไปยังอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อแบ่งเป็นหลายวิธี ได้แก่

1) การเดินทางโดยรถประจำทางจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเมืองคู่ซงของเมืองแซงกริลล่า มีรถประจำทางสี่สายไปยังอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อ ทุกวัน 30 หยวนต่อรอบ ได้แก่

สายแรกออกเดินทางเวลา 8:00 น. และกลับเวลา 14:00 น.

สายที่สองออกเดินทางเวลา 9:00 น. และกลับเวลา 15:00 น.

สายที่สามออกเดินทางเวลา 10:00 น. และกลับเวลา 16:00 น.

สายที่สี่ออกเดินทางเวลา 11:00 น. และกลับเวลา 17:00 น.

2) การเดินทางโดยรถบัส โดยขึ้นรถบัสจากแซงกริลล่าไปยังชวงเฉียวเพื่อไปยังจุดชมวิวอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อ ออกเดินทางเวลา 9.30 และกลับเวลา 16.00 ราคาตัว 15 หยวน

3) การเดินทางโดยรถแท็กซี่ โดยสามารถใช้บริการรถแท็กซี่ ราคา 80 หยวนและ 150 หยวนต่อเที่ยว

4) การเดินทางโดยรถยนต์ โดยจะใช้เวลาขับรถประมาณครึ่งชั่วโมงเมื่อขับจากเมืองเก่าตุ่เค่อจง ที่ตั้งอยู่ในเมืองแซงกริลล่า เพื่อไปยังอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อ โดยที่จอดรถของอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อมีขนาดใหญ่มาก ซึ่งจะแยกรถยนต์และรถจักรยานยนต์อย่างเป็นระเบียบ

ภายในอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อจะมีบริการรถรับส่ง โดยรถบัสจากสถานีขนส่งแซงกริลล่าไปยังอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อ ทุกวัน 30 หยวนต่อไปกลับออกเวลา ในตอนเช้า 9:30 น. และในตอนบ่ายกลับเวลา 15:00 น. เส้นทางการเดินทางภายในอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อ ทางเข้าอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อไปยังจุดชมวิวที่สองของการทะเลสาบแคบิตอล ไปยังทะเลสาบปี้ถ่าห่าย และทางเดินริมทะเลสาบ 2 กิโลเมตร สู่จุดสิ้นสุด และกลับไปทางเข้าอุทยานด้วยรถยนต์พิเศษซึ่งตัวของอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อราคา 258 หยวน ในอุทยานมีการกำหนดเส้นทาง ซึ่งสามารถเดินทางให้เสร็จภายใน 3 ถึง 4 ชั่วโมง แต่จะเร็วขึ้นอีกทั้งภายในอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อยังมีการล่องเรือ โดยจะมีการล่องเรือในทะเลสาบปี้ถ่าห่าย สำหรับการล่องเรือในทะเลสาบมีค่าโดยสาร 50 หยวนเนื่องจากอุทยานแห่งชาติผู้ต้ำซ้อตั้งอยู่บนทะเลสาบศักดิ์สิทธิ์ คือ ทะเลสาบปี้ถ่าห่าย ซึ่งเป็นจุดชมวิวหลัก สามารถเยี่ยมชมสถานที่ที่น่าสนใจได้จุดการเดินทางหลัก คือ ทะเลสาบปี้ถ่าห่าย ซึ่งมีระยะทางสองกิโลเมตร นอกจากนี้นักท่องเที่ยวสามารถเช่ารถ ในราคา 180 หยวนต่อวัน และมีรถแท็กซี่เพื่อค้นหาแต่ละช่องถนนสำหรับรถยนต์ที่ใช้ร่วมกันหลายคน

3.10.4.2 กิจกรรม

อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ มีจุดชมวิวจำนวนมาก และมีพื้นที่เป็นทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ นักท่องเที่ยวสามารถขี่ม้าชมฝูงสัตว์นานาชนิด ที่มีทิวทัศน์ล้อมรอบด้วยภูเขา มีกิจกรรมยิงธนู หากผู้ใดสามารถยิงเข้าเป้าตรงกลางจะได้ จะได้ผ้าพันคอ อีกทั้งยังมีกิจกรรมนั่งหลังจามรี ซึ่งต่างก็เป็นจุดสนใจให้นักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก มีการล่องเรือในทะเลสาบปีถ่าห่าย อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ ตั้งอยู่บนทะเลสาบศักดิ์สิทธิ์ คือ ทะเลสาบปีถ่าห่าย และ Militang Plateau Ranch ซึ่งเป็นจุดชมวิหลัก สามารถเยี่ยมชมสถานที่ที่น่าสนใจได้จุดการเดินทางหลัก คือ ทะเลสาบปีถ่าห่าย ซึ่งมีระยะทางสองกิโลเมตร โดยจะมีบริการล่องเรือ มีค่าโดยสาร 50 หยวน อีกทั้งอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ ยังมีหมู่บ้านวัฒนธรรมชาวทิเบตเสียเก๋ย ที่นักท่องเที่ยวจะสัมผัสได้ถึงวิถีชีวิตอันเรียบง่าย และวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวบ้าน แม้หมู่บ้านแห่งนี้จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่อยู่นอกเขตวนอุทยานผู้ต่าซ้อ แต่ทัศนียภาพทางธรรมชาติของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อทำให้หมู่บ้านแห่งนี้น่าสนใจมากขึ้น ภายในหมู่บ้านแบบชาวทิเบตได้จัดแสดงขั้นตอนการประดิษฐ์หัตถกรรมเครื่องใช้ที่ทำจากไม้ มีภาพพระบฏและการแกะสลักเขากามรี รวมทั้งชิ้นงานที่ทำเสร็จแล้ว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาและศิลปะของชาวทิเบตนอกจากนี้ยังมีกิจกรรมตัวพิเศษสำหรับคนพื้นเมืองในรัฐตี่ซิ่งในวันเฉลิมฉลองเทศกาลเรือมังกร เวลาในการจัดกิจกรรม คือ วันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 2017 – วันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ. 2017 ในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมผู้เข้าร่วมจะต้องซื้อตั๋วที่ประตูพร้อมบัตรประจำตัวประชาชน หรือหนังสือคู่มือการจดทะเบียนบ้านที่ยืนยันว่าเป็นคนพื้นเมืองในรัฐตี่ซิ่ง จากนั้นติดตามข้อมูลที่กำหนดใน Wechat และ Weibo ของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ ผู้มีสิทธิ์ได้รับจำนวน 32 คน จะได้รับส่วนลด 50% สำหรับตั๋วเข้าชมอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ โดยกิจกรรมนี้ไว้สำหรับคนในท้องถิ่นที่ถือบัตรประจำตัวประชาชนที่ยืนยันว่าเป็นคนพื้นเมืองในรัฐตี่ซิ่ง ที่ซื้อตั๋วที่ประตูทางเข้า ยกเว้นการซื้อตั๋วออนไลน์ การซื้อตั๋วแบบกลุ่มและการซื้อตั๋วช่องทางอื่น ๆ

3.10.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ เป็นทะเลสาบที่มีทิวทัศน์เป็นทุ่งหญ้า และทะเลสาบปีถ่าห่าย โดยจะมีรถทัวร์ที่สามารถเข้าถึงได้ โดยรถทัวร์แต่ละคันจะมีไกด์ เพื่ออธิบายทิวทัศน์ของสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยว โดยในสถานที่ท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ มีมาตรการการปรับปรุงและ ค้ำครองพื้นที่เพื่อสภาพแวดล้อมที่ดี และเหมาะสำหรับท่องเที่ยว โดยมีมาตรการค้ำครองแก้ไข มีดังนี้ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2009 เป็นต้นมา ตามหลักการของ "ผู้นำรัฐบาลให้ความสำคัญของการค้ำครองความเจริญร่วมกันของชุมชน การดูแลสังคม เพื่อเริ่มต้นพัฒนาในอุทยาน

แห่งชาติ เพื่อการจัดตั้งเขตคุ้มครองอย่างเข้มงวด จัดตั้งเขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จัดตั้งพื้นที่แสดง
 นันทนาการ และจัดตั้งพื้นที่ใช้ประโยชน์แบบดั้งเดิม และในปีค.ศ. 2008 หัวหน้าแผนกอนุรักษ์ที่
 บริหารอุทยานแห่งชาติผู้ต่ำซ่อ ได้เริ่มต้นให้ข้อเสนอแนะเชิงนิเวศน์ต่อชุมชนโดยรอบ ตามข้อตกลง
 แรกมีการให้เงินบำรุงประมาณ 10 ล้านหยวนต่อปี ข้อตกลงที่สองให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพประมาณ
 20 ล้านหยวนต่อปี และมีการลงนามสัญญาชดเชยดอกเบ็ญทุก ๆ 5 ปี และกองทุนเพื่อการบำรุงเลี้ยง
 ระบบนิเวศได้ถึง 150 ล้านหยวน รายได้ต่อปีจากการบำรุงรักษาระบบนิเวศอยู่ที่ 40,000 หยวน และ
 ชาวบ้านสามารถไปทำงานที่อุทยานแห่งชาติด้านสุขภาพได้ จะทำให้ชาวบ้านได้รับความรู้เรื่องการ
 พัฒนางานบำรุงระบบนิเวศเพิ่มขึ้น ทั้งในเรื่องการปกป้องสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ ถึงแม้ว่าชาวบ้าน
 จะไปที่ภูเขาเพื่อเก็บเห็ดป่า ชาวบ้านจะต้องระวังไม่ให้มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบ การ
 พัฒนาอุทยานแห่งชาติส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการคุ้มครองความถูกต้องและความ
 สมบูรณ์ของระบบนิเวศทางธรรมชาติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเป็นเจ้าของประเทศ ในหมู่บ้านมี
 ชาวบ้าน 36 คนลาดตระเวนภูเขาและปกป้องป่า เพื่อจัดการทางเข้าและออก เพื่อจัดการคนที่ทางเข้า
 และออก ส่วนในกรณีที่มีคนขโมยไม้ ทุกครอบครัวจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายร่วมกัน

3.10.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

ภายในอุทยานแห่งชาติผู้ต่ำซ่อมีสิ่งดึงดูดใจที่สวยงามเป็นจำนวนมาก ได้แก่

1) ทะเลสาบปีถาห่าย (Bitahai Lake) เป็นทะเลสาบท่ามกลางทุ่งหญ้าใน
 แชงกริลล่า มณฑลยูนนานเป็นมณฑลที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ทะเลสาบปีถาห่าย เป็น
 ทะเลสาบท่ามกลางทุ่งหญ้าและทิวเขาในแชงกริลล่าที่ได้รับการยอมรับให้เป็นไข่มุกแห่งที่ราบสูงอีกแห่ง
 หนึ่งของจีน ทะเลสาบปีถาห่ายตั้งอยู่ในเขตอุทยานปีถาห่ายบนระดับความสูง 3,539 เมตรเหนือ
 ระดับน้ำทะเลซึ่งนับว่าเป็นทะเลสาบที่สูงที่สุดในยูนนาน ความยาวของทะเลสาบอยู่ที่ 3,000 เมตร
 และกว้าง 700 เมตร เมื่อได้ลงเรือล่องทะเลสาบและมองดูในน้ำจะเห็นฝูงปลาสายพันธุ์โบราณที่กำลัง
 ว่ายน้ำได้อย่างชัดเจน น้ำในทะเลสาบเป็นสีเขียวมรกตซึ่งชาวทิเบตเชื่อว่าสีของน้ำเกิดจากการที่นางฟ้า
 ทำกระจกของนางหล่นเอาไว้ ที่ตรงกลางมีเกาะเล็ก ๆ ซึ่งเต็มไปด้วยต้นไม้สูงหนาแน่นจนได้ชื่อว่า
 เจดีย์มรกต เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกกระเรียนคอดำและสัตว์หายากที่จะพบได้ในเขตที่ราบสูง
 เท่านั้น อีกทั้งทะเลสาบปีถาห่ายยังมีชื่อเสียงในด้านดอกอาซาเลีย ที่มีอยู่ทั่วไปริมทะเลสาบจะแบ่งบาน
 ปกคลุมภูเขาและเมื่อถูกลมพัดร่วงลงบนทะเลสาบจะกลายเป็นอาหารให้ฝูงปลามาแย่งกันกินทำให้
 เห็นเหมือนกับว่าฝูงปลากำลังลอยอยู่บนผิวน้ำซึ่งเป็นภาพที่หาชมได้ยาก ทะเลสาบปีถาห่ายเป็นแหล่ง
 ท่องเที่ยวสุดท้ายในอุทยานแห่งชาติผู้ต่ำซ่อ

2) ทะเลสาบหลุกูหูหรือเมืองลับแล (泸沽湖) เป็นทะเลสาบที่สวยงามที่สุด โดยเหตุผลที่จัดว่าสวยที่สุด คือ เป็นหนึ่งในบรรดาทะเลสาบของจีนที่มีความลึกที่สุด ตั้งอยู่บนพื้นที่ของสองมณฑล คือ ยูนนานและเสฉวน น้ำใสประหนึ่งไข่มุกที่โดนโอบล้อมไปด้วยบรรดาภูเขา ดึงดูดผู้คนให้สนใจ มีคำเปรียบเปรยชื่นชมความงามมากมาย เช่น “ไข่มุกแห่งที่ราบสูง, ทิวทัศน์ที่สวยงามแห่งทิศตะวันออก” ทะเลสาบหลุกูหูไม่เพียงแต่มีความงามตามธรรมชาติที่ดึงดูดผู้คนให้มาเยือนเท่านั้น แต่ยังมีชนบประเพณีและวัฒนธรรมของคนท้องถิ่นที่ยังเป็นสิ่งดึงดูดเหล่าผู้คนอีกด้วย เพราะชนเผ่าที่อาศัยและใช้ชีวิตควบคู่กับทะเลสาบแห่งนี้มายาวนาน “เผ่าโมโซ่ว” เป็นชนเผ่าสุดท้ายในโลกที่บูชาสตรีเพศ และสตรีเพศมีอำนาจเด็ดขาด ทะเลสาบหลุกูหูมีความสูงระดับน้ำทะเลที่ 2690 เมตร มีพื้นที่ 52 ตารางกิโลเมตร ระดับความลึกเฉลี่ยของน้ำคือ 45 เมตร จุดที่ลึกสุดลึกถึง 93 เมตร น้ำมีความใสมากจนสามารถมองเห็นก้นทะเลสาบลงไปได้ถึง 11 เมตร ในทะเลสาบมีเกาะเล็กเกาะน้อยถึง 5 แห่ง มีภูเขาโอบล้อมทั้งสี่ด้าน มีพืชพรรณเขียวชะอุ่ม น้ำที่มีความใสมากจนเรือคอกหมู (มีลักษณะเหมือนเรือพาย) ที่พายบนทะเลสาบดูเหมือนกำลังลอยอยู่บนท้องฟ้า ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวที่ทะเลสาบหลุกูหูมากที่สุดคือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิถึงฤดูร้อน คือ เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกรกฎาคม ในบริเวณหลุกูหูยังมีภูเขาเก้อหมู่ หมู่บ้านโมโซ่ว บ่อน้ำพุร้อนใต้ดินยังมีถ้ำเขาวงกต จวนผู้นำเผ่า วัดลามะ และเส้นทางขนส่งสินค้าโบราณ ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และเรื่องเล่าขานในตำนานโบราณที่ขึ้นชื่อมากมายของประเทศจีน

นอกจากนี้สถานที่ที่น่าสนใจในอุทยานแห่งชาติผู้ต๋าซ้อ คือ หมู่บ้านวัฒนธรรมเผ่าทิเบตเสี่ยเก๋ย ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่สะท้อนให้เห็นถึงชนบประเพณีพื้นบ้านของชาวเผ่าทิเบต และ ลำห้วยในป่าดงหุบเขาหวล็ก มีทั้งลานหญ้าบนเขาสูงมีทุ่งปศุสัตว์อันอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชหญ้าเป็นทุ่งหญ้าที่กว้างขวาง มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่ดอกไม้ป่านานาชนิดเบ่งบาน และมีป่าดงดิบอันเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า อีกทั้งยังมีทะเลสาบใหญ่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งแรก

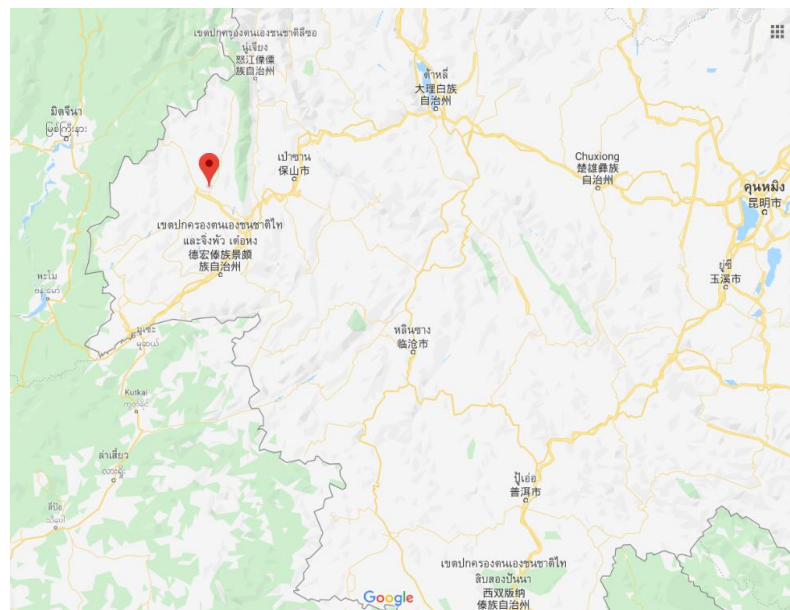
3.10.4.5 ที่พัก

ในบริเวณใกล้เคียงของอุทยานแห่งชาติผู้ต๋าซ้อมีที่พักและโรงแรมเป็นจำนวนมากมีจำนวนโรงแรมทั้งหมด 532 แห่ง เช่น Shangri-La Namcha Bhawa Inn, Banyan Tree Ringha, Shangri-La Original Density Hotel และ Paradise Hotel Shangri-La ซึ่งโรงแรมต่าง ๆ เป็นโรงแรมที่มีการคมนาคมที่สะดวกต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผู้ต๋าซ้อ อีกทั้งยังเป็นโรงแรมที่สวยงามที่รองรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากสถานที่ที่ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ ทะเลสาบบี้ถ่าห่าย และทะเลสาบหลุกูหูหรือเมืองลับแล จึงทำให้มีการสร้างโรงแรมรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นมาเป็นจำนวนมาก และมีหลากหลายราคา

3.11 อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

3.11.1 ที่ตั้ง

อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนตั้งอยู่ในอำเภอเถิงชง ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งของเมืองเป่าซาน ที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (พิกัด 25°02'26.0"N 98°29'40.8"E)

ภาพที่ 41 แผนที่แสดงที่ตั้งของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

ที่มา [https://www.google.com/maps/place/25%C2%B002'26.0](https://www.google.com/maps/place/25%C2%B002'26.0\)

ภาพที่ 42 แสดงลักษณะภาพรวมของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

ที่มา <http://www.oceansmile.com/China/Tengchong-Hotspring.htm>

3.11.2 ลักษณะภูมิประเทศของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

อำเภอเถิงชง เป็นอำเภอหนึ่งของเมืองเป่าซาน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน มีพื้นที่ติดกับประเทศเมียนมาร์ จึงได้รับขนานนามว่า “ประตูด่านแรกสู่เมียนมาร์เชื่อมเอเชียใต้” เคยเป็นชุมทางของเส้นทางสายไหมทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีน มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ เช่น เขตภูเขาไฟ แหล่งน้ำพุร้อน หมู่บ้านแพะก๊วย พื้นที่ชุ่มน้ำเป่ย์ไห่ หรือทะเลสาบเป่ย์ไห่ ได้รับการประกาศเป็น “เมืองหยกเขียวแห่งแรกของประเทศจีน” เนื่องจากติดกับประเทศเมียนมาร์ จึงกลายเป็นศูนย์กระจายเครื่องหยกที่มีชื่อเสียง มีภูเขาไฟกระจุกกระจายอยู่เป็นจำนวนมาก จึงได้ชื่อว่า เมืองภูเขาไฟ เพราะมีภูเขาไฟที่ดับสนิท 97 ลูก ในจำนวนนี้มีปากปล่องภูเขาไฟที่ยังคงสภาพเดิมจำนวน 23 ลูก ประกอบเป็นพิพิธภัณฑภูเขาไฟดับสนิทที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจีน

ภูเขาไฟเมืองเถิงชง (腾冲火山) เป็นภูเขาที่อยู่ติดกับประเทศพม่าทางตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑลยูนนาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม เมืองเถิงชงตั้งอยู่ที่จุดบรรจบของแผ่นเปลือกโลกยูเรเชียและแผ่นอินเดีย การเคลื่อนไหวของเปลือกโลกนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้งจึงส่งผลให้เกิดแผ่นดินไหวอย่างต่อเนื่อง หลังจากการปะทุของภูเขาไฟสงบลง หินปูนจะเย็นตัวและระบายความร้อนทำให้เกิดภูเขาไฟรูปแบบไม่มีหัวก่อตัวขึ้น มีภูเขาไฟที่สงบแล้วอยู่ 97 แห่งในเมืองเถิงชง ซึ่ง 23 แห่งนั้นมีสภาพที่สมบูรณ์ ภูเขาไฟมีสี่ประเภท ได้แก่ ภูเขาไฟรูปโดม ภูเขาไฟรูปกรวยที่ถูกตัด ภูเขาไฟรูปโล่ และภูเขาไฟชนิดที่มีระดับต่ำ อีกทั้งยังมีหลุมอุกกาบาต 23 แห่งที่เก็บรักษาไว้อย่างดี สิ่งนี้ทำให้ภูเขาไฟเมืองเถิงชงมีชื่อเสียงในด้านความสมบูรณ์การกระจายขนาดใหญ่และการอนุรักษ์ที่สมบูรณ์ เมืองเถิงชงเป็นที่รู้จักกันในนาม "พิพิธภัณฑธรณีวิทยาภูเขาไฟธรรมชาติ" ประวัติการพัฒนาในปี ค.ศ. 1609 สู่เซียเค่อได้ตรวจสอบภูเขาไฟเถิงชงและความร้อนใต้พิภพแล้วบันทึกไว้ใน "บันทึกการเดินทางของสู่เซียเค่อ" กล่าวว่าจากภูเขาไฟหลายลูกของเมืองเถิงชง สิ่งเดียวที่สามารถระบุได้ คือ ภูเขาไฟเถิงชงได้ปะทุขึ้นก่อน 6,000 BC เมืองเถิงชงยังเป็นหนึ่งในสามของพื้นที่ที่มีความร้อนใต้พิภพที่สำคัญในประเทศจีนมีบ่อน้ำพุร้อนและน้ำพุร้อนมากกว่า 80 แห่ง อีกทั้งยังมีชื่อเสียงในด้านความร้อนแรงและรูปทรงที่ยอดเยียม สิ่งที่น่าประทับใจที่สุด คือ พื้นที่ใต้พิภพ 24 กิโลเมตรทางตะวันตกเฉียงใต้ของเขตมณฑลยูนนาน รู้จักกันในนาม "อาตามิ" ที่นี่มีน้ำพุร้อนไหลออกมาเป็นจำนวนมาก ทั้งหุบเขาเต็มไปด้วยความคึกคักของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม ในวันที่ 3 สิงหาคม ปี ค.ศ. 2016 พื้นที่ท่องเที่ยวอาตามิของภูเขาไฟเมืองเถิงชง ในเมืองเป่าซานมณฑลยูนนานได้รับการรับรองให้เป็นจุดชมวิว 5A โดยองค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติ

3.11.3 ลักษณะภูมิอากาศของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

สภาพภูมิอากาศเมืองเกิงชงเป็นแบบมรสุมกึ่งเขตร้อนค่อนข้างสูง แบ่งออกเป็นฤดูฝน เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม และฤดูแล้ง เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ไม่มีฤดูหนาวและไม่มีในฤดูร้อนที่เด่นชัด อุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่หนาวที่สุด คือ เดือนมกราคมมีอุณหภูมิเฉลี่ย 7.8 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่ร้อนที่สุด คือ เดือนสิงหาคมมีอุณหภูมิเฉลี่ย 19.8 องศาเซลเซียส ในฤดูหนาวจะมีอากาศที่แห้งและมีแสงแดดนานหลายชั่วโมง ส่วนในฤดูร้อนจะมีฝนตกและเปียกชื้น อากาศต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 10 องศาเซลเซียส และอากาศสูงสุดไม่เกิน 28 องศาเซลเซียส อากาศมีความชื้นที่พอเหมาะ เย็นสบายตลอดทั้งปี ส่วนช่วงที่เหมาะสมที่สุดในการเดินทางคือเดือนเมษายน เพราะมีดอกไม้สวยงามที่ไม่สามารถหาชมในที่อื่นได้

แหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเกิงชง มีภูมิอากาศแบบมรสุมที่ราบสูง การมาท่องเที่ยวแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเกิงชง เหมาะสำหรับทุกฤดูกาล ในปัจจุบันสิ่งที่น่าสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเกิงชง ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศ ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศสนใจเป็นอย่างยิ่ง สิ่งที่น่าสนใจ เช่น ในเมืองเกิงชงประกอบด้วยกลุ่มภูเขาไฟที่ดับแล้ว มีภูเขาหลายประเภท ได้แก่ ภูเขาไฟรูปโล่และภูเขาไฟรูปโดม มีลาวา มีถ้ำหินบะซอลต์ และแม่น้ำใต้ดิน หลุมอุกกาบาตที่ได้รับการดูแลรักษาอย่างดี 23 แห่ง เป็นหลุมอุกกาบาตที่สมบูรณ์ที่สุดที่มีการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และมูลค่าสูง มีน้ำพุร้อนหลายแห่งในเมืองเกิงชง เชื้อนเกิงชง กรวยภูเขาไฟ 97 ลูก ภูเขาเฮยคาง และกลุ่มภูเขาไฟหม่าจ้าน ซึ่งห่างจากตัวเมือง 20 กิโลเมตร

3.11.4 องค์กรประกอบทางการท่องเที่ยวของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

3.11.4.1 การเข้าถึง

การเข้าถึงแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนเมืองเกิงชงมีหลายวิธี ดังนี้

1) การเดินทางโดยเครื่องบินสามารถเข้าถึงได้โดยเครื่องบินโดยขึ้นจากสนามบินคุนหมิงไปยังสนามบินเกิงชง ในเวลาในการเดินทางประมาณ 45 นาที

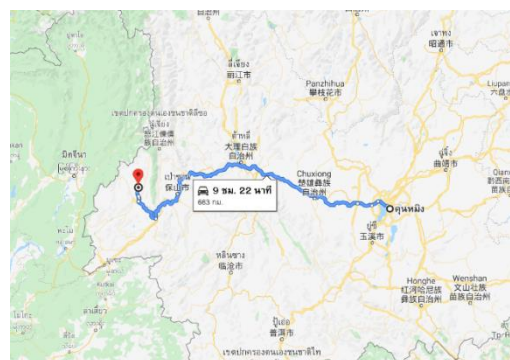
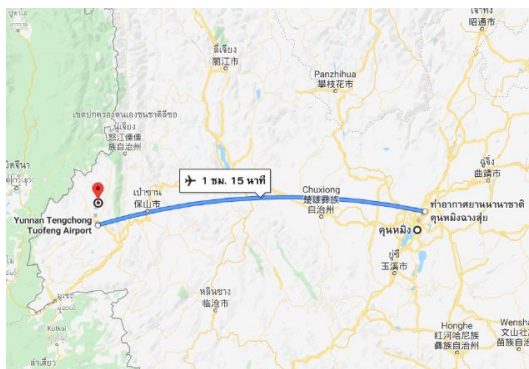
2) การเดินทางโดยรถยนต์สามารถเข้าถึงแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเกิงชงได้โดยขับรถยนต์จากคุนหมิง ไปยังเมืองเกิงชง ใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 9 ชั่วโมง 22 นาที โดยระยะทางจากเมืองคุนหมิงไปยังแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเกิงชง ประมาณ 663 กิโลเมตรการจราจรภายในเมืองเกิงชง

3) การเดินทางโดยรถประจำทาง โดยจะมีรถประจำทางพิเศษและธรรมดา

ให้บริการภายในเมือง รถประจำทางสายพิเศษ ได้แก่ A ตงซาน, B อาตามิ, C ภูเขาไฟ, D ภูเขาหยุนเฟิง, E ภูเขาไลเฟิง, F ต้าถิงจี และ G เชื้อนไฟจู่ฉวน ส่วนรถประจำทางสายธรรมดา ได้แก่ สถานีที่ 1 ไปชุมประตูทางเข้าสถานีที่ 2 จากห้างสรรพสินค้าเมืองเฉิงกวนไปยังวังวัฒนธรรมแรงงาน สถานีที่ 3 จากวังวัฒนธรรมแรงงานไปยังห้องสมุดเฮอชุ่น สถานีที่ 4 จากสวนสนทางตะวันออกไปยังเขตต้าควาน

4) การเดินทางโดยรถแท็กซี่ซึ่งในเมืองเฉิงชงไม่ว่าจะไประยะทางไกลมากหรือน้อยค่าโดยสารของรถแท็กซี่จะอยู่ที่ 5 หยวนเหมือนกันทุกที่ หลังจากเพิ่มทั้งเมืองคือ 10 หยวน

5) การเดินทางโดยจักรยานในมณฑลเฉิงชงสามารถเช่าจักรยานสองครั้งในกลางสวนวัฒนธรรมจักรยานเดี่ยวสามารถเช่าที่วังราคาค่าประกัน คือ 1 - 2 ชั่วโมงต่อ 100 หยวน

ภาพที่ 43 แผนที่แสดงการเดินทางของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

3.11.4.2 กิจกรรม

อุทยานภูเขาไฟ เป็นภูเขาไฟที่ดับแล้ว มีภูเขาไฟ 3 ลูก สามารถชมปากปล่องภูเขาไฟและวิวทิวทัศน์ของขุนเขา ซึ่งภายในอุทยานภูเขาไฟ มีกิจกรรมขี่ม้าขึ้นยอดเขาหรือนั่งบอลลูนหรือเครื่องร่อน ชมวิวทิวทัศน์ของภูเขาไฟได้ อีกทั้งบริเวณอุทยานภูเขาไฟ ยังมีหมู่บ้านแปะก๊วย นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาสามารถเที่ยวชม ถ่ายรูป หมู่บ้านแปะก๊วย ซึ่งทุกบ้านจะปลูกต้นแปะก๊วยทั้งหมู่บ้าน ไม่ว่าจะตามถนนหนทางตามบ้าน ตามตรอกซอยซอยต่าง ๆ (ในเดือนตุลาคม ใบแปะก๊วยเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอร่ามเป็นหมู่บ้านที่เต็มไปด้วยสีส้มสวยงาม) สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมนของอำเภอเฉิงชงนั้น คือ การไปแช่น้ำพุร้อนเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพที่ได้รับคามนิยมมากในอำเภอเฉิงชง เนื่องจากน้ำร้อนที่แช่นั้นเป็นน้ำพุร้อนที่เกิดจากภูเขาไฟ ซึ่งมีผลดีต่อการรักษาโรครูมาตอยด์ (เป็นโรคข้ออักเสบเรื้อรังชนิดหนึ่ง) ระบบย่อยอาหาร โรคหัวใจ โรคผิวหนัง นรีเวช และโรคอื่น ๆ เป็นการแช่น้ำพุร้อนตามธรรมชาติที่มีทัศนียภาพสวยงาม โดยศูนย์บริการน้ำพุร้อนหลายแห่งจัดให้มีโรงแรมและสถานพยาบาล รวมทั้งการพักผ่อนเพื่อสุขภาพด้วย

เมืองเถิงซงหรือเมืองภูเขาไฟ มีพื้นที่ส่วนใหญ่ในอำเภอเถิงซงนั้นมีภูเขาไฟ กระจายอยู่เป็นจำนวนมาก กิจกรรมท่องเที่ยวอีกหนึ่งอย่างที่ได้รับความนิยมไม่แพ้การแช่น้ำ ร้อน คือ การบริการนั่งเครื่องร้อน บอลลุนลมร้อน และเนื่องจากแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน ของเมืองเถิงซงมีความกว้างขวางมากจึงทำให้การเดินทางทั้งสถานที่ท่องเที่ยวไม่สะดวก จึงมีบริการ รถยนต์แบดเตอร์สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อนเยี่ยมชมธรรมชาติอย่างสะดวกสบาย

3.11.4.3 สิ่งอำนวยความสะดวก

ภายในเมืองจะมีบริการขายเสื้อผ้า ลักษณะของการสวมใส่ของภายในเมือง มักจะมีการสวมใส่เสื้อผ้าทุกฤดู มีบริการด้านสัญญาณโทรศัพท์มือถือที่ชัดเจน และสัญญาณเมื่อ เดินทางออกจากเขตเมืองจะไม่มีปัญหาในการใช้งาน เว้นแต่ว่าอยู่ด้านหลังภูเขา เช่น สวนทองคำที่อยู่ ด้านหลังมหกรรมพืชสวนโลกทำให้สัญญาณอาจจะไม่ต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีคาเฟ่ที่มีอินเทอร์เน็ต และมี ร้านอินเทอร์เน็ตที่ดีที่สุดของภายในเมือง มีค่าใช้จ่าย 10 หยวนต่อชั่วโมง นอกจากนี้ในเขตน้ำพุร้อน ยังมีบริการสำหรับนักท่องเที่ยวอีกเป็นจำนวนมาก ได้แก่ การแช่น้ำพุร้อน การบริการนั่งเครื่องร้อน บอลลุนลมร้อน และเนื่องจากแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเถิงซงมีความกว้างขวางมาก จึงทำให้การเดินทางทั้งสถานที่ท่องเที่ยวไม่สะดวก จึงมีบริการรถยนต์แบดเตอร์สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อน เยี่ยมชมธรรมชาติอย่างสะดวกสบาย อีกทั้งยังมีการแก้ไขในด้านอื่น ๆ ของพื้นที่ในแหล่งอุทยานภูเขา ไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเถิงซงเพื่อบริการนักท่องเที่ยวให้ดีขึ้นได้แก่ งานสร้างสวนสาธารณะ ทางธรณีวิทยา มีการปรับปรุงเพิ่มเติมโครงสร้างพื้นฐานสวนสาธารณะทางธรณีวิทยาของเมืองเถิงซง ประการแรกการก่อสร้างของกลุ่มทิวทัศน์ภูเขาไฟกลุ่มห่ม่าจ้าน และบริเวณทางเข้าของพื้นที่สามารถ มองเห็นวิวทะเล และการก่อสร้างมาตรฐานที่จอดรถหรือลานจอดรถสามมิติในเขต ไม่เพียงแต่ช่วยลด พื้นที่การก่อสร้างเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความจุอีกด้วย ประการที่สอง คือ การสร้างและขยายถนน ทางเข้าออกในบริเวณเป่ย์ไห่ ภูเขาอาตามิ และเหอซุ่น ประการที่สาม คือ การก่อสร้างทางด่วนเป่าเถิง และสนามบินเถิงซงไปสู่สวนสาธารณะทางธรณีวิทยา ประการที่สี่ คือ การก่อสร้างฮาร์ดแวร์ต่าง ๆ และคำอธิบายของพื้นที่ความร้อนของภูเขาไฟโดยมีป้ายเป็นมาตรฐานและปรับปรุงเพิ่มเติม ประการที่ ห้า คือ โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางธรณีวิทยาในพื้นที่ความร้อนและความสมบูรณ์ของ พิพิธภัณฑสถานความร้อนใต้พิภพ รับประทานการใช้งานที่ปลอดภัยของพื้นที่ชมวิว รักษาธรรมชาติทาง ธรณีวิทยาในพื้นที่ที่สวยงาม ปรับปรุงความหมายเชิงวิทยาศาสตร์ของจุดชมวิว ความกว้างและความ ลึกของความนิยมทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีการดำเนินโครงการป้องกันและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐานมรดกทางธรณีวิทยา การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่คุ้มครอง ได้แก่ ปรับปรุงการ

ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ภูมิทัศน์มรดกทางธรณีวิทยา เพิ่มข้อต่อแบบเสาเข้าในห้องน้ำ
สาธารณะสองแห่งและศาลาพักผ่อนบนถนนเฮยเหอเหอ ซ่อมแซมถนนในพื้นที่คุ้มครอง ปรับปรุงการ
ประปาและการระบายน้ำของข้อต่อภูเขาไฟและแนวเสาสายส่งแรงดันต่ำ การสื่อสารทางวิทยุ
โทรทัศน์และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ การแก้ไขปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ทำให้ประสบ
ความสำเร็จในด้านการผ่านจุดรับชมวีวาระดับ 5A แห่งชาติ

3.11.4.4 สิ่งดึงดูดใจ

บริเวณใกล้เคียงของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญ ได้แก่

1) ขนมพิเศษของเมืองเถิงชง อาหารเมืองเถิงชง มีอาหารพื้นเมืองที่อร่อย
จำนวนมาก ขนมมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์และมีประโยชน์ โดยมีการนำดอกไม้และพืชตามป่ามาปรุง
เป็นอาหาร "ต้าจี้ว์เจี้ย" หรือผัดเออร์โซว ซึ่งทำจากข้าวสาร นับเป็นอาหารจานเด็ดที่สุด และเป็น
อาหารยอดฮิตของยูหนานเมนูหนึ่ง ซึ่งต้าจี้ว์เจี้ย แปลว่าช่วยชีวิตจักรพรรดิ ความเป็นมาของอาหารที่
ได้ชื่อว่า "ต้าจี้ว์เจี้ย" คือ ในช่วงต้นสมัยราชวงศ์ชิง อุ๋ซันกั๋วยกทัพเข้าบุกเมืองคุนหมิง จักรพรรดิหย่งลี่
ของราชวงศ์หมิงที่ลี้ภัยจากกรุงปักกิ่งมาอยู่เมืองคุนหมิงต้องหลบหนีไปจนถึงเมืองเถิงชง ในขณะที่
จักรพรรดิหย่งลี่เหนื่อยและหิวจัด ชาวท้องถิ่นจึงผัดเออร์โซวมาถวาย พอได้เสวยก็ตรัสว่า "ผัดเออร์
โซวช่วยชีวิตข้าเอาไว้" และผัดเออร์โซวจึงเปลี่ยนชื่อเป็น "ต้าจี้ว์เจี้ย" เออร์โซวเป็นสีขาวเนื้อละเอียด
เหนียวนุ่ม โดยจะตัดเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด เวลานำไปผัดจะใส่หมู แฮม ผักดอง ต้นหอม
ผักปวยเล้ง มะเขือเทศ พริก และไขลงผัดรวมกัน จากนั้นใส่น้ำซุบแล้วต้มจนนุ่ม แล้วปรุงรส เวลา
กินจะเสิร์ฟพร้อมกับซุบเปรี้ยวจะย่อยง่ายต้าจี้ว์เจี้ยจึงกลายเป็นอาหารสำคัญของยูหนานเมนูหนึ่ง

2) พื้นที่ชุ่มน้ำเป่ย์ไห่ หรือทะเลสาบเป่ย์ไห่ อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศ
ตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 12 กิโลเมตร พื้นที่ชุ่มน้ำเป่ย์ไห่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญระดับชาติ 1 ใน 33
แห่ง และเป็นเขตอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำเพียงแห่งเดียวของมณฑลยูหนาน โดยมีพื้นที่ทั้งหมด 16 ตาราง
กิโลเมตร และถูกล้อมรอบด้วยภูเขาทั้งสี่ด้าน มีทิวทัศน์ธรรมชาติและมีความหลากหลายทางชีวภาพ
 อีกทั้งยังมีการล่องเรือชมระบบนิเวศและวิถีชีวิตการหาปลาบนเรือแพกอหญ้าของชาวบ้าน

3) เมืองโบราณเหอซุ่น หรือบ้านเกิดของชาวจีนโพ้นทะเลเหอซุ่น ซึ่งเป็น
หมู่บ้านโบราณกว่า 600 ปี บ้านแต่ละหลังมีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งอยู่ทางตะวันตกของเมือง
เถิงชง 3 กิโลเมตร ในเขตการปกครองมีมากกว่า 1,300 ครัวเรือนและมากกว่า 60,000 คน เมือง
โบราณเหอซุ่นมีประวัติศาสตร์อันยาวนานของชาวจีนโพ้นทะเลในต่างประเทศและชาวจีนโพ้นทะเล
จำนวนมาก กลายเป็นบ้านเกิดที่มีชื่อเสียงของชาวจีนโพ้นทะเลในจังหวัด ประชากรของชาวจีนโพ้น

ทะเลที่อาศัยอยู่ในเมืองนั้นอยู่ที่ 100.2% เมื่อรวมกับชาวจีนโพ้นทะเลคิดเป็น 167.6% ของประชากรในประเทศ ชาวจีนโพ้นทะเลมีการเผยแพร่ในกว่าสิบประเทศรวมถึงพม่า อินเดีย ไทย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น แคนาดาและสหรัฐอเมริกา ภายในหมู่บ้านมี หอสมุดประจำหมู่บ้าน มีโรงเรียนในสมัยโบราณ รวมทั้งการจัดแบบผังบ้านของชาวจีนในสมัยโบราณตามหลักศาสตร์ฮวงจุ้ย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง 4 แห่ง ได้แก่ แม่น้ำที่ติดกับห้องโถงอนุสรณ์ Ai Siqi ที่วัดโบราณที่มีมือนับพันศาลา ชวงหง เมืองหลงตาน และชวงชาน โดยหออนุสรณ์ Ai Siqi (1910–1966) เดิมชื่อ หลี่เฉิงฉวน เป็นนักปรัชญาสมัยใหม่ที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน ผลงานสองชิ้นของเขาชื่อ "ปรัชญาอุดมนิยม" และ "ปรัชญาและชีวิต" ได้ชี้นำเยาวชน อีกทั้งยังมีห้องสมุดเฮอซุ่น บรรพบุรุษของห้องสมุดเฮอซุ่น คือ สำนักข่าวซินซิน ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาชิกของเฮอซุ่น ในช่วงปลายราชวงศ์ชิงและสำนักอ่านและสำนักหนังสือพิมพ์ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1924 หลังจากได้รับการบริจาคจากชาวจีนและชาวบ้านโพ้นทะเลในปี ค.ศ. 1928 อาคารใหม่สร้างเสร็จในปี ค.ศ. 1938 จนในปัจจุบันมีหนังสือมากกว่า 10,000 เล่ม เป็นหนังสือโบราณมากกว่า 10,000 เล่มและหนังสือหายากที่มีจารึกจากหลายวัฒนธรรม เช่น ฮูซื่อ และ หลี่เฉิงฉวน อีกทั้งยังมีชื่อเสียงว่าเป็น "อันดับ 1 ในโลกรั้ววัฒนธรรมชนบทของจีน"

3.11.4.4 ที่พัค

บริเวณใกล้เคียงกับอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนเมืองเถิงชงมีที่พักและโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่มีลักษณะทิวทัศน์แบบธรรมชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยี่ยมชมอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนเมืองเถิงชง มีโรงแรมที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยว อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนเมืองเถิงชงทั้งหมด 606 แห่ง โรงแรมที่สำคัญ คือ Yeyun Shanfang Private Garden Inn ที่ตั้งอยู่บนเนินเขาใกล้กับประตูหลังของเมืองโบราณ ซึ่งหน้าโรงแรมจะติดกับแหล่งขายสินค้าของเมืองโบราณ จึงทำให้สะดวกต่อการเดินเล่นหรือเยี่ยมชมเมืองโบราณ และมีโรงแรมต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เช่น Tengchong Guanfang Hotel, Tengchong Hotel Hotspring Village, Angsana Tengchong Hot Spring Village, Tengchong Yudu Hotel และ Jinyaxuan Executive Hotel

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน และเพื่อศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาเป็นฐานข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ในการศึกษาวิจัย ประกอบกับเอกสารที่ค้นคว้ามาเพื่อสรุปลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

5.1 สรุปลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน

1. อุทยานป่าหินยูนนาน (เชิงธรรมชาติ)
2. เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย (เชิงธรรมชาติ)
3. มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง (เชิงวัฒนธรรม)
4. เขตพอสซิลเมืองเฉิงเจียง (เชิงธรรมชาติ)
5. นาขั้นบันไดชนชาติฮานี่ (เชิงวัฒนธรรม)
6. World Horticultural Expo Garden
7. ภูเขาหิมะมังกรหยก
8. เจดีย์สามองค์
9. สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน
10. อุทยานแห่งชาติผู้ต้าซ้อ
11. อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

5.1.1 อุทยานป่าหินยูนนาน (เชิงธรรมชาติ)

อุทยานป่าหินยูนนาน มีความโดดเด่นเรื่องธรรมชาติ และภูมิประเทศ มีปัจจัยทางธรรมชาติที่สำคัญคือ ป่าหินเป็นหินปูนที่แต่เดิมอยู่ใต้ผิวน้ำและเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของผิวโลกหิน จึงถูกดันให้โผล่ขึ้นเหนือผิวน้ำกลายเป็นภูมิทัศน์ที่งดงามโดดเด่น เปลือกโลกเกิดการดันตัวสูงขึ้น จึงกลายเป็นป่าหิน ที่ผุดขึ้นเหนือพื้นดินและการกัดเซาะของสายฝนที่ตกลงมา ทำให้หินมีรูปร่างแตกต่างกันไป ป่าหินแห่งนี้ถูกจัดว่าเป็นป่าหินที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของอุทยานป่าหินพบว่า มีการเข้าถึงที่เดินทางไปยังอุทยานป่าหินมีหลายวิธีการ ได้แก่ การเดินทางโดยรถประจำ

ทาง รถไฟ และรถยนต์ ซึ่งเป็นการเดินทางที่สะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม มีกิจกรรมที่หลากหลายที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วม ได้สัมผัส ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของชาวพื้นเมืองได้ เช่น การแต่งชุดพื้นเมืองอาซิม่าและกิจกรรมเทศกาลฤดูใบไม้ผลิ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วนเพื่อบริการสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น มีสินค้าเครื่องดื่มจำหน่ายตามจุดต่าง ๆ อีกทั้งยังมีการปรับปรุงแก้ไขในจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ด้านการคมนาคมและด้านถนน มีสิ่งดึงดูดใจที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากโดยเกิดจากความงามของธรรมชาติ เช่น ป่าหินเล็ก และป่าหินใหญ่ หินที่มีรูปร่างเหมือนสัตว์ชนิดต่าง ๆ อีกทั้งยังมีที่พักที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในป่าหินยูเนียนเป็นจำนวนมาก ที่ทำให้นักท่องเที่ยวสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมอุทยานป่าหินยูเนียนอีกด้วย

5.1.2 เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย (เชิงธรรมชาติ)

เขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย มีความโดดเด่นเรื่องมีแม่น้ำไหลขนานกัน 3 สาย ซึ่งพื้นที่คุ้มครองแม่น้ำขนานสามสายแห่งยูเนียน คือ แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติและวัฒนธรรม แม่น้ำสามสาย ได้แก่ แม่น้ำจินจาเจียง แม่น้ำหลานซาง และแม่น้ำจูเจียงหรือแม่น้ำสาละวิน และนับได้ว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่งบนโลกที่มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพสูง แม่น้ำทั้งสามสายนี้จะมีสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกันออกไป และมีความหลากหลาย เนื่องจากแม่น้ำจะไหลผ่านบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่บนภูมิอากาศและภูมิประเทศที่แตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สายพบว่า ด้านการเข้าถึง มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากในบริเวณเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย จึงทำให้มีการเข้าถึงที่มีการเดินทางที่หลากหลายและมีหลายเส้นทางเพื่อเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในเรื่องของกิจกรรมบริเวณใกล้เคียงของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สายจะมีความแตกต่างกันไปของแต่ละภูมิภาค ซึ่งทำให้สามารถเห็นถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมโบราณของชาติพันธุ์ที่หลากหลาย และเขตอนุรักษ์มีความครบถ้วน มีการสร้างสายการผลิตทางอุตสาหกรรมอันทันสมัย เช่น การทำเหมืองแร่ โรงงานไฟฟ้า โรงงานก่อสร้าง อีกทั้งยังมีการแก้ไขและการป้องกันสภาพแวดล้อม ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีสิ่งดึงดูดใจเป็นจำนวนมากในบริเวณใกล้เคียงของเขตอนุรักษ์แม่น้ำ 3 สาย ซึ่งเป็นสถานที่ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เยี่ยมชมได้เป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดที่พักในบริเวณใกล้เคียงของเส้นทางน้ำนั้นมีอยู่หลากหลายและมีเป็นจำนวนมาก

5.1.3 มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง (เชิงวัฒนธรรม)

มรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียง มีความโดดเด่นเรื่องเมืองโบราณที่มีชื่อเสียงด้านสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแตกต่างไปจากเมืองโบราณอื่น ๆ ของจีน และถูกอนุรักษ์เอาไว้เป็นอย่างดี ภูมิประเทศตั้งอยู่บนที่ราบสูงยูเนียนและกุ่มไฉ่ มีสภาพภูมิอากาศที่มีอุณหภูมิแตกต่างกันไปในแต่ละเดือน แต่อุณหภูมิเฉลี่ยจะไม่แตกต่างกันมาก และมีฤดูกาลที่ครบทั้ง 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดู

ร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียงพบว่า ด้านการเข้าถึง การเดินทางมายังเมืองลี่เจียงนั้นมี 3 วิธี คือ เครื่องบิน รถไฟ และรถบัส ซึ่งเป็นวิธีการที่สะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม มีกิจกรรมภายในเมืองโบราณลี่เจียงที่แตกต่างกันไปในแต่ละเทศกาลที่จัดขึ้นโดยชาวพื้นเมือง ได้แก่ งานเทศกาลฤดูใบไม้ผลิ งานเทศกาลฤดูร้อน งานเทศกาลฤดูใบไม้ร่วง และงานเทศกาลฤดูหนาว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีความครบถ้วน เช่น ร้านอาหารและร้านค้าที่บริการสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีจุดท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ได้แก่ อาหาร ขนม วัด และตลาดต่าง ๆ เนื่องจากจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมายส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาพักเป็นจำนวนมาก ซึ่งที่พักในบริเวณแหล่งใกล้เคียงของมรดกโลกเมืองโบราณลี่เจียงมีอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม

5.1.4 เขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง (เชิงธรรมชาติ)

เขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียง มีความโดดเด่นเรื่องซากดึกดำบรรพ์พืชและสัตว์ ที่ถือเป็นสายพันธุ์ที่หายาก แหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงอยู่ในช่วงต้นยุคแคมเบรียน จึงทำให้แหล่งซากดึกดำบรรพ์แห่งนี้ กลายเป็นบันทึกของสังคมในทะเลแห่งยุคแคมเบรียนเริ่มแรกที่สุด ภูมิประเทศของแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียง มีการกระจายพื้นที่อย่างกว้างขวางตั้งอยู่ใกล้กับภูเขาเหมาเทียน มีสภาพภูมิอากาศที่เป็นมรสุมกึ่งเขตร้อนและมีสภาพภูมิอากาศแตกต่างกันไปตามภูมิประเทศที่ซับซ้อน ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงพบว่า มีการเข้าถึงแหล่งซากดึกดำบรรพ์เฉิงเจียงอยู่สองวิธี โดยรถบัสและรถยนต์ ด้านกิจกรรมมีการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้าไปมีส่วนร่วมของงานทำให้ผู้เข้าชมเกิดความรู้เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน อีกทั้งยังมีการสร้างภาพยนตร์เรื่อง Cambrian Homeland เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ของสิ่งมีชีวิตในยุคดึกดำบรรพ์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีข้อกำหนดด้านการป้องกันและการจัดการ ได้รับการคุ้มครองจากรัฐบาลอย่างครบถ้วน ด้านสิ่งดึงดูดใจมีซากดึกดำบรรพ์พืชและสัตว์ที่น่าสนใจและแปลกใหม่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งภายในบริเวณใกล้เคียงของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจต่าง ๆ อีกเป็นจำนวนมาก และด้านที่พัก ภายในบริเวณใกล้เคียงของเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงจะมีที่พักหรือโรงแรมค่อนข้างน้อย เนื่องจากเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเยี่ยมชมและให้ความรู้แก่ผู้ที่สนใจ แต่เนื่องจากบริเวณเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและเป็นพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ จึงทำให้เกิดที่พักหรือโรงแรมที่สะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมเขตฟอสซิลเมืองเฉิงเจียงมากขึ้น

5.1.5 นาขั้นบันไดชนชาติฮาหนี (เชิงวัฒนธรรม)

นาขั้นบันไดชนชาติฮาหนี มีความโดดเด่นเรื่องภูมิทัศน์นาข้าวแบบขั้นบันไดกว่า 3,000 ชั้น ตลอดหุบเขา และมีทัศนียภาพทางธรรมชาติที่ทึ่งสวยงาม อีกทั้งยังมีการแสดงภูมิปัญญาของชาวฮา

หนี ชนพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ มีสภาพภูมิอากาศส่วนใหญ่เป็นมรสุมกึ่งร้อนกึ่งเขตร้อน และเป็นสภาพภูมิอากาศที่มีการกระจายในบางพื้นที่ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากมีภูมิประเทศที่ซับซ้อน ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของนาซันบันไดชนชาติฮานีพบว่า มีการเข้าถึงหลายวิธี ได้แก่ รถไฟ รถประจำทาง และรถยนต์ ด้านกิจกรรมมีกิจกรรมที่หลากหลายและจัดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในงาน อีกทั้งยังมีการแสดงศิลปะของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีการการปรับปรุงถนน และปรับปรุงอำนวยความสะดวกในบริเวณนาซันบันไดชนชาติฮานี ด้านสิ่งดึงดูดใจมีจุดชมทิวทัศน์นาซันบันไดหลายแห่งเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ และที่พักในบริเวณทุ่งนาซันบันไดฮานี จะมีที่พักหรือโรงแรมเป็นจำนวนมากที่ตั้งอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสะดวกสำหรับการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชม

5.1.6 World Horticultural Expo Garden

World Horticultural Expo Garden มีความโดดเด่นเรื่องทิวทัศน์ที่สวยงามและมีต้นไม้ดอกไม้หลายชนิดในสวนซึ่งแบ่งออกเป็นพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการ เพื่อความเพลิดเพลิน และเป็นการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชม ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของ World Horticultural Expo Garden พบว่า มีการเข้าถึงหลายวิธี ได้แก่ เครื่องบิน รถประจำทาง รถไฟ และรถยนต์ ด้านกิจกรรม มีสถานที่ในการจัดแสดงนิทรรศการที่สามารถสะท้อนศิลปะสวนท้องถิ่น ถือเป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ อีกทั้งนักท่องเที่ยวยังสามารถชมการแสดง ได้เรียนรู้ และลองปฏิบัติร่วมกัน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากสวนมีขนาดใหญ่ จึงมีบริการนั่งรถภายในสวนเพื่อสะดวกต่อการเยี่ยมชมสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ ภายในสวนจะแบ่งประเภทของพืชออกเป็นพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมสามารถเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับความต้องการของตนเองได้ เนื่องจาก World Horticultural Expo Garden เป็นสถานที่ที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมส่วนใหญ่จะเดินทางไปกลับ จึงทำให้ที่พักมีไม่มากเท่ากับสถานที่อื่น ๆ แต่ที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีลักษณะและการออกแบบที่หลากหลาย

5.1.7 ภูเขาหิมะมังกรหยก

ภูเขาหิมะมังกรหยก มีความโดดเด่นเรื่องทิวทัศน์ที่สวยงาม มียอดเขาจากระดับน้ำทะเลเป็นยอดเขาสูงสุด บนปลายยอดเขาจะถูกปกคลุมด้วยหิมะและธารน้ำแข็ง อีกทั้งยังมีจุดชมวิวที่เป็นจุดสำคัญของภูเขาหิมะมังกรหยกจำนวนมากที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ สภาพภูมิอากาศของภูเขาหิมะมังกรหยกจะหนาวเย็นตลอดทั้งปีเนื่องจากเป็นภูเขาอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลมาก ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของภูเขาหิมะมังกรหยกพบว่า มีการเข้าถึงโดยเดินทางมาจากเมืองลี่เจียง ซึ่งเป็นการเดินทางที่สะดวกที่สุด ได้แก่ รถประจำทาง รถไฟ และเครื่องบิน ด้านกิจกรรม บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวมีการจัดกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้

เรียนรู้เรื่องราวและให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชนเผ่าต่าง ๆ ผ่านการแสดงของลีเจียง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีการจำหน่ายสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ในการขึ้นเขาแก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการจุดชมวิวในพื้นที่ให้สวยงาม และปรับปรุงด้านต่าง ๆ ด้านสิ่งดึงดูดใจภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีจุดชมวิวที่เป็นสิ่งดึงดูดใจอยู่จำนวนมาก เช่น ความสวยงามของหุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงิน ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากภูเขาหิมะมังกรหยกเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียง จึงมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ทำให้ที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีมากขึ้น เพื่อสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมภูเขาหิมะมังกรหยก

5.1.8 เจดีย์สามองค์

เจดีย์สามองค์ มีความโดดเด่นเรื่องเจดีย์สามองค์ตั้งอยู่ที่หน้าประตูของวัดฉางเซิ่ง ซึ่งแต่ละเจดีย์นั้นมีชื่อ และความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงถึงความร่ำรวย และความสงบสุขของชาวเมือง ซึ่งเจดีย์สามองค์ ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง มีสภาพภูมิอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี เนื่องจากสถานที่แห่งนี้มีความสูง 1,900 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของเจดีย์สามองค์พบว่า การเข้าถึงส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมเจดีย์สามองค์ จะเดินทางมาจากเมืองโบราณต้าหลี่ โดยมีการเข้าถึงหลากหลายวิธี ได้แก่ รถประจำทาง รถยนต์ การเดิน และจักรยาน ด้านกิจกรรม ส่วนใหญ่จะเป็นการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม บูชาเจดีย์ทั้งสามองค์ เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามพิธีกรรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีหน่วยอารยธรรมระดับชาติได้ดำเนินการในการปรับปรุงคุณภาพภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านสิ่งดึงดูดใจ เจดีย์สามองค์เป็นจุดสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีบริเวณใกล้เคียงของวัดฉางเซิ่งที่มีสิ่งดึงดูดใจเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ที่พักในบริเวณใกล้เคียงมีอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งสามารถเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม

5.1.9 สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน

สวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน มีความโดดเด่นเรื่องสภาพภูมิประเทศแบบป่าดงดิบเขตร้อน สวนพฤกษศาสตร์เป็นสวนที่มีเนื้อที่ใหญ่ที่สุดของจีน เป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชจำนวนมากที่สุด เป็นสถาบันการวิจัยที่ครบวงจร เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านการศึกษา ทางวิทยาศาสตร์ และยังเป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชอีกด้วย สภาพภูมิอากาศเนื่องจากระดับความสูงเฉลี่ยอยู่เหนือขีดของมรสุมเขตร้อนจึงมีลักษณะภูมิอากาศแปรผันตามภูมิประเทศและระดับความสูงทำให้แต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันมาก ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนพบว่า การเดินทางจากคุนหมิงไปยังสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนา ได้แก่ เครื่องบิน รถประจำทาง และรถยนต์ ด้านกิจกรรม ภายในสวนมีการจัดงานชื่นชมความงามของดอกบัว ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมภายในกิจกรรมได้ อีกทั้งยังมีกิจกรรมของชนเผ่าฮาหนี่ที่จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ด้าน

สิ่งอำนวยความสะดวก ภายในสวนมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เพื่อบริการต่อผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมโดยจะจัดพื้นที่ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเป็นสัดส่วน เพื่อให้ นักท่องเที่ยวที่สนใจสามารถหาชมได้อย่างสะดวกมากขึ้น ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญเป็นจำนวนมากเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกชมสวนต่าง ๆ ตามความต้องการได้ ส่วนที่พัก บริเวณใกล้เคียงของสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อน จะมีที่พักหรือโรงแรมค่อนข้างน้อย และระยะทางไกล

5.1.10 อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อ

อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อ มีความโดดเด่นเรื่องทิวทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงาม อีกทั้งยังมีพื้นที่ กว้างขวางครอบคลุมภูมิประเทศหลากหลายทั้งป่า ภูเขา และทะเลสาบ มีความงดงามทั้งสี่ฤดูกาล นั้น มีทั้งทะเลสาบกลางป่าที่น้ำใส มีลานหญ้าบนเขาสูง มีทุ่งปศุสัตว์ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชหญ้า มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีดอกไม้บานนานาชนิด และมีป่าดงดิบ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์สองแห่ง คือ ทะเลสาบปีถ่าห่ายและทะเลสาบผู้ต่าซ่อ อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อมีสภาพภูมิอากาศที่มีฤดูใบไม้ร่วงและ ฤดูหนาวที่ยาวนาน ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อพบว่า การเข้าถึง อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อมีหลายวิธี ได้แก่ รถประจำทาง รถยนต์ และรถแท็กซี่ ด้านกิจกรรม มีการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ในบริเวณโดยรอบของอุทยาน มีการล่องเรือในทะเลสาบเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถ เข้าชมทะเลสาบได้อย่างใกล้ชิด และมีกิจกรรมใช้ส่วนลดในการซื้อตั๋วเข้าชมอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีรถทัวร์ที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้เพื่อความสะดวกต่อ นักท่องเที่ยวในการชมอุทยาน และมีการพัฒนาและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด อีกทั้งยังมีการ จัดตั้งเขตคุ้มครอง ด้านสิ่งดึงดูดใจ ภายในอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อมีสิ่งดึงดูดใจที่สวยงามเป็นจำนวน มาก โดยเฉพาะทะเลสาบปีถ่าห่ายและทะเลสาบหลูกุหุ และมีสถานที่ที่น่าสนใจแก่นักท่องเที่ยวอีก หลายแห่ง ส่วนด้านที่พักบริเวณใกล้เคียงของอุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ่อมีที่พักและโรงแรมเป็นจำนวน มาก เนื่องจากมีสถานที่ที่ใกล้เคียงกับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

5.1.11 อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน

อุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อน มีความโดดเด่นเรื่องแหล่งท่องเที่ยวที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น เขตภูเขาไฟ แหล่งน้ำพุร้อน หมู่บ้านแปะก๊วย และทะเลสาบเปย์ไห่ ได้รับการประกาศเป็น “เมืองหยก เขียวแห่งแรกของประเทศจีน” เป็นศูนย์กระจายเครื่องหยกที่มีชื่อเสียง มีภูเขาไฟระจัดกระจายอยู่ เป็นจำนวนมาก จึงได้ชื่อว่า เมืองภูเขาไฟ มีสภาพภูมิอากาศเมืองเถิงชงเป็นแบบมรสุมกึ่งเขตร้อน ค่อนข้างสูง ส่วนองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนพบว่า การเข้าถึง แหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนเมืองเถิงชงมีหลายวิธี ได้แก่ เครื่องบิน รถยนต์ รถประจำทาง รถ แท็กซี่ และรถจักรยาน ด้านกิจกรรม มีการจัดกิจกรรมหลายชนิดสำหรับนักท่องเที่ยว ได้แก่ กิจกรรม เพื่อสุขภาพและกิจกรรมนันทนาการสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในอุทยาน

จะมีบริการสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เช่น ด้านการบริการสัญญาณโทรศัพท์ อีกทั้งยังมีการแก้ไขในด้านอื่น ๆ ของพื้นที่ในแหล่งอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนของเมืองเกิงซง ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีสิ่งดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากทั้งภายในและภายในบริเวณแหล่งใกล้เคียงของอุทยาน เนื่องจากอุทยานภูเขาไฟและน้ำพุร้อนมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีการสร้างที่พักมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมที่มีลักษณะทิวทัศน์แบบธรรมชาติ

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวพบว่า ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้คนมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว คือ สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และ วัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น สิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดหรือโน้มน้าวใจนักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่ที่นักท่องเที่ยวไปเยือนจะต้องเป็นพื้นที่ที่มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ในแหล่งท่องเที่ยวจะมีจุดที่เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งอาจจะมีสิ่งดึงดูดใจจุดหนึ่งหรือหลายจุด ถ้ามีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหลายจุด แหล่งท่องเที่ยวนั้นจะมีนักท่องเที่ยวและสนใจนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกันเป็นจำนวนมาก และสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชม

ซึ่งผลการศึกษาที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา ที่กล่าวว่า ทรัพยากรท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งดึงดูดใจการท่องเที่ยวย่อมแตกต่างกันไปตามประเภทของทรัพยากรท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มย่อมสนใจสิ่งดึงดูดของทรัพยากรท่องเที่ยวแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน เช่น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มสนใจด้านความสวยงามของธรรมชาติ ก็จะชอบไปเที่ยวประเภทภูเขาหรือหาดทราย หรือนักท่องเที่ยวบางกลุ่มอาจสนใจด้านศิลปวัฒนธรรม ก็ชอบไปเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา เป็นต้น นอกจากนี้ภาพลักษณ์และราคาค่าเข้าชมของทรัพยากรท่องเที่ยวยังมีส่วนในการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมด้วย

ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา คือ สิ่งอำนวยความสะดวก คือ ปัจจัยสำคัญทางการท่องเที่ยวได้นำประชาชนหรือนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ เมื่อนักท่องเที่ยวไปถึงยังสถานที่ดังกล่าวแล้วจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวเมื่อเดินทางไกลจากภูมิลำเนาของตน ย่อมมีความต้องการสิ่งจำเป็นหลายอย่างในการตอบสนองความต้องการของชีวิต ทั้งนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญในการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านขายของที่ระลึก ระบบสาธารณูปโภค ระบบการคมนาคม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชสุตา ร้อยพิลา และ ปรีดา ไชยา ที่กล่าวว่า ปัจจัย

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว โดยจะมีด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากที่สุด

ส่วนปัจจัยด้านการเข้าถึง กิจกรรม และที่พักก็ถือว่ามีความสำคัญ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของมุนิล บุญประเสริฐ กล่าวว่า ระดับความความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสนนอกวัว พบว่านักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านกิจกรรม โดยรูปแบบกิจกรรมมีความเหมาะสมเป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยสถานที่จอดรถเพียงพอต่อนักท่องเที่ยวมีความสำคัญมากที่สุด ลำดับถัดมา คือ ด้านที่พักโดยสถานที่ตั้งของที่พักมีความสะอาดและมีความปลอดภัย ซึ่งเป็นด้านที่มีความสำคัญมากที่สุด ด้านเส้นทางคมนาคม โดยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการสม่ำเสมอ และมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นได้สะดวกมีความสำคัญมากที่สุด ด้านการบริการการท่องเที่ยวโดยผ่านข้อมูลมีคุณภาพ ความชัดเจน และเนื้อหาครบถ้วนมีความสำคัญมากที่สุด และด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวโดยจุดชมวิว มีความสำคัญมากที่สุด

อีกทั้งยังกล่าวถึงนักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน และปัจจัยพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ด้านช่วงเวลาที่เดินทาง และด้านลักษณะของการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ มีผลต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ทั้งในด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเส้นทางคมนาคม ด้านกิจกรรม และด้านที่พักแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

การศึกษานี้พบว่าความวิจัยฉบับนี้ ทำให้ทราบถึงที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานและทราบถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนเกี่ยวกับนโยบายการท่องเที่ยวและการจัดการในการท่องเที่ยว อีกทั้งเพื่อให้ผู้ที่สนใจหรือประสงค์จะศึกษาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ก็สามารถศึกษาได้จากงานวิจัยฉบับนี้อีกด้วย

บรรณานุกรม

1. สื่อสิ่งพิมพ์

หนังสือ

กิตติคุณ รุ่งเรือง. (2555). **สารระภูมิศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ฉัตรชัย พงศ์ประยูร. (2527). **แนวความคิดทางภูมิศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

บุญยสฤกษ์ อเนกสุข. (2558). **ยล เยี่ยม เยือน เหยา : แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: ซี.พี.บุ๊ค สแตนดาร์ด.

พิษณุ เหริยภูมิมหาสาร. (2557). **โอกาสและช่องทางเข้าสู่ตลาดของธุรกิจอาหารแปรรูปและการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิมล จิโรจพันธุ์ และคนอื่น ๆ . (2548). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.

Dickman, S. (1997). **Tourism An Introductory Text**. Australia.

เอกสารทางวิชาการ

มูนิล บุญประเสริฐ. (2557). **การวิเคราะห์คุณลักษณะองค์ประกอบร่วมของความพึงพอใจในพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเขตพุทธาวาสของผู้สูงอายุ จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ภาษาต่างประเทศ

Baidu. (ม.ป.ป.). **Yunnan Shilin World Geopark**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://baike.baidu.com/itemfromid=1726565>

Baidu. (ม.ป.ป.). **World Horticultural Expo Garden.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://baike.baidu.com/item/%E4%B8%96%E7%95>

Cindy Tang. (2561). **Yunnan Weather: Best Times to Visit Yunnan.** เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://www.chinahighlights.com/Yunnan/weather.htm>

Sina. (2018). **กิจกรรมในป่าหินยูนนาน.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://baike.baidu.com/itemfromid=1726565>

Lijiangxinwen. (2017). **สิ่งอำนวยความสะดวก Yulong Snow Mountain.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://kknews.cc/zh-sg/travel/b4q66po.html>

Xiecheng. (2017). **Yuanyang Hani Terrace.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://you.ctrip.com/sight/yuanyang2032/19733-traffic.html>

Xinhuanet. (2018). **พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเจดีย์สามองค์ต้าหลี่.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://www.xinhuanet.com/travel/2018-11/29/c_043.htm

Wanghui. (2003). **World Natural and Cultural Heritage: Three Rivers.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.cctv.com/geography/20030709/100083.shtml>

ต้าจางเสี่ยว. (2019). **ภูมิอากาศของภูเขาหิมะมังกรหยก.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.tianqi.com/toutiao/read/63913.html>

ตงเกอจื่อ. (2020). **คู่มือการท่องเที่ยวคุนหมิง.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://zhuanlan.zhihu.com/p/36400228>

ศูนย์ข้อมูลวิทยาศาสตร์. (2012). **เดินทางไปสวนพฤกษศาสตร์เขตร้อนสิบสองปันนา.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.xtbg.ac.cn/lyxx/jtzn/2348224.html>

ภาษาไทย

แกรนด์ทัวร์ แอนด์ เทรด. (2018). **Unseen China นำท่านแช่น้ำพุร้อนในจีน.** เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://grandtourchina.com/%E0/>

- ชิตาวร ประดิษฐ์รอด. (2557). **ปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริมาณพลของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร**. เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1969/1/chitaworn_prad.pdf
- ทินกฤต หนูอักษร. (2019). **เที่ยวเมืองลี่เจียงง่าย ๆ ด้วยตัวเอง**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.airmosphere.net/content/3976/>
- ทรงพล ศิริชัย. “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนานคุนหมิง ประเทศจีน”. สารนิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2558. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://172.27.49.20/wp-content/uploads/2558/geography/05550687.pdf>
- ธนภูมิ แสวงผล. (2555). **องค์ประกอบของการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/tanapoomza/com/xngkh-prakxb-khxng-kar-thxng-theiyw-tourism-element>
- ปาริฉัตร อึ้งจะนิล. (2554). **พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบตลาดเก่า: กรณีศึกษา ตลาดคลองสวน 100 ปี จังหวัดสมุทรปราการ**. เข้าถึงเมื่อ 28 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2555/TANTIKON%20KOTCHARE/05_ch2.pdf
- พรชนก. (ม.ป.ป.). **สถานที่ท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน ประเทศจีน**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.oceansmile.com/China/KunmingPahin.htm>
- ภควัต. (2019). **ลี่เจียงเที่ยวจีน ต้องเที่ยวให้สุด**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.hashcorner.com/travel/china/lijiang-%E0%99/>
- มีทวิ. (ม.ป.ป.). **แนะนำเมืองท่องเที่ยว : คุนหมิง**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.meetawee.com/home1/mjupgrade/index.php/travel-info/china-info/53-kunming-information/2225-three-pagoda-dali-kunming.html>

มณฑิรา สุวรรณเลิศเจริญ. “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยปัจจุบัน”. สารนิพนธ์
อักษรศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557. เข้าถึงเมื่อ 16
พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://172.27.49.20/wp-content/uploads/2557/geography/05540650.pdf>

ยศนนท์ สุดสงวน. “ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวของไต้หวัน”. สารนิพนธ์
อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2558. เข้าถึงเมื่อ 16
พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://172.27.49.20/wp-content/uploads/2558/geography/05550709.pdf>

ยุทธนา คำพา และดร.อัครกิตติ์ พัฒนสัมพันธ์. (ม.ป.ป.). “องค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A’S ที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว เขาชีจรรย์ ของนักท่องเที่ยวชาวจีน”.
เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.ex-mba.buu.ac.th/ACADEMIC/Poster2015/poster063.pdf>

รัชญา ไชยนา. (2551). **ภูมิศาสตร์**. เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigoodview.com/node/18545>

วิษุตา ร้อยพิลา และปรีดา ไชยา. “องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิง
สร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์”. สารนิพนธ์สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2558. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561.
เข้าถึงได้จาก <file:///C:/Users/Internet18/Downloads/44843-Article%20Text-110203-1-10-20160131.pdf>

วิลาวัลย์ แก้วเขียวบริสุทธิ. (ม.ป.ป.). **30 สุดยอดสถานที่ท่องเที่ยวในจีน**. เข้าถึงเมื่อ 15
มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.yingpook.com/30-best-of-china-part-2/>

เว็บไซต์จงหวา. (2542). **การท่องเที่ยวของจีน**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก
<http://thai.china.com/baike/6267/20150203/272296.html>

ศิริเพ็ญ ดาบเพชร. “องค์ประกอบการท่องเที่ยวและช่องทางการสื่อสารภาพลักษณ์การท่องเที่ยว
สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวอนาคต กรณีศึกษาจังหวัดพิษณุโลก”. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก
<file:///C:/Users/Internet18/Downloads/1753-1-7495-2-10-20180322.pdf>

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. (2561). **สถิติการท่องเที่ยวยูนนานในปี 2560**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php?SECTION_ID=464&ID=18277
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครเฉิงตู. (2558). **อุ้นเครื่องก่อนออกเดินทางกับการจัดระดับแหล่งท่องเที่ยวในประเทศจีน**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/misc/detail.php?SECTION_ID=524&ID=15131
- สุพรรณณี. (2018). **สวนพฤกษชาติโซนร้อน สิบสองปันนาสภา วิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก http://thai.yunnangateway.com/html/2018/lyou_1130/6692.html
- สถานกงสุลใหญ่ ณ นครคุนหมิง. (2559). **ข้อมูลพื้นฐานของมณฑลยูนนาน**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiembassy.org/kunming/th/thai-people/17366.html>
- สร้อยชานา เทียนทอง. **ภูมิอากาศ**. เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://saranchanal5655.wordpress.com/>
- เหรียญ หล่อวิมจล. “นโยบายรัฐบาลจีนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย”. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://journal.human.cmu.ac.th/ojs/index.php/human/article/viewArticle/3>
- เอ็กซ์พีเดีย. (2019). **ลี่เจียง เมืองเก่าสุดคลาสสิก ดินแดนเวนิสแห่งโลกตะวันออก**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://travelblog.expedia.co.th/asia/travel_destinations_in_lijiang/
- อมรรัตน์ ทองน้อย. “ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวก๊วยหลิน”. สารนิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://172.27.49.20/wp-content/uploads/2557/geography/05540595.pdf>
- Fullbright. (ม.ป.ป.). **ข้อมูลทั่วไปประเทศจีน**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.tornok.com/?page_id=218

- MGR Online. (2013). **ทุ่งนาขั้นบันไดในยูนนาน เทือกเขาเทียนชานในจีนเจียงขึ้นแท่นมรดกโลก พ.ศ.2556**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/china/detail/9560000076326>
- Thaiza. (2010). **อุทยานแห่งชาติผู้ต่าซ้อ ดินแดนศักดิ์สิทธิ์แห่งแซงกรีลา**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://travel.thaiza.com/foreign/186410/>
- Tourismatbuu. (2554). **ความหมายของการท่องเที่ยว**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://tourismatbuu.wordpress.com>
- TravelProThai. (2019). **ภูเขาหิมะมังกรหยกหรือวิหหลงเฉียวซาน**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.travelprothai.com/travel/photo-story/54-jade-dragon-snow-mountain>
- Yinglin. (2012). **แหล่งฟอสซิลเฉิงเจียงของจีนถูกจัดเข้าสู่รายชื่อมรดกโลก**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://thai.cri.cn/247/2012/07/02/232s199643.htm>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวณัฐธิดา รัชตารมย์
วัน เดือน ปี เกิด	23 สิงหาคม 2541
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	181 ซอยจรัญญูสนิทวงศ์ 4 แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600
ประวัติการศึกษา	
2559 – ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง สนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเลือกจีน
2553 – 2559	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรี วัดระฆัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สายอังกฤษ – ฝรั่งเศส

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวณัฐธิดา รัชตารมย์
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเลือกภาษาจีน
ภาคนิพนธ์	การศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบการท่องเที่ยว ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์	อาจารย์ ดร. สุวีพร จรุงธนะกิจ
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	181 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 4 แขวงวัดท่าพระ เขต บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้	0966313196

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวณัฐธิดา รัชตารมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....